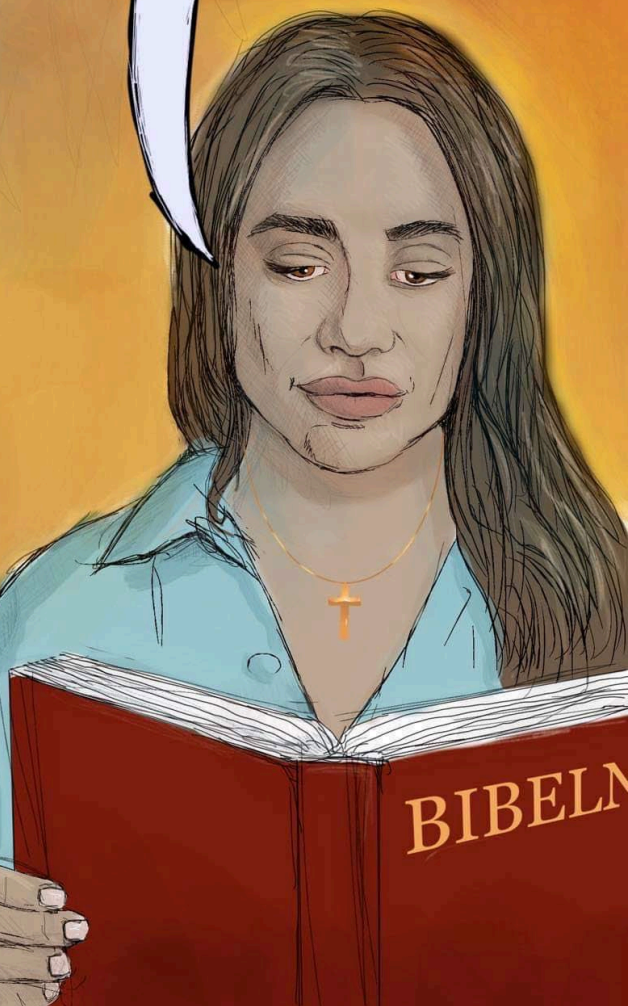
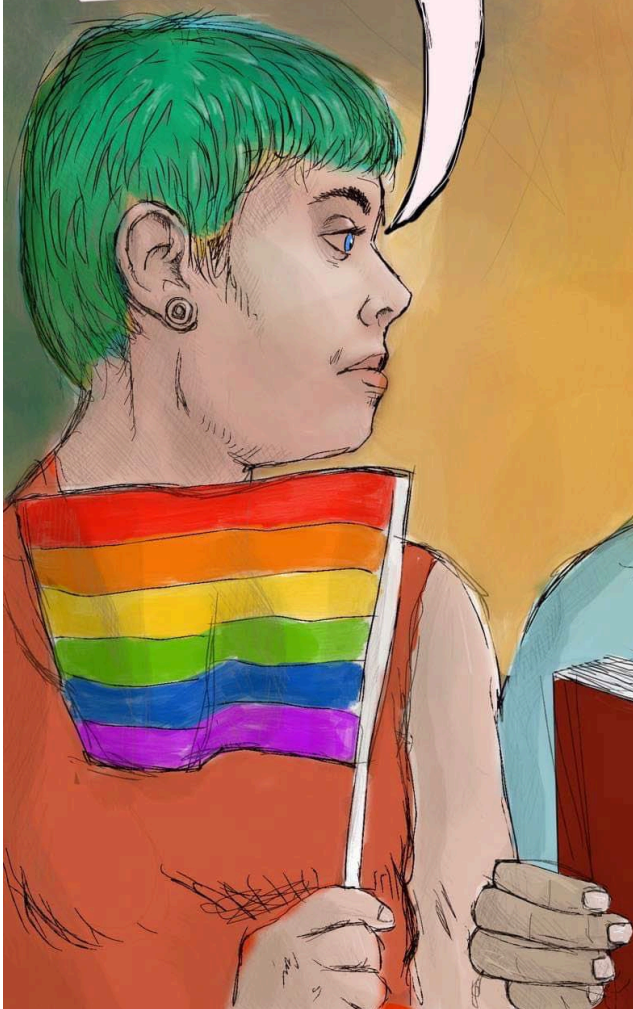

Mitt Pronomen
Är
HEN!

Fast vad
Säger
BIBELN?

Min bok publicerades tisdagen den 21 mars 2023 på
www.selmagamaleldin.se

Denna intervju spelades in tisdagen den 28 mars
2023 på podden "Varför då då med Josef Barkenbom"

<https://open.spotify.com/episode/4eZjaanB0axGEZlgErtlM5?si=jUMGdvVTRmSjunDGQ-U9Gg>

Min önskan är att du först lyssnar på intervjun innan
du börjar läsa boken. Då får du en bild av mig som
kan få sätta tonen för din läsning av boken.

Selma Gamaleldin

**Mitt pronomen är hen!
Fast vad säger Bibeln?**

© 2023 Selma Gamaleldin

Illustration omslag: En förälder

Utgåva 1 – mars 2023 (digital)

Utgåva 2 – juli 2023 (tryck och digital), sista kapitlet, besked om varning

www.selmagamaleldin.se

Förlag: BoD – Books on Demand, Stockholm, Sverige

Tryck: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Tyskland

ISBN: 978-91-7851-079-5

Innehåll

Det står skrivet	6
1. Samtal med min dotter	8
2. Att offra lärarjobbet – min Isak!.....	9
3. Drömmen om att bli lärare.....	11
4. Vetenskap eller ideologi?	16
5. Debatt mellan två jämlika	19
6. Lyssna på barnen	25
7. Gud skapade oss till man och kvinna	31
8. Transideologin	35
9. Sekulär på jobbet och kristen privat	37
10. Min rädsla för att tala offentligt.....	40
11. Kropp, själ och ande	43
12. Ut i offentlighetens blåsväder	52
13. Jag är Jazz	56
14. Alla kan inte göra allt, men var och en kan göra något....	60
15. Uppfostran.....	62
16. Jesus talade i liknelser	65
17. SVT Mötet.....	67
18. Samtal med oliktankande.....	70
19. Facebook	72
20. Waldorfskolan – Rudolf Steiner	79
21. DO fattar beslut att skolan ska betala 150 000kr.....	82
22. Utskölld av en kristen	91

23. Trollad av en hbtq-aktivist.....	96
24. Vem är min familj?	105
25. Den fria viljan; himmel eller helvete	114
26. Abort och könsdysfori	125
27. Korkade beslut i Sverige	130
28. Islam och coronavaccinet.....	131
29. Ett inlägg som fick muslimer att bli arga på mig	136
30. Utskälld av en muslim	139
31. Yttrandefriheten gör ont – men det gör ondare att leva i ett slavsamhälle	141
32. Diskussion med muslimer.....	144
33. "Islamist". Vad betyder egentligen det begreppet?.....	153
34. Mördare, för att jag inte ville vaccinera mig	157
35. Vi ska lyda överheten i allt	162
36. Argumentera för din rätt.....	173
37. Ta denna bägare ifrån mig.....	177
38. Välkommen till djävulens territorium!.....	181
39. Gift med en icke-kristen	188
40. Kan du be för mig?	199
41. Samtal om bön	219
42. Sverige ber för mig	220
43. Socialpedagog i en kyrka	222
44. Kvinna och pastor	233
45. Politik.....	238
46. Är politik min karriär?.....	243

47. Lagar ändras via politik.....	246
48. Opinionsbilda fritt	248
49. Högmod kommer före fall	251
50. Min förebild inför läraryrket	256
51. Profet – en av de fem tjänsterna.....	258
52. Att höra Guds röst.....	264
53. Encanto.....	266
54. De fem tjänsterna i samhället	275
55. Tala i tungor.....	278
56. Att vara Jesus lärjunge.....	286
57. Jude och arab	290
58. Var alltid källkritisk!.....	292
59. Varför lever jag?	301
60. Jag blev kristen tack vare källkritik	303
61. Källkritik för barn	306
62. När källkritiken brister, sprids falska rykten.....	308
63. Hillsong i blåsväder.....	310
64. Även Gud vilade.....	316
65. När får jag hoppa över vilan?	322
66. Publicera inte denna bok!	332
67. Utdragen ur offentligheten på Facebook.....	336
68. Debora, kom fram, du behövs!	344
69. Tillbakablick.....	346
70. Guds ord – Bibeln	351
71. Djävulen.....	354

72. Den sista tiden.....	355
73. Var inte rädd!	357
74. Den fria viljan:	359
75. Stort tack	361
76. En dikt av mig	367
77. Rusta dina barn.....	369
78. Slutord	372
Vidare fördjupning	376

Förord

Du har kanske hört eller läst om ”läraren som vägrade säga hen”. Ofta stannar medias ytliga rapportering med en rubrik som får definiera en människa och ett helt liv. I kvällspressen och på sociala medier har ”läraren som vägrade säga hen” blivit svartmålad som en av de mest onda personer som någonsin funnits i Sverige – och det i en tid där just mångfald glorifieras och lyfts upp...

Det är inte ovanligt att man hör uttrycket ”du ska inte döma”, men i nästa andetag så döms en person som har ”fel åsikt” för resten av sitt liv, och oftast då bara från en rubrik eller bild som media har målat upp.

Vid tiden för den här bokens publicering har Skolinspektionen rekommenderat LAS (Lärarnas ansvarsnämnd) att ge en varning till Selma. En annan åsikt än den just för stunden gällande i den rådande sekulära ateistiska fanatism som råder i Sverige kan få konsekvenser där ”oliktänkande” stängs av.

Det finns ett ordspråk i Bibeln som säger att den som först lägger fram sin sak verkar ha rätt, tills hans motpart frågar ut honom. (Ords 18:17). I den här boken får du Selmas berättelse på vad som hände den där hösten och följande vår när hon hamnade i medias rampljus. Du får läsa om resonemangen bakom, och även den brottnings hon själv haft med könsdysfori.

Vill du fortsätta att döma en person ytligt, ja då behöver du inte läsa boken, men vill du sätta dig in i en person som själv personligen har bearbetat dessa frågor – ja, då är den här boken för dig!

Jonas Bergsten

Det står skrivet

Sedan fördes Jesus ut i ödemarken av Anden för att djävulen skulle pröva honom. Under fyrtio dagar och fyrtio nätter åt han ingenting, och han blev till slut hungrig. Då kom frestaren fram till honom och sa: "Säg till de här stenarna att bli bröd, om du nu är Guds son!" Men Jesus svarade: "Det står skrivet: 'Människan lever inte bara av bröd, utan av alla de ord som utgår ur Guds mun.'"

Sedan tog djävulen honom med till den heliga staden och ställde honom högst upp på tempelmuren och sa: "kasta dig ner, om du nu är Guds son! Det står ju skrivet: 'Han ger sina änglar befallning om dig. Med sina händer ska de bära dig, så att du inte stöter din fot mot någon sten.'" Men Jesus svarade honom: "Det står också skrivet: 'Sätt inte Herren, din Gud, på prov.'"

Därefter tog djävulen med honom upp till toppen av ett mycket högt berg och lät honom se alla riken i världen och deras härlighet. "Allt detta ska jag ge dig", sa han, "om du bara faller ner och tillber mig." "Försvinn, Satan", svarade Jesus honom. "Det står ju skrivet. 'Det är Herren, din Gud, du ska tillbe, och bara honom du ska tjäna.'" Då lät djävulen honom vara, och änglar kom till Jesus för att betjäna honom.

Matteusevangeliet 4:1–11, Nubibeln

Hela min bok utgår ifrån detta bibelcitat. Jag har varit kristen sedan maj 2005, jag var då 20 år när jag lämnade islam. Det var på mitt aupair-år i USA som jag lärde känna Jesus och det var där jag döpte mig. Från den stund jag blev kristen har jag alltid gjort mitt bästa för att följa och lyda Bibeln. Men det var inte förrän cirka 16 år senare, i februari 2021, som jag kom in på en djupare nivå av lydningen. Allting började med att jag lydde Guds ord genom att inte säga pronomenet hen till en sjuårig elev i min klass. Det slutade

med att jag hamnade i ödemarken och blev prövad av djävulen på alla möjliga områden i mitt liv. Det som räddade mig i ödemarken var att jag hela tiden tänkte ”Fast vad säger Bibeln?” och att jag hela tiden svarade djävulen ”Det står skrivet i Bibeln”.

Ödemarken var en oerhört svår period, jag började till och med att tvivla på min tro. Jesus åt och drack inget på fyrtio dagar innan djävulen kom till honom, Jesus kropp måste ha varit oerhört svag. Min trötthet fanns dock inte i kroppen, den fanns i själen. Min själ hade blivit mörbultad under min tid på jorden. Och det var där djävulen försökte fresta mig. Idag är jag glad att jag kom igenom den elden. Låt mig med denna bok få berätta om det eldprovet för dig, kanske kan min berättelse få bli till din hjälp den dagen då du blir förd ut i ödemarken för att prövas av djävulen. Kanske sker det också efter att du inte vill säga hen eftersom ämnet är väldigt aktuellt i vårt land nu, i så fall kan denna bok förhoppningsvis vara till stor hjälp för dig. Eller så är det lydnad i ett annat område som leder dig ut i ödemarken, och då kan denna bok förhoppningsvis vara till inspiration för dig.

Kom ihåg, att djävulen är expert på Bibeln, han plockar gärna ut verser ur Bibelns kontext och får dessa att framstå som något annat. Läs ovanstående bibelcitat igen och så får du se att djävulen också svarar tillbaka ”Det står skrivet”, underskatta inte djävulens intelligens. Om själva Jesus, Gud som kom ner till jorden, kunde de heliga skrifterna och svarade djävulen med att citera dem, vem är då jag att säga att jag klarar mig bra utan Bibeln? Kapitlen tar upp olika frestelser som djävulen kom med för att försöka fälla mig, jag tar inte upp alla frestelser som kom i min väg utan endast de som Gud la på mitt hjärta att ta upp i denna bok. Djävulen hade inte en chans mot mig, för jag kan också Bibeln, och när mitt minne brast så kom Den Helige Anden till min hjälp och påminde mig om olika bibelverser. Det var jag och Den Helige Anden mot djävulen. Vinnaren var given.

1. Samtal med min dotter

Mitt inlägg på Facebook den 20 juni 2022

Samtal med min dotter denna morgon:

- Mamma, kan en flicka bli en pojke?
- Nej.

- Det är någon som säger det i skolan.
- Det finns tyvärr många i världen som ljuger.

- Ljuger även vuxna?
- Ja, det finns vuxna som ljuger.

- Hur vet jag då vad som är sant?
- Du hittar alla svar i Bibeln. Om någon säger något till dig och du känner dig osäker, då läser du vad som står i Bibeln tills du hittar svaret.

- Är det därför du läser berättelser till mig från Bibeln?
- Ja, just precis!

- Men vad händer med barnen som inte känner Gud och Bibeln?
- Då kanske de tror på lögnen.

2. Att offra lärarjobbet – min Isak!

Det står skrivet:

Du tror att det finns en Gud. Det är bra. Det tror till och med de onda andarna och darrar. Inser du inte, du tanklösa människa, att tron är meningslös om den inte omsätts i praktisk handling? Var inte vår förfader Abraham rättfärdig därför att han var villig att offra sin son Isak på altaret? Du ser att hans tro samverkade med hans gärningar, och hans tro fullkomnades i och med att den omsattes i praktisk handling. Genom detta uppfylldes det som står i Skriften: "Abraham trodde Gud, och därför räknades han som rättfärdig" och kallades Guds vän. Ni ser alltså att människan blir rättfärdig på grund av sina handlingar och inte bara genom tro.

Jakobsbrevet 2:19–24, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, du älskar ditt yrke. Du behöver inte lämna det. Gud vill inte att du ska lämna ditt yrke. Du kan göra så mycket gott för barnen när du jobbar som lärare på skolan. Du kan väl inte på allvar mena att du offrar ditt yrke bara för ett litet ynka hen??

Det är den 4 juli 2022. Jag har precis fått ett sms från Postnord. Det står att ett rekommenderat brev har skickats till mig och att ett till sms kommer att skickas när den är redo att hämtas från butiken. Avsändaren är Skolinspektionen. Denna gång tror jag att de ska berätta för mig om de eventuellt ska ta tillbaka min lärarlegitimation. Min blick fastnar på sms:et. Jag kan inte tänka på något annat. Jag låser mobilen. Öppnar den igen. Tittar på sms:et. Låser igen, öppnar igen, läser sms:et. Och så håller jag på några

gång. Jag kan inte riktigt smälta det hela. Jag vågar inte hämta ut brevet denna gång. Sist jag hämtade det rekommenderade brevet från Skolinspektionen var jag inte förberedd på vad jag skulle läsa. Jag stod i Coop, där man hämtar ut posten, och undrade varför jag hade fått ett rekommenderat brev från Skolinspektionen. Jag öppnade den på plats och läste att de hade påbörjat en undersökning för att sedan avgöra om de ska ge mig en varning eller om de ska dra tillbaka min lärarlegitimation. Hela kroppen reagerade, det vände sig i magen på mig, golvet under mig började gunga och för ett ögonblick visste jag inte var jag var. Men helt plötsligt drogs en försvarsmekanism igång hos mig som räddade mig från att falla. Rationalisering. Plötsligt sa jag till mig själv "Jag vill ändå inte ha lärarlegitimationen eftersom jag ändå inte kommer att få lärarjobb igen efter det som hände" vilket gjorde att min fysik återställdes förvånansvärt fort och jag gick vidare in i Coop för att handla. Men på ett djupare plan så skrek jag egentligen av smärta. Varför är det svårt för mig att ta in att jag förmodligen inte längre kommer att få jobb som lärare? Processen har pågått sedan februari 2021. Det har gått cirka ett och ett halvt år, varför har jag inte fattat det ännu efter så lång tid? Jag tror att jag vet vad det handlar om. Det handlar om min Isak, läraryrket. Det kanske är så det känns att offra sin Isak. Jag har inte fått någon kunskap om det. Jag har inte hört någon pastor i någon kyrka predika om vad som sker i hjärnan och kroppen när man offerar sin Isak. Därmed sitter jag här nu och skriver om det. Den kunskapen som jag själv inte fick vill jag nu ge till andra, genom att skriva denna bok. Paniken jag fick idag när jag läste sms:et ledde mig till dessa tankar. Kanske kan jag hjälpa flera att våga offra sin Isak. Det är smärtsamt, men det är vad vi behöver göra. För en tro utan gärningar, det har ju även demonerna, och den är meningslös. Jag vill vara rättfärdig, precis som Abraham, genom tro *och* handlingar.

3. Drömmen om att bli lärare

Det står skrivet:

Hämnas inte på den som gör er något ont. Försök istället att göra gott mot alla människor. Gör allt ni kan för att leva i frid med alla. Det är inte ni som ska utdöma straff, mina kära. Lämna plats åt Guds vrede, för det står skrivet: "Hämnden är min, och jag ska straffa säger Herren." Nej, om din fiende är hungrig, ge honom något att äta. Om han är törstig, ge honom något att dricka.

Romarbrevet 12:17-20, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, du är oskyldig enligt Gud. Du vet att du inte gjorde något ont. Dessa människor behöver straffas. Det bästa är att du hämnas. Det förtjänar dem!

Det hela började på mellanstadiet. Min klasslärare Pernilla med blond lockigt hår och ett underbart vackert leende, hon hade alltid rött läppstift på, jag tyckte det såg så elegant ut. Jag tyckte om henne väldigt mycket och såg upp till henne. Jag upplevde henne som väldigt engagerad i oss elever. Där planterades det första fröet, jag skulle bli mellanstadielärare. Drömmen levde inom mig och fortsatte att växa, men efter gymnasiet hann jag ändå göra annat i cirka åtta år. Det var inte förrän jag var 26 år som jag fick möjlighet att påbörja den fyraåriga lärarutbildningen. En av mina bröder hade, i samband med att jag ansökt till lärarutbildningen, uppmanat mig att söka till en lastbilschafförsutbildning istället. För de tjänar mer pengar än lärare, sa han, och utbildningen är inte lika

lång heller. Fast jag bryr mig inte om att tjäna mycket pengar, jag vill ju jobba med något som jag tycker om, svarade jag.

Jag sökte den fyraåriga mellanstadieläroutbildningen på olika högskolor/universitet på flera olika orter och valde sedan att börja studera i Jönköping. Jag fick flytta från min hemstad Stockholm, där jag var född och uppvuxen, och för första gången bosätta mig i en annan stad i Sverige. Jag stannade i Jönköping i totalt cirka sex år. Förutom utbildningen var jag mammaledig i ett år och sedan jobbade jag på en skola i ett år. Efter det flyttade jag tillbaka till Stockholm med min man och min dotter. Jag hade fått ett förstahandskontrakt på en hyreslägenhet i Vällingby. Augusti 2020 flyttade vi från Vällingby till orten Järna i Södertälje kommun, för det tog för mycket energi av oss i familjen att min man pendlade till sitt jobb i Södertälje varje dag. Jag skulle inte få problem att hitta lärarjobb i Södertälje eftersom att det var brist på legitimerade lärare samtidigt som det var många lediga tjänster ute. Jag tackade ja till en tjänst på en waldorfskola i Järna. Det var där det hela började.

Det var på den skolan jag blev uppsagd för att jag inte gick med på att benämna en sjuårig pojke i min klass med pronomenet hen. Det var pojkens mamma som hade krävt det av mig för att hon ansåg att han var icke-binär och för att hon ville att han skulle få välja sitt eget kön/icke-kön. Hon gick vidare och anmälde skolan och mig för diskriminering, vilket ledde till att skolan sa upp mig, och de hänvisade till diskrimineringsombudsmannen (DO) som uttryckligen har skrivit på sin hemsida att det är diskriminering om en lärare inte använder det pronomen som elev/vårdnadshavare önskar ha.

Många av personalen på skolan, inklusive alla i skolledningen och rektorn, försökte övertala mig till att säga hen. De ville ha kvar mig. Jag erbjöd två kompromisser till skolledningen. Den första var att

jag kunde säga barnets namn istället för ett pronomen, och den andra var att jag kunde byta till en annan klass. De svarade nej. Skolledningen pratade med mig på torsdagen den 28 januari 2021 och på det mötet tog de beslutet att stänga av mig dagen därpå. Avstängningen kom som en chock för all personal, alla föräldrar i min klass och mest av allt för mig. De stängde av mig från skolan under en vecka och de sa att jag under den veckan fick fundera på hur jag ville göra. Och i samband med det mötet var det två ur skolledningen som sa till mig att mitt yrke som lärare i Sverige förmodligen är över om jag beslutar mig för att inte säga hen. I slutet på den veckan meddelade jag skolledningen att jag inte vill säga hen, och då valde de att säga upp mig. Jag fick inte komma tillbaka till skolan igen, jag fick inte säga hej då till barnen eller föräldrarna i min klass och inte heller till arbetskollegor. Jag valde att inte säga hen för att det gick emot min tro på många olika plan. Nu i efterhand undrar jag var skolläkaren tog vägen, han som jag hade pratat med under hösten och sa till mig "Stå på dig!". Varför kom han inte in i bilden och sa något till skolledningen?

Jag var väldigt arg på skolledningen och på föräldrarna som fick mig uppsagd. Jag minns att jag tänkte på hämnd, men så en dag uppstod något, jag kände mig plötsligt som i ett vakuum. I det vakuudet fanns ingen påverkan från djävulen men jag var ändå uppfylld av hämndkänslan. Det enda jag fick veta av Gud i det vakuudet var bibelstället Romarbrevet 12:17-20 och så sa Gud till mig: "Välj nu Selma, du har en fri vilja, du kan stanna kvar med mig genom att lita på mitt ord eller så kan du gå din egen väg och därmed närma dig djävulen". Jag valde att lita på Gud och lyda Guds ord, hämnden var inte min, den var Guds. Det var oerhört smärtsamt att förlora mitt drömyrke endast på grund av att jag inte ville säga hen. Jag befann mig i det vakuudet i kanske två dagar. Hämnden fanns i mig efter mitt beslut men jag var fast besluten att lita på Gud trots att jag bar på den känslan. Men så plötsligt efter

ett par dagar så försvann den känslan och det enda som fanns kvar inom mig var kärlek och frid, jag kände Guds närhet i mig igen, jag hade tagits ut ur vakuumet. Jag visste att det var Gud som hade plockat bort hämnden från mig. I min egen kraft hade jag inte kunnat släppa den känslan, det krävdes ett ingrepp från Gud. Gud såg att jag var villig att lyda, och att jag plågades av hämndkänslan, när det var dags plockades den känslan bort och Guds närvaro fyllde mig igen. Och jag gick in i förlåtelse. Jag förlät skolan och föräldrarna.

Jag läste en kommentar under mitt sommartal på Swebbtv om förlåtelse: "Jag står bakom dig i hen-frågan. Men jag tycker du på något vis förenklar skuld och förlåtelse och nåd. Det låter lite barnsligt att veta att jag blir förlåten för vad som helst oavsett vad jag gör. Är man kristen i Sverige måste man förhålla sig till Bibeln och lagen. Man måste också följa livets regler. Jag tror du Selma har hjärtat på rätta stället, men det finns mer att säga kring det ämne du tar upp." När jag läste det så insåg jag att hon totalt missuppfattat mig. Gud förlåter, men det finns ju ett straff trots förlåtelsen. Straffet för Adam och Eva blev ett liv i svårigheter på jorden. De och alla andra människor har blivit förlåtna, men vi har ju fortfarande straffet kvar, alltså att vi lever på jorden under svåra omständigheter. Om en människa har rånat en bank eller mördat någon och den personen ber om förlåtelse så kommer Gud att förlåta, men straffet på jorden kommer att finnas kvar i form av fängelse. Om en person tvingar en annan person att ansluta sig till sin religion eller ideologi, genom att till exempel tvinga någon att säga hen, så finns det i vårt land inget straff för det i lagen, och eftersom det inte finns ett straff för det i vårt land så kommer offret att känna hämnd på grund av orättvisan. Och i den stunden säger Gud till offret "Lämna hämnden till mig, Jag ska straffa". Lagarna i ett demokratiskt samhälle är skapade av människor, dessa människor kommer från alla möjliga olika ideologier och religioner,

därmed är lagarna en blandning av alla dessa, och per automatik så överensstämmer inte alltid landets lagar med Bibelns lagar. Att tvinga en person att ansluta sig till transideologin/religionen är inte förenligt med Bibelns lagar, trots att de är Sveriges lagar.

4. Vetenskap eller ideologi?

En debattartikel som jag skickade in till tidningen Världen Idag, den publicerades 27 oktober 2021

Skolan ska vila på vetenskap och beprövad erfarenhet. Fyra år på lärarutbildningen och den meningen gick som en röd tråd igenom hela utbildningen. Och nu verkar det som att Sverige är på väg att lämna detta.

I min roll som lärare på en skola undervisar jag aldrig utifrån min tro, jag undervisar utifrån min profession.

Jag säger alltså aldrig "Så här tror JAG" utan jag undervisar "Så här säger judendomens heliga bok Tanakh" eller "så här säger kristendomens heliga bok Bibeln som består av Gamla Testamentet (alltså exakt samma som judendomens Tanakh) och Nya Testamentet"

De barn som jag har undervisat, i de olika religionerna, har inte varit mottagliga för mer än de grundläggande faktakunskaperna. En människa kan inte fördjupa sig inom ett ämne om de grundläggande faktakunskaperna inte finns på plats, det är enkel logik.

Alltså, för att ta ett konkret exempel: Om man inte kan räkna ut att $1+1=2$, enbart ental i denna uppgift (låt oss kalla det för nivå 1), så blir det i princip omöjligt att räkna ut att $27+44=71$ eftersom detta innefattar även tiotal (låt oss kalla det nivå 2), men uppgiften består också av tiotalsövergång (så uppgiften borde vara på nivå 3). Att klara av nivå 3 utan att först ta sig igenom nivå 1 går emot all logik. Så är det i alla ämnen.

Att tänka djupare, nästan filosofera, i de olika ämnena kräver att man har uppnått några nivåer.

Min uppfattning är att barnen i den åldern jag undervisar är tillräckligt mogna för att fråga mig: "Tror alla de tre religionerna på samma gud?" trots att jag tidigare inte fått den frågan.

Utifrån min kristna tro skulle jag svara nej på det. Utifrån min roll som lärare skulle jag svara: "Om du fortsätter att studera de olika religionerna så kanske du kommer fram till svaret, det finns människor som tror att det är samma gud och så finns det människor som inte tror att det är samma gud. Om frågan är viktig för dig så tycker jag att du ska fördjupa dig i det genom att gå till källorna som är religionernas heliga skrifter".

Med andra ord så uppmanar jag dem till att vara källkritiska, vilket mina två examensarbeten handlade om.

Låt oss gå tillbaka till utbildningens grundpelare, att skolan ska vila på vetenskap och beprövad erfarenhet.

Är det nu vetenskap att jag som lärare ska acceptera och införliva föräldrars olika ideologier i mitt yrke som lärare?

Är det vetenskap att jag som lärare ska börja säga "hen" om en elev, som enligt föräldrar grundar sig på att känslan och inte biologin styr en människas kön? Ska jag gå emot hela lärarutbildningens grundpelare? Och vad är det i så fall som hindrar mig nu från att släppa min profession i mitt yrke och istället undervisa utifrån min privata tro?

Nu är det dags för Sverige att bestämma sig, antingen håller vi oss till vetenskap och beprövad erfarenhet i skolan eller så håller vi oss inte till det. Och om vi väljer att inte göra det så har vi faktiskt all rätt att sparka de lärare som vill hålla sig till vetenskap, genom att hänvisa till diskrimineringsombudsmannens hemsida där det finns vägledningsmaterial som menar att det är diskriminerande att inte använda det önskade pronomenet i relation till sin elev.

Ska vi lärare följa diskrimineringsombudsmannen eller ska vi lärare följa skolans lärarutbildning och läroplan? Vi kan inte ha båda. Ska skolan följa diskrimineringsombudsmannen som man gjorde i mitt fall och enligt lagen ha tillåtelse att avskeda en lärare, så bör man sluta propagera för att man står för vetenskap och beprövad erfarenhet, det kallas nämligen för hyckleri.

5. Debatt mellan två jämlika

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 19 februari 2022

Professor i psykiatri VS Aftonbladets journalist

Ett samtal i kommentarsfältet som pågick i några dagar:

Selma:

<https://www.svd.se/dra-tillbaka-forslaget-om-konstillhorighet>

<https://www.aftonbladet.se/ledare/a/Ea2zaK/lararen-ska-inte-ha-nagot-jobb>

Christian:

<https://www.svd.se/lat-transpersoner-fa-styra-over-sitt-eget-liv>

Selma:

Christian, är dessa två professorer, som jobbar inom psykiatrin?

Christian:

Selma, ibland är det bra att lyssna på någon som faktiskt har erfarenhet av det som man pratar om. Som till exempel att fråga en präst om religion istället för en professor i religionskunskap. Den ena lever med religionen, den andre läser om religion.

Selma:

Christian, Att lyssna på vad ALLA människor har att säga är alltid bra och viktigt, ingen tvekan om den saken.

Men på riktigt! Om du ska hjärtoperera dig, går du då till en riktig kirurg, eller går du till en som tror sig vara kirurg för att den själv

har fått en hjärtoperation/känner någon som har fått det. Det är den jämförelsen du gör!

Att fråga en präst VS en professor i religionskunskap. Allting handlar om vad syftet är. Alltså vad exakt vill du veta.

Om jag är ute efter att veta hur det KÄNDES mentalt efter en hjärtoperation så frågar jag inte kirurgen utan jag frågar den som blev opererad. Men om jag är ute efter att veta exakt vad STUDIER säger om vad som händer med kroppen före, under och efter operationen samt alla biverkningar osv så går jag till kirurgen.

Om jag t.ex. vill veta hur det är att praktisera "Vänd andra kinden till" så vänder jag mig till prästen som (förhoppningsvis!) har några egna erfarenheter att dela med sig av. Vill jag veta vad studier kommit fram till om hur ett samhälle ser ut när majoriteten av befolkningen vänder andra kinden till, så går jag till professorn i religionskunskap.

Vill jag döpa mig så går jag till en präst, inte professorn. Vill jag operera mig så går jag till en kirurg, inte till en som blivit opererad.

Hoppas att jag har varit tillräckligt tydlig.

Christian:

Selma, visst kan det vara bra att lyssna på vad psykologer tycker om olika saker. Så här beskrivs religion av Sigmund Freud:

"Freud regarded God as an illusion, based on the infantile need for a powerful father figure. According to him, religion, necessary to help us restrain violent impulses earlier in the development of civilization, can now be set aside in favor of reason and science."

Selma:

Christian, Han kanske var dåtidens Agnes Wold ;-)

Selma:

Christian, Det jag vill säga är alltså... om jag ska försöka förklara med andra ord:

I en fotbollsmatch (inläggets bakgrund) låter man inte professionella fotbollsspelare spela mot en grupp personer som spelar fotboll bara som hobby.

Alltså, i en debatt, vilket ämne som helst, så låter man två jämlika debattera.

En professor i psykiatri som jobbar med könsdysforiska patienter debatterar en annan som har samma utbildning och erfarenhet. Då blir det rätt. Och om dessa två debatterar och har olika slutsatser, då får man titta på vad de båda har för bakgrund och sånt... alltså utöva källkritik... vem är pålitlig... och vem ljuger för att det finns agenda bakom (personen kanske vill ha mer pengar, mer makt etc.)... och vilka studier refererar de båda till... och är studierna i sin tur pålitliga (vem utförde studierna, varför har vissa studier inte fått utföras, finns det jäv etc.)

Men det blir bara skrattretande om man ska läsa en artikel skriven av en journalist och jämföra det med vad professorn har att säga. Även artikeln du la upp med de två som jobbar i RFSL går inte att jämställa med professorn. Jag är utbildad lärare och har jobbat flera år med barn, om jag skrev något i Lärarförbundets tidning som säger emot professorn i psykiatri så är det faktiskt inte en rättvis match. Professorn har vunnit innan jag ens har yttrat ett ord, just för att han är det han är och jag är det inte.

Jag hoppas att jag har varit tillräckligt tydlig nu.

Ursäkta mitt skämt i förra kommentaren. Jag blev bara trött i huvudet av att mitt budskap inte nådde fram, så jag drog till med

ett skämt. Nu på morgonen känner jag mig lite fräschare i huvudet och skriver detta.

Christian:

Selma, skulle du vilja att olika experter på religion diskuterade din tro och huruvida den är på riktigt? Och skulle du sluta tro på gud om experterna kom fram till att det inte finns några vetenskapliga bevis för att gud finns?

Selma:

Christian, Jag tror att du har missuppfattat mig.

En forskare/professor i religionskunskap är just en forskare. Vad gör en forskare? Jo, studerar. Vad studerar forskaren? Jo till exempel, om X av befolkningen tror på detta sätt, så blir Z resultatet. Hur kommer man fram till det? Jo, genom till exempel studier/intervjuer av tusentals människor. Och vad gör man sedan? Jo, man inför försiktighetsprincipen. Och vad innebär det? T.ex. "Vi har kommit fram till att muslimska skolor leder till att majoriteten av eleverna som går ut dessa skolor förespråkar en inskränkning av yttrandefriheten/ religionsfriheten. Frågan är nu om det är smart att ha kvar dessa skolor eftersom Koranen faktiskt förespråkar att man stryper yttrandefriheten/religionsfriheten. Och detta kommer så småningom att leda till att vi får ett samhälle som förbjuder yttrandefriheten/religionsfriheten". Nu hittade jag bara på något. En privat person kan få ha kvar sin muslimska tro. En privat person får också tro att han/hon är en rymdvarelse. Men är det vad skolorna ska undervisa enligt vad forskare har studerat? Detsamma gäller området könsdysfori. Vad säger forskarna/professorerna om det? Jag pratar INTE om vad den enskilde får tycka och tänka! Jag pratar om vad samhället ska bejaka.

Christian:

Selma, ska samhället bejaka att barn växer upp i sektliknande

miljöer för att vi har religionsfrihet eller borde samhället se till att barn får möjlighet till en religionsfri uppväxt?

Selma:

Christian, Du menar alltså att du tycker att staten ska få bestämma vilken religion/ideologi en enskild familj ska ha?

Du vill alltså ta bort religions/ideologifriheten. Du är ute på en mycket farlig väg.

Christian:

Selma, jag säger att det är fel att tvinga barn att växa upp med en religion som de inte själva valt. Vuxna får göra vad de vill med sina liv men barn som växer upp i religiösa samfund som lär ut att jorden kommer gå under inom en snar framtid mår inte bra av det. Tänk själv att gå runt och tro att världen som du känner den kommer sluta existera och att bara de rättrogna får följa med till paradiset? Du vet inte om dina kompisar i skolan blir utvalda eller om de kommer dö. Du vet inte ens om du själv är tillräckligt god för att bli utvald eller om någon i din familj kanske lämnas kvar för att möta sin undergång. Frågar du en expert på psykologi är det en form av psykologisk tortyr dessa barn utsätts för. Och barn ska inte utsättas för lidande, varken fysiskt eller psykiskt.

Selma:

Christian, Det kommer ett inlägg från mig imorgon som ger dig svar på detta du tog upp om sekt.

Annars har du rätt! Barn ska inte behöva utsättas för varken fysiskt eller psykiskt lidande.

Hade jag suttit med i DO så hade jag menat att det är ett psykiskt lidande att låta barn tro att de kan vara det motsatta könet, för det leder till att de inte orkar/vill ha kvar sina könsorgan och annat övrigt i kroppen som visar den manlighet/kvinnlighet man har. Det är ett psykiskt lidande som transideologin förespråkar.

Men vad jag har förstått så menar du att detta är bra för barnen, alltså att barnen får välja sitt kön medför inget lidande hos barnen enligt dig.

Förlåt! Men jag behöver stänga kommentarsfältet nu. Jag fortsätter GÄRNA samtalet med dig under morgondagens inlägg. Jag tycker det är SUPERINTRESSANT att samtala med dig. Du ställer bra och viktiga frågor och har många intressanta synpunkter.

Frid

6. Lyssna på barnen

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 24 februari 2022

Gud som haver barnen kär

Jag har ännu inte sett denna serie, men jag har läst lite vad olika personer och tidningar har skrivit om den. Utifrån den informationen vill jag nu berätta något för er som jag upplever att Gud la på mitt hjärta igår.

För ungefär ett år sedan så hände det något. Min dotter var sex år. Det var något som jag sa till henne som skrämde henne. Innan jag säger vad det var så ska jag ge en kort bakgrundsinformation som är viktig att känna till. Jag har berättat för henne om min kristna tro från sedan hon var ca 4 år gammal. Så fram tills för ett år sedan hade hon under cirka två-tre år fått berättat för sig om vem vår kärleksfulle Gud är och allt som Han har gjort för oss, om förlåtelse, nåd och upprättelse. Jag läste ofta barnbiblar för henne, bad med henne och tog med henne till kyrkan. Hon kände mycket väl till min kristna tro och att det jag förmedlade inte var en saga för mig, utan att det var sanningen, till skillnad från andra berättelser som jag läser för henne där jag uttryckligen säger att det är påhittade sagor.

Nu till vad som hände för ett år sedan. Jag höll på och läste barnbibeln för henne. Plötsligt fick jag för mig att berätta för henne om helvetet. Men när jag gjorde det så kände jag starkt att något blev helt fel. Min dotters reaktion, min egen livserfarenhet av barn och min lärarutbildning sa att detta är fel. Och något inom mig, förmodligen Den Helige Anden, avslöjade för mig att det där blev fel. Jag gjorde mitt bästa i några dagar efter det för att få henne att glömma vad jag hade sagt om helvetet. Som tur var så lyckades jag och hon nämnde aldrig det mer och visade inga tecken på att hon ens någonsin hade hört mig säga något om det. Jag kunde därmed pusta ut. Jag funderade på det efteråt, varför det inte gick att prata

med henne om denna sanning, för det är ju en sanning för mig. Hon var helt enkelt inte mogen för att höra något sådant. Men hur kan sanningen skada tänkte jag?

Låt mig ge er två liknelser.

Första liknelsen. En bebis ammar. En bebis kan inte äta fast föda. Bebisen kommer självklart så småningom att växa upp och äta fast föda, det är sanningen. Men just nu kan inte bebisen äta det, och du kan inte ens berätta för bebisen om den framtida sanningen, för bebisen förstår inte vad du säger.

Andra liknelsen. Ett barn i klass ett som precis har börjat lära sig matte. Sanningen är att det barnet kommer så småningom att lära sig mycket avancerad matte på gymnasiet. Vad händer om jag visar en gymnasiemattebok för barnet och säger "detta är vad du ska kunna senare". Det slutar förmodligen med ett skrämt barn som får prestationsångest.

Sanningen kan inte ges till en människa som inte är mogen för det. Antingen så 1. når den informationen inte fram, som med bebisen, eller så 2. når den fram och skrämmer dem med risken för stora trauman som sitter kvar för livet.

Alltså 1. En gymnasielärare i engelska som undervisar en klass etta (7-åringar) i gymnasieengelska kommer att ha elever som inte fattar något alls, läraren talar ett språk som de inte känner till. 2. En gymnasielärare i engelska som säger till dessa barn på svenska "Denna engelska ska ni kunna" kommer att skrämma barnen.

Jag gissar att barn blir mogna för att lära sig mer om helvetet när de är i högstadieåldern, då de börjar tänka på en högre nivå. De tänker mer självständigt, analyserar världen på ett annorlunda sätt än yngre barn och det viktigaste är nog att de (förhoppningsvis!) har fått en gedigen utbildning och erfarenhet av sina föräldrar om

vem vår kärleksfulle Gud är. Om man inte har fått erfara vilken kärleksfull Gud vi har, men att tonåringen det första de får veta om Gud istället är "Du kommer till helvetet om du inte tror på Gud" så kommer tonåringen aldrig att vilja ha något med Gud att göra. Det skulle inte jag heller för den delen om det var det första jag fick veta, jag skulle ju bara undra över vad det är för ond Gud som placerar mig i helvetet för att jag inte vill tro på Honom.

Jag är uppvuxen med sex yngre syskon, när jag själv var 18 år så var mina yngre syskon mellan cirka 3 år och 16 år. Jag vet hur barn tänker och vad de går igenom i de olika stadierna. Jag har vuxit upp med barn. Jag har varit på "insidan". Jag har även sett insidan via andra familjer. När jag var 20 år så jobbade jag som barnflicka i USA i ett år för tre barn som var mellan 3 år och 9 år. Jag var även barnflicka i London i sex månader för två barn. Jag har alltså levt med andra barn än mina egna syskon. Och sedan har jag även ett mer objektivt perspektiv på barn, genom att jag har skaffat mig en mellanstadieutbildning och jobbat med barn i flera olika skolor. Jag vill antyda att jag har en gedigen erfarenhet av barn, förutom att jag nu också själv har barn.

Trots allt detta så gjorde jag misstaget att berätta för min dotter om helvetet när hon inte var mogen för det. Hur kommer det sig? Jag vet inte riktigt om jag ska vara ärlig. Jag har funderat mycket på det. Kanske beror det helt enkelt på att jag är människa och att jag gör fel ibland. Kanske beror det på min egen muslimska uppväxt med en släkt som ibland skrämde mig med information om helvetet i samband med att man var arg på mig och hotade med att jag skulle hamna i helvetet om jag inte lyssnade. Alltså av brist på bättre erfarenhet så plockade min hjärna kanske snabbt fram erfarenheten från min egen uppväxt och tillämpade det på mitt eget barn, det handlade inte om att skrämma min dotter till lydnad i mitt fall, det handlade om att jag trodde på riktigt att det var bra att ge henne sanningen under ett kärleksfullt samtal mellan mig och henne.

Tänk er de kristna som inte har den erfarenheten eller utbildningen som jag har, tänk er hur långt de skulle kunna gå. De kanske uppriktigt tror att de är goda som berättar sanningen för barnen. Föreställ er att de berättar om helvetet i samband med uppfostran. Ni har väl hört många vuxna, även ateister för den delen, upprepa samma hot om och om igen till exempel "Om du inte gör din läxa så får du inte spela tv-spel" istället för att säga "Gör du din läxa så får du spela tv-spel efteråt". Man hotar med straff istället för att uppmuntra med en belöning. Tänk dig en kristen förälder som bakar in denna felaktiga typ av uppfostran genom att plocka in Bibeln i det och säga till exempel "Om du inte är snäll så hamnar du i helvetet" vilket i sig inte ens är en biblisk sanning. Det här vittnar bara om en förälder som inte har kunskap om vad bra uppfostran är och som ovanpå det dessutom inte heller har kunskap om vad Bibeln säger.

Men räcker det inte med att vi har Bibeln som vårt sjökort och att man endast behöver vara lyhörd för Den Helige Andens varningar, eller måste man också ha en utbildning och erfarenhet av barn? Jo, att vi har Bibeln och att vara lyhörd för Den helige Anden tycker jag borde räcka, men i denna världen kan det vara mycket svårt ibland att höra Den Helige Andens varningar eftersom att världen skriker så högt, men också för att man själv kan tappa kontakten med Gud pga tvivel. Därför är det bra med en "världslig" utbildning som kan bekräfta Den Helige Andens röst. Det kan vara du som har utbildat dig, om du nu är intresserad av att veta mer om barn vilket gör att du tar hjälp av din egen kunskap, eller så är det någon annan som utbildat sig, någon som du litar på (källkritik) som du kan rådfråga. Det finns en anledning till att det står i Bibeln: *"Led den unge in på den väg han bör gå, så följer han den även som gammal"* Ords-pråksboken 22:6 (Bibel2000).

En god erfarenhet och utbildning för både barn och vuxna är något gott. När man hamnar i en situation och man av någon anledning

tappar kontakten med Gud så kommer den kunskapen (värdsliga utbildningen) fram, ett slags backupsystem. Kontakten med Gud är dock den bästa och det är den man ska sträva efter även fast att man har ett backupsystem. Sedan kan man undra varför man inte kan ha kunskap om allt i världen, så man slipper fråga andra om hjälp. Jo, det är en annan femma. Men kortfattat så har det att göra med att Gud vill att vi ska vara tillsammans, hjälpa varandra. Hade var och en kunnat allt så hade ingen behövt någon annan.

De kommande dagarna kommer jag att titta på dokumentären "Du som haver barnen kär". Jag tror att den är viktig att se och lära sig av. Vi behöver lära oss, så att vi inte upprepar samma misstag som andra gjort. Vi ska inte fundera på vem som gjort dokumentären och vad de har för agenda, det är inte vad som ska uppta våra tankar, utan vårt fokus ska vara på att lyssna på de människorna som faktiskt berättar om sina riktiga upplevelser.

Be gärna en kort bön innan du tittar: Fader, du som skickade Jesus till oss som dog och uppstod, hjälp mig med Din Helige Ande att vara mottaglig för dessa människors personliga upplevelser, så att jag kan lära mig att inte göra om andras misstag.

Kommentarsfältet:

Jag har nu sett alla delar. Jag såg den första och kunde inte låta bli att titta på de resterande fyra.

I det sista avsnittet så kom en tanke till mig när programledaren sa typ "Det var ingen vuxen som såg eller de som såg gjorde inget". Det är: Jag hoppas att SVT gör en liknande dokumentär inom en snar framtid som handlar om barnen som blivit psykiskt misshandlade på grund av att föräldrarna och skolan fick dem att tro att de kan välja sitt kön, vilket ledde till psykisk ohälsa och amputering av fullt fungerande kroppsdelar samt sterilitet. Då kan jag personligen säga: Jag såg! Jag protesterade! Jag kunde inte göra

mer för barnet eftersom lagen inte var på min sida! Men jag gjorde det jag kunde, jag vägrade spela med, jag förlorade mitt jobb för att inte skada det barnet!

7. Gud skapade oss till man och kvinna

Det står skrivet:

Och Gud skapade människan till sin egen avbild, lik sig själv skapade Gud människan, till man och kvinna skapade han dem.

Första Moseboken 1:27, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, ja, självklart skapade Gud er till man och kvinna, men var någonstans i Bibeln står det att man inte kan känna sig som det motsatta könet? Det är väl klart att man får operera bort sina könsorgan för att biologin ska efterlikna känslan. Allting handlar om känslan!

Alla på skolan visste om att jag var kristen. Jag var öppen med min tro och pratade med kollegor som var intresserade av att höra. Jag pratade aldrig med mina elever om det, jag håller mig alltid professionell med mina elever. När eleverna är nyfikna och frågar mig om min tro så svarar jag självklart på deras frågor, eller om det ingår i lektionsplaneringen i något ämne att faktiskt prata om olika religioner. Jag har mycket stor respekt för den fria viljan som Gud har gett var och en av oss, att välja att tro på vad man vill eller att inte tro, jag har aldrig varit en sådan som pressar min tro på någon annan, sådan är inte Gud och sådana ska vi kristna inte heller vara.

När skolledningen tog in mig i rummet på ett oväntat samtal torsdagen den 28 januari 2021 för att försöka övertala mig att säga hen så gjorde jag mitt allra bästa för att övertyga dem om varför jag

inte ville säga hen. Jag refererade aldrig till Bibeln. Det fanns ingen poäng med att göra det, ingen som satt där trodde på Bibeln. Att jag försvarar min ställning genom att plocka fram en bok som ingen tror på är lika konstigt som att någon försvarar sin ställning för naturens betydelse genom att hänvisa till Ronja Rövardotter, det är ju bara en påhittad saga för mig. De visste dock helt klart att jag var kristen eftersom att de hade lärt känna mig under min tid där, till och med mitt CV och det personliga brevet hade varit fullt med information om det. På arbetsintervjun kallade rektorn mig på skoj för "pastor Selma" eftersom att han hade sett i mitt CV att jag gått Bibelskola ett år och att jag även hade börjat en pastorsutbildning som jag avbröt efter en termin. Skolledningen började fråga mig i rummet "Vilket samfund tillhör du?". Jag svarade att jag går till den kyrkan dit Gud kallar mig, jag tänker inte på vad det är för samfund när jag är där, och jag visste faktiskt inte ens vilket samfund kyrkan tillhörde som jag just då gick till. Jag sa att jag följer Bibeln och inte kyrkan. Jag försökte förklara min ståndpunkt utanför Bibeln genom att berätta om biologi och könsförvirring och uppfostran. Men inget av det jag sa togs emot. De verkade endast vara intresserade av kyrkan jag går till. De verkade tro att kyrkan hade hjärntvättat mig. Mötet avslutades med att de gav mig en veckas betänketid, jag var alltså avstängd från skolan den veckan.

Jag använde min tid väl under den veckan och frågade alla möjliga jag kunde komma på. Jag pratade med syskon, kollegor, vänner och föräldrar i min klass. Några förstod mig, andra försökte övertala mig till att säga hen, några tyckte jag var konstig, någon hänvisade till Jordan B. Peterson, några bollade med mig ifall det fanns kompromisser att göra etc. "Säg bara hen! Det är väl inget skadligt med det!" var det många som sa till mig, och "Säg bara hen! Du måste tänka på att du kommer att förlora din inkomst och kanske ditt yrke. Din familj kommer ju i första hand!" eller "Säg bara hen! Det är inte ditt fel, du lyder bara skolan, det är skolan som får ta

konsekvenserna för skadan av barnet!" eller "Säg bara hen! Och så får du be en bön att Gud hjälper pojken". En kollega nämnde för mig att dessa föräldrar till och med hade begärt att denna pojke som 3-åring skulle bli kallad för hen redan på förskolan, då blev jag mer övertygad om hur fel allt detta var. Jag pratade även med kyrkor. Pastorn i en kyrka som jag hade varit medlem i när jag bodde i Jönköping svarade att jag skulle följa mitt samvete, han nämnde aldrig vad Bibeln sa. Men han nämnde också att jag alltid har varit lite radikal av mig. Jag tolkade det som att han menade att Bibeln inte är så radikal som jag är. Jag frågade en av de högsta ledarna i en kyrka i Södertälje, jag fick inte mycket till svar där förutom att han sa att han trodde absolut att jag skulle få ett nytt lärarjobb. Jag pratade med en ledare i en annan kyrka i Södertälje och hon tyckte att jag skulle välja mina strider, att striden "hen" kanske inte var värd att tas. För mig själv undrade jag hur en kristen kunde påstå att psykisk misshandel av ett barn inte var en strid värd att tas. Sedan pratade jag med hennes pastor som inte refererade till Bibeln en enda gång utan han sa också bara "Följ ditt samvete". Jag var konfunderad över att pastorer vägleder människor genom att säga att de ska följa sitt samvete istället för att säga: "Så här säger Bibeln. Låt oss lyda Bibeln trots att det kan leda till martyrskap i denna värld".

I slutet på veckan landade jag i att Bibeln faktiskt är tydlig med att vi är skapade till man och kvinna, jag valde att lyda Bibeln. Mitt samvete, som pastorerna tyckte att jag skulle följa, sa ett Amen till det. Mitt förstånd, efter att ha lyssnat in och bollat med olika personer, sa också ett Amen till det. Min personliga livserfarenhet sa ett stort Amen till det. Jag skickade ett mail till rektorn, skolchefen och fackombudet på Lärarförbundet och sa att jag hade fattat ett beslut att jag inte ville säga hen. Det slutade med att skolledningen sa upp mig. Jag fick hemskickat ett arbetsgivarintyg där det stod att jag var uppsagd av personliga skäl. Både under min

avstängning och efter min uppsägning hade jag pratat med Lärarförbundet, mitt fackförbund som jag har varit medlem i sedan 2016, för att höra vad jag hade för rättigheter. En av fackets juridiska representanter hade sagt till mig i telefon att jag kunde överklaga både avstängningen och uppsägningen just för att skolan inte först hade fört ett samtal med Lärarförbundet innan de tog till dessa åtgärder. Skolans tillvägagångssätt av min avstängning och uppsägning var alltså fel enligt facket. Fackets representant refererade till barnmorskorna som förlorade i tvisten när de återopade samvetsfrihet för att de inte ville utföra aborter. Han sa att jag också förmodligen skulle förlora om jag överklagade eftersom att jag faktiskt strider mot det som en myndighet, diskrimineringsombudsmannen, har skrivit på sin hemsida, vilket därmed ger skolan rätt att säga upp mig. Men han uppmanade mig att ändå överklaga eftersom att det fanns möjlighet att jag ändå skulle kunna få ett litet skadestånd för skolans felaktiga tillvägagångssätt av både min plötsliga avstängning och uppsägning. När han sa att jag förmodligen skulle förlora så förstod jag inte varför jag skulle överklaga, skadeståndet brydde jag ju mig inte om. Jag var deprimerad, trött, chockad och jag var inte ute efter att hämnas på skolan genom att få ett skadestånd, det var ju mitt läraryrke jag ville ha tillbaka.

8. Transideologin

Detta är ett utdrag ur mitt sommartal på Swebbtv den 8 juli 2022.

I början på min vandring i min yttrandefrihet i offentligheten började jag förstå att det som mamman, till det 7-åriga barnet, ville göra mot mig var att tvinga mig att delta i sin tro, tron på transideologin, kanske kan man också säga att det är hennes religion. En religion som inte är baserad på biologi och vetenskap. En religion som säger att känslan går före biologin. Alltså att om du känner att du inte ska ha en snopp för att du vill bli mer lik en kvinna så får du operera bort snoppen. Om du känner att du inte ska vara en människa utan en katt, så får du operera dig till att bli mer lik en katt. Om du känner att du inte ska ha kvar din vänstra arm för att du anser att den inte passar med resten av din kropp så får du operera bort den vänstra armen. Känslan går helt enkelt före biologin i denna ideologi, eller som sagt, religion, om man hellre föredrar det begreppet.

Att våga yttra sig politiskt inkorrekt är att våga använda sig av sin yttrandefrihet. Att våga välja själv i ett samhälle som tvingar en att lyda, är att våga använda sig av sin fria vilja. Det var det jag gjorde. Jag valde att säga nej till att lyda under transideologin, jag tvingar ingen att följa kristendomen och ingen får tvinga mig att följa transideologin. Ingen ska tvinga mig att använda begreppet "hen", på samma sätt tvingar jag ingen att använda begreppet "Guds barn" om mig istället för pronomenet hon. Jag valde att gå ut och berätta om detta för världen, om självaste Gud har gett mig gåvan att yttra mig så vore det en skam att inte bruka sig av den gåvan.

Diskrimineringsombudsmannen som förkortas DO är en myndighet som verkställer lagar som har fattats av regering och riksdag. DO har gett föräldrarna till det 7-åriga barnet rätten på sin sida, genom att i februari i år fattat beslut om att skolan, där jag arbetade och

blev avskedad, var tvungna att betala 150 000 kronor till det barnet. Skolan betalade det beloppet. Om jag har förstått det rätt så innebär detta alltså att Sveriges riksdag och regering, majoriteten av dagens politiker, vill tvinga mig att byta religion, de vill tvinga mig att bli en transideologist. Vad händer med den fria viljan egentligen?

9. Sekulär på jobbet och kristen privat

En debattartikel som jag skickade in till tidningen Världen Idag, den publicerades 2 februari 2022.

Didaktik fick vi lära oss mycket av under hela högskoletiden. Jag minns speciellt en sak: för att eleverna ska förstå vad en sak är så behöver vi berätta för dem vad det inte är. Speciellt i matematiken fick vi träna på det. För att till exempel förklara vad likhetstecknet är så ger man exempel och förklaringar på vad det inte är.

Jag har nu sökt lärarjobb på olika skolor i tre månader. Jag hade inte förväntat mig att gå på några intervjuer då jag verkligen trodde att mitt läraryrke var passé, men jag ville ändå inte ge upp – att jobba som lärare för barn är det roligaste som finns för mig och jag kommer inte att ge upp förrän Gud ber mig att göra något annat.

På två av dessa skolor, varav en är en kristen skola, fick jag höra att ”man bör vara professionell på skolan, men privat kan man självklart ha sin egen tro”. Detta sades i samband med att vi pratade om den skola som sade upp mig på grund av hen-frågan.

Nu ska jag tillämpa mina högskolestudier i denna debattartikel och förklara vad ovanstående citat är och inte är. Jag börjar med vad det är.

Som person har jag flera olika roller. För min dotter är jag mamma, för min man är jag fru och för mina elever är jag lärare. Jag kan dela upp min livsstil i olika roller beroende på var jag är och med vem jag är.

Alltså, när jag är lärare på skolan kallas det för att det är min professionella roll och jag har bestämda uppgifter som jag ska

utföra. När jag är mamma åt mitt barn kallas det för att jag är i min privata roll, och även där har jag bestämda uppgifter som jag ska göra.

Vissa bitar av dessa två roller går in i varandra, men ändå kan man skilja dem åt.

Jag kan alltså inte ha den renodlade mammarollen för mina elever och inte heller den renodlade lärarrollen för min dotter. Med andra ord kan jag till exempel inte som lärare bestämma när mina elever ska lägga sig på kvällen eller med vilka vänner de får umgås, men undervisa dem i ämnen som är bestämda av Skolverket behöver jag göra och även ge betyg/bedömning.

Som mamma åt min dotter har jag till exempel rätt att uppfostra henne enligt min kristna tro, alltså att dagligen prata med henne om Gud, läsa Bibeln för henne och ta med henne till kyrkan. Jag har rätt att undervisa henne i vilka ämnen jag vill utan någon press på mig från Skolverket, och betyg i några ämnen kommer hon inte att få av mig.

Och nu till vad citatet inte är. Att jag som mamma anser att det är fel att vilseleda mitt barn betyder inte att det plötsligt blir okej att vilseleda andras barn, bara för att jag ikläder mig rollen som lärare.

Att jag anser att det är psykisk misshandel att vilseleda mitt barn att tro att hon får välja sitt biologiska kön betyder inte att det plötsligt blir okej att psykiskt misshandla andras barn genom att vilseleda dem bara för att jag ikläder mig rollen som lärare.

Paulus sade till galaterna: *"Försöker jag nu hålla mig väl med människor, eller med Gud? Är det människors gillande jag söker? Om jag nu fortfarande försökte hålla mig väl med människor skulle jag inte kunna tjäna Kristus"* (Gal 1:10; Nubibeln).

Många kristna i dag önskar tro att man kan tjäna både Gud och människor samtidigt. Hur är det möjligt egentligen? Om Gud säger att jag inte ska vilseleda barn, men människorna säger att jag ska göra det – är det möjligt att göra båda dessa genom att påstå att man går in i olika roller?

Om Gud säger att jag inte ska döda ett foster, men människorna säger att jag ska göra det – är det möjligt att följa båda dessa uppmaningar genom att hemma ha en kristen tro och på jobbet som barnmorska ha en sekulär tro?

Om du anser att det går, så bekräfta gärna var det står i Bibeln. Jag är uppriktigt nyfiken och vill gärna att vi öppnar upp för dialog.

10. Min rädsla för att tala offentligt

Det står skrivet:

Mose svarade: "Herre, jag har inte så lätt för att tala. Det har jag aldrig haft och inte nu heller, sedan du har talat till mig! Jag har svårt att uttrycka mig."

"Vem har gett människan hennes mun?" frågade Herren honom. "Är det inte jag, Herren, som gör att en människa kan tala eller inte tala, se eller inte se, höra eller inte höra? Gå nu och jag ska vara med dig och hjälpa dig att tala och jag ska lära dig vad du ska säga." "Men Herre, kan du inte sända någon annan?" invände Mose.

2 Moseboken 4:10–13, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, du kommer aldrig att klara dig i media. Du vet ju hur svårt du har för att tala inför människor. Gud har inte skapat dig med en god talförmåga. Du kommer att skämma ut dig! Det bästa är om du bara är tyst och helt enkelt söker annat arbete. Gör inte en stor sak av detta. Du kanske till och med fortfarande har en chans att få ett annat lärarjobb. Gå inte ut i media!

Jag har aldrig tyckt om att stå inför en grupp och hålla tal. Jag har haft väldigt dålig självkänsla och dåligt självförtroende på grund av min uppväxt. Det har lett till att jag har haft svårt med att stå inför en grupp med allas ögon riktade mot mig. Mitt första år som lärare hade jag ångest varje morgon inför jobbet. Men jag var fast besluten att jag skulle fortsätta som lärare. Jag tyckte om att jobba med barn i den åldern och jag tyckte om att undervisa. Jag höll ut. Sedan blev det enklare för varje år som gick i mitt läraryrke. Men

det var ju ändå barn som jag stod och undervisade, inte vuxna. Det är annorlunda med barn än med vuxna. Barn är mer mottagliga för information, de är mer nyfikna, de är glada och förlåter fort och så vidare. Vuxna har tappat mycket av det plus att de kan ha otroligt mycket trauma i sitt livsbagage. Och det skulle också kännas ännu värre för mig om denna grupp av vuxna, som jag behövde hålla ett tal inför/undervisa, var främlingar för mig. Men det värsta skulle ha varit att behöva debattera i samhällskänsliga frågor med främmande vuxna (som till exempel hen-frågan) inför ett kamerateam med avancerade stora kameror, och hela Sveriges befolkning som tittare, den tanken existerade inte ens i min världskarta, men det var i just en sådan situation jag hamnade i bara en månad efter att jag gick ut offentligt i tidningen.

Jag ville inte gå ut i media, men jag kände att Gud kallade mig till det. Jag fick hela tiden bibeltexten till mig: *”Men när ni ställs inför domstolen behöver ni inte oroa er för hur eller vad ni ska säga, för ni ska få de rätta orden just när ni behöver dem. Det är inte ni som ska tala då, utan er Faders Ande talar genom er”* Matteusevangeliet 10:19-20, Nubibeln. Men jag fortsatte att insistera på att jag inte skulle göra det. Gud var på mig från februari 2021 till juli 2021. I samband med min uppsägning så kontaktade jag Mats Selander för första gången i mitt liv. Jag kände bara till honom från media, jag hade följt honom eftersom att han kämpade för de ofödda barnens rätt att få födas. Jag tänkte att om Mats säger att jag ska gå ut i media så skulle det väga oerhört tungt för mig. Eftersom att han själv har gjort det otroligt tunga arbetet som frontfigur med att kämpa för de ofödda i ett sekulärt Sverige som älskar abort, så borde han definitivt ha något att säga till mig. Det hade han! ”Ja, gå ut i media!” och en massvis med bibelverser av Mats fick jag också på köpet som styrkte det. Det var ju det jag hade önskat att få höra från kyrkorna som jag kontaktade. Varför var det inga kyrkor som hänvisade till Bibeln? Men jag tvekade fortfarande. Jag önskade fortfarande att Gud sände någon annan. Den sista knuffen ut i

media fick jag en dag i juni/juli 2021 då min dotter började prata med ett trevligt äldre par vid vattnet utanför Sjöhistoriska museet, hon tyckte om deras hund. Jag började också prata med dem. Så småningom i samtalet berättade jag att jag nyligen hade blivit sparkad från mitt jobb och att jag hade gått ut i tidningen anonymt. De svarade "Var det du?!". Det visade sig att mannen hade läst om mig i en annan tidning än den jag gick ut i, han uppmanade mig att gå ut offentligt.

När jag väl gick ut i media så blev det hela tiden fler och fler mediekanaler, det fanns en period då jag var riktigt trött och började tänka att det nu räcker, att jag inte vill tala mer, att jag vill tillbaka till det vardagliga/mitt normala. Men hur trött jag än var så gick det inte att hålla Gud för mig själv, det brann en eld inom mig som behövde få komma ut. Det kändes som att jag skulle explodera om jag inte fick ut det Gud ville säga. Det påminner mig om bibeltexten: *"Men när jag tänker: 'Jag ska inte tänka på honom [Gud] och inte mer tala i hans namn', då blir det som om det brann en eld inom mig, instängd i mitt innersta. Jag försöker stå emot, men jag kan inte."* Jeremia 20:9, Nubibeln.

Det hela började med att jag inte ville bli sänd av Gud, det var en kamp mellan det mänskliga (själen) och det andliga (anden) i mig. Men väl ute i media så gick jag sakta över till att börja känna att jag ville fortsätta vara Guds budbärare. På något sätt hade kampen mellan min ande och min själ vunnits av anden. Jag ville nu bli sänd av Gud som Guds budbärare. Själen finns fortfarande kvar där och sticker till ibland och ger mig ångest och får mig att önska att jag fick vara anonym och leva i fred med alla människor, men på något sätt har min ande fått övertaget, det är inte den där blodiga kampen längre.

"Sedan hörde jag Herren fråga: 'Vem ska jag sända? Vem vill gå som vår budbärare?' Jag svarade: 'Jag vill! Sänd mig!'"

Jesaja 6:8 Nubibeln

11. Kropp, själ och ande

Ett inlägg jag skrev på Facebook den 29 oktober 2021

- Förlåt mig hjärtat. Jag hoppas att du kan förlåta mig, ibland gör jag fel, vi människor gör fel ibland
- Mamma, jag förlåter dig, men jag är fortfarande arg på dig
- Tack för att du förlåter mig. Jag förstår att du fortfarande är arg. Det tar tid innan man brukar bli lugn igen

Det var ett samtal som jag och min 7-åriga dotter hade på väg till skolan i måndags. Jag ville inte hjälpa henne att ta på sig mössan, hon hade stora problem med denna mössa, jag ville att hon skulle klara sig själv, efteråt insåg jag att jag var för envis och att jag faktiskt borde ha hjälpt henne och det gjorde ont i hjärtat när hon med gråten i halsen sa "Men mamma, det är ju faktiskt så att mammor ska hjälpa sina barn".

Hon förlät mig men hennes ilska lade sig inte förrän 20-30 minuter efter.

Hur ofta begår vi misstaget att vi tror att få förlåtelse innebär att den som förlåter omedelbart vänder om från ilska/sorg till glädje? Ofta, om man frågar mig!

Jag tror att människan består av kropp, själ och ande. Kroppen är det fysiska, själen är det psykiska, och anden är en dimension av människan som är i direkt kontakt med Gud.

Om min ande har förlåtit en människa så kan det ta flera år innan det psykiska och det fysiska hakar på, beroende på vad det är för skada som har åsamkats mig. Självklart kan Gud välja att läka min kropp och min själ i samma sekund som jag har förlåtit. Jag har hört

och läst att Gud har gjort det med människor. Men varför gör inte Gud det med ALLA människor? Varför har människor så stort behov av själavård hos präster/pastorer eller terapi hos psykologer/kuratorer (alltså läkning för psyket/själen) trots att man har förlåtit? Och varför har människor behov av vård hos läkare för sin kropp efter att man har blivit fysiskt misshandlad av någon eller på något annat sätt blivit utsatt, trots att man har förlåtit? Jag har inte svar på varför Gud ibland läker någon övernaturligt och ibland låter en läkning ske på naturlig väg. Det jag vill uppmärksamma här är att anden förlåter. Kroppen och själen hakar på den förlåtelsen genom att påbörja sin läkning.

"Om din medmänniska syndar, så tillrättavisa henne, och förlåt henne om hon ångrar sig. Även om hon syndar mot dig sju gånger om dagen och sju gånger kommer tillbaka och ångrar sig, så ska du förlåta henne"

Lukasevangeliet 17:3b-4 Nubibeln

Min dotter tillrättavisade mig, jag ångrade mig och bad om förlåtelse. Hon förlät mig.

Att förlåta går snabbt, vi gör det i anden med hjälp av Guds Ande. Att förlåta någon via själen är för mig inte bara omöjligt utan det är även inte logiskt. Det omöjliga är att själen inte klarar av att förlåta eftersom vi i vår egen mänskliga kraft egentligen inte kan förlåta, vår mänskliga natur kan inte visa nåd, vår mänskliga natur följer hellre modellen "öga för öga och tand för tand", alltså hämnd. Det mest logiska är att det faktiskt inte finns en enda anledning till att förlåta någon som skadat mig när jag har varit oskyldig. Vår ande är direkt kopplad till Guds Ande, det är inskrivet i Guds natur att förlåta, alltså att visa nåd. Vår kropp och vår själ är inte direkt kopplade till Gud på samma sätt, i alla fall inte så länge som vi bor på denna jord, här är vi syndare och vi kämpar hela tiden med att inte synda.

”Jag vet att det i mig själv, det vill säga i min syndiga natur, inte finns något gott. Jag vill göra det som är gott, men jag klarar det inte. Det goda jag vill göra förblir ogjort, och det onda jag inte vill göra, det gör jag i alla fall. Så om jag nu ständigt handlar fel, är det alltså inte jag som gör det, utan synden som bor i mig. Jag har alltså funnit denna lag vara verksam: jag vill göra det goda, men det onda finns hos mig. I mitt inre instämmer jag i Guds lag, men en annan lag som jag ser inom mig styr min kropp och krigar mot lagen i mitt förnuft och gör mig till fånge för syndens lag i mina lemmar. Jag stackars människa! Vem kan rädda mig från denna dödens kropp? Jag tackar Gud: genom Jesus Kristus, vår Herre. Med mitt förnuft tjänar jag alltså Guds lag, medan jag i min mänskliga natur är slav under syndens lag.”

Romarbrevet 7:18-25 Nubibeln

En människa som bara tror på att det finns kropp och själ men inte ande, kanske får mycket svårare att tro på att man kan förlåta utan att det märks i kropp och själ. En sådan kanske tänker ”Om du har förlåtit mig så borde du inte gå runt och vara ledsen!”, och det är ett tecken på att man tror att förlåtelsen är direkt kopplat till själen. På samma sätt är förlåtelse inte kopplat till kroppen, man kan alltså inte säga ”Om du har förlåtit mig så borde din kropp inte längre ha blåmärken efter att jag slagit dig”.

Om Gud inte övernaturligt läker vår kropp och själ så kan det ta allt från några sekunder till flera decennier innan de läks, det sker genom uthållig kärlek från sig själv och från omgivningen. Och ibland blir tyvärr den fysiska och psykiska skadan permanent, man får funktionshinder som varar hela livet, då får vi lära oss att leva med den, men icke desto mindre har vi förlåtit genom anden.

En stor sak hände mig i januari/februari i år (min avstängning och uppsägning). Jag var full av ilska och sorg efter händelsen, men i anden förlät jag dem. Min själ tog skada av det och den skadan sipprade över på kroppen där det fortsatte yttra sig på olika sätt

t.ex. förlorad aptit och stora svårigheter att bara klara av att ta vanliga promenader utomhus. Det dröjde fram till bara några veckor sedan innan jag psykiskt och fysiskt orkade söka tillbaka till läraryrket.

Man kan välja att låta bli att förlåta genom att gå emot sin ande som är kopplad till Guds Ande, det kallas för den fria viljan. Men jag uppmanar dig att förlåta med din fria vilja. Och bekymra dig inte över kroppens och själens läkning, för om du tror på och följer Jesus på jorden så väntar ett himmelrike efter döden där din kropp och själ kommer att återuppstå och förvandlas och bli fri från alla skador efter vistelsen på jorden.

Och en till sak. Att vara förälder som gör fel mot sina barn är smärtsamt, för man vill ge sitt barn det bästa, men när man hela tiden inser att man inte når upp till det bästa så är det svårt att förlåta sig själv. Trots att min dotter faktiskt förlät mig så kunde jag psykiskt inte förlåta mig själv eftersom jag älskar henne så mycket och för att jag logiskt tänkte "Men jag gjorde ju fel, jag förtjänar inte att bli förlåten". Men även här är anden min räddning, min ande som är kopplad till Guds Ande påminde mig "Du är förlåten Selma, läs i Bibeln som är Guds ord och tro på det du läser för att påminna din själ/ditt psyke om att du är förlåten. Det är det som kallas för nåd, att bli förlåten trots att man inte förtjänar det. Du kommer aldrig att förstå logiken, du behöver inte förstå, du behöver bara tro".

Jag är förlåten!

Med några bibelverser från www.karnbibeln.se vill jag förklara ytterligare vad som menas med kropp, själ och ande. Bibeln är översatt till svenska från originalspråken hebreiska (Gamla Testamentet) och grekiska (Nya Testamentet). På hemsidan står det:

”Både hebreiskan och grekiskan är ett bredare språk än våra moderna språk. Det finns ofta flera synonymer med skillnader i nyanser där svenskan bara har ett ord. Flera ord skrivs inom parentes efter huvudordet för att måla upp betydelsen.”

”Texten inom hakklammrar är tillägg av översättarna. Denna text finns inte med i grundtexten men underlättar förståelsen. Man kan säga att detta är kommentarer som är insatta i texten så man kan läsa både bibeltexten och förklaringen på samma gång.”

Vi är alltså skapade till Guds avbild:

Första Moseboken 1:26: *”Gud (Elohim) sade: ”Låt oss göra (insätta – hebr. asa) människan (mänskligheten – hebr. adam) [man och kvinna] till vår avbild (hebr. tselem), för att likna oss. De ska råda (ha auktoritet, ansvara) över fiskarna i havet och fåglarna i himlen och över boskapsdjuren. Ja, över hela jorden och över allt krypande som kryper (rör sig) på jorden.”*

Fotnot från Kärnbibeln till ovanstående bibelcitat:

”Första person plural ”låt oss” är ovanligt och förekommer bara dag sex då människan skapas, vilket visar att detta är en speciell händelse. Formen används bara två gånger till, och även då något utöver det vanliga sker, se 1 Mos 3:22; 11:7. Pluralformen kan tolkas självövertygande, dvs. att Gud talar till sig själv, han överväger med sig själv. Skrivsättet inrymmer också treenigheten – Fader, Son och helig Ande. Ordet avbild kan användas om fysisk likhet, men eftersom Gud är Ande (Joh 4:24), reflekterar likheten människans andliga sida.”

Varje människa är skapad med kropp, själ och ande (jag är EN men finns på TRE olika sätt), det skiljer oss från djuren som endast har kropp och själ (ingen ande = ingen fri vilja att välja Gud/kärleken eller icke-Gud/ondskan).

Första Moseboken 2:7:

"Herren Gud (Jahve Elohim) formade (designade, skulpterade – hebr. jatsar) människan (hebr. adam) av stoft (material) från jorden (hebr. adamah) och andades in livsande i hennes näsa [andligt liv], och människan blev en levande varelse (själ – hebr. nefesh)"

Fotnot till ovan bibelcitatt:

"Människans kropp formades från redan skapat material och får också del av Guds livsande. Det är människans andliga sida som är lik Gud, se 1 Mos 1:27. Det hebreiska ordet nefesh, här översatt "levande varelse", beskriver helheten med betoning på det inre livet och människans själ. Samma hebreiska ord [nefesh] används även om djur, se 1 Mos 1:20, 21, 24, 30. Den hebreiska betydelsen av själ skiljer sig från den grekiska filosofiska tanken om en odödlig själ skild från kroppen, som beskrivs i Platon och Aristoteles antika skrifter."

Detta gör oss till en avbild av Gud eftersom Gud är EN men finns på TRE olika sätt. Obs! Detta betyder inte att kroppen kan vara utan själen eller att anden kan vara utan kroppen och så vidare. Jag kan bara vara den jag är om alla dessa tre existerar samtidigt, de är ett team. Eftersom vi är en avbild av Gud så skulle man kunna säga att Fadern är själen, Sonen är kroppen och Anden är anden. Men eftersom människan just är en avbild av Gud, typ att vi är 2D av Gud som är 3D, så kommer vi inte till fullo att kunna förstå vad det innebär att vara 3D, men ändå så visar Bibeln oss att det finns likheter mellan vår 2D och Guds 3D. Till exempel att Sonen (kroppen) vet mycket men inte allt, vilket kan liknas vid vår kropp som vet en del men inte allt (kroppen känner till exempel hunger, kyla, smärta, ömhet). Markusevangeliet 13:32: *"Men vad det gäller den [exakta] dagen eller timmen (stunden) [då Jesus kommer tillbaka för att upprätta riket] vet ingen, inte ens änglarna i himlen, inte ens Sonen – ingen utom Fadern"*. Även om min kropp är

hungrig så kan min själ säga nej till min kropp att få mat. Själen styr alltså kroppen. Johannesevangeliet 5:19: *”Då svarade Jesus dem: Med all säkerhet (amen, amen) säger jag er: Sonen kan inte göra något själv (av egen vilja), utan bara vad han ser Fadern göra. Vad än Fadern väljer att göra, det gör Sonen också”*

När jag syndar så är det inte kroppen som beslutar sig för att synda, för den kan ju inte bestämma något, den styrs ju av min själ. Och anden kan inte heller själv besluta sig för att synda, för den styrs också av själen. Själen är den som väljer om anden ska bosättas av demoner eller av Guds Ande, beslutet att släppa in demonerna görs genom att själen medvetet väljer att synda. Men för oss som har släppt in den heliga Anden, eftersom vi bor i denna syndiga värld så blir det ändå en kamp mellan själen och anden. Trots att min ande har blivit en ren kanal där Guds Ande finns så kämpar min själ ändå dagligen med att inte vilja göra det onda. Och kampen kommer att fortgå så länge som vi lever i denna fallna värld, det är när vi lever i himmelriket med Gud, fria från onskans närvaro, som kampen upphör att existera.

1 Thessalonikerbrevet 1:23: *”Fridens Gud ska själv helga er (avskilja varje del av varenda en av er för helig tjänst), och [vi ber att] er ande och själ och kropp ska bevaras hela så att ni är utan fläck vid vår Herre Jesu den Smordes (Kristi) ankomst.”*

Jag skrev att vår ande är en ren kanal, och det är den om vi väljer att den ska vara det. Att vår ande ska bevaras hel innebär att vi inte låter vår ande få vara en kanal för djävulen. Själen kan bestämma att anden antingen ska få vara en kanal för demonerna så att de kan få tala igenom till vår själ, eller att anden ska vara en ren kanal där Guds Ande får tala igenom till vår själ. Så länge vi ber Gud om beskydd varje dag och vi lyder Guds ord i Bibeln varje dag, så kommer anden att bevaras hel. Vi läser om demonbesatta i Bibeln

som har kontrollen över en person, jag skulle tro att den demonbesatta har släppt in demonerna genom ett liv i ständig förkastelse av sitt samvete. Väljer man att bränna bort sitt samvete så har man alltså valt bort Gud och då har man istället valt demonerna. I en sådan situation behöver den demonbesatte hjälp utifrån, någon annan kristen måste be för att den personen ska få bli befriad. Kroppen kan också vara en kanal för det dåliga. Om min själ aktivt har matat min kropp med till exempel droger under en lång tid, då kommer kroppen att vara så besatt av det att den i princip styr min själ, även här krävs det bön från andra kristna för att man ska bli befriad från det. Även om den drogbesatta kroppen och den demonbesatta anden har kontroll över själen, så har den ALDRIG så mycket kontroll över själen att den kan ta över människans fria vilja. Så länge som människan andas på denna jord så kommer den fria viljan att fortsätta existera, oavsett hur skadad kroppen eller anden är. Det finns alltså hopp för alla, trots droger och demoner, för de som vill bli befriade, alla kommer inte att vilja det.

Markusevangeliet 5:6-8:

[Även om mannen är under demoners inflytande som har nästlat sig in i hans personlighet, har han en fri vilja. Han ser att hos Jesus finns hans befrielse.]

När han på långt håll fick se Jesus sprang han fram och föll ner för honom (i tillbedjan) och vrålade (skrek) med hög röst: "Vad har du med mig att göra, Jesus, den högste Gudens Son? [Frasen som ordagrant är 'vad har jag med dig att göra' kan betyda 'lämna mig ifred' eller 'bry dig inte om mig'.] Har du kommit hit för att plåga oss i förtid?" För han [Jesus] hade just befallt honom: "Kom ut ur mannen, du orene ande!"

Matteusevangeliet 8:31: *De onda andarna bad honom: "Om du driver ut oss (vilket vi vet att du kommer att göra), skicka då in oss i svinhjorden."*

När det står ande (med liten bokstav) i Bibeln så handlar det om människans ande, och när det står med stor bokstav så är det Guds Ande. Det är genom min ande som jag har kontakt med/tillber Guds Ande:

Johannesevangeliet 4:23-24:

"Men den tid kommer, och den är redan här, då sanna (äkta, genuina) tillbedjare ska tillbe Fadern (böja sig ner i ödmjukhet, falla på knä; bildligt kyssa hans hand i vördnad) i ande och sanning, för det är sådana tillbedjare som Fadern söker (letar efter, vill ha). [Gud är mer intresserad att vi tillber honom än platsen där vi tillber.] Gud är Ande (till sin natur en andlig varelse) och de som tillber honom måste tillbe honom i ande och sanning (äkthet)."

12. Ut i offentlighetens blåsväder

Det står skrivet:

Låt inte en oskyldig som har rätt dömas till döden.

2 Moseboken 23:7, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, tänk på dig själv. Om du ser att någon oskyldig håller på att dömas till döden så behöver du inte gå in och försvara den personen, låt Gud ta hand om det. Det viktigaste är att du tror på Gud.

Tidningen Världen Idag hade jag läst i flera år innan jag drogs in i media. Det är en kristen tidning som jag hade extremt högt förtroende för. Om det var någon tidning som jag skulle gå ut offentligt i så var det i just den tidningen. Jag visste att de skulle skriva sanningen och inte vinkla det på något sätt. Jag visste vad den tidningen stod för. Först gick jag ut anonymt i den tidningen i maj 2021, de hade till och med fått med psykiatrikern David Eberhard i artikeln som försvarade min ställning, vilket kändes tryggt. Men Gud sa att jag behövde gå ut offentligt med mitt namn. Så i augusti 2021 gjorde jag det i den tidningen. Artikeln kom ut med min bild på. Jag hade sagt till mig själv och till Gud att jag kände mig klar med media efter att jag gått ut offentligt i den tidningen, jag ansåg att jag då hade gjort min plikt och jag skulle släppa media och gå vidare i mitt liv. Men sedan hände något väldigt oväntat. Jag såg att Världen Idag hade lagt upp artikeln på deras sida på Facebook, och att den hade fått otroligt många kommentarer, så många kommentarer att de var tvungna att låsa kommentarsfältet

till slut. När jag läste kommentarerna väckte det en mycket stark vrede inom mig. Det var många falska anklagelser mot Världen Idag. Detta var en tidning som jag hade läst i flera år och som jag litade på, det var som att de attackerade ett kärt syskon till mig. Att anklagelserna haglade över tidningen, som var helt oskyldig, gjorde att jag kände att de höll på att döma tidningen till döden. Det kunde jag inte tillåta. Vänta bara, tänkte jag. Nu ska ni få se på andra bullar! Nu går jag ut till alla tidningar och TV som vill intervjua mig och som Gud kallar mig till! Ingen oskyldig ska få dömas till döden under mitt pass! Det slutade med att jag var med i en hel del tidningar och TV, och här är jag nu i full fart med att skriva en bok, allt började med hatkommentarer och falska rykten på Världen Idags artikel på Facebook.

Det blev många intervjuer i tidningar och tv. I slutet på denna bok finns det en lista på allt jag var med i. Det absolut svåraste var inte tidningar och tv, det var offentligheten på Facebook. Folk från hela Sverige drogs till mig på Facebook och började kommentera på min sida. Många stöttade mig, men det fanns de som hatade mig också. Jag fick panik av det ett antal gånger. Jag var helt oförberedd på det. Men så hände något. Gud hjälpte mig precis som Han hade lovat i Matteusevangeliet 10:19-20. Jag kände att Gud gav mig svar till människors kommentarer. Jag blev ledd av Gud i hur jag skulle svara. Ibland fick jag svar av Gud som jag själv inte förstod, men då kände jag att Gud sa till mig att jag skulle lita på Honom, då gjorde jag det och gav personen det svaret jag fått av Gud, och under samtalets gång med den personen fick jag mer kunskap om varför Gud gav mig det svaret. Men många av mina svar kom inte direkt från Gud, utan de fanns hos mig, svaren jag hade var frukten av min lydnad under alla mina tidigare år med Gud. Jag hade vuxit i både kunskap och vishet efter varje gång jag hade lytt Bibelns ord på olika fronter i mitt liv, och nu kom all denna frukt fram i samtal med personer på min sida på Facebook.

Jag minns speciellt debatten som jag hade med transpersonen Kim Plunteman på SVT. Det var riktigt läskigt. Jag fick panik när SVT ringde mig och frågade om jag ville vara med. Min ande skrek "Ja! Tacka ja!" men min själ sa "Nej! Tacka nej!". Min själ behövde en knuff framåt, precis som den jag fick av Mats och paret vid Sjöhistoriska muséet. Jag tog kontakt med en kristen svensk teolog som jag nyligen hade lärt känna, och frågade honom vad han tyckte. Han svarade att jag skulle lyssna på min magkänsla. Men min magkänsla sa ju nej samtidigt som jag kände att jag borde tacka ja. På den tiden hade jag fortfarande inte en god urskilningsförmåga på vad som kom från själen och vad som kom från anden. Idag vet jag att min magkänsla hör ihop med själen. Jag kände att jag inte var nöjd med teologens svar, jag var fortfarande i desperat behov av en knuff, min själ behövde stöd. Bara inom en halvtimme efter att jag hade haft kontakt med teologen så ringer en person mig, någon som jag nyligen lärt känna på Facebook. Jag berättade för honom om min kamp och han säger med glädje och entusiasm "Ja! Det är klart att du ska vara med i Mötet! Du behöver göra det för oss alla! Du får inte missa denna chans!" Det var den knuffen som min protesterande själ behövde för att orka ta det steget ut.

Innan debatten med Kim valde jag att sitta med Mats Selander i ett bibliotek i Södertälje för att prata/kolla igenom olika hbtq-böcker, för SVT hade sagt till mig att första inspelningen skulle ske i biblioteket närmast mig, alltså i Järna, tv-teamet hade sagt att jag skulle få kommentera några olika hbtq-böcker inför kameran. Jag och Mats samtalade också om annat, jag började prata med honom om media. Med uppgiven röst sa jag till honom: "Mats, varför måste jag göra detta? Varför har Gud valt mig? Jag är inte duktig på att prata som du. Varför valde han inte dig?" Svaret som jag sedan fick av Mats har fått mig att fundera mycket på det svenska samhället. "Selma, du är kvinna, du är ung och du har utländsk bakgrund. Människor kommer att lyssna på dig." Jag fick en djupare

förståelse av hans svar. Det är inte lätt för en vit, svensk, heterosexuell, medelålders man att få sin röst hörd i dagens feministiska, politiskt korrekta, hbtq-älskande, unga-är-visare-än äldre och mångkulturella samhälle. Även om Mats har mer faktakunskap än mig och talar hundra gånger bättre än mig, så hjälper det inte, människors fördomar och levnadssätt sitter som berg.

Hur svårt jag än tyckte det var att bli intervjuad i olika tidningar och i tv, så har jag förstått nu i efterhand att det var det bästa som kunde ha hänt mig. Jag har reflekterat mycket över detta. Det intressanta är att alla journalister som jag blev intervjuad av var otroligt fina personer, ingen dömde mig på något sätt, alla lyssnade och förstod mig, inklusive SVT, Expressen och Aftonbladet som inte var på min sida. Det kändes som att varje gång jag berättade min story för en journalist så blev min sorg-ryggsäck oerhört lättare att bära. Det var som att varje journalist plockade bort en tung sten ur denna ryggsäck. Jag hade behövt prata med en psykolog när jag blev avskedad på det abrupta sätt som jag blev. Jag kontaktade vårdcentralen, där jag är inskriven, direkt efter mitt avsked från skolan. Men de sa att det var flera veckors kötid. Jag väntade med smärta i själen. Och när jag väl fick en tid så var det tvång att bära mask över näsa och mun på grund av Corona-viruset. Jag tackade nej till tiden, jag visste att jag skulle få syrebrist av munskyddet. Jag har dålig blodcirkulation i kroppen och kan lätt få syrebrist. Jag hade testat munskydd en gång tidigare och jag kände då att jag höll på att svimma av det, plus att det kändes omänskligt att prata med en medmänniska om mina problem utan att vi skulle kunna se ansiktet på varandra, det är ju genom ansiktet vi talar med varandra, inte bara genom ord. Men Gud löste det! Gud gav mig en annan typ av psykologer, jag fick journalister istället. Jag fick bearbeta mitt trauma genom att om och om igen berätta min händelse för förstående journalister.

13. Jag är Jazz

Detta Inlägg skrev jag på Facebook den 7 oktober 2021, det var en bok jag hade lånat hem innan jag skulle vara med på SVT-mötet.

I några dagar nu har Gud lagt något i mitt hjärta, att dela en bok med er här.

Denna bok lånade jag hem från ett bibliotek nära mig för att förbereda mig inför programmet SVT Mötet och jag har tills nu glömt den i min väska, behöver lämna tillbaka den innan jag får förseningsavgift.

Det jag vill göra nu är att uppmana dig att besöka ditt närmsta bibliotek och fråga efter denna bok. Gå inte till en bokhandel, gå till biblioteket, andas in luften där, minns barndomsstunderna i biblioteket och begrunda över hur oskyldigt och snällt biblioteket ser ut men hur farligt det kan vara för våra små barn som indoktrinerar med livsfarliga idéer. Låt en helig vrede vakna inom dig, som gör att du kan börja debattera och ifrågasätta.

Låna helst inte boken, då jag antar att fler exemplar beställs in ju fler som lånar, sätt dig med boken i bibblan och läs mina kommentarer, 11 punkter.

Baksidan av boken:

”Jazz visste hela tiden att hon inte var som andra barn. Hennes identitet var en flickas men hennes kropp en pojkes”

1. Vem har bestämt att rosa är en flickfärg? Pojkar kan också tycka om rosa. Detta är social konstruktion. Man FÖDS inte med att tycka om rosa om man är en flicka. I den här boken verkar de tro att flickor som gillar färgen rosa har med biologi att göra.

2. Inte heller har klänningar med biologi att göra. Klänningar är en social konstruktion. I vår värld har man kommit överens om att flickor har klänningar. En flicka föds inte med att tycka om klänningar, en flicka får LÄRA sig av sin omgivning att klänningar är för flickor.
3. Jazz är ledsen för att han inte är exakt som Samantha och Casey. Han säger att han har en flickas identitet och en pojkes kropp och det kallas för att vara transsexuell. Va?! Blir man transsexuell för att man gillar rosa och klänningar?? Hur har man fått in en social konstruktion till att plötsligt bli biologi? Man föds inte med att gilla rosa och klänningar!!
4. Ett litet barn går in i olika könsroller och i olika andra roller "Mamma, jag är en flicka", "Mamma, jag är en robot", "Jag är ett träd", "Jag är en hund". Men det betyder inte att vi ska bejaka det. Vi kan leka med i stunden men när leken är slut så behöver vi återgå till verkligheten och påminna barnet om vem det är, det är vi vuxna som ska hjälpa barn att skilja på fantasi och verklighet, barnet kan inte göra det på egen hand!!
5. Tjejsaker och killsaker! SOCIAL KONSTRUKTION! Finns inget som heter tjej- och killsaker. Man föds inte med att gilla vissa typer av saker. Olika barn gillar olika sorters leksaker.
6. Tala på en flickas sätt och om flickdrömmar. Vad i hela friden är flickdrömmar?? Ett barn i den åldern drömmer normalt INTE om att få bli gravid och föda ett barn om det är vad som menas med flickdrömmar. Hur talar man på en flickas sätt??
7. För mig är det någorlunda viktigt att dessa sociala konstruktioner finns kring KLÄDER, jag anser att det inte räcker med att jag som förälder påminner om att min dotter är en flicka, det vill jag också att omvärlden ska göra, så att det

skapas en känsla hos henne som stämmer överens med sin biologi. Men man behöver inte överdriva med kläderna heller.

8. Det är väl klart att man älskar sitt barn hur barnet än är, om det vill dansa balett eller ha klänning eller vad det nu är!! Men man behöver inte lura barnet att barnet är det motsatta könet!! Och man behöver hjälpa barnet att KÄNNA sig som en pojke genom att INTE säga "Du har en flickas identitet" för det är ju bara SOCIAL KONSTRUKTION det där med hår, kläder, aktiviteter och leksaker.
9. Byta namn till Jazz?! Även flick-och pojknamn är sociala konstruktioner. Det har INGET med biologi att göra. Hur kan folk inte fatta??!!
10. Om det nu finns toaletter uppdelade i kill- och tjejtoalett så ska vi lära barnen att gå in där ens kön hör hemma. Detta lär man sig när man är liten, det spelar ingen roll om barnet "känner" sig som det motsatta könet. Det spelar ingen roll om barnet "känner" sig som en häst och vill gå ut i hagen och kissa tillsammans med hästarna. Man är som man är född!! Punkt slut!
11. "Jag har inget emot att vara annorlunda", "annorlunda är speciellt". Går det att uppmuntra barnen mer än så till att vara transsexuell? Det är som något slags mantra jag hör här typ "Gör detta så blir du speciell!"

14. Alla kan inte göra allt, men var och en kan göra något

Ett inlägg jag skrev på Facebook den 8 oktober 2021

Fick en fråga under inlägget om boken "Jag är jazz", om man får använda och sprida mina punkter. Jag svarade där, men jag tror att det är viktigt att jag svarar här också:

Ni får gärna använda och sprida mina kommentarer.

Jag är ute efter en förändring i samhället och verkligen inte ute efter patent/äganderätt på mina kommentarer.

Ni får gärna skriva om och fylla ut och göra punkterna mer förståeliga fast då får man skriva under med sitt eget namn eftersom det blir era ord och inte mina.

Låt oss göra detta tillsammans för våra barn.

Ingen är bättre än någon annan när man jobbar i team, en kanske har idén, en annan har pengar, den tredje har tid, en fjärde har resurser, en femte har uppmuntrande ord att ge osv. Alla kan inte göra allt men var och en kan göra något. Tillsammans är vi starka!

Följande citat handlar om att varje kristen är en del av ett team. Detta team liknas vid kroppen. Kroppsdelarna har olika uppgifter och olika kristna har fått företräda olika kroppsdelar. Alla kroppsdelarna är lika viktiga.

"Kroppen är en men består av många olika delar, och trots att dess lemmar är många utgör de en enda kropp. På samma sätt är det med Kristus. Vi har ju alla blivit döpta i en och samma Ande, för att vi ska tillhöra samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, för vi har alla fått dricka av en och samma Ande. Kroppen består inte bara av en del, utan av många. Om foten skulle säga:

"Jag tillhör inte kroppen, eftersom jag inte är en hand", är den ju ändå en del av kroppen. Om örat skulle säga: "Jag tillhör inte kroppen, eftersom jag inte är ett öga", är det ju ändå en del av kroppen. Om hela kroppen var ett öga, hur skulle man då kunna höra? Och om hela kroppen var ett öra, hur skulle man då kunna känna någon lukt? Men nu har Gud satt varje kroppsdel exakt där han vill ha den. Om allt bara var en enda del, då skulle det väl inte vara en kropp? Men nu är det många delar, men en enda kropp. Ögat kan inte säga till handen: "Jag behöver dig inte." Och huvudet kan inte säga till fötterna: "Jag behöver er inte." Tvärtom, några av de delar som verkar vara svagast och minst viktiga, är de mest nödvändiga. Vissa delar av kroppen tycker vi är värda mindre ära, men dem klär vi med desto större omsorg. Vissa delar vill vi inte visa upp, och dem skyler vi extra anständigt, medan de delar som vi vill visa upp får vara som de är. På samma sätt har Gud sammansatt kroppen så att de delar av kroppen som tycks vara mindre viktiga får större ära, för att det inte ska bli någon splittring i kroppen, utan att alla ska visa omsorg om varandra. Om en del av kroppen får lida, lider också alla andra. Och om en del av kroppen blir ärad, gläds också alla de andra."

1 Korintierbrevet 12:12-26, Nubibeln

15. Uppfostran

Ett inlägg jag skrev på Facebook den 18 november 2021

”Led den unge in på den väg han bör gå, så följer han den även som gammal.” Ordspråksboken 22:6, Bibel2000

Uppfostran. Vad lär du ditt barn? Det vi lär våra barn kan sitta stenhårt i dem som vuxna. Jag pratar inte om den fria viljan här. Jag pratar om uppfostran.

När jag blev kristen i USA så fick jag lära mig av andra kristna att jag nu kunde äta griskött eftersom jag inte längre var muslim, jag gjorde det också, men det var nog en av de svåraste grejerna jag gjort i mitt liv. Mina föräldrar har inte varit särskilt praktiserande muslimer men en av de väldigt få saker som vi fick lära oss om islam och att praktisera, det var att griskött är äckligt och strängt förbjudet. Jag äter inte griskött idag, men det är en annan historia som jag inte ska ta upp här. Men ännu idag är griskött nästan fortfarande lika äckligt för mig som en svensk skulle tycka att det är äckligt att äta kackerlackor till lunch.

Det jag vill säga är att det vi lär oss som barn, av våra föräldrar och de vuxna i samhället, kan sitta som berg i våra själar och vi kan behöva år av terapi för att få bort det (om man tycker att det är så viktigt att få bort, annars kan man ju leva med det också). Lär du ditt barn att säga tack efter maten som barn? Det sitter kvar som vuxen. Lär du ditt barn att han/hon är värdefull? Det sitter kvar som vuxen. Har du fobi för insekter och visar ditt barn denna fobi? Barnet lär med största sannolikhet också lära sig vara starkt rädd för insekter och det sitter hårt kvar som vuxen. Lär du din pojke att han kan välja sitt eget kön? Det kommer att sitta starkt i honom som vuxen.

Jag skrev i ett tidigare inlägg om boken "Jag är Jazz" som lär barnen att de får välja sitt eget kön. En sådan bok skadar barn och det kommer att sitta djupt i dem som vuxna, de kanske får leva med den skadan i hela sitt liv.

På denna bild ger jag några exempel på böcker som är bra för barn. Böcker som jag läser för min dotter och som jag har läst för henne i ca 4 år. Det finns fler.

1. Du är värdefull. Om Parvello som inser att han inte behöver bry sig om vad människor tycker och tänker om honom.
2. För att du är du. Fortsättning på ovanstående bok.
3. Om du någon gång skulle undra. Om att barnet är väldigt speciell och älskad.
4. Unik och värdefull. Om att vi alla är värdefulla och älskade hur vi än ser ut.
5. Berättelsen om de två byggarna. Om att vi inte ska tävla om att vara snabbast utan att vi istället ska göra jobbet ordentligt.
6. Vad skulle Jesus ha gjort? Några kompisar som går igenom olika händelser i livet som barn och funderar på vad Jesus skulle ha gjort utifrån deras situation.
7. Mamman och kramarna. Om hur viktigt det är med den fysiska beröringen.

Böcker är verkligen en guldgruva för att hjälpa oss att uppfostra våra barn. Välj därför böcker med omsorg, för de kan vara antingen en välsignelse eller en förbannelse.

16. Jesus talade i liknelser

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 25 februari 2022.

Innan jag går på sabbat vill jag dela med mig av en diamant.

Denna diamant är en saga som helt ärligt är den BÄSTA liknelsen till Bibeln i sin helhet. Den sammanfattar hela Bibeln på ett otroligt kreativt sätt. Jag skulle nog aldrig i mina vildaste fantasier ha kunnat göra en sådan liknelse, endast om Gud själv uppenbarade det för mig.

Jag läste den för min dotter varje morgon denna vecka måndag-fredag.

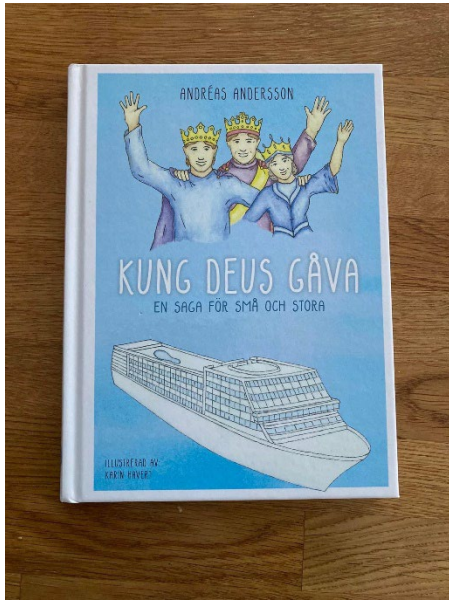
Alla kristna skolor borde äga några exemplar av denna bok. Alla kristna barn borde ha denna bok hemma. Alla kristna vuxna borde köpa denna bok. Och faktiskt alla människor oavsett religion- eller icke-religionstillhörighet borde läsa denna bok.

Boken ger en sådan otroligt sinnessjukt enkel och lättförståelig bild av vad Bibeln har för budskap, så pass att jag upplevde detta som avancerad konst. Alltså, jag tappade hakan. Och den var spännande också!

Har man inte kunskap om Bibeln och läser denna bok så kan man behöva ta hjälp av någon bibelkunnig för att få förklarar för sig vem de olika personerna/föremålen i sagan ska föreställa i Bibeln.

Och det BÄSTA är att sagan på ett SUVERÄNT sätt tydligt visar oss att vi har fått en fri vilja av Gud. Tänk att det kom med!!!

Jesus talade ofta i liknelser för att få människor att förstå vad han menade. Här har vi en liknelse för att få människor att förstå HELA BIBELN! Amen!

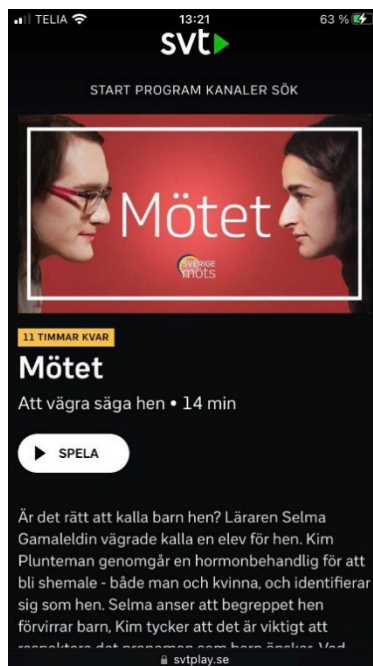

17. SVT Mötet

Detta Inlägg skrev jag på Facebook 28 april 2022

Minns du Kim Plunteman? Cirka 10 timmar kvar och så tas videon bort. Den arkiveras hos SVT och sedan är det mycket svårt att få tag i videon, har de sagt till mig på telefon. Ska nog spela in den i min telefon, för att minnas.

Minns du medicinfodralet du gav mig? Jag har kvar den! Jag tog precis nu bild på den. Inför kameran sa du typ "Jag ger dig denna för att det betyder något för mig, den innehöll hormoner som jag nu tar för att bli mer feminin". Jag svarade typ "Du har gett den till mig från ditt hjärta och jag tar emot den av dig från mitt hjärta. Tack." SVT valde att inte ta med den biten i videon, de ville nog ha lite mer fight mellan oss och mindre kärlek.

Minns du när vi träffades i Älmhult ensamma på ett café, bara du och jag? Var det några veckor efter SVT-inspelningen? Jag minns inte exakt. Men oj vad vi hade trevligt, och vi skrattade. Det var viktigt för oss båda att få ses en gång, för SVT-mötet var så spännande. Att se varandra i en avslappnad miljö utan pressen under ett kamerateam och en producent som ständigt sa till oss om saker och ting. Vårt privata möte var precis vad vi båda behövde.

Jag önskar dig allt gott Kim

En kommentar av mig under inlägget:

Vill poängtera att Jesus samtalande med alla människor, även med människor som tänkte annorlunda. Att jag tog emot medicinfodralet innebär inte att jag håller med om det Kim gör. Det innebär bara att jag tog emot en gåva som kom från Kims hjärta. Hade en muslim gett mig Koranen som gåva så hade jag också tagit emot den från mitt hjärta, men det betyder inte att jag håller med islam. Jag kan umgås med muslimer lika mycket som jag kan umgås med transpersoner.

Följande bibelcitat handlar om att vi faktiskt inte ska hålla oss borta från alla människor. Det är de som kallar sig troende/kristna och som vill leva i synd som vi ska hålla oss borta från.

"I mitt tidigare brev skrev jag till er att ni ska hålla er borta från människor som lever i sexuell omoral. Men jag menade naturligtvis inte alla människor här i världen som lever i sexuell omoral, eller alla som är själviska, lurar andra på pengar eller tillber avgudar. Nej, då måste ni ju lämna världen för gott. Vad jag menade i mitt brev var att ni inte ska umgås med någon som kallar sig troende men börjar leva i sexuell omoral, själviskhet, avgudadyrkan, förtal, fylleri, eller lurar andra på pengar. Sådana människor ska ni inte ens äta tillsammans med."

1 Korintierbrevet 5:9-11, Nubibeln

18. Samtal med oliktankande

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 19 september 2021, efter att artikeln om mig på Expressen hade kommit ut. Nu i efterhand har jag förstått att det inte var så barmhärtigt av journalisten att lägga upp sådana bilder på mig och en sådan ingress.

Jag har förstått att artikelns ingress har fått människor att undra varför partiet samtalar med nazister.

Ingressen är kraftig i sig och jag tror att ett problem med en sådan kraftig ingress, ur ett psykologiskt perspektiv, är att den väcker en avsky från djupet av ens inre, som i sin tur leder till att man inte kan läsa resten av artikeln med klara ögon.

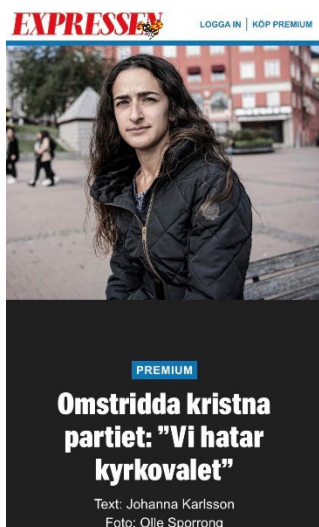
Och samtidigt förstår jag Expressen att de behöver en bra ingress för att folk över huvud taget ska tycka det är intressant att läsa vidare.

Jag upplever att journalisten Johanna Karlsson var en mycket fin journalist och hon har inte skrivit något fel om mig. Jag tackar henne för att hon valde att intervjua mig. Jag försöker alltid tänka gott om människor och här tror jag på fullaste allvar att hon inte vill mig något ont utan jag tror verkligen helt enkelt att Expressen behövde en stark ingress.

Jag fick läsa texten innan publiceringen och godkänna den. Jag fick däremot inte läsa ingressen eller texten om Kristna Värdepartiet eller intervjun av Mats Selander, det var lika nytt för mig som för er.

Jag blir ytterst glad att Johanna tog med att Mats säger att även muslimska liv är värdefulla. Det är sant! ALLA dessa små oskyldiga bebisar i livmodern är värdefulla vare sig föräldrarna är muslimer, kristna, trans eller något annat.

Och det där med nazister. Varför blir människor rädda för att man vågar prata med nazister?? Att ha ett SAMTAL med alla sorters människor är SUPERviktigt!! Om jag sitter och samtalar med en rasist så betyder det inte att jag plötsligt har blivit en rasist, om jag samtalar med en mördare så betyder det inte att jag plötsligt vill gå ut och mörda. Ett samtal betyder JAG VILL FÖRSTÅ HUR DU TÄNKER OCH JAG VILL MED RESPEKT OCH KÄRLEK FÖRKLARA FÖR DIG HUR JAG TÄNKER SJÄLV, och efter det skiljs man åt, man är inte tvungen att släppa in den människan i sitt hem eller bli bästa polare med den bara för att man haft ett samtal. Varför är människor så rädda för samtal??

Publicerad 18 sep 2021 kl 11:24

Kristna Värdepartiet är partiet som "hatar kyrkovalet".

Som samtalar med nazister i Almedalen.

Som väljer väg mellan att ragga röster från kristna eller värdekonservativa.

Och vars nya profil är en sparkad lärare som vägrat säga "hen".

När vi träffar henne får hon en uppenbarelse: Gud vill att hon öppnar sig i Expressen.

19. Facebook

Det står skrivet:

När man drar er till synagogorna, makthavarna och myndigheterna, så oroa er inte för hur ni ska försvara er eller för vad ni ska säga. Den heliga Anden kommer i samma stund att låta er veta vad ni behöver säga.

Lukasevangeliet 12:11-12, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, ser du inte hur dålig du är på att vara offentlig på Facebook? Folk skrattar åt dig. Du har inget med offentligheten att göra. Det finns många där ute som säger saker som du inte kommer att kunna svara på, du kommer att framstå som en idiot. Du vill ju bara vara anonym. Gå tillbaka till din trygghet!

Att gå in som offentlig på Facebook kändes som att gå in i en parallell värld. Det var så mycket som var nytt för mig. Det var första gången som jag började bekräfta/acceptera vänförfrågningar från främlingar som jag inte kände. Jag fick lära mig att pm betyder meddelande via Messenger. För första gången i mitt liv började jag få meddelanden av män med snuskiga budskap, snacka om chock och äckel för mig. Det kändes som om de trodde att jag var till salu, och på grund av det var jag alltid en hårsman från att lämna Facebook. Det var ofta som jag var på väg att lämna Facebook av olika anledningar. Det hände så mycket där, allting var så nytt för mig och jag hade ingen nära mig som kunde handleda mig. Och jag kommer inte heller från en kändisfamilj/släkt, där barnen får

undervisning i hur man rör sig i det offentliga redan från modersmjölken. Det var en person som kommenterade under ett av mina inlägg med att skratta åt mig hur dålig jag var på Facebook, det gick rakt in i den djupaste delen av min själ eftersom jag kämpade med mitt dåliga självförtroende över hur dålig jag tyckte jag var som offentlig på Facebook.

Det kändes väldigt läskigt att folk började prata om mina "följare", de som läser mina inlägg, det kändes som att jag jämt var iakttagen, inget privatliv. Många av mina följare, som jag aldrig har träffat i verkligheten, var ändå en stark tillgång till mig, de fick ofta agera handledare åt mig. Jag fick lära mig olika saker av olika följare. Några följare sa till mig att jag inte behövde svara på alla kommentarer på Facebook och pm på Messenger, att det är omöjligt att hinna med alla. Att inte svara på alla kändes oförskämt i början. Jag gör inte så i verkligheten. Varför skulle jag göra så digitalt? Men jag gjorde som följarna sa, det var i slutändan deras råd och uppmuntran som räddade mig från att gå under som offentlig på Facebook.

Det fanns en period då jag ofta kommenterade på de nya vännernas inlägg i flödet, jag ville visa min tacksamhet på det sättet just för att många av dem stöttade mig mycket. Men så var det en som sa till mig "Selma, kommentera inte andras inlägg, du hinner inte med det eftersom du redan har tillräckligt mycket på din sida". Det jag läste kändes rätt, jag hade för mycket att stå i på min egen sida, så jag lyssnade på det och kommenterade inte längre så mycket mer på andras inlägg.

Och så var det en följare som sa till mig "Selma, du kan låsa kommentarsfältet till dina inlägg". Det innebar att jag kunde ha kommentarsfältet öppet i några dagar och sedan låsa det så att inga fler kunde kommentera. Det sparade mig ofantligt mycket tid, för jag ville ju ha koll på vad det var som sades på min sida, folk kunde

skriva sjuka grejer där. Men också för att det kändes bättre att låsa än att låta någon kommentera utan att få svar från mig på grund av tidsbrist.

Under en ganska lång tid av min offentlighet upplevde jag det väldigt underligt med dessa emojis (ansikten/figurer) som man kunde sätta på olika personers kommentarer. Varför kommer någon annan och sätter en arg eller skrattande emoji på en persons kommentar som man själv har ett samtal med? Det förstörde samtalet. Det var så konstigt. Det kändes så främmande, så långt ifrån den fysiska verkligheten. Men allt detta verkade normalt för alla, knappt någon reagerade, det var regler att förhålla sig till i denna parallella värld. Även en "tummen upp" – emoji kunde förstöra ett samtal om den ena får tummen upp och den andra inte får det. Som privat på Facebook tänkte jag inte alls så mycket på emojis, jag fick knappt någon sådan på mina inlägg och jag brukade inte ge några emojis på andras inlägg, de betydde inget för mig. Men när jag blev offentlig så såg jag dessa plötsligt, av någon anledning så gick det inte längre att missa dem, de började lysa riktigt starkt i mina ögon.

Jag minns flera personer som ofta kom upp i mitt flöde. Flöde, det var också ett nytt ord jag fick lära mig. Det är där alla mina facebook-vänners inlägg kommer upp i en blandning, där jag scroller, det kallas för flöde. Bianca Muratagic var en av dessa personer som kom upp i mitt flöde, fast hon var inte en vän till mig på Facebook, jag hade börjat följa henne efter att hon frågade mig om jag ville bli intervjuad av henne. Jag sa att jag skulle tänka på saken men jag återkom aldrig till henne angående intervjun, hon var den första som kallade mig för visseblåsare i ett pm till mig.

Wow! Var jag en visseblåsare? Det hade jag inte förstått förrän hon skrev det. Jag tittade på hennes sida på Facebook och började följa henne då jag tyckte att hon hade väldigt intressanta texter där. Jag

minns att jag undrade varför hon la upp så många bilder på sig själv. Och hur kan så otroligt många göra en gilla-markering (emoji) endast för att Bianca lagt upp en bild på sig själv? Hon kunde få över tusen tummen upp för en enkel bild. Jag förstod inte. Har följarna kanske blivit beroende av att se henne? Om jag minns rätt hade Bianca cirka 30 000 följare när jag såg henne första gången. Och varför lägger Bianca ut sexiga bilder av sig själv? Hon hade ju riktigt bra texter, men varför kombinerade hon sina texter med utmanande bilder på sig själv? Det var så snurrigt alltihop. Så många tankar gick runt i mitt huvud. Skulle mina följare bli beroende av mig? Jag hade svårt att förstå hur allt fungerade och allt gick hela tiden i en snabb fart, jag hann knappt bearbeta det nya jag såg förrän något annat nytt dök upp.

Jag läste några av Biancas kommentarer under hennes inlägg och märkte att hon ibland gick igenom liknande händelser med sina följare. Det var skönt för mig att veta att jag inte var ensam. Ett exempel var en gång då jag såg att en kvinna hade undrat varför Bianca inte delade hennes följares inlägg. Jag hade själv fått pm av flera personer som ville att jag skulle dela deras inlägg på min sida, jag svarade alltid att jag endast delar det som Gud lägger på mitt hjärta, men jag kände mig så elak när jag svarade på det viset. Fast när jag fick se Biancas svar i det ämnet och hur hennes följare stöttade henne så kände jag mig inte så elak längre, jag förstod att jag gjorde rätt. Jag lärde mig mycket från Biancas Facebooksida, saker som jag gick igenom tog hon ibland upp, och ofta togs det upp exakt när jag hade svårigheter med något, det måste ha varit Guds hand, vilket gjorde att jag inte längre kände mig konstig.

Jag fick panik i början när samma personer gillade mina inlägg. Jag trodde jag var förföljd av personer som satt dygnet runt på min Facebooksida och bara väntade på att jag skulle lägga upp ett inlägg. Snacka om panik! Tills att jag förstod att det fanns en funktion som gjorde att man kunde få ett meddelande i sin telefon

(en notis) när en viss person lagt upp ett inlägg eller kommenterade, vilket gjorde att jag kunde pusta ut. Jag fick panik varje gång jag såg en artikel om mig i en tidning som jag inte var förberedd på vare sig den var till min fördel eller nackdel, men jag fick ännu mer panik när jag märkte att journalister tittade på min sida, det gjorde att det kändes som att hela världen såg mig. Jag gick ständigt runt med en känsla av nakenhet. Alla ser mig! Och jag hade funderingar över varför i hela världen människor vill vara offentliga och jämt gå runt och känna sig nakna.

Det där med vänskap på Facebook har jag fortfarande svårigheter med eftersom det fortfarande trillar in vänskapsförfrågningar från främlingar. Vem ska jag bli vän med? Tänk om någon blir sur för att jag råkar bli vän med någon men inte med någon annan, jag vill ju inte att någon ska vara sur på mig. Hur gör egentligen alla andra i denna fråga?

Det fanns inte bara följare som tyckte om mig. Det fanns de som kom med elaka kommentarer och lögner mot mig och som snurade i sina argument på ett otroligt manipulativt sätt så jag började fundera på om det var jag som var korkad eller om jag förklarade dåligt. Det gjorde verkligen ont att höra alla elaka kommentarer och lögner. Jag minns speciellt Lukas, en kvinna som hade gjort om sig till man. Det var verkligen en svår en att handskas med. Eller den där rektorn som skrev kommentarer på Modiga Människors Facebookinlägg efter att jag blivit intervjuad av Zoia Zakariásdotter. Hon skrev något i stil med att jag får hela Sveriges befolkning att se ner på läraryrket och lite annat sådant. Det gjorde riktigt ont. Jag var fortfarande deprimerad efter mitt avsked på skolan, och denna rektor (om hon nu ens var rektor på riktigt) höll på med att hälla salt över mitt djupa sår.

När jag tittar tillbaka på flera konversationer med kommentarer som jag skrev så undrar jag hur i all sin dar jag lyckades få till sådana

svar under all press jag var under. Jag vet att många av mina kommentarer var mina egna som jag bar på, de var resultatet/frukten av ett liv i lydnad till Bibeln. Men också i många konversationer fick jag hjälp av Gud med mina kommentarer, när jag inte hade ett svar att ge så gav Gud mig svaret i exakt rätt stund.

Och så detta mycket intressanta fenomen med grupperingar. Först gick jag ut offentligt på Facebook med hen-frågan. När jag började skriva om coronavaccinet så tappade jag följare. När jag skrev om abort så tappade jag följare. När jag pratade om islam så tappade jag följare. När jag tog upp källkritik mot politiker och kriget i Ukraina så tappade jag följare. Det är intressant att människor följer det som de gillar att höra istället för att följa intressanta personer som har något att säga. Det hade jag inte riktigt fattat.

Jag började tänka på en person som jag följer, Soheila Fors. Hon har 39 tusen följare och pratar nästan alltid om sitt arbete med utländska kvinnor. Jag började fundera på om det kan vara så att Soheila medvetet inte tar upp några andra kontroversiella ämnen just för att få så många följare som möjligt. Missförstå mig inte, jag älskar Soheilans inlägg, jag kommer att fortsätta att följa henne. Men ändå så började jag undra om det är på det viset som alla, med många följare, jobbar.

Att fokusera på en grej för att få så många följare som möjligt. Så kan jag inte jobba. Det finns många sanningar som behöver avslöjas, jag kan inte bara ta upp en sanning och låtsas som att inga av de andra sanningarna finns. Och konsekvensen av det verkar vara att man tappar många följare. Och kanske är det så att jag tror att det är en sanning och lägger upp det som en sanning, men att någon sedan motbevisar mig i kommentarsfältet och får mig att inse att det jag trodde på egentligen inte var sanning. Detta kan ju endast ske genom en debatt, och en debatt går inte att ha om ena parten inte vågar lägga upp det man tror är sanning. Samtidigt har

jag också funderat på att det kanske inte är fel att bara fokusera på en sak, om man känner sig kallad till ett område så är det väl bra att endast ta upp just det? Men jag kände mig inte kallad till att endast ta upp en sak. Jag tog upp allt som jag upplevde att Gud la på mitt hjärta.

Och så fick jag även många intressanta frågor via Messenger som till exempel denna, som jag valde att ta upp som ett eget inlägg på Facebook den 13 oktober 2021:

Som lärare de senaste fem åren har jag lärt mig att när en elev ställer en fråga så brukar normalt en tredjedel av klassen tänka på frågan men inte våga ställa den. Fick en ärlig fråga nu på morgonen från en fin person som jag haft en fin konversation med på Messenger: "Får du förresten deg för varje gång du är med i Aftonbladet?". Jag svarade: "Hahaha! Inte en enda krona. Inte från Aftonbladet, och inte från någon annan. Den enda DEGEN jag har fått är från A-kassan eftersom jag är arbetslös."

20. Waldorfskolan – Rudolf Steiner

Så här kunde konversationer på Facebook se ut. Detta kommer från kommentarsfältet under ett inlägg på Facebook den 17 februari 2022. Jag hade länkat till en ledartext, som tog upp mitt fall, skriven av Mats Dagerlind. Någon reagerade på att jag länkade till Samnytt. En annan reagerade på att skolan, där jag jobbade och fick sparken, var en waldorfskola. En tredje kallar mig (indirekt?) för nazist.

Lukas:

Nu har du hamnat i fint sällskap Selma.

Samnytt är alltså Sverigedemokraternas tidning.

Är det så att det är dem Kristna Värdegrundspartiet (ditt parti) vill bilda regering med?

Patrik:

Lukas, att Selma hamnar i Samnytt innebär inte att Kristna Värdepartiet vill samarbeta med SD. Selma har ju även hamnat i DN, SVT, Aftonbladet, Expressen, Dagen - ja, you name it. Drar du samma slutsats då - att Kristna Värdepartiet vill samarbeta med Socialdemokraterna, Liberalerna, Miljöpartiet, Vänsterpartiet, Kristdemokraterna, Moderaterna... etc utifrån vilken politisk inriktning tidningen har?

Eller kan det bara vara så att det Selma råkat ut för har ett enormt nyhetsvärde, så ALL media skriver om händelsen?

Mvh

Patrik Tikkanen - partisekreterare, Kristna Värdepartiet

Patrique:

Jag tycker förstås att det är märkligt att en kristen lärare jobbar på en satanistiskola och arbetar för sataniska Steiner-anhängare. Det är inte så konstigt om det blir fel då.

Jesper:

Patrique, bättre att vara Nazist än Satanist?

Selma:

Jesper, På gränsen till att jag raderar din kommentar och blockerar dig. Här kan man förstå det att du indirekt menar att jag är nazist, men samtidigt kan det vara så att du egentligen menar något annat.

Jesper:

Selma, Samnytt har väl sin grund där?

Selma:

Patrique, i min värld så finns det inga konfessionella friskolor i Sverige så som det ser ut nu. Alla grundskolor lyder under skollagen och läroplanen (Lgr11).

Hade vi haft renodlade kristna skolor så hade Bibeln haft sista ordet i utbildningen, men det har den inte. Det som dock är bra med kristna skolor är att det drar till sig kristen personal och vårdnadshavare som uppskattar Bibeln, vilket per automatik leder till att den kristna skolan får en doft av Kristus i sig.

Waldorfskolor drar till sig människor som uppskattar waldorf och därmed får skolan en waldorf-doft.

Muslimska skolor drar till sig muslimer och får därmed en koran-doft.

I kommunala skolor är det mer det ateistiska tänket som styr, alltså att det inte finns någon Gud. Där finns en doft av gudlöshet.

Så egentligen kan jag jobba i vilken konfessionell skola som helst eftersom alla lyder under staten. Det jag däremot behöver fundera över är vad det är för doft jag vill ha kring mig på min arbetsplats.

Men om Gud kallar mig till en plats med en speciell doft, ska jag då säga nej till Gud? Det finns ju kristna missionärer som reser till muslimska länder.

Selma:

Jesper, Jag vet inte vad Samnytt har för grund. Det jag däremot vet är att denna Ledartext har en mycket stark doft av sanning. Det som doftar sant läggs upp på min sida.

Påstår du alltså att jag är nazist för att jag sprider en text som talar sanning?

Jesper:

Selma, vet inget om din värdegrund förutom att du väljer ut gammaltestamentliga saker som passar dig. Men jag antar att du säkert både handlar och går på restaurang på söndagarna? Jag syftade på tidskriften och inget annat.

Selma:

Jesper, Lustigt att se att du med stor iver försöker hitta något att anklaga mig för genom att försöka knyta mig till Gamla Testamentet och ditt indirekta påstående att jag är en hycklare som i så fall handlar på söndagar. Du har ingen attityd av nyfikenhet. Däremot så försöker du framstå som nyfiken. Men jag ser bakom kulisserna. Du är bara ute efter att smutskasta mig.

Om jag har förstått dig rätt så menar du att du INTE påstår att jag är nazist? Menar du att tidskriften sprider nazism? Jag läser inte den tidningen, men av det jag har läst i denna Ledartext så vill jag påstå att den sprider Kristusdoft. Har du som regel att kalla Kristusdoftande texter/tal för att vara nazistiskt?

21. DO fattar beslut att skolan ska betala 150 000kr

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 11 februari 2022

Då flera tidningar har ringt mig och förmodligen kommer att fortsätta att ringa mig så har jag valt att bryta fastan ifrån Facebook och lägga ut mina tankar här.

1. DO

Diskrimineringsombudsmannen (DO) nämner inte mig vid namn, ej heller Solvikskolan. Men då det knappast finns något annat liknande fall kan vi nog dra slutsatsen att det handlar om detta. Ingen annan lärare har vägrat säga "hen" och blivit avskedad från sitt jobb på grund av det. I alla fall ingen annan som media skrivit om.

2. Könsdysfori

Jag har förståelse för att många av mina meningsmotståndare tycker att jag är en hård och kärlekslös (och nu kanske även diskriminerande) människa. Man tänker kanske att jag är en fundamentalist som bara bryr mig om mig själv och min egen "tro". Jag förstår att det kan upplevas så. Därför vill jag på nytt beskriva vad som driver mig.

I västvärlden sker nu något av en epidemi av könsdysfori bland ungdomar. Exakt varför det sker är inte så lätt att förstå. Men jag skulle gissa att det bland annat beror på brist på förebilder och ett sjukt kroppsideal som sprids på TV och i populärkulturen. Många unga människor känner sig djupt vilsna och förvirrade. Och man känner sig inte hemma i sig själv och i sin kropp. Självskadebeteenden, anorexia och depression är en del av denna bild, som jag ser det.

Att då bekräfta denna i mina ögon djupt tragiska trend är därför något jag inte ville göra. Jag vill inte tala som om denna förvirring

är legitim och god. Ungefär som med anorexia. En flicka med anorexia upplever sin kropp på ett sätt som inte stämmer med den biologiska verkligheten. Hon upplever sig tjock även om hon rent objektivt är smal som en pinne. Vad gör vi då? Bekräftar vi hennes subjektiva kroppsupplevelse, eller försöker vi få henne att acceptera sanningen om hennes egen kropp? För mig är svaret givet. Och analogin mellan anorexia och könsdysfori är i mina ögon träffande. Kortsiktigt mår också anorektikerna bra av att få sin kroppsbild bekräftad. Hon vill inte bli tvångsomhändertagen. Mycket starka krafter inom henne säger att hennes subjektiva kroppsuppfattning är den normativt korrekta. Den kanske största skillnaden är att anorexia leder till svältdöden medan könsdysfori (om den fullföljs) "bara" leder till en stympad kropp.

Att inte vara hemma i sig själv och i sin kropp är för mig något mycket tragiskt, som jag dessutom har egen erfarenhet av. Som vuxna och som auktoriteter är det inte gott när vi inte bjuder motstånd utan låter könsförvirringen bli norm. Det skadar barn och ungdomar. Det är min fasta övertygelse.

Man må döma mig som ond, icke-tolerant och diskriminerande. Men de som dömer så har då inte förstått mitt hjärta och min omsorg om barn och unga. Där ligger mitt motiv. Det handlar om att barn och unga mår dåligt och att vägen framåt inte är att bekräfta deras könsdysfori utan i stället hitta vägar till att bejaka den biologiska (och oftast helt välfungerande) kropp som dessa barn och ungdomar har.

3. Yttrandefrihet

Men konflikten är större än mig, skolan och familjen med det könsdysforiska barnet. Det handlar också om yttrandefriheten. För att undvika missförstånd vill jag börja med att säga att vissa ord är diskriminerande. Och sådana ord ska inte få användas på ett nedsättande sätt i exempelvis skolans värld. Ord som "judesvin" eller "neger" och även "zigenare" uppfattas nedsättande och

används alltid (eller ofta) nedsättande. Det finns ord som är eller har blivit diskriminerande. Jag är helt med på det. Men ord som "han" eller "hon" är inte nedsättande ord i sig. Det är personliga pronomen som relaterar till kön. Det DO menar måste då vara att själva användandet av dessa pronomen kan bli nedsättande eller diskriminerande i vissa situationer. Även det kan jag förstå. Om jag systematiskt skulle använda ordet "hon" om en viss kille i klassen (en kille som absolut inte upplever sig vara annat än kille) så blir det en form av mobbing. Även detta kan jag förstå.

Problemet uppstår när någon har en kropp som har ett visst kön och samtidigt har en subjektiv upplevelse av att ha det motsatta könet. En könsdysforisk person har en inre subjektiv upplevelse av sitt kön som inte rymmer med personens kroppsliga kön. Det DO nu säger är att alla vi andra som finns runt den personen måste anpassa vårt tal efter den personens subjektiva könsupplevelse och att vi inte får tala om den personen utifrån det kön som den personens kropp har. Om vi låter vår användning av personliga pronomen "han/hon" styrs av personens kroppsliga kön så blir vi därmed diskriminerande.

Men det innebär att alla vi som använder personliga pronomen (som i sig inte är diskriminerande ord) på ett sätt som rymmer med den biologiska verkligheten helt plötsligt gör något oacceptabelt. Vi blir diskriminerande och intoleranta när vi talar sanning. Och staten (genom domstolar och skola) kommer hädanefter att påbjuda oss att tala på ett visst sätt för annars väntar straff. Men vänta ett slag: Vi talar ju bara om det som finns i vår gemensamma verklighet, nämligen människors kroppar. En transperson existerar i min värld som en människa med en kropp. Jag upplever den kroppen på ett visst sätt. Ska jag då inte få tala om det på det mest naturliga och biologiska korrekta sätt som jag annars skulle göra? Måste mitt tal nu ideologiseras, för annars straffar staten mig? Ja det är vad DO:s förslag innebär. Men då överträds en gräns. Då har diskrimineringsideologin börjat inskränka yttrandefriheten på ett nytt och mer

radikalt sätt. Och då borde - rent logiskt - alla flickor med anorexia också kunna anmäla läkare och annan sjukhuspersonal som talar på ett sätt som inte rimmar med anorektikerns subjektiva kropps-upplevelse. Kroppsligt kön är en objektiv sak. Likaså kroppsstorlek. Ska vi verkligen göra dysforiska subjektiva upplevelser till norm för yttrandefrihet? Ska subjektiva upplevelser som faktiskt krockar med den objektiva verkligheten påtvinga oss andra till denna språkliga charad. Och gör vi inte det så blir vi straffade. Är det verkligen rimligt?

Även om man ändå skulle anse att min omsorg om barn och unga är helt missriktad, så borde alla berörda parter tänka ett varv till när det gäller denna nya inskränkning av yttrandefriheten. Det är en inskränkning som innebär att vi inte längre får använda neutrala ord på ett sant sätt därför att det krockar med en transideologi och med vissa individers subjektiva men biologiskt felaktiga upplevelse av sina kroppar. Det kan inte vara rimligt att med hot om straff avkräva att alla andra nu talar biologisk osanning bara för att anpassa oss till dysforiska personer som vägrar att acceptera sin egen kroppsliga könstillhörighet. Om DO får sista ordet och detta inte prövas i domstol betyder det att vi alla påtvingas att spela med i transvärldens könsdysforiska charad. Och då handlar det inte bara om mig längre.

Jag vill understryka att i DO:s besked står det att utbildningsanordnaren ska betala 150 000kr till eleven, det är alltså inte jag som betalar, det är skolan. Det JAG däremot har betalat/offrat är mitt läraryrke i Sverige. Nu är bollen hos resten av medborgarna i Sverige, vad är ni villiga att offra?

Jag vill tacka dig Mats Selander för att du hjälpte mig att skriva denna text. Mitt samvete tillåter mig inte att jag får det att framstå som att jag skrev texten helt själv. Tack för att du tog dig tid och hjälpte mig när jag ringde dig på förmiddagen och frågade dig om hjälp.

Kommentarsfältet:

Lukas:

Och självklart har Mats Selander hjälpt till. Varför är jag inte förvånad.

Hej Matte, vad jag minns klarade du att omtala mig med mitt korrekta namn och pronomen, när vi diskuterade på Credos gamla forum. Så varför klarar du inte att respektera andra transpersoner? Att undvika att skriva fel namn och pronomen om en mer erfaren debattör bara för att man ska slippa bli stämd för förtal är väl bara fegt, om man nu är övertygad om att alla transpersoner bara är förvirrade och inbillar sig dumheter när vi säger att vi har en annan könsidentitet än den kroppen utvisar. Som rakryggad och modig kristen bör man stå för sina åsikter, även om det leder till att man fälls i domstol.

Hyckleri, skulle jag säga.

Mats:

Hej Pia-Lukas. För mig är du fortfarande Pia. Det är så jag kommer ihåg dig. Det är fortfarande så jag tänker om dig. Det är min upplevelse av dig, och jag har väl lika rätt till min upplevelse som du har till din? (När gav jag dig rätten att kalla mig för "Matte" – det är bara min mamma som kallar mig så! Du tar dig rättigheter här! Bra jobbat!)

Min upplevelse och mitt minne av dig ändras inte av något du skriver eller vill eller gör. Du är en person i mitt liv. Du hade en kropp då, och du har en kropp nu. Den har en könsidentitet rent biologiskt. Den har samma biologiska könsidentitet då som nu. Genetiskt är du densamma. Genetik brukar rent vetenskapligt anses vara ett säkrare sätt att definiera saker på än yttre egenskaper.

Jag har rätten att tala sanning om din och andras kroppar. Det kan rimligen inte vara diskriminerande. Diskriminerar jag en ano-
rektiker om jag säger att personens kropp de facto är smal? Knap-
past! Jag kan visserligen välja att använda ett pronomen om dig
som inte stämmer med den biologiska verkligheten om din kropp.
Jag kan frivilligt göra det. Jag har personligen inga starka känslor
mot att göra det. Jag kan anpassa mig och har anpassat mig många
gångar. Exempelvis när jag talat med barn eller med senildementa.
Det finns situationer där man inte behöver hålla på det som är
absolut och bokstavligen sant. Man kan vara smidig och anpassa sig.
Men ingen bör bli tvingad till det. Det är inte diskriminerande att
tala sanning om dig och din kropp. Och det finns inga problem att
samtidigt tala sanning om din könsdysfori. Du upplever dig som en
man. Men din kropp är inte en mans, hur mycket den till det yttre
än liknar en mans. Det är sanningen. Men du verkar inte vilja att jag
ska få tro på eller säga den sanningen. Du får blunda om du vill.
Men du kan inte kräva av oss andra att vi ska ta på oss ögon-
bindlarna.

Om du menar att den rättigheten - att tala sanning som jag förstår
den - ska tas ifrån mig (och Selma och alla andra som tänker som
jag) och att detta ska ske med hot om domstolar och straff så
förordar du en transideologi som är totalitär. Och det är här som
det börjar bli skrämmande. Här går transrörelsen (och DO) över en
gräns. Då handlar det inte bara om att du ska ha rätten att
transformera din kropp. Då handlar det om att transrörelsen vill
transformera "samhällskroppen". Vi som menar att det inte
existerar några könskorrigeringar, utan endast köns-
imiterande sådana, ska då inte få tala utifrån våra övertygelser. Då
ska vårt tal strömlinjeformas efter statens transideologi. Då är inte
bara visst tal förbjudet. Då är visst tal påbjudet. För annars...

Jag har en dotter med Trisomi 21 (Downs syndrom). Hon har genet-
iskt tre kromosomer istället för två där det 21:a kromosomparet
skulle finnas. Jag kanske inte gillar det. Jag kanske vill förneka det.

Ska jag hävda att det är diskriminerande om personer hävdar att min dotter har Downs syndrom? Har jag rätten att kräva att folk kallar henne för "icke-funktionsnedsatt" (jag kan mynta begreppet IFN för IckeFunktionsNedsatt). Hon är en IFN-person. Jag insisterar. Och den som vägrar att kalla henne en IFN-person ska straffas, för den diskriminerar min dotter! Så känner jag som förälder, och min dotter har - påverkad av mig kan man gissa - börjat se på sig själv på samma sätt. Och nu ska hennes lärare också inrätta sig i ledet! För annars...!

Hur rimligt är det? Ska vi köra på den linjen?

Du får i mina ögon stympa din kropp. Du får forma din kropp efter det motsatta könet. Men du eller skolor eller DO eller staten har inte rätt att tvinga mig att tala på ett visst sätt om det. Observera: Att förbjuda mig att tala på ett visst sätt är en annan sak. Muntliga hot är exempelvis förbjudna. Och det finns diskriminerande ord som inte bör vara tillåtna exempelvis i skolans värld. Men när alternativa icke-diskriminerande sätt att tala (som att använda förnamnet, vilket Selma erbjöd sig att använda) inte accepteras och endast ett påbjudet sätt att tala ("hen") accepteras - för annars väntar straff - har yttrandefriheten begränsats på ett principiellt nytt sätt. Det var exakt detta Jordan B. Peterson reagerade på. Och jag är helt övertygad om att hans poäng är legitim och viktig. Intressant nog ser jag inte att du tar upp den frågan (eller gör du det, kanske jag bara missat det i så fall). Ska du framstå som seriös måste du adressera DET!

Så jag står för det jag tycker och det jag skrivit. Jag står för att jag hjälpte Selma att formulera sig. Du verkar tro att jag på något sätt gömmer mig bakom Selma. Eller att jag skulle vara feg! Detta är ju en intressant argumentation i sig. Du struntar i sakfrågan och försöker attackera min person. Vad har min eventuella rädsla som du tycker dig skönja någonstans med saken att göra? Ärligt talat. Jag ler. Det är en ovärdig argumentation och helt irrelevant!

Du har tagit dig - eller fått - rollen som en talesperson för transperspektivet. Ser du inga problem med att med hot om straff påtvinga ett transideologiskt språkbruk på alla, även de som inte tror på ett sådant perspektiv? Ser du inte de totalitära tendenserna? Ser du inte vad som håller på att hända här?

Enda lösningen som jag ser det är att vi talar till varandra på frivillighetens grund. När exempelvis aggressiva ateister kallar mig för saker så får jag acceptera det. De säger ibland rent ut eller åtminstone hintar att jag är mentalt störd därför att jag är kristen. Bör jag eftersträva en lagstiftning som förbjuder dem att tala så? Mitt svar är ett rungande NEJ!!! Precis som jag som kristen måste tåla att andra talar om min tro på sätt som jag inte önskar, så måste ni transpersoner acceptera att vi andra använder helt neutrala, icke-diskriminerande ord på ett vetenskapligt korrekt sätt. Ni kan önska att vi andra ska tala på ert sätt. Ni kan försöka att moraliskt kritisera oss. Det är okej. Men att med lag och hot om straff intvinga andra i er ideologi - det är något annat.

Och just DETTA gör mig än mindre villig att på ett privat plan anpassa mig. Det är en krigsförklaring som gör mig - och gissningsvis andra som jag - allt mindre villiga att vara tillmötesgående. Det blir nämligen kränkande för oss när vi tvingas anpassa oss. Att frivilligt göra det är en annan sak. Men tvånget gör att jag sätter mig på tvären.

Men det är inte bara det. Det handlar också om samvetet. Selma är varmt och starkt troende kristen. Hon känner i sitt samvete att hon inte kan ta ord som "hen" i sin mun. Hon känner att hon förråder sin tro. Det är så hon känner. På riktigt alltså. Och för det verkar du vilja straffa henne? Eller tycker du inte att också Selma borde få ett straff, och inte bara skolan?

Hur ska vi då kunna leva sida vid sida? Är inte enda vägen att vi avstår från tvång? På samma sätt skulle jag vädja till ateister, argumentera mot dem, försöka övertyga dem om att använda ett språkbruk om kristen tro som stämmer med min upplevelse. Men att lagstifta om det?! Nej aldrig. För då skulle jag polarisera i onödan. Och än allvarligare: Då lägger jag grunden till förföljelse. Jag bör inte göra det. Och inte heller du, eller hur?

Eller är du glad över att din transideologi nu blir grunden för domar mot oss som inte tror på den och som inte vill avkrävas den rätta bekännelsen?

Nej jag är ingen hycklare. Men i dina ögon är jag nog en heretiker. Och du tycks inte ha några samvetsbetänkligheter när det gäller ett samhälle där vi hotas och döms. Du verkar ju se det framför dig - att jag döms i domstol för mina uttalanden. Hur hårda tycker du straffen bör vara? Böter, fängelse, bålet? Hur långt är du villig att gå?

/Mats Selander, ordf. Kristna Värdepartiet

22. Utsköld av en kristen

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 11 februari 2022

Fick precis ett telefonsamtal.

Han skällde ut mig för vad jag gjort.

Några meningar han uttalade:

”Vad ska jag säga till mina icke-kristna vänner om vad de kristna håller på med?”

”Om föräldrarna vill att deras barn ska ha pronomenet ’häst’ så ska du säga det!”

”Jag är glad att du blev sparkad!”

Detta är första gången jag får ett sådant samtal, och till råga på allt så är det inte från vem som helst, det är från en kristen pensionerad lärare och journalist som precis läst om mig i tidningen Dagen.

Jag svarar härmed inte längre på nummer som jag inte känner igen, min energi räcker inte till.

Om någon har energi för ett samtal med honom och vill ha hans nummer för att ta ett snack med honom så skicka gärna pm till mig.

Kommentarsfältet:

Lukas:

Så, DU tycker det var jobbigt att få ett _kritiskt_ telefonsamtal?

Ett vanligt samtal som inte verkar ha innehållit vare sig förolämpningar eller hot?

Samtidigt VET du att den familj du envisas med att fortsätta trakassera har mottagit en mängd allvarliga hot, pga. att du hetsat folk mot dem och lämnat ut personuppgifter så de kan letas upp. Precis som du nu gör med den som ringde dig.

Du mer eller mindre uppmanar folk att ringa honom och trakassera honom!

Det kan anses straffbart, bara så du vet det.

Om han nu får en massa hotfulla telefonsamtal, eller mängder med samtal mitt i natten, så kan du anses ha medverkat till dessa brott genom att ha lämnat ut hans telefonnummer och offentligt ha uppmanat folk att ringa honom.

Selma:

Jag skulle nog inte kalla det för ett vanligt kritiskt samtal när någon ringer och skäller ut en.

Du påstår att jag har trakasserat familjen med henbarnet, det har jag inte gjort.

Du påstår att jag hetsat folk mot dem, det har jag inte gjort.

Du påstår att jag har lämnat ut deras personuppgifter (adress och namn och telefonnummer?), det har jag inte gjort.

Jag lämnade ut denna mans telefonnummer till tre personer via pm. Inte för att de ska trakassera honom utan för att prata med honom. Som du ser i inläggets första kommentar så ringde han mannen och pratade med honom i 1h och 33 min. Och det var bara ett vanligt samtal utan hot och trakasserier. Menar du att du inte skulle be om hjälp hos en vän som kan prata sans med någon som är otrevlig mot dig?

Men annars tackar jag dig för upplysningen!

Lukas:

Du har trakasserat din ickebinära elev. Detta är fastslaget av jurister.

De uppgifter jag har är att du lämnat ut personuppgifter.

Och med tanke på att du tidigare uppenbart ljugit vad gäller att eleven och dess klasskamrater inte skulle ha bett dig respektera hens val av pronomen så.....

Du har ju inte ens försökt korrigera när dina följare får för sig att det handlar om ett samkönat par som är föräldrar, trots att du vet att det inte stämmer.

Ditt intygande räcker inte långt tyvärr.

Och nej, jag skulle absolut inte lämna ut telefonnumret till någon som ringt mig och varit otrevlig till andra, i akt och mening att de ska ringa upp honom och hämnas åt mig.

Jag tror inte på hämnd som metod.

Jag skulle antingen polisanmält om det vara ett samtal som innehöll hot eller blockat numret. Blev det tillräckligt otrevligt skulle jag lagt på luren.

Men det där att samla en pöbel och be dem om hjälp, det är inget jag sysslar med.

Tänk om du fått tre telefonsamtal som i över en timmes tid i skarpa ordalag försökte tala dig tillrätta, för varje gång du gått ut i media och betett dig illa?

Om journalister lämnat ut ditt telefonnummer till alla som hörde av sig till dem och var arga över hur du uttrycker dig?

Hur skulle det kännas?

Du har ett ansvar för hur folk som lyssnar på dig uppfattar dig och vilka budskap du sänder. Du tar inte det ansvaret på ett vuxet eller kristligt sätt, alls. Dessutom är du en hycklare som blir upprörd över ett enda telefonsamtal du får, men glatt uppmuntrar andra att hämnas på samma sätt mot den som du tycker gjort dig illa.

Selma:

”De uppgifter jag har är att du lämnat ut personuppgifter”. De uppgifter DU har, och uppenbarligen är inte jag källan till dina uppgifter eftersom att jag säger något annat.

Du påstår att jag ljugar. Där kommer alltså dina källor in i bilden igen, som ger dig uppgifter om mig att jag ljugar. Du är en fri människa som kan välja att lita på vilken källa du än behagar. Om följare påstår att det handlade om ett samkönat par eller inte, det är ett påstående som får stå för dem. Jag har inget intresse av att avslöja hur det ligger till med den saken, det är inte relevant i hen-frågan.

Jag har aldrig sagt att någon ska hämnas åt mig. Om jag upplevdes på det viset så ber jag om ursäkt.

Jag brukar inte polisanmäla varje liten grej som sker. Jag tycker att polisen har större saker att ta hand om. Jag frågar först efter hjälp. Men om du väljer att gå till polisen direkt är helt upp till dig.

Lukas:

Tja, antingen ljugar du eller så ljugar andra. Du har betydligt större orsak att ljuga. Det är enkel logik.

Jag tror du vet mycket väl hur du framstår Selma. Och du spelar skickligt på dina följares känsloträngar.

Jag tror att du inte polisanmälde helt enkelt för att det telefonsamtal du fick inte var brottsligt. Hade där funnits hot eller förolämpningar hade du skrivit det, du är ju snabb att beklaga dig och leka martyr.

Selma:

Oj, så många påståenden om mig.

Vet du, jag vill gärna träffa dig över en fika för att få en chans att lära känna dig, samtidigt som du får lära känna mig.

Kan vi göra det?

Fundera på saken!

Kenny:

Lukas, du kan inte vara på riktigt va?? Om du hade varit bra på det du försöker göra, vända och vrida på ord, händelser och speciellt sanningen! Ingen, vare sig Selma eller någon annan ska behöva få

ett samtal på sin privata telefon från någon man INTE vill ha ett samtal ifrån. 2022 så hör man av sig via e-post eller sms till någon man inte känner!

Men om vi ska låtsas att du inte är ett vänster troll som bara försöker provocera och trampa på folk som redan lider utan att du har bevis för det du påstår är sant, lägg då fram dom bevisen på att hon lämnat ut personuppgifter till barnets vårdnadshavare samt nu påstår att Selma uppmanar folk till att trakassera den person som ringde henne. Väntar med spänning på dina bevis för dina påståenden

Är egentligen skrämmande att du tolkar hennes text helt olikt oss andra som läser exakt samma text. Men gissar att i din värld så har vi alla andra feltolkat det medan du har helt rätt.

23. Trollad av en hbtq-aktivist

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 18 februari 2022

Under mitt inlägg för 6 dagar sedan, den om telefonsamtalet, så har jag haft ett intressant samtal med Lukas i kommentarsfältet. Du fick mig att öppna mina ögon för något som jag faktiskt hade glömt för just det inlägget, att jag inte längre bara har min närmaste familj och vänner på Facebook, och att jag nu är offentlig på FB.

När jag läste det du skrev att människor kan tolka det som att jag vill ha hämnd, så tänkte jag först "Nej, men folk känner mig vid det här laget. Jag hämnas inte". Men Guds Ande ville inte lämna mig ifred och fortsatte peka på det Lukas hade skrivit. Och då funderade jag och bad och kom fram till "Ja, men Herregud, jag är ju offentlig nu, jag känner inte alla och alla känner inte mig, det kan verkligen finnas någon tokstolle som tolkar mig totalt fel och hämnas".

Jag har haft influensa sedan onsdag förra veckan plus att jag var så upprörd över telefonsamtalet så jag glömde be över det och rådfråga Gud om vägledning, och jag blev också oerhört stressad över att tidningarna ringde och alla kommentarer som skedde på Facebook därefter.

Det är svårt det här med att vara offentlig. Jag har befunnit mig i en värld och mycket hastigt ryckts ur den världen för att träda in i en helt ny värld....och minsta lilla (i detta fall influensa + upprördhet + stress) kan göra så att jag tappar kontakten med Gud och gör fel.

Jag vill nu offentligt be om ursäkt för mitt felsteg. Och jag vill be Gud om förlåtelse för att jag lät mig själv dras bort från Honom när jag egentligen borde ha sökt Honom som mest. Jag gjorde det jag inte borde ha gjort, jag gick i min egen kraft och inte i Guds kraft.

Kommentarsfältet:

Lukas:

Men hur kan du GLÖMMA att du är en offentlig person vid det här laget? Du har medverkat i mängder av TV-program och tidningar. Du får kommentarer på dina inlägg från hundratals människor jag antar att du faktiskt inte känner. Och det framgår tydligt om man gör sina inlägg offentliga eller om man begränsat dem på Facebook. Du är ju också en ganska van användare av sociala medier. Märkligt att du skulle glömt sånt här. Men, det var ju bra att du blev påmind.

Exakt VAD är det du ber om ursäkt för?

Selma:

I din värld verkar det bara finnas perfekta människor som inte kan glömma. I din värld verkar det bara finnas perfekta människor som kan hoppa från en verklighet in i en annan verklighet lätt som en plätt utan att göra ett enda fel. Jag visste knappt hur FB fungerade förrän jag blev offentlig i augusti. Gå tillbaka i min historik och kolla själv. FB är den enda sociala media jag har använt mig av i mitt liv och då har jag endast använt den i privata syften. Kände inte till att man kunde följa människor och att det fanns människor som hade typ 40 000 följare eller mer. Jag har aldrig i mitt liv varit i media förut och lär mig fortfarande vad det innebär allteftersom jag tar steg framåt.

Det är precis som när man är färdigutbildad (i vilket yrke som helst) och ska jobba sitt första år. Då är allting svårt det första året och man kommer att göra massvis med nybörjarmisstag och man behöver mycket stöd från de som är mer erfarna. För mig i denna situation har det nog varit ännu värre, jag fick inte ens en sekund utbildning innan jag blev inslängd i offentligheten. Jag gick med Gud

och litade på Guds beskydd, under vandringen så skickade Gud människor till mig med råd och stöd.

Jag tycker synd om dig Lukas, som lever i din ”perfekta” bubbla. En dag när din bubbla spricker så kommer Gud att stå där med öppna armar och ta emot dig...om du vill det.

Lukas:

Nej. Ingen av oss är perfekt. Du blev inte inslängd. Du gick SJÄLV ut offentligt. Jag beklagar att du tydligen gjorde det utan att veta vad du gav dig in på. Men ansvaret är faktiskt ditt, ingen har tvingat dig att vara offentlig. Precis som jag _ verkligen _ beklagar att du började jobba som lärare utan att förstå vad du gav dig in på. Utan att förstå att det finns lagar på området som måste följas.

Jag tycker synd om dig Selma. Du verkar leva i en värld där alla andra antas vara skyldiga att mata dig med information och där du aldrig själv har ansvaret att se till att du vet vad du håller på med. Det kommer ge dig problem i livet. Tyvärr kommer nog även andra bli lidande.

Min relation med Gud behöver du inte oroa dig för. Vi har bra kontakt, jag vet att jag är älskad, även med mina brister. Jag är mer oroad över din gudsrelation. För, du verkar inte förstå att du gör en massa människor illa med ditt agerande.

Selma:

Bra att du håller med mig att ingen är perfekt! Dina uttalanden i kommentaren innan talade dock ett annat språk.

Ja, jag gick själv ut offentligt. Det är intressant hur du tolkar mina ord. När jag säger att jag blev inslängd så menar jag inte att någon kom och tvingade in mig i offentligheten. Det jag menar är att jag inte fick den utbildningen som jag behövde inför detta stora

uppdrag, det var som att jag rycktes upp från en verklighet och "slängdes" in i en annan verklighet med blixstens hastighet. Det enda jag kunde göra var att förtrösta på att Gud skulle leda mig hela vägen om jag bara höll mig fast vid Honom, och det har jag gjort, dock tappade jag greppet litegrann för en vecka sedan.

Jag gick inte in i detta för att jag visste hur duktig jag skulle vara. Tvärtom så gick jag in i detta med darrande ben, eftersom att jag visste att jag inte hade rätt kunskap eller erfarenhet att ta mig an detta uppdrag. Men jag gjorde det för barnens skull, och eftersom att Gud kallade in mig på denna väg så vilade jag i Guds armar.

Joakim:

Lukas, Vilket meningslöst inlägg. Selma ber om ursäkt och ger dessutom dig kredit för att ha kommit på bättre tankar. Och du tolkar det som ett tecken på svaghet och tror att det ger dig utrymme att sparka lite extra på den som ligger. Ditt problem är bara att Selma inte är svag och inte ligger ner. Så du krälar där i dyngan helt själv. Tragiskt.

Pär:

Lukas, Först "inser du" att ingen är perfekt och sedan börjar du rada upp argument för att man skall vara just perfekt. Det finns ett ord för det du håller på med. Gaslighning.

Danijel:

Lukas, Jag tycker faktiskt tvärtom , Selma gör inte någon illa. Att inte tycka som någon annan är inte att göra någon illa. Det är att vara lättkränkt. Selma står upp för människor och sanningen. Hon inspirerar människor till att inte vara rädda för mobbare och politisk

korrekthet. Klart hon gör misstag , som alla vi gör , men till. 99% gör hon gott. Tycker du ska ta emot Selmas inlägg och ursäkt som en människa och inte exploatera det för att trycka ned henne.

Lukas:

Selma, "Bra att du håller med mig att ingen är perfekt! Dina uttalanden i kommentaren innan talade dock ett annat språk." Eller, så är det din vilja att tolka mig negativt som lyser igenom...;)

Jag förstår att det kändes jobbigt att plötsligt vara offentlig. MEN, det ÄR faktiskt så att du alldeles själv gjorde det valet. Och har fortsatt göra det, upprepade gånger. Förstår du verkligen inte att det då ser lite konstigt ut att du beklagar dig? Det är ditt val, och du får helt enkelt som alla andra vuxna hantera konsekvenserna.

Och nej, du har inget uppdrag från Gud att rädda barnen från "hemska vuxna" som lurar i dem att de kan vara något annat kön än sitt medfödda manliga eller kvinnliga. Det är en ren villfarelse från dig och det gör mig ont at du försöker få det till att det skulle vara Guds vilja.

Jag betvivlar inte att du tror att du gör gott. Men du behöver rannsaka dig själv och fundera på om det inte i grund och botten handlar om att du blev sårad över att bli uppsagd och nu mår bra av att få uppmärksamhet och bekräftelse. Men, detta kommer inte vara för evigt. När strålkastarna riktas åt annat håll, vad ska du göra då?

För, du gör dig just nu helt omöjlig på arbetsmarknaden. Inte bara som lärare, utan öht. Ingen arbetsgivare kan anställa personal som de vet kommer bryta mot lagen på ett sätt som kostar arbetsgivaren pengar, det tror jag du förstår.

Jag ser risken i att du utnyttjas av andra krafter, som sen glömmer dig när du inte längre är användbar. Vad gör du då?

Lukas:

Jag frågar igen Selma, VAD är det du ber om ursäkt för? För, det framgår faktiskt inte. Det är jättebra om du förstått att du gjorde fel och ber om ursäkt för det. Men jag är inte säker på att det är det som sker här. Som ärligt ångerfull och uppriktig kristen borde du t.ex. höra av dig till den som ringde upp dig och be om förlåtelse. Du borde berätta att du ångrar att du lämnade ut hans telefonnummer till tre personer och uppmanade dem att ringa honom och be om förlåtelse för om det orsakat honom problem eller gjort honom ledsen och obekvämt att få dessa samtal. Och, för att inte orsaka honom mer smärta, det borde du berätta i mail, inte genom att ringa upp honom. Men, jag kanske gissar rätt i att du inte gjort så? Hade du ens tänkt tanken att be den du faktiskt gjorde illa, mannen som ringde dig, om förlåtelse? En slentrianmässig ursäkt på Facebook betyder ju liksom ingenting för personen man sårat.

Selma:

Lukas, Ibland kanske jag är väldigt otydlig, eller så har jag att göra med en person som aldrig kommer att förstå mig vad jag än säger. Jag ber Gud om förlåtelse för att jag inte bad till Gud om vägledning i den tiden som jag behövde det som mest.

Jag ber Gud om förlåtelse för att jag gjorde något som Gud skulle ha sagt nej till om jag hade frågat Honom först. Alltså att skriva det inlägget och ge ut mannens nummer till tre personer. Hade min fb varit privat med endast familj och vänner så hade det inte varit fel att göra det jag gjorde, men eftersom att jag nu är offentlig så är det helt andra regler.

Och eftersom att jag syndade mot Gud offentligt så ber jag därför om förlåtelse offentligt. Jag syndade när jag inte tog hjälp av Gud. Eftersom att jag är i en situation där jag har stor brist på kunskap

och erfarenhet så behöver jag vara uppkopplad till Gud starkare än någonsin. Jag var inte påkopplad och därför agerade jag utifrån de "gamla" reglerna som jag kände till.

Alltså, jag har inte felat mot mannen. Mitt motiv var INTE att hämnas. Jag skulle ha gett ut hans nummer som privatperson, men eftersom att jag är offentlig så gäller inte de "gamla" reglerna längre för mig, jag behöver lära mig att hantera att det finns nya regler, och Gud säger till mig att jag ständigt behöver vara uppkopplad mot Honom för att jag ska kunna överleva i denna nya terräng.

Lukas:

Selma, Du verkar på det klara med att Gud inte ville att du skulle lämna ut mannens telefonnummer och uppmana människor att ringa honom. Gott så. Sen verkar du inte förstå att Gud tycker det hade varit fel oavsett om du gjort det som offentlig eller privatperson, eftersom det lätt leder till hämnd.

Att hämnas är småaktigt och fult. Du borde ha vänt andra kunden till och försökt förstå mannen. Men men, du har åtminstone insett en del av ditt bristande agerande.

Men varför tror du att Gud inte tycker du ska be den du handlat fel mot om förlåtelse? Varför ser du inte att du gjort mannen illa, oavsett vad din avsikt var?

Säg att någon medkristen som blir arg på dig och tycker du har fel i ditt prat om vad Gud tycker om tex transpersoner. Så i syfte att rädda transpersoner från dig får personen för sig att lämna ut ditt telefonnummer till en del människor och säger att de gärna får ringa dig och säga vad de tycker om ditt beteende. Syftet är alltså inte alls hämnd, personen är inte ute efter att skada dig. Men resultatet blir att tre arga människor ringer dig sent på kvällen och

kräver att få tala med dig i flera timmar. Du blir av naturliga skäl ledsen och upprörd. Tre arga samtal från vilt främmande människor var mer än du ville ha. Jag tror du skulle känna att inte bara de som ringde dig gjorde dig illa, utan även den som lämnade ut telefonnumret till dig och uppmanade andra att ringa gjorde fel. Och jag tror att du inte skulle känna att personen som lämnade ut telefonnumret och bad folk ringa på något sätt hade gjort rätt även mot dig om hen bara bad Gud om ursäkt på Facebook. Och det tror jag inte Gud tycker heller.

Selma:

Lukas, Ärligt talat, när tar det slut? Ska du hålla på i evigheters evighet?

Jag har förresten en länk till dig, du som älskar att lyssna på experter!

<https://www.svd.se/dra-tillbaka-forslaget-om-konstillhorighet>

Lukas:

Det är också jättekonstigt att be Gud om ursäkt offentligt på Facebook. Gud hör din bön även när den är tyst. Det ser mer ut som om du ville att alla skulle se att du bad om ursäkt. Fast, det enda du gjort är att du säger att du gjort fel mot Gud. Vad du gjort fel mot din medmänniska struntar du i, och honom tänker du inte be om ursäkt. Du är en hycklare Selma.

Joakim:

Selma, Du blir trollad. Ju mer du matar trollet desto mer trollar det dig.

"It can't be bargained with, it can't be reasoned with. It doesn't feel pity! Or remorse or fear and it absolutely will not stop!... ever... until you are dead!"

Selma:

Lukas, Någonstans måste jag dra en gräns. Du har gång på gång förtalat mig på min fb-sida, du påstår saker om mig. Och du kallar mig hycklare. Jag släpper dig fri från detta beroende du har satt dig själv i. Du är härmed blockerad från min fb-sida.

24. Vem är min familj?

Det står skrivet:

Medan Jesus fortfarande talade till folket, kom hans mor och bröder dit och ville prata med honom, men de stannade utanför huset. Någon sa till honom: "Din mor och dina bröder står här utanför och vill prata med dig." Men han svarade: "Min mor och mina bröder! Vilka är det?" Sedan pekade han på sina lärjungar och sa: "Det här är min mor och mina syskon. Var och en som gör min himmelske Faders vilja är min bror, min syster och min mor."

Matteusevangeliet 12:46-50, Nubibeln

Djävulen:

- Ser du inte Selma att du kommer att gå under? Du har ju inte din man, dina syskon eller dina föräldrar med dig. Du står ju helt själv. Fattar du inte att du kommer att gå under?! Det finns ingen människa på jorden som klarar ett sådant stort uppdrag utan stöd från sin familj.

Jag hade önskat att min man och jag hade samma mål i livet. Men vi har två olika mål. Mitt mål är att följa Bibelns Gud, och i denna värld kostar det att göra det. I detta fall har det kostat mig mitt läraryrke. Jag tror att jag framstod som en dåre för min man för att jag gick ut i media. Även mina syskon tyckte säkert likadant, jag vet att flera av mina syskon tyckte redan jag var en dåre som lämnade mitt läraryrke på grund av hen-frågan. Hur förklarar man egentligen för sin muslimske man och sina sekulära syskon att Gud har talat till

mig och sagt att jag ska gå ut i media? Hur förklarar man det utan att låta sig själv framställas som en dåre? Det gick inte, jag fick helt enkelt acceptera att jag framstod som en dåre. Alla varnade mig och sa att jag kommer att få människor som trakasserar mig och att jag kommer att bli svartmålad i media och så vidare. En bror och svägerska lämnade vänskapen med mig på Facebook. En syster ville inte längre synas med mig offentligt. Flera syskon var oroliga för att de själva skulle bli utsatta på grund av släktskapet med mig. Jag påverkades så mycket att jag till slut också kände mig som en dåre som gjorde detta, jag började få svårt att tro att Gud skulle hjälpa mig. Jag var övertygad om att människor skulle göra hemska saker mot mig och min familj, men jag var fast besluten att ändå lyda Guds ord.

Jag var förtvivlad över att jag behövde göra detta i min ensamhet. Om jag bara hade en person vid min sida. Jag hade ju Mats Selander, men han var ju fortfarande en främling för mig som jag precis hade kontaktat, jag visste inte vad för stöd han skulle bidra med. Jag hade ingen av mina nära som stod vid min sida. Jag hade gång på gång berättat för min man under en period på fem-sex månader att Gud ville att jag skulle gå ut i media, men min man hade om och om igen sagt nej till mig. Trots det så beslutade jag mig för att, en dag i juli 2021, lyda Gud. Och för att jag skulle klara av att göra det utan att fega ur så fick det bli utan att jag berättade något för min man, det blev under tiden då min man och min dotter var bortresta. De åkte till sin familj i Egypten i tio dagar och under den perioden gick jag ut offentligt med en video på min Facebook den 2 augusti 2021, och så kontaktade jag även tidningen Världen Idag. Artikeln kom inte ut förrän den 31 augusti. Det var när artikeln kom ut som livet tvärvände, från att vara privat till att för första gången bli offentlig. Det gick så fort så jag hann knappt förstå vad som pågick.

Min man visste alltså inget om att jag gått ut i media. Det var en gång, några dagar efter att artikeln hade kommit ut, då jag satt på soffan och kollade på tv, när min man kom till mig med sin mobiltelefon och sa: "Vad är detta för något?" samtidigt som han visade mig artikeln om mig i sin telefon. Från den dagen var det tjafs i princip varenda dag under hela den hösten, han ville inte att jag skulle göra fler intervjuer och han ansåg att jag borde lämna offentligheten på Facebook, och förklarade även för mig gång på gång hur besviken han var för att jag inte hade berättat för honom om att jag skulle gå ut i media. Jag sa att jag inte kunde berätta det för honom, för då skulle han ha försökt att övertala mig till att inte göra det, och jag skulle förmodligen ha blivit övertalad. Jag stannade kvar som offentlig på Facebook och jag fortsatte med mina intervjuer i media. Jag ville lyda Gud mer än människan.

Vem är min bror och syster och mor egentligen? Det visade sig att Mats Selander stod vid min sida i media på ett sätt jag aldrig hade kunnat föreställa mig. Han var verkligen alltid där när jag behövde honom. Det var en gång som jag sa till Mats efter ett möte vi båda var med på i en hemförsamling i Salem: "Skulle du kunna vara som min bror Mats?" och han svarade "Självklart syrran! Det är väl klart jag kan!" med ett omsorgsfullt leende. Han fanns verkligen där för mig. Jag ringde och mailade honom ofta för att fråga om hjälp, det gick ungefär så här "Mats! Vad ska jag göra nu? SVT ringde mig!", "Mats! Jag behöver hjälp! Kan vi åka till biblioteket tillsammans?", "Mats! Jag tycker det är jobbigt att behöva åka till Älmhult för att bli intervjuad inför kameran på kanal 10", "Mats! Hur gör jag med Expressen?", "Mats! Tidningarna ringer igen efter att DO fattat ett beslut. Hjälp mig!" och så vidare. Han var också hemma hos mig med sin fru och sitt barn, han fick träffa min man och mitt barn. Mats var verkligen den brodern som jag behövde. Han fanns där för mig. Ibland undrade jag om inte han snart skulle tröttna på mig, men det gjorde han aldrig, han var lika glad varje gång jag pratade

med honom. Han uppmuntrade mig till att fortsätta bli intervjuad i media, men han gjorde det på ett sätt där min fria vilja fortfarande fick vara den som tog det sista beslutet.

Vem är nu min bror och syster och mor? Jo, det är ju de som gör Guds vilja, precis som det står i Bibeln. Det är dessa människor som kommer att finnas vid min sida i blåsvädet, de som står fast vid Guds ord/Bibeln. Det är som Jesus säger i bibelcitatet som inledde denna bok: *"Människan lever inte bara av bröd, utan av alla de ord som utgår ur Guds mun"*. Människor med andra mål jobbar för att få bröd på bordet (genom pengar, makt, ära, karriär etcetera), men vi som har Bibeln och samvetet som mål jobbar för att lyda Guds ord kosta vad det kosta vill. De som inte vill göra Guds vilja, de som har andra mål i livet, kommer att motarbeta mig eller hålla sig borta från mig. Vi som lyder Bibelns Gud kommer att kämpa tillsammans, vi är Guds barn, vi är syskon, och syskon håller ihop.

Mats Selander var den som stod mig närmast och som var med mig från början, från att jag blev avskedad i februari 2021, ända till slutet, då jag lämnade offentligheten på Facebook i maj 2022. Men det fanns fler syskon i Sverige som dök upp i mitt liv, de fanns med mig i olika perioder. Jag visste inte att de fanns, men där var dem. Gud skickade dessa syskon till mig precis när jag behövde dem.

Under året fick jag en djupare förståelse för bibelordet om syskon, jag förstod att jag inte var ensam, att min bror och syster och mor är de som vill göra Guds vilja genom att lyda Bibeln. Även nu när jag skriver denna bok så har jag tre kristna vänner som ber för mig och en kristen vän som ger mig feedback under arbetets gång så att boken blir tydligare och bättre upplagd. Och när jag skrev mitt sommartal till Swebbtv under en vecka i juni så hamnade jag i depression de första två dagarna på grund av mina minnen från barn-doms hemmet, men då ryckte tre av mina kristna vänner in och bad för mig och depressionen var som bortblåst. Vi syskon som lyder

Herren ska också finnas för varandra i bön. Att Gud har gjort så att syskon behöver varandras böner gör oss ödmjuka, man inser då att allt inte endast hänger på en själv.

Denna bok hänger inte bara på mig, jag skulle inte klara av att skriva den om jag inte hade det stödet från mina systrar och bröder som följer Guds vilja. Det påminner mig om 2 Moseboken kapitel 17 när Mose behövde hjälp av sina två närmaste för att hålla upp sina armar. Allt hängde inte på Mose, han behövde sina vänners stöd.

Och även de som ännu inte har fått möjlighet att lära känna Jesus, men ändå följde sitt samvete, blev mina syskon. Men vad händer egentligen med människor som aldrig fått höra om Jesus, eller som inte kan ta emot Jesus på grund av att de blivit själsligt skadade av kristna människor omkring sig, men som ändå följer lagen/samvetet? Hamnar de i himlen eller i helvetet?

”Alla som syndar utan lag ska också förgås utan lag, och alla som syndar under lagen ska dömas genom lagen. Det är nämligen inte de som hör lagen som blir rättfärdiga inför Gud, utan de som följer den. När andra folk, som inte har lagen, ändå av naturen lyder det som står i den, är de en lag för sig själva, trots att de inte har lagen. De visar genom sina handlingar att lagen är skriven i deras hjärtan. Deras samveten talar ju genast om för dem om de handlar rätt eller fel” Romarbrevet 2:12-15, Nubibeln.

Alltså, även de som följer sitt samvete utan att känna till Bibeln är rättfärdiga, och jag kommer att dela bord med dem i himlen. De är också mina syskon, de följer också min himmelska Faders vilja. Jag har inte sett att det står något mer om samvetet i Bibeln, det kanske det gör, jag vet inte. Men jag gissar att de som endast följer samvetet inte blir dömda med samma mått som de som har hjälp av Bibeln och den helige Anden. Det säger sig självt att vi som har Bibeln och den helige Anden har ett försprång. Jag tror att man lätt kan bli lurad när man endast har samvetet att följa. Jag tänker på

min egen situation, hade jag inte haft Bibeln och den helige Anden så tror jag att jag faktiskt hade sagt hen till min elev, på grund av alla påtryckningar jag hade runt omkring mig. Tyvärr är det många kristna som tror att endast de som har döpt sig kommer att hamna i himlen. Det vore ju väldigt ologiskt och ondskefullt av Gud att placera en person i helvetet som aldrig har fått chansen att veta vem Jesus verkligen är.

Och det leder oss till frågeställningen om vi som är kristna i så fall ska sluta prata om Jesus bara för att de människor som följer sitt samvete ändå kommer att hamna i himlen? Nej, vi vill ju att alla ska få chansen att uppleva himmelriket redan här på jorden genom att få lära känna Jesus och bli mer lik honom. Av ren kärlek vill vi ge dem det vi har fått, det vore ondskefullt av oss att låta dem vänta tills att de kom till himlen.

Jag blev ju kristen efter att jag lärde känna en kristen kvinna i USA när jag var 20 år. Hade hon inte visat mig vem Jesus är så hade jag kanske aldrig fått möjligheten att få välja ett liv med Jesus. Men betyder det då att jag skulle hamna i helvetet om jag aldrig hade fått chansen att välja Jesus? Nej, eftersom Gud ser till mitt hjärta. I mitt hjärta hade jag valt Gud redan då jag blev till vid befruktningen i min moders livmoder (då själ, kropp och ande började existera, Johannes Döparen blev till och med uppfylld av den Helige Anden redan i moderlivet, Lukasevangeliet 1:15). Hade jag dött som muslim för att jag aldrig hade fått höra talas om Jesus så är jag säker på att jag hade hamnat i himlen, för Gud vet att jag skulle ha valt att följa och lyda Jesus om jag hade fått chansen. Och tack vare den kvinnan i USA får jag smaka på hur det är att leva ett liv med Jesus redan på jorden. Trots att jag som icke-kristen hade Gud i mitt hjärta så var det ett lidande att inte få veta om Jesus. Jag önskar inte det lidandet till någon, jag är tacksam till den amerikanska

kvinnan och därför väljer jag att prata om Jesus till mina medmänniskor. Som sagt, jag har alltså inte bara kristna syskon i världen, jag har även syskon som inte är kristna.

På tal om att jag valde Gud redan i min moders livmoder. I Bibeln står det om att Gud utvalt/utsett några.

"Många är kallade (inbjudna), men få är utvalda [har valt att tacka ja]."
Matteusevangeliet 22:14, Kärnbibeln

"han – som utvalde mig innan jag var född och kallade (avskilde, helgade) mig genom sin nåd (oförtjänta favör)" Galaterbrevet 1:15, Kärnbibeln

"liksom han, innan världen skapades, utvalde oss att vara heliga och fläckfria inför sig i kärlek. [...] I honom har vi också fått vårt arv, eftersom vi är förutbestämda till det av honom som genomför allting efter sin vilja och sitt beslut" Efesierbrevet 1:4 & 1:11, Nubibeln

"Herrens ord kom till mig: Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, innan du kom ut ur modersskötet gav jag dig ett heligt uppdrag: att vara profet för folken" Jeremia 1:5, Bibel 2000

Att döpa mig i Jesus namn är ett sätt att bekräfta inför Gud, änglarna och människorna det jag har valt redan då jag blev till i min moders livmoder, ungefär som en bröllopsfest/vigsel är en bekräftelse mellan en man och en kvinna inför familj och vänner (för att likna det vid något). Gud som lever utanför tiden vet vem som kommer att välja Honom redan innan vi ens fanns till vid befruktningen, uppenbarligen är det vad "utvalda/utsedda" syftar på.

Just det ordet "utvalda" syftar, igenom hela Nya Testamentet, på de människor som har valt Gud med sin fria vilja. Ordet "utvald" handlar alltså inte om att några människor har oturen att bli bortvalda av Gud. Det hade i så fall varit riktigt ondskefullt av Gud

och går verkligen inte i linje med resten av Bibeln som ständigt visar oss att människan har en fri vilja. Utan det handlar om att Gud helt enkelt vet vem som så småningom kommer att välja Honom eller välja bort honom. Och trots det så ger Gud ändå ALLA människor en chans att välja Honom på jorden, Gud skulle kunna välja att låta de som väljer bort Honom att inte födas över huvud taget, vilket vore enklast.

Kanske är det så att Gud vill att vi som väljer Honom ska få en chans att verkligen visa vår kärlek till Honom på jorden trots ondskan som omger oss via de människor och änglar (demoner) som valt bort Gud. Gud själv kom ner på jorden som Jesus och vistades bland denna ondskan och visade oss sin kärlek genom att dö för oss. Det är en riktigt stor fråga, varför Gud låter de som väljer bort honom att ändå födas, och det skulle vara intressant att diskutera den med andra bibelkunniga, eller kanske kapitel 25 ger ett svar på det. Men tillbaka till vår fria vilja, den har alltså alltid funnits. Med detta så bekräftar jag inte bebisdop. Jag tror att man behöver komma upp i en viss ålder för att fatta ett självständigt beslut att vilja döpa sig. Jag tror inte att man kan säga från exakt vilken ålder man kan börja döpa människor, det är något som behöver få vara individuellt, men en bebis kan uppenbart inte fatta ett eget beslut.

Genom min tid i Facebook har jag lärt mig att det väldigt lätt uppstod missförstånd. Därför vill jag understryka här med några verser att vägen till ett liv med Gud i himlen endast går genom Jesus. Det går alltså inte via buddhismen, islam, hinduismen, judendomen eller någon annan religion. Det är endast via Bibelns Jesus.

"Jesus svarade: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kan komma till Fadern utom genom mig" Johannesevangeliet 14:6, Nubibeln.

"Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son, för att de som tror på honom inte ska gå förlorade utan ha evigt liv" Johannesevangeliet 3:16, Nubibeln.

Det finns ingen annan väg till Gud enligt Bibeln. Bara för att en ärkebiskop i Sverige säger att man också kan komma till Gud genom islams profet Mohammed, så betyder det inte att vi ska lyssna på henne. Det är Bibelns ord som gäller och inte människans ord.

25. Den fria viljan; himmel eller helvete

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 16 november 2022

I många år nu har något gnagt inom mig. Jag blir ledsen när jag hör kristna säga en specifik mening. Igår såg jag en predikan på Youtube av en person som, av många kristna i Sverige, är erkänd att ha profet-tjänsten. Cirka 10 minuter in i predikan säger han "En människa som man ber för att hon ska bli frälst, hon kommer att bli det förr eller senare. Hon kommer att göra motstånd kanske i decennier, men till slut så måste hon ge upp och bli en omvänd syndare. En omvänd syndare, vad är det för person? Det är en som tror på Jesus."

Jag har lagt märke till att många kristna i Sverige idag tror på något som, jag menar, inte grundar sig i Bibeln, och det är att om vi bara ber tillräckligt länge/mycket för våra nära och kära så kommer de en dag att tro på och följa Jesus. Detta har jag hört från alla möjliga slags kristna i flera olika församlingar, välutbildade teologer, pastorer, erkända profeter och även vanliga kyrkobesökare. Många kristna som säger "Om du bara tror och ber så kommer han/hon att omvända sig och bli kristen!"

Kan min tro och bön till Gud få en människas fria vilja att sluta existera? Så fort den fria viljans existens upphör så blir det ju per automatik ondska om Gud godtyckligt placerar några i helvetet och några andra i paradiset. För helvetet och paradiset står det tydligt om i Bibeln, det finns ingen tvekan om att dessa existerar.

Gud har gett oss en fri vilja under vår vistelsetid på jorden. Detta innebär att man får chansen att välja att leva med Jesus i evigheten, alltså i paradiset där Guds kärlek flödar, eller välja att leva utan Jesus, alltså i helvetet där ondskan flödar och vars existens är en konsekvens av att kärleken (självaste Gud) inte uppehåller sig där. Den fria viljan har Gud gett oss för att Han vill att vi ska välja/välja

bort Honom frivilligt, Han vill att vi ska älska Honom frivilligt och inte av tvång.

Men varför insisterar de kristna idag med att man ska be Gud att människor kommer till tro på Jesus när det inte ens finns belägg för en sådan bön i Bibeln? Gud har faktiskt gjort sig själv funktionshindrad i detta fall. För att vara konkret med en vardaglig fråga, skulle jag be en person som är funktionshindrad att ge mig ett glas vatten när jag uppenbarligen vet att personen inte klarar av att ge mig det? Antingen är jag mentalt sjuk eller så tror jag ärligt att den funktionshindrade personen ljuger för mig om sitt funktionshinder. Det är så vi betar oss mot Gud. Vi ber till Gud att Han ska få människor att börja tro på och följa Jesus, men Han har i detta fall gjort sig själv funktionshindrad till förmån för den fria viljan. Varför ber vi om något som Gud uppenbarligen inte kan ge oss? Ur vad grundar sig denna bön?

Jag tror att den grundar sig i vår mänskliga egoistiska kärlek till våra nära och kära. Jag har en 7-årig dotter som jag älskar, och jag hoppas att hon en dag väljer att tro på Jesus. Jag kommer aldrig att be Gud att få henne att tro på Honom, för jag vet att Han inte kan styra över det. Jag har accepterat det faktum att hon har en fri vilja och att hon kanske kommer att välja bort Jesus. Jag har förlikat mig med det. Det jag däremot ber om, som är bibliskt, är att Gud beskyddar henne från demoner och från onödiga frestelser och från faror samt att Gud fyller henne med hans övernaturliga kärlek i hennes inre och yttre liv. Gud är fullt kapabel till att lägga en beskyddande hand över min dotter om jag ber Honom om det.

Sedan är det ju självklart Gud som bestämmer när Han ska besvara en bön, jag har tillit till Gud, låt Hans vilja ske och inte min. Jag tror att Gud ibland inte svarar på bön eftersom att Han behöver låta människors fria vilja, att få välja ondskan, också få utrymme. Hade Gud svarat på alla böner så hade vi idag levt i en perfekt värld utan ondska, vilket per automatik innebär att ingen hade fått möjlighet

att utöva sin fria vilja, vi hade alltså då blivit som djuren som inte kan välja ondska/kärlek. Därför måste friheten att välja ondskan släppas fram. Vi vet inte när Gud väljer att svara på bön, men det vi däremot vet är att Gud vill att vi ber mycket. Med andra ord, Gud kan välja att svara på min bön att beskydda min dotter, men om min dotter en dag väljer bort Gud så kanske Gud släpper beskyddet över min dotter just för att ge henne tillgång till sin fria vilja. Men jag tror verkligen att Gud lever i smärta och sorg över konsekvenserna av den fria viljan på denna jord, för att oskyldiga människor behöver lida. Gud vill inte att oskyldiga människor ska lida, men det är priset som behöver betalas för att ha kvar vår fria vilja. Även Jesus fick betala det priset, han var inte bara oskyldig utan han var unik i sitt slag i att han var helt utan synd. Han fick betala den ultimata kostnaden för människans fria vilja på denna jord, för han vill inte att vi ska vara som djuren, han vill inte ha robotar, han vill ha människor som faktiskt har valt honom på samma sätt som han med sin fria vilja valde oss. Han var inte tvungen att ge sitt liv till oss, han gjorde det frivilligt: *"Ingen tar mitt liv ifrån mig, utan jag ger det frivilligt. Jag har makt att ge det och jag har makt att ta det tillbaka"* Johannevangeliet 10:18, Nubibeln. Att jag, med min fria vilja, har valt Jesus innebär också att jag ger mitt liv frivilligt till Jesus. Med andra ord så innebär denna frivillighet att jag vet att priset för att följa Jesus kan vara martyrdöden, en sådan död är definitivt inget jag önskar, men jag har accepterat att det kan bli så och ändå valt Jesus med min fria vilja. Jag som människa har dock inte makt att ta tillbaka mitt liv, så som Jesus gjorde när han uppstod från döden efter tre dygn i graven, det är endast Jesus (Gud) som har makt över döden.

Nu kanske ni undrar, ja men vad är det som är så farligt med att be till Gud att våra nära och kära ska börja tro på Jesus? Jo, det är farligt. Det har att göra med vad det är för bild av Gud som vi förmedlar till omgivningen. Om vi tror att vi kan be tillräckligt länge tills att Gud får en person att tro på och följa Jesus, då har vi faktiskt gjort Gud till en ond Gud eftersom det betyder att Gud själv tvingar

en person att välja Honom. Vad händer då med de människor som ingen ber för, förtjänar de då att hamna i helvetet eftersom att Gud inte tvingade dessa att välja Honom som svar på någons bön?

En bön som, på ytan ser väldigt oskyldig ut men, inte är biblisk (den grundar sig i den mänskliga naturens egoistiska kärlek) har plötsligt gjort Gud till en ond Gud. Vi tror att icke-kristna människor inte ser igenom detta. Men det tror jag att de gör. Är det acceptabelt att fortsätta framställa Gud som en ond Gud? Kanske är det bland annat därför som många kristna idag har slutat tro på helvetet, för de anser att Gud inte är god om det är Han själv som placerar dem i helvetet. I själva verket är det inte Gud som placerar människor där, det är människor som själva VÄLJER att placera sig där, de väljer en tillvaro utan Guds (kärlekens) närvaro, DEN FRIA VILJAN kallas det.

De kristna som anser att det finns bevis i Bibeln för att man ska be för människors frälsning brukar ta upp några bibelcitater. Jag ska ge exempel på några av dessa här och därefter en förklaring från mig.

”En av dem hette Lydia. Hon kom från staden Thyatira och handlade med purpurtyger. Hon var gudfruktig, och när hon nu lyssnade till oss öppnade Herren hennes hjärta, så att hon tog emot allt som Paulus sa.” Apostlagärningarna 16:14 Nubibeln.

Några kristna påstår att Gud först öppnade Lydias hjärta och att hon sedan blev gudfruktig. Så står det inte. Det står att Lydia var gudfruktig innan hon lyssnade till dem, hon hade alltså valt Gud innan Paulus talade. Att Gud öppnade upp hennes hjärta för att ta emot just det Paulus hade att säga, det var alltså konsekvensen av hennes gudfruktighet. Gud lät hennes själ förstå Paulus budskap just för att Lydia helt enkelt längtade efter att förstå. Är man gudfruktig så betyder det att man har en längtan att komma närmare Gud. I själens egen kraft går det inte att förstå budskapet om Jesus, för det finns ingen logik i Guds nåd (alltså att få

förlåtelsen helt gratis trots den syndaren som man är), det måste helt enkelt vara Gud som hjälper oss att förstå det. Jag hörde en vän be häromdagen, hon bad "Herre, öppna hennes hjärta om det är enligt hennes vilja och längtan", den bönen är helt rätt och det är så vi ska be!

"för att du ska öppna deras ögon, så att de vänder om från mörkret till ljuset, från Satans makt till Gud. Genom att tro på mig ska de få förlåtelse för sina synder och en plats bland dem som är helgade."
Apostlagärningarna 26:18 Nubibeln.

Några kristna påstår att vi kristna har möjlighet att öppna upp alla människors ögon. Det stämmer inte. När jag var muslim så var jag gudfruktig. Jag var gudfruktig när jag träffade den kristna kvinnan i USA, hon som var Guds medarbetare i att öppna upp mina ögon. Hennes lydnad till Bibeln, och den hjälpen hon fick av den helige Anden (som hon inte kan göra något utan, Johannevangeliet 15:5), fick mig att inse att jag levde i mörkret (jag var vilse) och att jag behövde komma in i ljuset (mitt rätta hem hos Gud) genom att vända om och tro på Jesus. Man kan ungefär säga att hon tog min hand och hjälpte mig att hitta hem. Men hade jag inte haft en längtan efter Gud så hade hon aldrig någonsin kunnat öppna upp mina ögon. Det går endast att öppna upp någons ögon som faktiskt vill få sina ögon öppnade. Kvinnan i USA kunde bara leda mig hem om jag var villig att hålla i hennes hand (bildligt talat), i min fria vilja kunde jag ha släppt hennes hand och gått min egen väg.

Det måste alltså finnas en längtan från början hos personen. Det är ju emot Guds natur att öppna upp någons ögon mot dennes vilja. Det finns människor som har vuxit upp i trasiga förhållanden och som hamnar i kriminalitet och begår stora brott, de har inte klarat av att följa sitt samvete på grund av de omständigheter som de har varit under. Även bland dessa människor finns några som har en stark längtan efter Gud, som är gudfruktiga, vi människor kan bara se deras fruktansvärda handlingar, vi kan inte se deras hjärtan,

endast Gud kan se in i hjärtan. En sådan person behöver någon som kan hålla dennes hand och leda den hem, det kan kosta mig mitt liv för att hjälpa den personen komma hem, men det är ju vad Guds sanna kärlek handlar om. Jag tror att aposteln Paulus i Bibeln hade en längtan efter Gud i sitt hjärta. Innan han blev kristen så hatade och dödade han de kristna för att han trodde att han gjorde rätt enligt sin judiska tro och sin uppfostran. Vi människor har alltså inte fått tillgång till vem som kommer att ta emot Jesus och vem som kommer att förkasta Jesus, endast Gud kan se in i människornas hjärtan. *”Ge var och en vad han förtjänar, för du [Gud] känner hans innersta, ja endast du känner människornas innersta”* 1 Kungaboken 8:39b, Nubibeln.

”Om evangeliet vi förkunnar är dolt, är det dolt för dem som är på väg att gå förlorade. Den här tidsålderns gud har förblindat dem som inte tror, så att de inte kan se ljuset från evangeliet om Kristus härlighet, Guds avbild.” 2 Korintierbrevet 4:3-4 Nubibeln.

Några kristna påstår att nyheten om Jesus är dolt för alla människor. Det stämmer inte. De som med sin fria vilja har valt bort Gud, för dem har evangeliet blivit dolt. Dessa personer kan inte förstå evangeliet eftersom att de har valt helvetet (att gå förlorade). Precis som jag inte kan förstå varför människor väljer helvetet, det är så ologiskt i mitt huvud att man väljer bort Gud så jag känner mig ärligt talat helt blind för att kunna förstå deras beslut, på samma sätt är de människor som har valt helvetet blinda för budskapet om himlen. Det står alltså INTE att evangeliet är dolt för de som har blivit räddade. Det står uttryckligen i versen att evangeliet är dolt för de som är på väg att gå förlorade. Dessa personer har valt att följa djävulen. Och vad händer när man med sin fria vilja väljer att följa djävulen? Jo, djävulen kommer att förblinda dem. Det står inte att djävulen förblindar de som tror, utan endast de som INTE tror.

”Framför allt uppmanar jag till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och makthavare, så att vi får leva i fred och stillhet, i allting på ett gudfrukligt och värdigt sätt. Detta är rätt och behagar Gud, vår Frälsare. Han vill att alla ska bli räddade och komma till insikt om sanningen.”

1 Timoteusbrevet 2:1-4, Nubibeln

Det första som många kristna tror när de läser detta bibelcitат är att Gud vill att vi ska be för människors frälsning, men den tolkningen stämmer inte om vi ska låta HELA Bibeln få säga sitt. Att be för alla människor ska vi verkligen göra, så att Guds vilja ska ske på jorden på samma sätt som den sker i himlen (Matteusevangeliet 6:9-10), så att vi får fred och stillhet på vår jord så som det är fred och stillhet i himlen. Och frågan är nu på vilket sätt vi kan bidra för att få Guds vilja att ske på jorden. Jo, genom handlingar som till exempel att ge till de fattiga och att ta hand om de föräldralösa och så vidare. Men också genom bön, att vi ber för att till exempel de sjuka blir friska, att de demonbesatta blir befriade samt för andra mirakler och under som gör att de utvalda leds till Jesus (Johannes-evangeliet 14:12-14), att makthavare fattar rätt beslut (1 Timoteusbrevet 2:1-2) så att vi får smaka på himmelriket redan på denna jord, att människor får förlåtelse för deras synder som de begått på grund av okunnighet/onda tankebyggnader som djävulen flitigt bygger upp hos människor (Lukas 23:34, Apostlagärningarna 3:17-18, Apostlagärningarna 13:27). Och även att vi kristna ska be med och för varandra för att orka med de prövningar vi går igenom på jorden (Matteusevangeliet 26:36-39, Jakobsbrevet 5:16, Lukas 22:32). Vi ska också älska och be för våra fiender, för på det viset kommer Guds kärlek att skina igenom oss så att vi får bli ett ljus för de människor som är utvalda/själva väljer att få sina ögon öppnade (Matteusevangeliet 5:44-48, Lukas 6:28). Det är mycket möjligt att en av våra fiender faktiskt är en av de utvalda som behöver vår hjälp i handling och bön för att klara av att komma hem till ljuset/Gud.

Självklart vill och önskar/längtar Gud efter att alla människor ska bli räddade, det vore väldigt ondskefullt om Gud skapade oss och inte önskade att varenda en blir räddad. Innebär detta bibelcitrat (1 Timoteusbrevet 2:1-4) att vi ska be för människors räddning för att det står att Gud önskar att alla människor ska bli räddade? Nej, den sortens bön bekräftas inte på något annat ställe i Bibeln. Moses bad för folket, att de skulle få den förlåtelsen som ledde till en plats i himmelriket (med andra ord bli frälsta/räddade), men Gud nekade den bönen. Gud svarade Moses att de personerna som orsakade synden skulle strykas ur livets bok (strykas ur himlen), och dessutom skulle folket få ett straff (2 Moseboken 32:30-35).

Det vi däremot kan be om är att Gud förlåter på det viset att Han inte låter en hel nation utplånas från jordens yta, vilket även Moses bad (2 Moseboken 32:11-14, jag skriver mer om det i kapitel 40). Abraham bad att Gud skulle skona Sodom och Gomorra från att förintas, för Abraham var så mån om att de gudfruktiga/rättfärdiga som fanns i staden (som levde där mitt ibland de onda) inte skulle behöva dö (1 Moseboken 18:20-33), Abrahams bön handlade alltså inte om att förlåta alla de onda invånarna i staden. Daniel och hans vänner bad för att de inte skulle behöva mista livet (Daniel 2:17-18). Deras bön var exakt samma som min bön när jag bad till Gud att inte behöva bli martyr (jag skriver om det i kapitel 37), jag ville stanna kvar på jorden lite till för min dotters skull, även fast att jag visste/vet att jag hade/har en garanterad plats i himlen om jag dog/dör. Eftersom att Daniel var rättfärdig så var döden inte något läskigt för honom, för Daniel visste att hans plats var i himlen efter döden, men ändå ville han stanna kvar på jorden lite till, och han hade säkert sina skäl. Och så har vi Job, Gud ville att Job skulle be för sina vänner (Job 42:7-8) för att Gud inte skulle straffa dem på något sätt för deras lögn de yttrade om Gud, det handlade alltså om ett straff på jorden och inte om att strykas ur himlen.

Tyvärr, några kommer inte att bli övertygade ens om Gud väckte upp de döda för att varna om helvetet. Några väljer helt enkelt att

vara utan Gud efter döden, det är bara för oss att acceptera det. Detta bibelcitrat är en liknelse som Jesus berättar och som handlar om en rik man som hamnade i helvetet efter döden, för att han valde bort Gud under sin tid på jorden:

”Då sa den rika mannen: ’Fader Abraham, skicka honom då åtminstone till mina fem bröder för att varna dem för detta plågornas ställe, så att de slipper komma hit när de dör.’ Men Abraham sa: ’De kan lyssna till vad Gud har sagt genom Moses lag och profeterna’. Den rika mannen svarade: ’Nej fader Abraham, det bryr de sig inte om. Men om någon kommer till dem från de döda, då vänder de om till Gud!’ Men Abraham sa: ’Om de inte vill lyssna till det som Gud har sagt genom Moses lag och profeterna, så kommer de inte att bli övertygade ens om någon uppstår från de döda.’” Lukasevangeliet 16:27-31, Nya Levande Bibeln.

Visar Gud oss kristna vem som kommer att ta emot Jesus på denna jord? Nej, jag har inte hittat någon sådan information i Bibeln. Det som liknar oss vid Gud är att vi önskar/längtar efter att alla ska bli räddade. Det som skiljer oss från Gud är att vi inte vet vem som blir räddad, endast Gud vet det, denna information är gömd för oss och jag skulle kunna tro att det är för att vår mänskliga natur förmodligen inte orkar bära på den informationen. Vi skulle då kanske tycka att det är meningslöst att prata med sådana personer om vi visste att de ändå skulle välja bort Gud. Och de onda skulle verkligen inte vilja prata med de goda. Kanske skulle världen direkt ha dragits åt två olika slags bosättningsområden, ett område med människor som väljer kärleken och ett med de som väljer ondskan. Tänk om det då skulle sluta med att det onda området till slut förintade det goda området på grund av ondskans hat mot ljuset/kärleken? För att strax efter det också förinta sig själv, eftersom ondskan per automatik förintar sig själv. En kunskap om vem som väljer Jesus kanske hade blivit människans undergång. Ja, man kan ju spekulera en hel del i vad konsekvenserna blir om vi hade fått den kunskapen. Det finns ett exempel i mindre skala på onda

människor som samlats i en stad och hur det gått för dem, det är staden Sodom (1 Mosebok 18-19). Det var bara en enda man där som var rättfärdig, han hette Lot, och han blev räddad av Gud ut ur den staden innan Gud lät förstöra den. Det är ganska svårt att föreställa sig att alla onda vuxna hade samlats i en enda stad. Hur stor är egentligen oddsen för det? Vilken fruktansvärd ondska det måste ha varit i den staden.

Vi vet alltså inte vem som tar emot Jesus/är rättfärdig, men trots det så är Bibeln väldigt tydlig med vilka befogenheter vi kristna har fått på denna jord. Till exempel hur vi ska agera mot de som kallar sig kristna och som vill fortsätta att synda, sådana får vi utesluta ur gemenskapen (Matteusevangeliet 18:15-17, 1 Korintierbrevet 5:9-11, 2 Thessalonikerbrevet 3:6-15). Och hur vi ska agera mot alla andra människor som inte vill höra Guds ord (Matteusevangeliet 7:6 & 10:14-15) eller de som vill undervisa om något annat (2 Johannesbrevet 10-11). Gud har gett oss kristna auktoritet att döma synder genom att agera på ett visst sätt i olika situationer på denna jord, men människors hjärtan är det bara Gud som kan se och döma (vilka som väljer helvete eller himmel).

Jesus ber för sina 11 lärjungar (de var ursprungligen 12): *”Det ord jag fick från dig har jag fört vidare till dem och de har tagit emot ordet och faktiskt förstått att jag kommer från dig. De har trott att du har sänt mig. Jag ber för dem. Jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig eftersom de tillhör dig [...] Men jag ber inte bara för dem utan också för alla som börjar tro på mig genom deras ord”* Johannesevangeliet 17:8-20, Nubibeln.

Lärjungen Judas är inte inkluderad i Jesus bön i kapitel 17, eftersom Judas är en av de som valde bort Gud. Redan i kapitel 13 får vi veta att Judas tog sitt slutgiltiga beslut att förråda Jesus, vilket gjorde att satan for in i honom, och Judas lämnade sedan och syntes inte längre till i den gemenskapen. Judas som vandrade tre hela år med Gud själv (alltså med Jesus) valde ändå till slut att gå till djävulen.

Jesus visste vad som fanns i Judas hjärta och Jesus släppte honom fri att göra det som han önskade att göra. Jesus försökte inte hindra honom. Snacka om tillgång till den fria viljan! Jesus vill ju, som sagt, att vi ber för alla människor så att vi kan leva i fred och stillhet, och Jesus önskar/längtar verkligen att alla blir räddade. Men att Jesus inte ber för världen innebär, enligt min bibelförståelse, att Jesus inte ber för de människor som, med sin fria vilja, har valt bort honom. De människor som har valt världen (djävulens väg) kan man inte be att Gud får dem att välja Jesus. Jesus ber inte för dessa, han ber endast för de som tror på honom (de som valt att följa honom) och för alla de människor som så småningom kommer att välja att tro på honom. Med andra ord, Jesus ber för de utvalda, de kristna, till exempel för Petrus så att han inte ska förlora sin tro (Lukasevangeliet 22:32). Jesus fortsätter även att be för de utvalda från himlen (Romarbrevet 8:33-34, Hebreerbrevet 7:25). Vi människor ber också alltid endast för de utvalda, men eftersom att vi inte vet vem som är utvald så kommer vår bön att riktas mot alla människor.

Vi kristna som lyder Bibeln utsöndrar en doft av Jesus. Doften kan leda till himmel eller till helvete, beroende på vad personen, som tar emot doften, väljer med sin fria vilja: *"Vi är doften om Kristus inför Gud bland dem som blir räddade och bland dem som går förlorade, en dödens doft till död för de senare, och en livets doft till liv för de förra"* 2 Korintierbrevet 2:15-16, Nubibeln.

Tänk vad stort att vi får vara Guds medarbetare genom att vi i handling och bön får hjälpa människor, som längtar efter Gud, att kunna få öppnade ögon så att de hittar hem till ljuset: *"Vi är ju medarbetare till Gud"* 1 Korintierbrevet 3: 9a, Nubibeln.

26. Abort och könsdysfori

Det står skrivet:

För om ni förlåter dem som har gjort fel mot er, ska er Fader i himlen också förlåta er. Men om ni inte förlåter andra deras överträdelser, kommer han inte att förlåta er era.

Matteusevangeliet 6:14-15, Nubibeln

Du skapade organen inne i min kropp, du vävde samman mig i min mors livmoder. Jag prisar dig för det förunderliga, att jag är så underbart skapad! Dina verk är förunderliga, det vet jag väl. Mitt skelett var inte dolt för dig när jag formades i det tysta, när jag vävdes samman i jordens djup. Du såg mig innan jag föddes. I din bok blev varje bestämd dag i mitt liv inskriven innan någon av dem började.

Psaltaren 139:13-16, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, du förstår väl att det inte finns någon förlåtelse hos Gud för att du har dödat ett oskyldigt barn! Det bästa är att du håller tyst om det. Låt ingen veta, då kommer du undan med det. Och du förstår väl att Gud har skapat människan till man och kvinna, det är en skam att du har känt dig som det motsatta könet. Berätta inte om detta för någon. Din man och dina syskon kommer att skratta åt dig, det vill du väl inte?

Aborten och könsdysforin har varit två mycket stora och svåra händelser i mitt liv.

Min abort, som jag gjorde som kristen runt år 2007, blev ett trauma för mig. År 2004, innan jag blev kristen, hade jag lärt känna en 17 år äldre man från Jordanien. Jag sökte efter en föräldrafigur, jag hade ett tomrum inom mig från min uppväxt. Jag behövde en mamma och en pappa. Med tiden lärde jag känna denna man mer, han hade en fru och fyra barn som befann sig i Jordanien. Det han ville var att få hit dem. Han var ute efter att gifta sig med någon i Sverige, få uppehållstillstånd och sedan försöka få hit sin familj. Han var helt galet duktig på att manipulera. Jag klarade inte av att lämna honom förrän efter min abort då min själ bröt ihop på grund av att jag insåg att jag hade dödat ett barn. I egen kraft kunde jag inte lämna honom, jag fick hjälp att lämna honom, hjälpen kom från en kyrka där jag hade många samtal med pastorn.

Jag minns ett samtal jag hade med Mats Selander i telefon under hösten i media. "Mats, Gud säger till mig att jag ska prata om min abort offentligt. Men jag vet inte. Vad tycker du som har kämpat med detta så länge nu?", varpå han svarade: "Känner du till Nasrin Sjögren?" och vi hade ett långt samtal om det. Ja, jag visste vem hon var. Hon har gått ut med att hon gjorde abort efter en våldtäkt och sedan var ledsen över sin abort. Hur otroligt starkt är inte det! Kan hon prata så öppet om det så borde även jag kunna det, tänkte jag. Jag visste att Gud hade förlåtit mig, men jag trodde inte att Gud en dag skulle be mig tala så öppet om aborten inför hela världen, det kom som en chock för mig. Och det är ju faktiskt vetenskapligt bevisat att människan blir till genom befruktningen, alltså när en spermie möter ett ägg, så jag behövde inte ens basera det på min tro utan endast på vetenskap. Men det var ändå svårt att gå ut med det i ett land som älskar abort och hatar de människor som är för liv, detta var ett kontroversiellt ämne och jag ville helst hålla min hemlighet för mig själv.

Könsdysforin har jag kämpat med under hela mitt liv. Till skillnad från min abort som ett fåtal kände till, så var det ingen som kände

till min könsdysfori. Jag skämdes så fruktansvärt mycket över att jag kände mig som en pojke/man och dolde det så gott jag kunde. Men så började jag prata i media och Gud manade mig att tala ut även om detta, jag lydde Gud. Det var en av de svåraste sakerna som jag gjort i mitt liv. Jag hade burit på detta under i princip hela mitt liv. Denna skam satt så djupt inom mig att när jag berättade öppet om det så kändes det som att någon satte fast en krok i min själ och drog i den så hårt så att den separerades från min kropp. Det är väldigt svårt att förklara, men det kändes som att min kropp och min själ hade separerats för en tid, jag kände mig halv, det kändes som att jag skulle dö av smärta.

Många kristna tror att alla sådana känslor beror på demoner. Sist jag hörde en kristen prata om det var i Kalmar bara för en månad sedan. Han sa ”De som känner sig som homosexuella är besatta av demoner”. Jag svarade med en fråga, ”så du menar att jag var besatt av demoner när jag kände mig som en pojke/man i hela mitt liv ända fram till för två år sedan?” Samtalet slutade inte så bra, jag blev irriterad och han ville inte prata mer. Människor som känner sig som det ena eller det andra har för det mesta trasiga själar i bagaget, det handlar inte om demoner. Om en kristen skulle komma fram till en person som känner sig dragen till samma kön och säga ”Du är besatt av en demon, låt oss be för dig”, ja då skulle den personen kanske aldrig vilja ha något med kristendomen att göra och sedan gå vidare och fortsätta leva sitt liv i ett lidande med sin trasiga själ. Människor med trasiga själar behöver någon som lyssnar på dem, de behöver goda vänner och även professionella som kan hjälpa dem att ta tag i och göra upp med det förflutna.

Jag avslutar detta kapitel med ett utdrag ur mitt sommartal på Swebbtv:

Jag skämdes över att jag kände mig som en pojke och kämpade hela tiden för att känna mig som en flicka. Det pågick ända upp i vuxen

ålder. Man skulle kunna tro att min Gud i Bibeln som jag tror på skulle göra ett mirakel i mitt liv och läka mig från könsdysforin när jag blev kristen som 20-åring. Det gjorde inte Gud. Nu i efterhand förstår jag att Gud ville låta min läkning ske på ett naturligt sätt. Det var inte förrän jag flyttade ihop med min man när jag var 26 år som jag började uppleva läkedom i min trasiga själ, jag började känna mig mer som en kvinna. Det var första gången jag levde med en man, jag såg en stor kontrast mellan mig och honom. Han var väldigt manlig i sitt sätt att vara, vilket gjorde att jag började känna mig mer kvinnlig. När jag sedan blev gravid och magen började växa upplevde jag det som ett mirakel att min kropp kunde bli gravid och inte min mans, och sakta började jag inse att jag faktiskt har en kvinnokropp. Jag minns att min man var avundsjuk på mig för att jag fick bära ett barn och att han inte kunde det. Hans avundsjuka ledde faktiskt till att jag blev stolt över att jag fick förmånen att vara gravid. När jag sedan födde vår dotter och började amma henne så satte det igång en massvis med underliga känslor inom mig, jag började känna mig som en mamma. Genom amningen fick jag en kontakt med min dotter som min man inte kunde få. Jag kände mig verkligen som en kvinna nu! Jag var dock inte helt läkt, jag var läkt till kanske 95 %. Hela läkningsprocessen pågick fram tills att min dotter var ungefär 6 år och jag var då cirka 35 år. Det var då den sista pusselbiten satte sig.

Men tänk om min pappa, den där gången i vardagsrummet, bara hade lyssnat på mig när jag yttrade mig om orättvisan mellan mig och mina bröder. Tänk om han hade sagt till mig: "Ja Selma, du har rätt att det är ologiskt att det ska finnas sådana skillnader mellan dig och dina bröder. Berätta mer om dina tankar. Jag vill lyssna. Låt oss gå till roten med detta och göra en förändring om det behövs". Tänk om min pappa hade sagt så? Jag kanske aldrig hade behövt uppleva någon könsdysfori. Tänk om jag hade vuxit upp med mamma som ofta sa till mig: "Selma, du är vacker och jag älskar dig

för den du är. Du är min vackra prinsessa. Berätta om dina känslor, jag vill höra vad du tänker”. Då kanske jag inte hade behövt uppleva någon könsdysfori. Tänk om mina föräldrar hade lärt mig att jag var älskad av Gud och att jag föddes precis så som Gud ville ha mig, som en flicka, och att Gud var intresserad av att höra mina yttranden? Då kanske jag inte hade behövt uppleva någon könsdysfori. Tänk om mina föräldrar hade gett mig den kärlek som jag behövde som barn, då skulle jag inte heller som 19-åring hamnat med den där 17 år äldre mannen från Jordanien. Han bodde i Stockholm men hade lämnat en anställning som brevbärare på ett stort postföretag i Jordanien för att söka lyckan i Sverige. Han var ute efter att utnyttja en tjej som mig, en tjej som hungrade efter faders- och moderskärlek. Han ville få uppehållstillstånd och hämta hit sina fyra barn och fru från Jordanien. Det slutade med att jag gjorde en abort och fick mycket stöd från en kyrka i Hallunda för att klara av att lämna honom.

Jag har inte sagt allt detta till er för att göra mig själv till ett offer, eller för att man ska tycka synd om mig. Jag har berättat om alla dessa händelser för att det är sanningen. Sanningen om mitt liv och sanningen om yttrandefriheten och den fria viljan. Jag har inte heller sagt allt detta för att framställa mina föräldrar som monster. Jag hatar inte mina föräldrar, jag har förlåtit dem. Men för att förklara innebörden av yttrandefriheten och den fria viljan så har det varit viktigt att ta upp dessa händelser ur mitt liv.

27. Korkade beslut i Sverige

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 27 oktober 2021

Sverige har brist på barnmorskor. Vad gör Sverige? Jo, avskedar de som inte vill utföra abort och lämnar resten av barnmorskorna på en underbemannad avdelning med risk att bli utbrända och där födande kvinnor kan råka riktigt illa ut.

Sverige har lärarbrist. Vad gör Sverige? Avskedar de som vill använda det pronomen om en elev som är kopplat till biologin, och överbelastar de lärare som blir kvar, och låter barn undervisas av utbildad personal.

Jag är uppriktigt nyfiken. Gör man så i andra länder?

Vilket yrke står på tur i framtidens Sverige? Kanske läkare som avskedas för att inte vilja assistera vid dödshjälp?

Sverige är det mest sekulariserade landet i världen har man hört. Kan det vara så att ju längre ifrån Gud ett samhälle kommer desto fler korkade beslut uppstår det hos befolkningen... eller?

Tack till Människorättsadvokaterna som fortsätter att våga och orka stå upp för sanningen. Tack också till Linda Steen och Ellinor Grimmark som orkade ta denna kamp.

28. Islam och coronavaccinet

Det står skrivet:

Jesus sa då till de judar som trodde på honom: "Om ni håller er till mina ord, är ni verkligen mina lärjungar. Ni ska lära känna sanningen och sanningen ska göra er fria"

Johannesevangeliet 8:31-32, Nubibeln

Djävulen:

- Ok, Selma. Självklart ska du tala om vad du har gått igenom i ditt liv. Men varför ska du också blanda in islam och coronavaccinet i det hela? Håll dig till hen-frågan så att du får så många följare som möjligt på Facebook. Många verkar vara på din sida i Sverige, du vill väl bli omtyckt av så många som möjligt?

"Selma, håll dig till hen-frågan så får du fler följare på Facebook" var ett råd som några gav mig. Det ville jag inte. Jag var fast besluten att tala om det som fanns på mitt hjärta. Jag var inte ute efter fler följare. Jag var ute efter sanningen. Förutom aborten och könsdysforin, var islam och coronavaccinet ytterligare två ämnen jag tog upp. Det ledde till att flera muslimer och flera som var för coronavaccinet började hata mig. Och då hade jag inte talat illa om islam eller coronavaccinet, utan det jag gjorde var att jag helt enkelt var källkritisk. Och jag var källkritisk med respekt, så som Bibeln har lärt mig. *"Herren Kristus ska ni hålla helig i era hjärtan. Och om någon frågar om ert hopp, ska ni alltid vara beredda att redogöra för det, men gör det ödmjukt och med respekt och rent samvete. Då får de som talar illa om ert goda levnadssätt skämmas för sitt förtal."*
1 Petrusbrevet 3:15-16, Nubibeln.

”Upptred förståndigt i era kontakter med de utomstående, och ta vara på varje tillfälle. Tala till människor på ett vänligt sätt, men låt era ord få sälta, se till att ni vet hur ni ska svara var och en”
Kolosserbrevet 4:5-6, Nubibeln.

Men hur kunde jag uttala mig om islam och coronavaccinet när jag inte hade mycket kunskap om vare sig islam eller coronavaccinet, kanske man undrar? Jag uttalade mig alltid endast om det jag kände till och vad jag kom fram till genom att tänka logiskt. Och jag gjorde det alltid ödmjukt, med respekt och rent samvete. Allt jag tittar på, som sker i världen, gör jag med mina ”bibelglasögon”. Om det är aktuellt med islam, då tittar jag på vad Bibeln säger om det. Nu när coronavaccinet har varit den stora grejen de senaste två åren, så tittar jag på vad som står i Bibeln om det. Jag visste att om jag höll mig till Bibeln och lydde Bibeln så skulle jag lära känna sanningen och sanningen skulle göra mig fri från alla lögner runt omkring mig. Sanningen skulle hjälpa mig att avslöja lögnen.

Och Bibelns sanning har sagt till mig att självaste Gud ger mig rätt att yttra mig. Jag får yttra mig om islam, och om coronavaccinet, och till och med om transideologin. Bibelns sanning säger till mig att ingen får tvinga mig att äta mat eller ta medicin mot min vilja, speciellt inte om jag är frisk, för det strider mot min fria vilja som självaste Bibelns Gud har gett mig. Bibelns sanning säger till mig att jag inte får bli tvingad att tro på någon ideologi/religion. Och Bibelns sanning säger till mig att jag har rätt att yttra mig utan att bli censurerad. Inte ens självaste Gud censurerade djävulen i Eden. Jag hade ett samtal med en vän på Facebook för nästan två månader sedan om intervjun med Rasmus Paludan av Lennart Matikainen. Samtalet startade efter att jag skrivit ett inlägg på min facebookside.

Mitt inlägg på Facebook 2 juni 2022: ”Jag rekommenderar att man lyssnar på denna intervju. Det har absolut inget med att jag tycker

om eller inte tycker om honom. Däremot handlar det om att jag anser att det är värt att lyssna på en advokat som vågar utsätta sitt liv för fara genom att bränna en Koran. Min nyfikenhet väcks och jag tycker det är mycket underligt om din nyfikenhet inte väcks. Det finns punkter han tar upp där jag håller med honom och så finns det punkter där jag inte håller med honom. Men så är det ju med alla människor jag träffar!”

Min vän i en kommentar under inlägget: ”Hans enda claim to fame är att bränna koraner så jag ser inte vad han uppnått som gör honom värd att uppmärksamma. Det känns som ett billigt trick att få uppmärksamhet. Jag ser inte vad vi kan lära oss av någon med så stängt och kallt hjärta att de vill ge sig på de som redan är utsatta.”

Jag svarade på min väns kommentar under inlägget: ”Hans riktiga motiv är det endast Gud som vet, vare sig han gör det för att bli känd eller för att han anser att islam bör förbjudas eller för att han står upp för yttrandefriheten eller för att få lite uppmärksamhet eller något annat. Det kanske är så att det inte finns en enda sak att lära oss av honom. Men det är inte poängen. Poängen med att lyssna på honom är att: 1. Sverige faktiskt gav honom rätt att demonstrera, han gjorde något lagligt enligt svensk lag 2. Han är högutbildad inom rättsväsendet och uppenbarligen har idéer kring lagar 3. Jag tror inte på att isolera människor som man inte håller med om 4. Han har inte attackerat eller hotat människor, han är med andra ord ofarlig, han attackerar däremot en idé. – En fråga till dig. Tycker du att man borde ha isolerat mig från media och inte låtit min röst bli hörd eftersom att många i Sverige anser att jag vill ge mig på de utsatta hbtq-personerna? Många tror bokstavligen att jag är stängd och har ett kallt hjärta för att jag inte ville kalla pojken för hen. Alternativ media var de enda som tog fram helt korrekt bild av mig. Tycker du att alternativ media gjorde fel som gav mig en röst? Mainstream-media gjorde tvärtom, de gav mig en röst men försökte framställa mig som ett monster. SVT Mötet klippte bort

mycket som jag hade sagt som hade fått mig att framstå som en kärleksfull person. Aftonbladet gav Kim sista ordet med orden 'Jag känner mig kränkt'. Expressen la upp hemska bilder på mig där jag såg farlig ut och med en ingress som var katastrofal. Jag håller inte med om mycket av vad Rasmus säger. Han säger att han är kristen, men att bränna upp en koran är faktiskt obiblistiskt. Du kan läsa mina artiklar som kom med i Nya Dagbladet och i Svenska Morgonbladet så förstår du att jag och Rasmus tänker väldigt olika. MEN, som sagt, precis som man behöver lyssna på mig så behöver man lyssna på Rasmus, vare sig man håller med mig eller inte, vare sig man håller med Rasmus eller inte"

Det finns kristna som påstår att Bibeln bejaktar att man bränner andra skrifter genom att hänvisa till Apostlagärningarna 19:18-19: *"Många av de troende kom nu och bekände öppet vad de hade gjort, och många av dem som sysslat med trolldom, plockade fram sina böcker och brände dem offentligt",* Nubibeln.

Detta handlar om människor som har sysslat med trolldom och som omvände sig och började följa Jesus. De ville visa alla offentligt att de tar sin nya tro på allvar. Rasmus Paludan har aldrig varit muslim och därför har han ingen anledning att bränna Koranen. Men om Rasmus Paludan tidigare hade varit en muslim och hade Koraner och andra heliga böcker inom islam hemma, och ville visa offentligt, för att bevisa för sig själv och för andra, att han tagit avstånd från islam genom att bränna sina böcker, ja då hade det varit något annat. Att bränna sina böcker, som man en gång följde och ansåg som heliga, är också ett sätt att säga till offentligheten "Dessa böcker är farliga för människor, så farliga att jag inte ens vill sälja dem för att tjäna pengar på dem, därför bränner jag dem".

Om jag lyder Bibelns ord så innebär det att jag ibland går emot strömmen i samhället, alltså att jag inte går på en lögn. Många har till exempel gått på lögnen om att känslan går före biologin. Och

många har gått på lögnen att det är farligt att lyssna på vad Rasmus Paludan har att säga om sitt försvar, jag tyckte själv det var jobbigt att lyssna på honom, och det var för att jag hade blivit påverkad av media som pumpade ut skrämselfpropaganda om honom. Att gå emot strömmen gör att man ofta känner sig ensam och utsatt och missförstådd, för det är tyvärr många i dagens samhälle som inte vill ha något med Bibeln att göra och det är sorgligt nog också många kristna i dagens samhälle som inte vill ha något att göra med lydningen till Bibeln.

29. Ett inlägg som fick muslimer att bli arga på mig

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 16 april 2022. Det ledde till att muslimer blev arga på mig. Till och med min svåger (icke-praktiserande muslim) ringde min man och var irriterad över mitt inlägg. Jag trodde verkligen inte att det skulle leda till sådana konsekvenser, med tanke på att jag inte hånar muslimer eller islam på något sätt, utan jag är bara uppriktigt nyfiken.

Till er muslimer:

Jag blev obarmhärtigt sparkad från mitt jobb för att jag stod upp för min rätt att yttra mig, yttrandefriheten som ger mig rätt att säga vad jag tycker. Jag tycker att en biologisk man är en man och en biologisk kvinna är en kvinna. De slängde ut mig från skolan på grund av det, bokstavligen talat från ena dagen till den andra. Fick inte säga hej då till elever, föräldrar, kollegor. Jag blev behandlad som en barnmisshandlare fast jag egentligen ville skydda barnen från att bli misshandlade. Jag blev fråntagen mitt läraryrke, det roligaste yrket för mig. Jag hamnade i depression.

Jag brände inte ner skolan, jag attackerade inte skolpersonal.

Jag vände andra kinden till, som Jesus ber mig att göra. Jag lämnade hämnden till Gud, som Bibeln ber mig att göra.

Och nu är frågan. Säger Mohammed till er att använda våld? Säger koranen att ni själva ska utkräva hämnd? Jag är uppriktigt nyfiken.

En kommentar jag skrev under detta inlägg:

När jag läste igenom kommentarerna under detta inlägg så märkte jag att det finns människor som tror att en person som kallar sig

kristen/muslim automatiskt betyder att den personen kan likställas med Bibeln/Koranen. Typ: "Han, den där som säger att han är kristen/muslim gör si och så, det innebär att Bibeln/Koranen säger si och så"

Under mina 16 år som kristen har jag sett personer som kallar sig kristna göra/säga dåliga saker, men det betyder INTE att det är Bibeln som förespråkar dessa dåliga saker.

När jag ställde frågan i mitt inlägg så var det faktiskt en ärlig fråga om vad Mohammed och Koranen säger. Jag var inte ute efter att provocera. Jag var ute efter att få insyn i vad Koranen säger om hämnd och yttrandefrihet.

Jag hade min story där staten kränkte mig genom att ta mitt levebröd och ge mig sparken för att jag fortsatte stå upp för Bibelns ord, att det endast finns man och kvinna samt att man inte kan välja det själv. Det är min story, och jag fortsatte gå Bibelns väg genom att inte utkräva hämnd för det onda som jag drabbades av, jag vände andra kinden till.

Jag var EN person. Men i kravallerna var det väldigt många personer som gick till attack mot poliserna i Islams namn när de upplevde sig kränkta av staten.

Vi har alltså samma story, vi båda upplevde oss kränkta av staten. Men jag agerade på ett sätt enligt min tro baserad på Bibeln. Och muslimerna agerade på sitt sätt enligt deras tro baserad på Koranen...eller?

Jag anser det vara befogat för mig att fråga vad exakt Koranen och Mohammed står för, efter den händelsen. Jag kan Bibeln, men jag kan inte Koranen.

Jag tittar INTE på vad människor gör och säger i någon religions namn, utan jag tittar ALLTID på KÄLLAN. Vad säger källan? Är källan full av hämnd eller inte?

Det var allt.

Vi hade samma story.

Att jag blev sparkad från mitt jobb pga min tro på Bibeln är faktiskt värre för mig än om någon galning brände upp Bibeln framför mig. Jag som kristen kände mig kränkt. Och muslimerna kände sig kränkta pga koranbränningen.

Det är väl samma story och det är väl värt att jämföra dessa två med varandra?

30. Utsköld av en muslim

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 17 april 2022

Till dig som ringde och skällde ut min man ikväll för att du avskyr vad jag skrivit på min Facebooksida, du avskyr att jag ställer frågor om hur islam ser på yttrandefrihet. Du ringde mig först, från dolt nummer, men jag svarade inte. Då fick istället min man utskällningen.

Du ska veta att från augusti till nu har jag varje morgon kört två flickor till skolan tillsammans med min dotter. Dessa två flickor är muslimer och de har slöja. Jag har älskat dessa flickor som mina egna barn. Jag har aldrig ifrågasatt deras val att bära slöja, för jag vet att de har valt det själva, deras föräldrar har inte tvingat dem, och därför har jag respekterat barnens val. Vi var även hemma hos dem förra året när de hade Ramadanfirande. Vi har skrattat mycket tillsammans i bilen på väg till skolan och vi har pratat om allt med varandra från himmel till jord. När de har varit hemma sjuka så har jag saknat att ha dem i bilen.

Förstår du inte att jag älskar muslimer? Jag älskar alla människor från alla religioner, för Jesus i Bibeln har sagt att jag ska göra det, och därför gör jag det med glädje.

Jag kommer fortsätta att älska er muslimer, och samtidigt kommer jag att fortsätta stå upp för yttrandefriheten. Och jag kommer fortsätta att ställa frågor om de olika religionerna för att veta vad de står för. Jag tänker inte bli tystad, inte av någon. Jag står fast vid min åsikt att Paludan har rätt att bränna koranen, och även att Paludan har rätt att bränna Bibeln som jag älskar mitt framför mig om han har lust med det. Men INGEN har rätt att utöva våld mot någon, och inte heller våld mot material som man själv inte äger. Det är endast när någon använder våld mot mig som jag har rätt att använda våld tillbaka (självförsvar).

Och till min älskade Gud:

Gode Gud, vilken plats du har satt mig på

- Jag har haft arga hbtq-människor på mig, jag ville ju bara skydda barnen.
- Jag har haft arga vanliga personer på mig, jag ville ju bara skydda barnen.
- Sedan hade jag en arg kristen man som skällde ut mig i telefon (mitt inlägg 11 feb), jag ville ju bara skydda barnen.
- Och nu får jag kanske arga muslimer på mig, jag ville ju bara skydda yttrandefriheten.

Det har inte ens gått ett år sedan jag gick ut i media, det ena avlöser det andra.

Gode Gud, jag fortsätter att be om Ditt beskydd, du har satt mig i fronten av flera krig, ge mig styrka att fortsätta orka vidare, min kropp och själ tål inte hur mycket som helst, därför ber jag om övernaturlig kraft från Dig.

Jag kommer att fortsätta skydda barnen och yttrandefriheten.

Till er kristna:

Be för mig hemma och ta även upp mig i era böner inför alla i kyrkan. Jag begär inte mycket av er.

Guds nåd och kärlek önskar jag dig som är kristen, jude, muslim, hindu, buddhist osv

31. Yttrandefriheten gör ont – men det gör ondare att leva i ett slavsamhälle

En insändare jag skickade in till Nya Dagbladet och som publicerades 24 april 2022.

Vad händer när yttrandefriheten stryps, när ”djävulen” (det onda) inte får yttra sig. Ska vi skjuta de som tycker annorlunda än vi? Ska vi slå de som bränner Koranen? Ska vi hota de som gör en hemsk humorskitch om Jesus? Ska vi tysta ner yttrandefriheten så att vi bara har en åsikt kvar i landet? Kan det vara så att det är ett av de första stegen i riktning mot ett samhälle som styrs av en diktator? Vill vi i Sverige påbörja en resa bort ifrån yttrandefrihet och den fria viljan, och istället in i ett slavsamhälle?

Redan i Bibelns allra första bok ser vi att Gud yttrar sig, Han ger Adam och Eva den fria viljan att äta eller att inte äta av den förbjudna frukten, men Gud säger att Han inte vill att de ska äta av den och att om de äter av den så väntas konsekvenser. De väljer att lyda Gud ända tills att djävulen träder in, som har fått rätten av Gud att yttra sig på samma sätt som Gud själv har yttrat sig.

Gud använde sin yttrandefrihet till att tala sanning för Adam och Eva men Djävulen använde sin yttrandefrihet till att ljuga för dem. Eva använde sin fria vilja till att lita på djävulen och yttrade sig vidare till Adam, som i sin tur använde sin fria vilja till att lita på Eva. De väljer att lita på och att lyssna på djävulen och äter därmed av den förbjudna frukten. Deras beslut ledde till svåra konsekvenser, och då förstod de verkligen att Gud hade talat sanning och att djävulen hade ljugit.

Kan ni tänka er att yttrandefriheten och den fria viljan började redan med de två första människorna på jorden. Gud yttrade sig,

Gud gav djävulen tillåtelse att yttra sig och Gud har även tillåtit människan att yttra sig inför andra människor.

Gud vill att vi ska yttra oss så att vi får möjlighet att välja mellan det goda och det onda. Hade vi inte haft den möjligheten så hade vi inte varit fria individer, utan istället slavar som är tvingade av Gud att alltid göra det goda. Men Gud vill inte leva i paradiset med några slavar, Gud vill ha människor som faktiskt har valt Honom av egen fri vilja.

Har jag rätt att, i yttrandefrihetens namn, provocera genom att bränna koranen som den danske mannen gjorde? Ja. Men är det vad Jesus säger att vi kristna ska göra? Nej.

Har jag rätt att, i yttrandefrihetens namn, förlöjliga kristendomen genom att göra en sångakt i en kyrka med halvnakna dansande munkar och nunnor och sexistiska utspel som Grotesco gjorde i förra årets melodifestival? Ja. Men är det kristet att göra så? Nej.

Har jag rätt att, i yttrandefrihetens namn, håna muslimernas Mohammed genom att rita hans huvud på en hund som Lars Vilks gjorde? Ja. Men är det kristet att göra så? Nej.

Har jag rätt att, i yttrandefrihetens namn, håna kristnas Jesus genom att göra en humorsketch som handlar om vad för grejer man kan stoppa sitt könsorgan i och att Jesus är en av dessa grejer, som komikern Per Andersson gjorde? Ja. Men är det kristet att göra så? Nej.

1 Petrusbrevet 3: 15 "Herren Kristus ska ni hålla helig i era hjärtan. Och om någon frågar om ert hopp, ska ni alltid vara beredda att redogöra för det, men gör det ödmjukt och med respekt och rent samvete. Då får de som talar illa om ert goda levnadssätt skämmas för sitt förtal."

1 Korintierbrevet 10:31 *"Vad ni än gör ska ni göra det till Guds ära, det gäller även när ni äter eller dricker. Var inte till anstöt, vare sig för judar, greker eller för Guds församling."*

Om vi vill att den fria viljan ska existera så måste yttrandefriheten finnas på denna jord på gott och ont, men låt oss kristna använda yttrandefriheten på rätt sätt. Vi ska inte provocera, vare sig mot de som är ateister eller de som tillhör en annan religion/ideologi/politiskt parti och inte heller mot de som är våra kristna syskon i kyrkan. Hur ska vi ge människor sanningen? Jo, ödmjukt och med respekt och rent samvete.

Jag blev obarmhärtigt sparkad från mitt jobb för att jag stod upp för min rätt att yttra mig, yttrandefriheten som ger mig rätt att säga vad jag tycker, mitt yttrande var till och med baserat på vetenskap och beprövad erfarenhet, att det endast finns man och kvinna. Jag brände inte ner skolan eller attackerade skolpersonal. Jag vände andra kinden till, som Jesus ber mig att göra. Jag lämnade hämnden till Gud, som Bibeln ber mig att göra.

Yttrandefrihet gör ont. Men att leva i ett slavsamhälle är avskyvärt.

Vilket av dessa väljer du?

32. Diskussion med muslimer

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 1 maj 2022

Detta var riktigt bra! På samma nivå som Ivar Arpis intervju med polisen Peppe Larsson. Ett måste att se!

Omid Pasbakhsh är från Iran, har varit muslim och är väldigt kunnig i islam. Jag skulle vilja se en imam debattera mot honom.

Finns det överhuvudtaget debatter i detta ämne på SVENSKA? Jag efterlyser debatter!

Kommentarsfältet under inlägget:

Nabil:

Jätte farligt Islam speciellt att dom som klär sig som Jesus mamma haha du är för rolig med ditt Islam hat!!! I islamska länder hade du haft ditt jobb kvar glöm inte det!!! Och är dina värderingar överens med västliga värderingar du fick ju sparken????

Selma:

Islamhat?

Tycker du att jag också hatar kristna människor i Sverige eftersom att min fb är full av kritik mot dem?

Du kommer med påhopp. Vem menar du är det som klär sig som Jesus mamma? Menar du mig? Jag önskar att du visar respekt och inte talar på det viset.

Jag hade haft mitt jobb kvar i ett muslimskt land. Och i ett kristet land hade jag också haft mitt jobb kvar. Vad är din poäng?

Menar du att väst och Bibeln är en och samma? Då vill jag informera dig att väst har kommit långt ifrån Bibeln. Det kanske är bra att du läser Bibeln först innan du säger något.

Du är en muslim som skriver på min offentliga sida som alla kan läsa. Tycker du att du är en muslimsk förebild när du använder dina utropstecken och förolämpningar och fördomar om mig?

Jag svarar dig med respekt. Jag kommer inte att ha fördomar om dig, inte förolämpa dig och inte skrika på dig.

All din aggressivitet mot mig för att jag tyckte att denna video var bra? Och för att jag gärna vill se en debatt mellan Omid och en imam? Debatterar muslimer aldrig eller vad?

Och jag har precis bett en bön till Gud för dig, i Jesus Kristus namn.

Nabil:

Menar att muslimer klär sig som Maria Jesus mamma och den rasist sekten som du allierat dig med hatar den. Du ser bara hat och vägrar se verkligheten. Finns många debatter världen och nyligen va de debatt på dialogiskt men du har väl missat dom. Den SD sekten och KD sekten bryr sig inte de minsta om dig kolla bara va dom gör mot kristna palestinier som dom försöker förinta. Hur kommer du förklara för Gud att du drev ut dom kristna från hans heliga land? Jag ber för dig med att se sanningen.

Malek:

Det många inte ser eller förstår är att det pågår och har pågått under lång tid ett krig mellan Islam och Sionisterna... Och då hänvisar jag inte till Israel/Palestina konflikten utan mycket bredare.... Dom äger och styr nästan allt (framför allt i väst) Men även i stora delar av världen! ..Men deras dagar är snart räknade inshallah

Selma:

Vad är det du skriver Malek? Påstår du på fullaste allvar att allt är judarnas fel? Förstår du inte hur illa dina ord låter? Jag är chockad över att du ens vågar säga något sådant. Och "deras dagar är snart räknade inshallah". Vad menar du med det? Gode tid! Vad är det som händer egentligen? Vad skulle du säga om jag gick runt och spred rykten om att allt är muslimernas fel? Eller allt är kinesernas fel? Eller allt är de svarthyades fel? Eller allt är arabernas fel? Sluta sprida sådana rykten! Det är hemskt!

Du kan gärna prata om ideologier. Du kan gärna säga att allt är Bibelns fel. Eller att allt är Koranens fel. Eller att allt är marxismens fel. Fast då får du också utförligt förklara och försvara din ståndpunkt. Annars tror man bara att du är en galning som bara är ute efter att lägga skulden på något för att förhäriliga dig själv. Men lägg ALDRIG skulden på en folkgrupp. Det är JÄTTEfarligt och kan leda till att de blir hatade. Och vad är steget efter det? Konzentrationsläger?

Jag blir mycket ledsen att läsa vad du skriver.

Malek:

Hej Selma!.. Jag vill börja med att be om ursäkt om jag förolämpade dig!..Det var inte min avsikt!.. Jag menar inte alla judar så klart. Utan jag menar den satanistiska Eliten av judar som Rottshild Wallenberg Epstine Bill Gtesmfl.. Det är dom jag pratar om!.. Människorna som säljer vapen vaccin polariserar och fördärvar-- Det är dom som min bitterhet är på.. Förstår du mig bättre nu?

Selma:

Jag är ju ingen jude, så jag kan nog inte bli förolämpad. Men jag tackar ändå för din ursäkt, det är fint att du kan säga förlåt. Jag försöker förstå dig men tror inte att jag gör det än. Påstår du att ALLA som styr i toppen är judar? Även det uttalandet låter ju hemskt.

Selma:

Alltså, om man går runt och sprider rykten om att alla som är på toppen av hierarkin (i västvärlden) är judar, samtidigt som man säger att de som är på toppen är onda människor, ja men då sprider man ju automatiskt hat mot judarna som folkgrupp. Ser du kopplingen?

Malek:

Jo Jag förstår att det kan tolkas så dessvärre!. Det är hemskt! ..Men det är sorgligt nog sanningen..Tro mig det finns ett samband

Selma!.. Låt mig få öppna dina ögon i den här saken!.. Det är smärtsamt när man vaknar upp och ser något man inte trodde var verklighet.. Men det är ändå nödvändigt att förstå.. Jag kan ta fram fakta till dig om du önskar?

Selma:

Malek, Du vet att jag inte vill dig något ont.

Men sanningen är att du behöver sluta sprida rykten om judarna. Det leder till ett judehat. I slutet kommer du att ha blod på dina händer genom din ryktesspridning.

Ja, det finns människor på toppen som är maktgalna. Några är judar, andra araber, några kristna, andra ateister, några buddhister, andra muslimer, några svenskar, andra spanjorer.

Men att gå runt och sprida ett påstående som du gör (endast judar är på toppen) är inte möjligt enligt mitt logiska tänkande. Vilka bevis du än ger mig så kommer allt att strida mot logiken. Du har t.ex. påstått att Ebba Busch är jude endast för att du sett en bild på henne där hon bär judemärket i sitt halsband. Du tror säkert att alla som bär ett kors i ett halsband är kristna. Det är inte bevis. Ebba Busch är kristen. Och förmodligen bär hon judemärket för att visa sitt stöd till judarna som är hatade överallt. Att bära judemärket är kanske något vi alla kristna bör göra.

Malek:

Tack Selma!.. Jag vill dig inget illa heller!.. Det här gör jag av välmening (Vet att det låter konstigt Men så är det). På vilket sätt är det inte logiskt möjligt att sionismen utgör kärnan av den satanistiska eliten menar du?.. Självklart gör alla affärer med alla om det är det du tänker på.. Och enligt mig så är man en hycklare om man tar på sig en ett religiöst smycke som inte tillhör ens tro bara för att glänsa för andra.. Tycker det är fruktansvärt rent ut sagt

Selma:

Tack för att du vill mig väl. Det är verkligen intressant att diskutera med dig

Med sionismen, menar du judendomen (religionen) eller judarna (folkgruppen)?

Om du menar religionen så ser jag ingenstans i Gamla Testamentet där Gud uppmanar människor till att vara onda. Därför är det du säger inte logiskt. Det enda beviset jag behöver är Gamla Testamentet.

Om du menar folkgruppen. Då anser du att även en jude som lever i djungeln utan kontakt med omvärlden bör vara hatad. Därför är det du säger inte logiskt.

Min pappa är från Palestina. Han har aldrig varit hatad i Sverige för att han är palestiniere. Men judarna däremot är hatade. När en grupp människor är så hatade i ett land så är det naturligt att man vill stötta dem på något sätt. Att ta på sig ett av gruppens religiösa smycke är ett sätt att manifesteras sitt stöd till dem. I mina ögon är det inte hyckleri, det är en godhjärtad handling.

Malek:

Tycker det är väldigt intressant och diskutera med dig också Selma.. Det jag syftar på är den satanistiska grenen av sionismen som världseliten tillhör (Alltså dom som dyrkar satan och tror han ska vinna över gud på domens dagen).. jag hyser inget agg bara för att någon är jude.. Däremot hyser jag agg mot hyckleri och falskhet!.. (kappan efter vinden människor) oavsett vem eller vilka det gäller... Men för mig så är det mycket viktigt att inte blanda olika religioner med varandra.. Det är ett utav det centrala i Islam. Snälla läs Artiken! så kan vi diskutera vidare. Den är skriven ur ett kristet perspektiv. Tror du har lättare att förstå då.

Malek:

De icke religiösa politiska sionisterna och de religiösa på Kabbalan och Talmud troende (Satansdyrkande) judarna som inte är några judar enligt bibeln utan en Satans synagoga, har, vilket är mycket tragiskt, gjort sig till talesmän/ kvinnor för judarna som grupp. Alla judar.

Selma:

Du säger att du syftar på den satanistiska grenen av sionismen. Ska jag tolka det som att du menar att Gamla Testamentet har budskap om att man ska dyrka satan? I så fall är det påståendet baserat på lögn eftersom att Gamla Testamentet (judarnas heliga skrift) inte alls uppmanar till satansdyrkande. Jag kan Gamla Testamentet eftersom vi kristna har både Gamla och Nya Testamentet som helig skrift.

Eller menar du att det finns en grupp inom folkslaget judar som är satanistiska? Kanske. Jag tror att det även finns en grupp satanister inom folkslaget svenskar och araber och afghaner och colombianer och så vidare. Satanister finns/har möjlighet att finnas inom alla folkslag.

Att påstå att endast folkgruppen judar har satanister är ett kraftigt påstående som går emot logiken. Logiken säger att varenda enskild människa har fått en fri vilja av Gud. Därmed kan alla människor från alla folkslag välja att vara satanister.

Du påstår att de styrande i hela västvärlden har satanistiska judar (folkslaget) på toppen av hierarkin. Detta är ett påstående som saknar bevis. Det är som om jag skulle säga att alla arabländer har satanistiska araber som styr i toppen, och mitt "bevis" är att folket lever under diktaturer där och att många flyr därifrån till väst för att få leva i en demokrati.

Jag läste lite av länken som du skickade. Jag blev förvirrad när jag läste den. Det fanns bara påståenden efter påståenden och "bevisen" var påståenden som det exemplet av bevis som jag gav dig ovan om satanistiska araber och diktatur.

Stefan:

Selma, det finns ingen logik i "judehatet". Det är "övernaturligt" och drivet av "denna världens gud" (som satan kallas) sedan Gud slöt sitt förbund med Abraham och sitt "egendomsfolk".

Selma:

Stefan, Allt är inte andligt. Mycket är också själsligt.

Om man har blivit matad av sina föräldrar och sin omgivning sedan man var barn att judar ska hatas, då är det själsligt. Det är samma som att uppfostra barn till att bli äcklade av människor som äter insekter. Jag blir äcklad av människor som äter insekter, men det är inte andligt, det är själsligt eftersom att det har varit en del av min uppfostran.

Ett mycket stort misstag som kristna gör är att de ger upp en debatt eftersom att de tror att ALLT är andligt och att ALLT ska bestridas med bön. Helt fel. Det finns MYCKET som är själsligt och behöver debatteras på vanligt sätt genom ord.

Min pappa har inte heller gillat judar under min uppväxt. Han har inte hatat dem, men han har starkt ogillat dem. Jag ärvde detta av honom. Och även trots att jag blev kristen och döpt i vatten och ande så kände jag att jag fortfarande ogillade dem. Det var inte förrän Gud skickade till mig en judinna som vän när jag var runt 23-24 år och jag hade varit kristen i typ 3-4 år som jag började tänka "Men hallå, detta är ju vanliga människor som alla andra. De har känslor som alla oss andra. De har samma problem och bekymmer som alla oss andra". Jag skulle aldrig ha fattat detta om denna kvinna inte hade kommit in i mitt liv. Detta var själsligt och inte andligt. Gud visade mig genom att ta itu med det via själen, där problemet fanns.

Kommentar från mig till alla som diskuterat med Nabil och Malek:

Det blev inte riktigt de konstruktiva och kärleksfulla samtal som jag hade önskat här

Hur blev det med:

"Och om någon frågar om ert hopp, ska ni alltid vara beredda att redogöra för det, men gör det ödmjukt och med respekt och rent samvete. Då får de som talar illa om ert goda levnadssätt skämmas för sitt förtal."

1 Petrusbrevet 3:15-16 Nubibeln

Eller:

"Men jag säger: Möt inte ont med ont. Slår någon dig på ena kinden, så vänd också fram den andra mot honom."

Matteusevangeliet 5:39 Nubibeln

Johannes döparen kallade fariséerna för huggormsyngel. För de var hycklare. De sa att de följde Gamla Testamentet, men deras handlingar visade något annat.

Jesus agerade också kraftigt mot hycklarna:

"När de kom fram till Jerusalem gick han in i templet och drev ut köpmännen och deras kunder. Han välte omkull borden för dem som växlade pengar och stånden för dem som sålde duvor, och han stoppade alla som försökte bära varor över tempelplatsen. Sedan undervisade han dem och sa: "Står det inte skrivet: 'Mitt hus ska kallas ett bönehus för alla folk?' Men ni har gjort det till ett rövarnäste."

Markusevangeliet 11:15-17 Nubibeln

Johannes döparen attackerar dem verbalt och Jesus attackerar deras prylar fysiskt. Men när ska vi agera på det viset mot de icke-kristna? Aldrig. För de är inga hycklare. De följer en helt annan religion och då gäller ett helt annat bemötningssätt.

Jag gjorde mitt bästa för att vara kärleksfull och argumentera i sakfrågan. Vände till och med andra kinden för en person, jag mötte inte ont med ont.

Jag önskar att fler kan vända andra kinden till.

Selma:

Malek, Jag tog bort några av dina bilder och länkar till bloggar då jag anser att de spär på judehatet. Jag vill inte ha gratis reklam på min sida som uppmanar till hat, jag tycker det är livsfarligt.

Men våra samtal är intressanta och de ska självklart vara kvar. Och jag låter dina andra länkar om Islam och annat vara kvar.

Du skrev en kommentar om kränkning. Enligt Bibeln så ska vi kristna göra allt för att inte kränka någon, varken jude, kristen eller muslim. MEN enligt Bibeln ska vi också samtidigt beskydda yttrandefriheten, vilket gäller både kristna och icke-kristna människor. Att någon säger sin åsikt brukar typ alltid leda till att någon annan känslig person känner sig kränkt för att den inte håller med i sakfrågan. Vi kommer inte undan det. Man får helt enkelt bara lära sig att inte vara så känslig.

Kom ihåg att Gud lät självaste djävulen komma i Adam och Evas närhet och ljuga för dem om Gud... enligt Bibeln. Vet inte vad det står i Koranen. Gud lät inte djävulen skada Adam och Eva fysiskt! Hade djävulen fått den tillåtelsen av Gud att skada dem så hade djävulen hoppat på dem på en sekund. Djävulen fick tillåtelse att yttra sig, sedan gav Gud människorna den fria viljan att agera så som de önskade, med konsekvenser som följd om de valde fel. De kände till konsekvenserna och ändå valde de fel!

Hoppas att du hittar en imam. Jag är JÄTTEintresserad av att höra en debatt.

33. "Islamist". Vad betyder egentligen det begreppet?

En debattartikel jag skickade in till Svenska Morgonbladet och som publicerades den 21 maj 2022.

Det finns begrepp som svartmålar partier och förskönar religioner, de bör omedelbart tas ur bruk

"Högerextremist" är ett begrepp som har använts en hel del i dagarna, av media och politiker, om Rasmus Paludan. Vad innebär det egentligen? Det är allmänt vedertaget att begreppet "Höger" har stämplats på till exempel partierna Sverigedemokraterna och Kristdemokraterna samt att begreppet "Vänster" har stämplats på till exempel partierna Vänsterpartiet och Socialdemokraterna. Från begreppet "höger" verkar vi ha tagit steget vidare mot "högerextremist". Vad innebär det egentligen? Och i så fall, vad innebär det att vara vänsterextremist?

På Wikipedia står det om Rasmus Paludans parti Stram Kurs: "Partiet gick till val på att förbjuda islam i Danmark, att stoppa invandring från icke-västländer samt att utvisa icke-västliga invandrare och flyktingar." Är det vad politiker och media menar med högerextremist? Alltså att man vill förbjuda en religion (med andra ord: förbjuda yttrandefriheten) samt skicka tillbaka mina föräldrar (invandrare) till sina hemländer och förmodligen även skicka iväg mig (andra generationens invandrare) till ett land som jag verkligen inte ser som mitt hem. Men vad innebär då begreppet "höger"? Innebär det att Sverigedemokrater och Kristdemokrater vill samma sak som högerextremister fast i mindre omfattning, alltså att man gärna vill strypa yttrandefriheten och skicka hem invandrare fast att allt ska ske försiktigare och lite i smyg? Då borde logiken säga oss att partier som benämns som vänster i så fall står för motsatsen, vilket är yttrandefrihet och invandring. Och i så fall

att "Vänsterextrem" står för extrem yttrandefrihet (typ att man får ha sex inför alla ute på stan) och en extrem massinvandring (totalt öppna gränser).

Ett annat begrepp som jag hör media och politiker prata om är "islamist". Vad betyder egentligen det begreppet? Vad är i så fall skillnaden på att vara muslim och att vara islamist? En muslim kan delas in i två kategorier, praktiserande muslim och icke-praktiserande muslim. Båda håller dock Koranen helig även fast att muslimerna i den andra kategorin inte har problem med att bryta mot regler i Koranen som till exempel att ha sex utanför äktenskapet, dricka alkohol eller äta griskött. Men vad är en islamist? Fråga vilken muslim som helst, i Sverige och i alla andra länder "Har du någon religionstillhörighet?" så kommer alla att svara "Jag är muslim". Det finns inte en enda som kommer att säga "Jag är islamist". Vad är det i så fall för begrepp som media och politikerna i Sverige har hittat på? Är det ett sätt för politiker/media att dela in dem i fredliga respektive våldsamma: "Är du muslim så är du fredlig, men så fort du är våldsam så kallar jag dig islamist"?

Hade jag haft en diskussion med Rasmus Paludan och han skulle säga till mig att han är kristen och att han håller Bibeln helig, då skulle jag svara honom att han i så fall är en icke-praktiserande kristen. Jag skulle till exempel berätta för honom att det inte alls är kristet/bibliskt att bränna upp en Koran och att det inte alls är kristet/bibliskt att vilja förbjuda yttrandefriheten. Jag skulle föra fram mina argument så som jag gjorde i min debattartikel till Nya Dagbladet. Låt oss säga att jag istället skulle komma med ett nytt begrepp och säga till Rasmus Paludan "Du Rasmus, du är faktiskt en kristendomist". Har det då samma innebörd som islamist, men att det innebär att han istället är en aggressiv kristen?

Det finns inget som heter kristendomist eller islamist. Antingen så är man kristen eller så är man det inte. Samma med islam, antingen så är man muslim eller så är man det inte. Man är antingen

praktiserande eller icke-praktiserande muslim, båda håller Koranen helig. Man är antingen praktiserande eller icke-praktiserande kristen, båda håller Bibeln helig.

Att politiker och media använder begreppet "högerextremist", om människor som vill förbjuda yttrandefriheten, offentligt bränna upp heliga skrifter och deportera icke-västliga människor, är vilseledande i enlighet med logik och verklighet. Begreppet leder till att vi får en bild målad upp för oss av vad som anses att samtliga riksdagspartier står för. Sverigedemokraterna och Kristdemokraterna åker på kraftigt stryk just för att de annars benämns som höger, vilket får folk att känna obehag och kanske till och med ta avstånd ifrån partierna för att de då kommer fram till att partierna bara är ett steg ifrån de avskyvärda högerextremisterna. Vänsterpartiet och Socialdemokraterna åker istället på en räkmacka eftersom de är vänster, folk tror då om dessa partier att de är de enda partierna som är för yttrandefrihet och lagom invandring.

Att politiker och media använder begreppet islamist, istället för att benämna personerna som muslimer (så som de själva kallar sig, vare sig de är fredliga eller våldsamma), är vilseledande. Politiker och media vill förmedla att vi bör lita på att de har goda kunskaper om Koranen och att de därför vill lägga begreppet islamist på personer som de anser feltolkar Koranen som våldsam, och begreppet muslim på de som tolkar Koranen som fredlig. Med två olika begrepp har man förmedlat för oss att Koranen med säkerhet är fredlig och att vi inte behöver ifrågasätta det. Men tänk om det egentligen är de praktiserande muslimerna som är de riktiga "islamisterna"?

Det finns som sagt ingen muslim i världen som kallar sig för islamist. Låt oss då kalla dem för muslimer eftersom det är vad de alla vill bli kallade vare sig de är våldsamma eller fredliga, och ge oss istället utrymme att utöva källkritik för att själva ta reda på om islam är fredlig eller inte.

Nästa gång bör media skriva:

”framförallt pojkar och män i 15-30 års åldern reagerar på koranbränningarna, de kastar Molotovcocktail på polisbilarna så att bilarna totalt brinner upp, de ropar Allahu Akbar och benämner sig själva som muslimer”

Istället för:

”Islamisterna....”

Men tyvärr, inte ens högermedia vågar göra det, det är uppenbarligen för farligt.

34. Mördare, för att jag inte ville vaccinera mig

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 28 oktober 2021.

Jag har inte tagit covidvaccin och har inga planer på att ta det.

Älskar att denna överläkare går ut offentligt med namn och bild! Det behövs fler inom vården som går ut offentligt! Kom ut! Folket behöver höra era röster! Många av oss blir vilseledda för att vårdpersonal är tysta, vi tror att tystheten beror på att majoriteten av vårdpersonal/forskare samtycker till vaccinen fast det i själva verket förmodligen handlar om att vårdpersonal inte vågar gå mot strömmen.

Jag vill inte säga "hen" om barn, jag vill inte vilseleda dem och förstöra deras liv, och att jag gick ut i media fick människor att vakna upp och börja tänka mer på detta.

Du som jobbar inom vårdsektorn har också ett ansvar, att sätta ner foten och gå ut i media. Hjälp oss "vanliga" så att vi inte vilseleds.

Förutom artikeln om läkaren så är deras hemsida bra att kolla in, se www.lakaruppropet.se på nätet.

Kommentarsfältet:

Annica:

Vad säger läkarkollektivet, Selma? Du har lagt en grund i vetenskap som du har lyft fram tidigare... nu frångår du det helt och hållet! Du satt hemma hos mig på middag ovaccinerad! Min man är riskgrupp, Selma!! Det här känns väldigt oseriöst av dig! Har du en aning om vad du utsatte oss för??

Om du dealar med din egen och din familjs hälsa är upp till dig, Selma, men att utsätta andra inklusive dina elever är fruktansvärt!

Läs på och ta in vetenskapen!!

Selma:

Älskade granne Annica. Fint att se att du läser mina inlägg.

Nästa gång du bjuder hem någon så får du gärna fråga personen först om vederbörande är vaccinerad. Jag menar att om du tycker det är så viktigt så bör du självklart ställa den frågan, du har nämligen rätt att bjuda hem vem du vill till dig och därför har du rätt att ställa den frågan. Jag går inte runt och tänker på att jag måste berätta att jag inte är vaccinerad för varje person som jag står och pratar med på nära håll eller som jag blir hembjuden till.

Det låter på dig som att jag är ute efter att döda din man när du skriver på det sättet.

Annica:

Selma, jo, det måste du!! Det är unikt att inte vara vaccinerad nu mitt under en pandemi. Så många har tagit sitt ansvar. Att du inte har gjort det ska du upplysa om.

Det är ren och skär egoism som du håller på med. Du vet inte vem du träffar som är hjärtsjuk, är astmatiker eller har andra sjukdomsproblem. Det är du som är ovaccinerad som har upplysningsplikt.

Samma sak med andra smittsamma sjukdomar. Det är du som har HIV, Hepatit C, Gonorre eller dy som har upplysningsplikt och kan straffas om du inte uppger det då det behövs. Om du smittat någon annan med berått mod kan du fällas för det.

Ja, du hade kunnat döda min man om du smittat honom med Covid!!

Danijel:

Annica, "men att utsätta andra inklusive dina elever är fruktansvärt!"

Hur du behandlar Selma nu är fruktansvärt. Om du är så kunnig som du presenterar dig att vara, får du gärna bevisa det i en diskussion. Just nu spyr du bara galla.

Karin:

Annica, Som jag förstår det bor ni grannar du och Selma. Kunde du inte ta den diskussionen öga mot öga i stället för att anklaga Selma här? Lågt!

Annica:

Karin, ja så. Om Selma skriver på FB att hon minsann inte tänker vaccinera sig och är stolt över detta, så svarar jag henne på FB. Att hon utsätter mig som granne och andra grannar på en middag gör mig arg och besviken. Det står jag för.

Annica:

Joakim, pandemin är långt ifrån över. Tyvärr. De som blir ordentligt sjuka och belastar vården är de som väljer att vara ovaccinerade. Dessutom kan de smitta innan de blir sjuka själva. Jag har många nära och kära som sliter i vården och ser med sorg på dem som inte tar ansvar. Vi måste fortfarande öka vaccinationsgraden!

Joakim:

Annica, Din attityd är tyvärr väldigt lik den som drev Tyskland in i WW2.

- 1) En överdriven fanatism kring hälsa och renlighet.
- 2) Peka ut en grupp i samhället som upplevs som hinder i visionen om kollektiv hälsa och renhet (judarna i deras fall, av skäl som de säkert upplevde som rimliga)
- 3) Demonisera den gruppen och bygg upp en tolerans för att behandla dem som 2:a klassens medborgare
- 4) Reducera deras medborgerliga rättigheter
- 5) Angrip deras tillgångar
- 6) Attackera dem fysiskt
- 7) Utrota dem

Vi befinner oss någonstans kring 3-4 vad gäller ovaccinerade i Sverige. Hur långt är du beredd att gå för att nå din vision om en värld fri från smittsamma sjukdomar?

Karin:

Annica, Det är skillnad på att skriva ett inlägg på Fb och att peka ut en enskild, namngiven person.

Marie:

Annica, Men lugna ner dig. Du och din man är väl vaccinerade? Du skriker som om Selma är en mördare.

Marie:

Annica, NEJ. Ingen har någon skyldighet att informera dig om vilka mediciner/vaccin vi tar eller fått. Det är skrämmande du vill ha medicinsk apartheid. Sansa dig och fundera en stund. Rädsla människor handlar i panik. Ingen har tänkt döda din man med ett virus.

Marie:

Annica, Du anklagar Selma för att vilja döda din man ..på FB. Du får tåla mothugg.

Marie:

Annica, Men snälla du..ingen har någon skyldighet att informera dig om deras läkemedel. Om man tar bromsmedicin mot HIV måste du inte uppge för din partner om du är smittad, och det stoppar inte smittan. Du litar på läkemedelsindustrin, politiker och FHM, det gör inte jag. Det handlar om makt och pengar.

Emelie:

Annica, men va!? Har ni folk på middag när din man är i riskgrupp? Har 3. kommentarer om det:

1. Även om Selma varit vaccinerad hade hon kunnat smitta din man. Kanske t.o.m. troligare eftersom det finns en större risk att hon faktiskt i så fall vore smittad utan att veta om det.
2. Om vaccinet skulle fungerat hade det ju inte varit några problem om Selma vore smittad och åt middag hos er.

3. Det är faktiskt ert ansvar att i förväg ta reda på huruvida era middagsgäster är vaccinerade eller ej om det nu är så viktigt för er. Man kastar inte dolkar i ryggen på folk.

Henric:

Annica, Om man räknade bort "självförvållade riskgrupper" skulle det bli mycket färre! Då menar jag kraftigt överviktiga och rökare! Dessa hälsorisker är välkända sedan länge med eller utan Corona och att tvinga folk att vaccinera sig och stänga skolor m.m. för att rädda folk som uppsåtligt struntat i sin hälsa är totalt fel. Man har ett eget ansvar och struntar man i det ska man inte kräva hänsyn av andra!

Daniel:

Annica, 2/3 av de som är inlagda på sjukhus i Israel nu är dubbeltvaccinerade. Då undrar man om vaccinet fungerar.

35. Vi ska lyda överheten i allt

Det står skrivet:

Var och en ska underordna sig de styrande myndigheterna, för de är tillsatta av Gud. Det finns ingen myndighet som inte är av Gud, och alla har de fått sin makt av Gud. Den som sätter sig upp mot en myndighet sätter sig därför upp mot Guds ordning och kommer att bli straffad. De styrande är ju inte ett hot mot den som gör det som är gott, utan mot den som gör det som är ont. Om du vill slippa att vara rädd för myndigheterna, så gör det som är gott. Då kan du få beröm av dem. Myndigheten är ditsatt av Gud för att hjälpa dig till det goda. Men om du gör det som är ont, måste du naturligtvis vara rädd, för myndigheten bär inte sitt vapen förgäves utan är Guds tjänare för vreden, för att straffa den som gör det onda. Därför ska man alltså underordna sig myndigheterna, dels för vredens skull, dels för samvetets skull. Det är ju också därför ni betalar skatt, för myndigheterna är Guds tjänare som utför det arbete de är satta att göra. Betala till alla det ni är skyldiga att ge dem, både skatter och andra avgifter, och visa respekt och vördnad.

Romarbrevet 13:1-7, Nubibeln

Djävulen:

- Vem tror du att du är som sätter dig upp mot överheten? Selma, vi lever i en demokrati. Folket har tillsammans bestämt att det ska vara diskriminerande att inte benämna en person med det pronomen som personen önskar. Ska du komma och bryta mot lagen? Du ser väl själv att självaste Gud säger att vi ska följa lagen!

Detta bibelcitat skickades ofta till mig, från både kristna och icke-kristna. Och jag blev förvånad varje gång jag fick den. De försvarade användandet av påhittade pronomen med denna bibelvers och hänvisade till diskrimineringsombudsmannen som är en av Sveriges flera myndigheter vars uppgift är att verkställa de lagar som beslutas av riksdag och regering. Sist jag hade en sådan konversation var igår på Messenger med en överlåten kristen vän till mig som verkligen från hjärtat försökte förstå hur han ska leva ett kristet liv i Sverige.

X: I Turkiet använder man inte könspronomen utan det finns endast ett pronomen liknande det svenska hen som används för båda könen. Jag tänker högt med dig och kan se många fördelar med att du hittar en egen väg och går utanför det svenska systemets synsätt. I det här fallet så blir det som att skolan och föräldrarna etiketterar en elev till att bli en anonymiserad person och inte ditt val utan deras som också skolan står bakom....Jag hoppas du förstår lite hur jag tänker?

Selma: Låt mig sammanfatta för att se om jag har förstått dig rätt. Du menar alltså att jag ska tillmötesgå föräldrarnas och skolans krav på att säga hen om eleven, med motivet att för MIG så innebär användandet av det ordet något annat än hur de själva använder det. Trots att föräldrarna klart och tydligt sagt att pronomenet hen handlar för dem om att deras barn ska få välja kön/icke-kön och att det är detta de vill förmedla till sitt barn.

X: Vad jag menar är att ett barn på 7 år inte kan välja sitt kön själv utan det är något som deras föräldrar valt att lägga på sitt barn! Vi kan önska att föräldrar skulle vara klokare än så och att skolans personal och ansvariga hade en förståelse för att de inte ska hålla på med könsförvirrande samtal med sina barn bara för att de själva är förvirrade! Föräldrarna och skolans uppfattning får stå för dem eftersom vi har yttrandefrihet och får tro på Musse Pigg precis som

du får ha din uppfattning och därmed blir själva ordet inte en viktig fråga längre! Det jag menar är att då kan du hänvisa till din uppfattning och valet att inte längre ta det som något annat än att de har valt att avidentifiera sitt barn och att skolan tillåter att detta görs genom att de använder "hen" och tvingar lärarna att använda det ordet istället för att säga den eller denne eller säga namnet vilket vore det mest naturliga. Hoppas att du förstår mer nu hur jag tänker för att du ska kunna gå framåt och utan att tappa något och backa!

Selma: Precis! Vi har yttrandefrihet. Helt korrekt! Föräldrarna och barnen får ju tro på vad de vill. Vill de tro att de är hundar och inte människor, ja då får de tro det. Men när de tvingar mig att påstå något om dem som inte stämmer överens med biologin så har de gått för långt. De kränker min yttrandefrihet genom att tvinga mig att ingå i deras religion, för de tvingar mig att tala som dem. Påtvingat tal. Skulle du kalla mig för hund om jag tvingade dig till det? Skulle du kunna motivera det med att säga "Ordet hund för mig har inte med biologin att göra utan det har med trofasthet att göra, därför kallar jag dig för hund och inte för människa". Då hånar du Gud och Bibeln. Du vet väl om att det idag finns barn som identifierar sig som han fast att de biologiskt är hon, och tvärtom. Vad skulle mitt motiv vara där? Att han och hon inte har med biologin att göra? Att känslan kommer före biologin och att biologin får anpassa sig efter känslan? Nämen hoppas! Vi har då halkat in på transideologin/religionen. Hormoner och könsoperationer kommer på köpet och du har därmed hånat Guds skapelse och Bibeln.

X: Ja, om bevekelsegrunden är enligt den svenska men att hänvisa till det sätt som de använder "hen" i Turkiet är ordet könsneutralt. Då blir ordet inte mer än som att säga den/denne. Vilket är ord som lika gärna kunde använts i Sverige. Jag prövar ordet, som du förstår, utifrån en helt ny kontext för att se bortom deras tanke i

användning! Genom hänvisning till den turkiska användningen... Genom att byta perspektiv så tänker jag att perceptionen blir helt annorlunda och då är sanningen i sättet som du valt använda ordet grunden för att du skulle kunna säga "hen" om eleven.

Selma: Jag förstår hur du tänker. Om det är så i Turkiet, så som du har tagit reda på, då är det något som gäller i Turkiet. Jag som individ måste förhålla mig till det land som jag befinner mig i. I detta land (och majoriteten av världens länder, även i Bibelns hebreiska språk, finns han/hon) är pronomen kopplat till biologi. Jag gissar att man har haft dessa könspronomen i alla tider just för att förstärka Guds verk, alltså att Gud skapade oss till man och kvinna. Eller så har man haft det så för att man helt enkelt har sett att det faktiskt endast finns man och kvinna. Om jag personligen får välja att använda ett språk med han och hon (könspronomen) eller att välja ett språk med endast hen (icke-könspronomen) så väljer jag språket med han och hon, det språket ligger närmare Guds hjärta, närmare Bibeln. Men befinner jag mig i Turkiet så är jag illa tvungen att använda det språket som de känner till, och det gör jag, deras hen har ju absolut ingen koppling till "du får välja ditt eget kön". Du svarade inte på mina tidigare frågor om elever som vill bli kallade för han fast att de egentligen är biologiska hon (och tvärtom). Skulle du gå med på det som lärare? Dessa finns också. Eller elever som identifierar sig som djur? Vad skulle du göra där?

X: Jag skulle säga namnet utan att tala om något hon eller han. De som identifierade sig som djur skulle jag kontakta skolkuratoren och psykolog. Även när det gäller könsdysfori hos barnet som är förvirrat! För att få dem att förstå hur det hanteras oavsett vad jag anser själv! Eftersom vi lever i världen skulle jag följa de regler som gäller men vara tydlig med var jag själv står i dessa frågor. Det som jag lärt mig om vilka som blir ledare är överheten och att vi ska underordna oss... Romarbrevet 13:1-7. Tänker mycket på våra

utmaningar. Och för vad och när vi drar våra gränser och var jag kan arbeta och verka på bästa sätt enligt min tro och övertygelse!

Selma: Fast hur kan du säga namnet om vårdnadshavare/föräldrar anser att det är diskriminerande att deras barn inte får ha ett pronomen? Och även lagen (DO) tvingar dig att använda det pronomen som barn/vårdnadshavare önskar, de ger dig inte alternativet att du istället får säga barnets namn. Du kan inte använda namn istället för pronomen, det har jag redan försökt och det tilläts inte. Återigen, hur skulle du göra i en sådan situation? Jag är uppriktigt nyfiken.

Identifiera sig som djur. IDAG i Sverige är det ännu onormalt med barn som identifierar sig som djur, och vuxna anser att det är ett stort beteende. Men om utvecklingen fortsätter i denna takt så kommer det om några år bli normalt. Och då kan du inte längre anmäla det till skolkuratoren och psykolog. För 20 år sedan kunde man anmäla till skolkuratoren/psykolog om barn ville byta pronomen, för det var då ett stort beteende. Idag kan man inte det, även om majoriteten av svenskarna tycker det är sjukt att byta pronomen, för nu är det inskrivet i lagen. Om 20 år är det inskrivet i lagen att vi måste låta barn få bestämma själva vilken djurart de identifierar sig som.

Det bibelstället du refererar till är helt korrekt. Men så fort en överhet inte lyder Gud så gäller andra regler:

”När de kom tillbaka med apostlarna förde de in dem till rådet, och översteprästen började förhöra dem: ’Vi har uttryckligen förbjudit er att undervisa i det namnet [Jesus], och ändå har ni fyllt hela Jerusalem med er lära och vill göra oss ansvariga för den där mannens [Jesus] blod.’ Petrus och apostlarna svarade: ’Man måste lyda Gud mer än människor’.” Apostlagärningarna 5:27-29, Bibel 2000.

Ungefär där var vår konversation slut. Jag skulle självklart ha kunnat säga mer än så. Till exempel vad gör vi när ett barn identifierar sig som vuxen och vill (blir övertalad till att, i hemlighet eller öppet beroende på hur landets lagar har ändrats) gifta sig med en biologiskt vuxen? Om vi bejakar könsidentifikation så borde vi, enligt logiken, också bejaka åldersidentifikation. Ska vi tillåtas vara medskyldiga till att en 60 årig man gifter sig med en 6 årig flicka? Idag kallas dessa för pedofiler och idag är det emot lagen. Om några år kommer samhället att istället kalla det för "kärleken har ingen ålder, för det är inte den biologiska åldern som avgör utan endast känslans ålder" och då har dessa pedofiler istället lagen på sin sida.

Barnmorskorna i Gamla Testamentet lydde inte överheten när farao beordrade att alla pojkar skulle dödas, de till och med ljög för farao för att skydda pojkarna. När de ljög tog de en stor risk att bli avslöjade och dödade av farao, de var villiga att offra sina egna liv för dessa pojkar. Farao kunde ha sagt "Tror ni att jag är en idiot som tror på er? Just när jag ger ordern så påstår ni att ni inte hinner till kvinnorna i tid! Men innan ordern så hann ni gott och väl till alla de hebreiska kvinnorna!". Men farao sa inte det, uppenbarligen var det Gud som fick honom på andra tankar. Och Gud välsignade barnmorskorna för att de fruktade Gud, med andra ord så ansåg Gud att de gjorde rätt när de vågade offra sina liv genom att ljuga för farao så att bebisarna kunde räddas.

"Kungen i Egypten talade till de hebreiska barnmorskorna Shifra och Pua och befallde dem att när de hjälpte de hebreiska kvinnorna vid förlossningen, skulle de se efter om det var en pojke och då döda honom fast låta flickorna leva. Men barnmorskorna fruktade Gud och gjorde inte som kungen hade sagt. De lät även pojkarna få leva. Då kallade kungen dem till sig och frågade: 'Varför gör ni så här, låter pojkarna leva?'. 'De hebreiska kvinnorna är inte som de egyptiska. De är starka och föder sina barn snabbt', svarade de honom. 'Barnmorskan hinner aldrig fram i tid.' Gud beskyddade

barnmorskorna, och folket fortsatte att föröka sig och blev allt fler. Eftersom barnmorskorna fruktade Gud gav han dem också egna familjer.” 2 Moseboken 1:15-21, Nubibeln

”Även den prostituerade kvinnan Rachav lydde inte överheten. Hon ljög också för kungens bud när hon gömde de israelitiska männen hos sig. Hon riskerade att bli avslöjad och dödad av kungen för sin lögn, men hon fruktade israeliternas Gud mer än sin egen kung. Gud lät hela hennes familj bli räddade, vilket betyder att Gud ansåg att det var rätt att Rachav vågade offra sitt liv genom att ljuga för att rädda israeliterna. Och dessutom har Gud låtit henne få en plats i Jesus släkttavla, vilket är väldigt stort! Kom ihåg att anledningen till att Gud ville att staden Jeriko skulle belägras var för att stadsborna i Jeriko hade nått sin gräns av ondska. Gud låter oss människor ha tillgång till vår fria vilja, men till en viss gräns. När ondskan har nått sin gräns i en stad så griper Gud in, och endast Gud vet när den gränsen är nådd” (1 Moseboken 15:16, 3 Moseboken 18:24-25 & 20:23-24).

”De kom till ett hus där en prostituerad kvinna som hette Rachav bodde och tänkte stanna där över natten. Men kungen i Jeriko hade blivit informerad om att några israeliter hade kommit dit för att spionera på landet. Han sände därför bud till Rachav och lät säga: ’Lämna ut männen som kom till ditt hus, för de är spioner som har blivit hitskickade för att utforska landet.’ Rachav gömde då männen och förklarade sedan: ’De var här för ett litet tag sedan, men jag visste inte var de kom ifrån. De lämnade staden när det blev mörkt just som stadsportarna skulle stängas och jag vet inte vart de tog vägen. Om ni skyndar er kan ni nog hinna ifatt dem!’ I själva verket hade hon gömt dem uppe på taket under en hög med linhalm som var utlagd på tork.” Josua 2:1b-6

Och så har vi Avigail som undanhöll sanningen för sin man Naval. Det är svårt att tro att hon inte ljög för sin man om vad hon sysslade

med om dagarna när hon förberedde alla gåvor som hon skulle ta med sig till David. Förmodligen ljög hon också för sin man om vart hon skulle när hon började sin resa mot David. Hon kunde antagligen ha blivit dödad av David som, i vrede, var på väg mot Naval för att döda honom. Hon kunde säkert också ha kunnat bli straffad/dödad av Naval för att hon gjorde något som mycket tydligt var mot hans vilja. Men Avigail fruktade Gud, hon ville rädda sitt folk och valde att ta risken att bli ett offer. Hennes man fick en hjärtattack och en tid efter det fick hon en bättre position i livet genom giftermålet med gudsmannen David (det var en mycket bra position på den tiden). Gud välsignade henne, alltså Gud såg gott på att hon vågade offra sitt liv genom att ljuga för sin man. Läs gärna den berättelsen i Bibeln, 1 Samuelsboken 25:2-42.

Jag har haft en diskussion med en kristen vän som menar att Gud aldrig någonsin tillåter lögn, inte ens när vi behöver rädda en annan människas liv. Jag däremot menar att Bibeln bekräftar att lögn och undanhållning av sanning är tillåtet i de fall då man vill rädda någon från fara. Den bekräftelsen kommer genom berättelserna om Rachav, barnmorskorna, och Avigail (det kanske finns fler exempel i Bibeln som jag har missat) där Gud också välsignade dem efteråt.

Denne vän påstår att budord nummer nio, i Guds tio budord, handlar om att lögn är förbjudet i alla situationer. Budordet säger: *"Du ska inte vittna falskt mot en medmänniska"* 2 Moseboken 20:16, Nubibeln. Detta budord handlar alltså inte om lögn som har att göra med att rädda/inte rädda en oskyldig från fara. Budordet handlar om att man, i en rättegång, inte ska ljuga för att fälla en oskyldig människa. Några tar alltså emot mutor för att låta en oskyldig människa dömas. Några låter en oskyldig människa dömas på grund av att man bär på hat eller avundsjuka mot denne. Det budordet sätter stopp för sådant. Detta budord bör först och främst praktiseras i det privata, och ifall det inte lyckats ske en försoning så ska budordet praktiseras vidare i det offentliga (domstol).

Det behövs nog ett konkret verkligt exempel, tagen nära i tid och plats, för att förklara hur hemskt det är att låta en oskyldig människa dö istället för att våga offra sitt eget liv för denne genom en lögn.

Låt oss säga att jag levde under andra världskriget, jag är en vit kristen tysk och jag hade gömt en oskyldig jude hemma hos mig för att denne inte ska bli dödad av nazisterna. Jag tar en risk för mitt liv att gömma en jude hemma hos mig, om jag blir påkommen så tar nazisterna mig och dödar mig. Jag vet att jag kommer att behöva ljuga för nazisterna och för alla människor runt omkring mig och säga att jag inte har någon jude hos mig. Denna lögn är redan planerad i mitt huvud och redo att verkställas från den stunden då jag valde att göra något olagligt enligt myndigheterna, alltså det olagliga att gömma juden i mitt hem. I detta fall handlar det alltså om att ljuga för att rädda oskyldigt liv.

För att göra exemplet ännu känsligare, så föreställ dig att du är en vit kristen tysk som lever under andra världskriget. Innan andra världskriget startade hade du adopterat en föräldralös judisk bebisflicka. Hon blev alltså ditt riktiga barn och du älskade henne mycket. Alla visste om att hon var judinna, till och med myndigheterna visste om det. Flickan var nu 14 år, hon är en fin människa som är omtyckt bland alla, och ni befinner er i andra världskriget. Nazisterna är ute efter henne, din dotter, för att hon är judinna, de är inte ute efter dig eller resten av din familj. En vän är villig att gömma henne hos sig och ljuga för myndigheterna om de knackar på och frågar. När nazisterna kommer och knackar på din dörr, skulle du tala sanning och berätta för nazisterna var hon är? Skulle du utelämna din egen oskyldiga dotter till en ond myndighet som var ute efter att skada/döda henne?

Det behövs också exempel som är närmare den tiden vi lever i idag. Det är inte fara för min dotters liv att jag skickar henne till skolan

där hon får lära sig att en pojke kan vara en flicka och att man får ha vilket pronomen man än vill. Jag ger min dotter rätt information hemma, jag lär henne att vissa saker i skolan inte stämmer och att det finns vuxna som ljuger. Jag säger till henne att söka i Bibeln när hon känner att någon har sagt något konstigt, för Bibeln har alla svar.

Jag känner sorg över vissa saker som barnen får lära sig i skolan, men jag känner Guds frid att ändå låta henne gå dit (jag förkastar Sveriges skolplikt och omfamnar att vi kämpar för att det ska ändras till läroplikt). Däremot är det fara för min dotters liv om myndigheten säger "Nu är det obligatoriskt att vaccinera alla barn med ett nytt vaccin!" samtidigt som jag märker att det finns barn som får svåra skador eller dör av det nya vaccinet och att myndigheterna inte bryr sig samt att media mörklägger allt. Då har vi onda politiker i vårt land, då skulle jag självklart ta mitt ansvar och ljuga för att rädda mitt barn.

Låt oss nu visa med ett exempel vad bud nummer nio faktiskt handlar om. Jag och min vän Lisa kommer till en av de boende i byn som heter Håkan, vi ser att han bråkar med sin granne Magnus. Håkan säger "Jag har inte alls stulit någon häst från dig! Detta har alltid varit min häst!". Jag och min vän Lisa är de enda som har kännedom om vem som äger den hästen. Vi hade också råkat gå förbi tidigare under dagen när Håkan hade gått över till Magnus hage och tagit hästen, men vi trodde att han bara skulle låna den. Jag och Lisa är alltså de enda där som kan vittna om vem som är oskyldig. Håkan tar mig och Lisa åt sidan och mutar oss med pengar för att vi ska ljuga och säga "Magnus, det där är inte alls din häst". Om vi väljer att ljuga, då har vi brutit mot budord nummer nio som säger att man inte ska vittna falskt. Magnus kan välja att ta detta vidare till domstol, och även där kan jag och Lisa välja att fortsätta göra fel genom att bryta mot det nionde budordet.

Men då menar min vän att det nionde budordet inte bara handlar om att inte vittna falskt mot sin nästa när det kommer till vad någon annan har gjort för fel. Utan han menar att man kan vara sitt eget vittne när man själv har syndat. Han menar alltså att om jag, till exempel, har stulit pengar av Lisa och hon frågar mig vart hennes pengar tagit vägen, så blir jag mitt eget vittne när jag talar sanning till min vän om att jag tagit pengarna. Men detta är varken bibliskt eller språkligt korrekt. Enligt Bibeln kan man inte vara sitt eget vittne för något som man själv har gjort, det krävs andra människor som vittnar. För situationer då det handlar om vad man själv har gjort så säger Bibeln att vi ska bekänna våra synder för andra så att vi kan få förlåtelse. Det står inte att vi ska vittna om våra synder för andra så att vi kan få förlåtelse. Bekänna och vittna är två olika begrepp med olika innebörd, dessa bör inte förväxlas. I en svensk domstol säger man "tilltalad" om den som misstänks vara skyldig, den tilltalade kan inte vara sitt eget vittne. Ett vittne är den som berättar om något man sett/hört kring den tilltalade, och det är för att domstolen ska avgöra om den tilltalade är skyldig eller oskyldig. Om man har bekänt sina synder så kommer det aldrig att behövas något vittne. Även Jesus sa: "Om jag vittnar om mig själv, är inte mitt vittnesbörd trovärdigt" Johannesevangeliet 5:31, Nubibeln. Det blev lite långt om detta, men jag kände att om det finns kristna som tror att man inte får ljuga för att rädda oskyldigt liv så anser jag att det är så allvarligt att det verkligen behövs en längre förklaring.

Jag vill avsluta med att säga att jag inte tar lätt på att ljuga, men när man är i en situation där man behöver välja mellan att rädda en oskyldig människas liv från fara/död eller att ljuga, så tycker jag att valet borde vara enkelt.

36. Argumentera för din rätt

Ett inlägg jag skrev på Facebook 9 maj 2022

Jag ser att det pågår diskussioner på fb om hen-frågan och ibland märker jag att den som är på min sida har svårigheter att försvara det ställningstagandet som jag har tagit. Därför kommer här en sammanfattning.

Du som läser detta inlägg, om du har förslag på ytterligare en punkt eller på hur en punkt kan bli vassare så får du gärna skriva en kommentar eller skicka ett pm, då kan jag ändra direkt i inlägget. Jag tar tacksamt emot er hjälp för att det ska bli så bra som möjligt.

Till er som inte vet vad ni ska säga när någon skriver typ "Det är ju respektlöst att läraren inte kallar eleven för hen" (eller liknande). Läs denna text! Tänk på den. Läs den igen. Och använd punkterna när du finner att du behöver det!

1. Enligt Bibeln (Gamla Testamentet och Nya Testamentet) är vi skapade till man och kvinna, det är vår biologi
2. Enligt biologin består människan av två kön, XX och XY
3. Det svenska språket, med han och hon, är kopplat till biologin, alltså till XX respektive XY. Så har det alltid varit.
4. Att vilja bli kallad för hen för att man själv vill välja sitt biologiska kön går emot Bibeln OCH biologin.
5. Genus kallas det enligt transideologin. De menar att genus och biologi är två helt olika saker. Med genus menar dem alltså KÄNSLAN. En person som känner sig som en elefant bör få ha substantivet "elefant" som pronomen, om personen vill det, enligt denna ideologi, eftersom ideologin anser att genus går före

biologin. Men när biologin går före genus (känslan) så har man det pronomen som överensstämmer med den biologin man har, är man t.ex. biologiskt en kvinna så kan man alltså inte få pronomenet "han".

6. Att ge någon rätten att tvinga andra att kalla en för "hen" eller ett annat icke-biologiskt pronomen, är att tvinga dessa till bejakandet av en IDEOLOGI. Denna ideologi går emot Bibeln och biologin. Denna transideologi säger att känslan kommer först och att biologin får anpassa sig efter känslan. En XX kan aldrig bli till XY, hur mycket känslan än vill det.

7. Sedan när bejakar vi en religion eller ideologi som vi inte tror på? Jag säger aldrig till en muslim "Ja, Mohammed är vår profet, och Jesus var bara en vanlig profet". Jag säger aldrig till en jude "Ja, Jesus Kristus är inte vår frälsare, vi väntar fortfarande på att den riktige frälsaren ska komma". Jag säger däremot "Jag förstår att DU tror det, men JAG tror något annat."

8. Att bli tvingad att säga något som går emot det man tror på, Bibeln och/eller biologin, är detsamma som att säga nej till yttrandefriheten. Enligt den rätta bemärkelsen av begreppet yttrandefrihet så får ingen tvinga oss att säga något som vi inte tror på.

9. Det går ofta att kompromissa i svåra situationer. I min situation hade jag två kompromissförslag. Jag sa att jag kunde använda barnets namn istället för ett pronomen. Jag sa också att jag kunde byta till en annan klass. Inget av dem godtog av skolledningen.

10. En person som vill få adjektivet svarthyad som pronomen för att han/hon är svarthyad kommer inte att få det. Ja, det är kopplat till biologin MEN det är INTE viktigt i Bibeln hur man ser ut, om man är smal eller tjock, stora ögon eller små ögon, hudfärg, längd osv. Det som är VIKTIGT i Bibeln är de två könen. En människa ska alltså

bli kallad för sitt personnamn när man pratar med den och bli kallad för det rätta biologiska pronomenet när man pratar om den.

11. Människor pratar om intersex och att man då kan bestämma sitt kön. Men vad är intersex egentligen? Jag förmodar då att de pratar om personer med t.ex. Turners syndrom, som uppkommer hos flickor, de har ett kön, men de har missbildningar i kroppen som t.ex. medfött hjärtfel, äggstockar som åldras för tidigt, utebliven mens etc. Eller att man pratar om personer med t.ex. hypospadi, som uppkommer hos pojkar, och då har man en missbildad penis. Det finns säkert flera andra syndromer där man är antingen pojke eller flicka fast med missbildningar. Även Jesus i Bibeln talade om att det finns människor som föds med missbildningar i sitt könsorgan (Matteusevangeliet 19:12) vilket gjorde att förmodligen ingen ville gifta sig med en sådan eftersom barnafödande var målet med äktenskap. Jesus ville förklara för sina lärjungar vilka som klarade av att inte leva i ett förhållande (att inte gifta sig), Jesus menade att det krävdes antingen ett icke fungerande könsorgan (missbildat) eller ett helt borttaget könsorgan, eller att man frivilligt väljer att helt och hållet avstå sex (giftermål) för att tjäna Gud bättre.

12. Språket hjälper oss att bekräfta och bejaka barnets kön. Det är en del av den mentala förberedelsen inför kroppens förändringar under puberteten. Det är en daglig påminnelse i själva språket.

Håll till godo!

Vik inte ner dig när du blir kallad för transfob eller elak eller fanatiker eller vad det nu är de kommer med för stämpel. Du är inget av detta! Det enda du gör är att du står upp för sanningen! Vill de skrika och gråta och bete sig som små barn som inte får godis av sina föräldrar, så låt de bete sig som de vill. Men ge inte dem det godiset som de vill ha! Stå fast vid sanningen!

Obs! Pronomen funkar på detta sätt för er som inte riktigt har förstått detta ännu:

Kalle och Lisa sitter bredvid varandra i klassrummet. Kalle klagar på att Lisa tagit hans sudd varpå läraren svarar "Lisa, ge tillbaka Kalle sitt sudd, han (pronomen) behöver det, du kan få ett annat av mig". Ett annat exempel: "Jonatan, är du snäll och tröstar Simon, för han (pronomen) har precis slagit sig i foten och behöver en kompis bredvid sig"

I just dessa fall har Kalle och Simon hört hela samtalet eftersom att de sitter precis bredvid Lisa och Jonatan.

STORT tack till er alla som kom med input! Det hade inte blivit så bra utan er!

37. Ta denna bågare ifrån mig

Det står skrivet:

Fader, om du vill, låt mig slippa denna bågare! Men låt det bli som du vill, inte som jag vill.

Lukasevangeliet 22:42, Nubibeln

Djävulen:

- Detta är för mycket för dig, Selma. Det finns så många människor som kommer att hata dig. Det kommer säkert också finnas människor som trakasserar dig och hotar dig. Det är för farligt. Du kan inte förändra hela samhället, det är för sent, samhällets rötter i detta område har gått djupt. Det är du själv mot samhället. Det är bara att ge upp. Njut av livet istället. Anpassa dig till samhället så kommer du att leva i fred, det är ju det du vill.

Min man och min dotter sover. Det har gått tre dagar sedan jag började skriva på min bok, det är på kvällen den 7 juli när jag skriver detta kapitel. Jag kan inte sova. Imorgon kommer mitt sommartal ut på Swebbtv. Jag ber denna bön från Lukasevangeliet 22:42. Samtidigt funderar jag på om jag ens har rätt att be den bönen. Jag tar inte folkets synder på mig som Jesus gjorde. Jesus offrades för allas synder. Och på andra ställen i Bibeln står det att jag ska glädjas när jag lider. Men varför gläds jag inte? Jag känner ångest inför allt som jag är med på i media. Det är så övermäktigt för mig detta, det känns som att jag bär på människors sorg och tyngd. Folket säger "Äntligen! Äntligen är det någon som står upp för det som är rätt". Det känns som en tyngd automatiskt lagts på mig. Världens tyngd.

Sveriges tyngd. Jag var inte beredd, men på ett sätt var jag det, Bibeln har ju berättat om hur det är att vara kristen. Jag hade läst Bibeln i 16 år innan jag drogs in i media. Men det kom som en chock för mig ändå. Jag var förberedd men ändå var jag det inte.

Jag tänker på Mose:

Då sa Mose till Herren: "Varför har du gjort så här illa mot din tjänare? Varför ser du på mig med så lite välvilja att du har lagt bördan av hela detta folk på mig? Inte är de väl mina barn? Inte är det väl jag som är far till dem? Varför har du låtit mig bli som en pappa för dem tills vi kommer till det land du lovade deras förfäder? Var ska jag kunna få tag i kött åt alla dessa människor? De gråter ju och säger till mig: 'Ge oss kött!' Jag kan inte själv bära allt detta! Bördan är alltför tung! Om du tänker behandla mig på det sättet, så visa mig välvilja och ta mitt liv nu på fläcken! Det skulle vara barmhärtigare! Låt mig få slippa det här eländet!" 4 Moseboken 11:11-15, Nubibeln.

Jag minns när jag körde till Svenska Kyrkan i Järna, en dag under tidiga hösten 2021, som brukar ha öppna dörrar trots att det inte är möte på gång. Jag gick in och satte mig där, jag var helt ensam. Jag grät och grät och frågade Gud varför jag hade fått denna stora börda på mig, den var för stor för mig att bära, jag mäktade inte med den.

Jag minns också promenaden jag tog under våren 2022 då både människofruktan och dödsfuktan kom över mig. Jag grät och grät och sa till Gud att snälla inte ta hem mig till himlen än som martyr, för jag vill verkligen se min dotter växa upp, jag älskar henne så mycket och vill inte att hon ska förlora sin mamma. Döden kändes närmare mig än den någonsin hade gjort. Jag hade ifrågasatt islam efter korankravallerna. När jag såg hur det fanns muslimer som nästan dödade poliser på grund av Rasmus Paludans koranbränningar och när jag fick höra av min man att en muslim

hade ringt honom och varit arg för att jag lagt upp ett inlägg på Facebook med funderingar kring islam, då kändes det som att döden knackade på min dörr. Det var den obehagligaste känslan jag varit med om i mitt liv. Jag bad till Gud att snälla hålla mig kvar på jorden tills att min dotter är vuxen och klarar sig själv, men samtidigt orkade jag egentligen inte vara kvar, jag ville också hem till himlen, för jag var så trött. Det var dubbla känslor. Det får mig att tänka på:

”Livet är ju för mig Kristus och döden en vinst. Men om ett fortsatt liv i den här kroppen ger mig fler möjligheter till ett fruktbart arbete, då vet jag inte vad jag föredrar. Jag dras åt båda hållen: jag längtar att få bryta upp och vara hos Kristus, vilket vore bättre. Men för er är det viktigare att jag lever kvar här” Filippobrevet 1:21-24, Nubibeln.

Jag ber fortfarande denna bön ibland. Fader, om du vill, låt mig slippa denna bägare. Men låt det bli som du vill, inte som jag vill. Min mänskliga natur (själen) vill inte gå in i krig med någon utan leva i fred med alla, min mänskliga natur vill inte lida. Det är min mänskliga natur som vill slippa denna tunga bägare. Men min ande, som har låtit Anden få leva i sig, gläds över att jag älskar Gud genom handlingar. Min ande vill fortsätta kämpa trots att min mänskliga natur klagar och stretar emot. Det är en ständig kamp mellan det mänskliga och det andliga.

”Det mänskliga sinnelaget är fientligt mot Gud, för det underordnar sig inte Guds lag och kan inte heller göra det. De som styrs av sitt mänskliga sinnelag kan aldrig tillfredsställa Gud. Men om Guds Ande bor i er, styrs ni inte av er mänskliga natur, utan av Anden. Och den som inte har Kristus Ande tillhör överhuvudtaget inte Kristus” Romarbrevet 8:7-9, Nubibeln.

Men jag kom att tänka på att Gud faktiskt svarade mig. Gud skickade många människor till min hjälp. Otroligt många. Ok, jag

fick den svåra uppgiften att vara frontfiguren, men det var ändå många som delade bördan med mig. Detsamma gjorde Gud för Mose:

Då sa Herren till Mose: "Kalla samman sjuttio av Israels äldste, män som du känner som folkets ledare och tillsyningsmän, och för fram dem inför mig vid uppenbarelsetältet, så att de står där tillsammans med dig. Jag ska komma ner och tala med dig där, och jag ska ta av den Ande som är över dig och låta den komma också över dem. De ska dela bördan av folket med dig, så att inte du ensam behöver ha hela ansvaret." 4 Moseboken 11:16-17, Nubibeln.

Folk sa att jag var modig och kristna sa att jag var frimodig. Jag skulle nog säga att jag varken var frimodig eller modig. Människofruktan fanns starkt inom mig när jag gick ut i media. Det var inte mitt mod som ledde mig ut i strid. Det var lydnaden. Det jag önskar att kristna i stället säger till mig är: Bra Selma, du har varit lydig Bibeln! Vi bör alla vara lydiga!

Går det verkligen att förbereda sig inför något sådant som att plötsligt förlora sitt drömjobb och att ryckas in i ett krig kring transideologin som pågår i hela västvärlden? Och sedan också svepas in i frågorna om abort, coronavaccin och islam. Ibland funderar jag fortfarande på hur i hela världen jag egentligen hamnade här, trots att det snart har gått ett år sen jag gick ut i media. Jag har inte riktigt ännu fattat fullt ut vad det är som hänt. Det känns som att en tornado oväntat dök upp och ryckte in mig vilket gjorde att jag tappade total kontroll och var tvungen att helt förlita mig på Gud. Och djävulens angrepp har inte alls varit lätta, de kom med en sådan kraft att jag faktiskt aldrig skulle ha klarat mig utan Guds hjälp.

38. Välkommen till djävulens territorium!

Inlägg som jag skrev på Facebook den 1 oktober 2021. I detta inlägg finns ett bibelord som denna bok inleddes med och som även kännetecknar denna bok.

Nu när du kämpar för barnen i Sverige så inkräktar du på djävulens territorium.

Det var en kristen kvinna som för några dagar sedan frågade mig om råd. Jag svarade henne i morse. Jag svarade att hon skulle be, ta råd av kristna vänner, vila, låta andra kristna be för henne osv. Men något i mig gnagde att jag hade missat något oerhört viktigt....förmodligen det absolut viktigaste.

DET STÅR SKRIVET!

Matteusevangeliet kapitel 4 verserna 1-11, Bibel 2000

Sedan fördes Jesus av Anden ut i öknen för att sättas på prov av djävulen. När han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han till slut hungrig. Då kom frestaren och sade till honom: "Om du är Guds son, så befall att de här stenarna blir till bröd." Jesus svarade: "DET STÅR SKRIVET: Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun." Sedan tog djävulen honom med sig till den heliga staden och ställde honom högst uppe på tempelmuren och sade: "Om du är Guds son, så kasta dig ner. Det står ju skrivet: Han skall befälla sina änglar och de skall bära dig på sina händer så att du inte stöter foten mot någon sten." Jesus sade till honom: "DET STÅR OCKSÅ SKRIVET: Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov." Nu tog djävulen honom med sig upp på ett mycket högt berg och visade honom alla riken i världen och deras härlighet och sade: "Allt detta skall jag ge dig om du faller ner och tillber mig." Då sade Jesus till honom: "Gå din väg, Satan. DET

STÅR JU SKRIVET: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka." Då lät djävulen honom vara, och änglar kom fram och betjänade honom.

Jesus svarade DET STÅR SKRIVET. Jesus kunde sin Bibel. Jesus kunde försvara sig med Bibelns ord.

Den första artikeln kom ut den 31 augusti via tidningen Världen Idag, det var cirka 32 dagar sedan. Sedan dess har jag fått djävulens brinnande pilar mot mig med en sådan intensitet och en sådan kraft att jag många gånger bara ville ge upp. Hur uppenbarar sig djävulen? Jag kan ju inte se djävulen lika lite som jag kan se Gud. Men djävulen talar till oss och påverkar oss med osanning, precis som Gud talar till oss och påverkar oss med sanning, olika personer som är påverkade av den ena eller den andra talar i sin tur till mig. Man väljer själv vem man vill lyssna på, djävulen eller Gud. Under hela eller delar av mitt liv har jag kämpat med diverse olika saker. Och djävulen har de senaste 32 dagarna kommit till mig där jag har varit som svagast. Ett exempel är att mitt drömjobb sedan jag var liten har varit att vara lärare av något slag, jag har levt med drömmen under hela mitt liv. Att en rektor nu kommer och säger att jag får hela Sveriges befolkning att tappa sin tillit till hela läraryrkeskåren och att jag uppviglar till hat och hot mot barnet och dess familj där problemet med "hen" började. Bara Gud vet vilken smärta jag kände, det var en pil rakt i hjärtat på mig. Detta är bara ETT exempel, en pil, som jag har fått ta emot. Pilarna har kommit från alla möjliga håll, det har kommit från skola, vänner, syskon, kristna, icke-kristna, närmaste familj. Jag har aldrig i mitt liv haft så många pilar skjutna på mig som under dessa 32 dagar. Det gick så långt att jag satte mig i Svenska kyrkans kyrka tisdag eftermiddag förra veckan och skrek och grät ut till Gud att dessa pilar är för många och de kommer intensivt och kraftfullt, att jag inte orkar mer. Och jag började starkt tvivla på ifall det jag höll på med faktiskt var värt det.

Välkommen in till djävulens territorium. Djävulen vet att framtiden ligger i barnens händer. Djävulen vet att det är barnen han behöver vilseleda för att leda ett land i fördärv.

Hur har jag då i all sin dar orkat kämpa vidare? Jo, jag kunde min bibel. Varje attack som jag fick svarade jag med DET STÅR SKRIVET. Det var en kristen person igår som försökte få mig att lämna min man, endast för att min man är muslim och jag svarade DET STÅR SKRIVET att Gud ogillar skilsmässa. Det finns alltså kristna personer som inte kan sin bibel eller som har örat mer lutat åt djävulens håll.

Men räcker det med att jag bara kan min bibel? Nej, eftersom att jag inte är Jesus, så behöver jag människor, både kristna och icke-kristna, som Gud skickar till mig med uppmuntran att fortsätta och som stöttar mig i bön och/eller med kloka råd. Ni vet vem ni är! Tack!

Mitt starkaste råd till er som ger er in i djävulens territorium, läs Bibeln och svara DET STÅR SKRIVET. Ni kommer att få pilar som skjuts rakt mot hjärtat för att döda er, jag var inte beredd på att det skulle vara så kraftfullt, låt mig med detta brev förbereda dig på det, dina svagheter är inte mina svagheter, det som är smärtsamt för mig kanske är lätt som en plätt för dig, jag vet inte vad du har för svagheter, men djävulen vet, underskatta inte djävulen, var istället beredd och lyft Bibeln som din sköld.

Och var vid gott mod för DET STÅR SKRIVET: Första Korintierbrevet kapitel 10 vers 13, Bibel 2000 *"Gud är trofast och skall inte låta er prövas över förmåga: när han sänder prövningen visar han er också en utväg, så att ni kommer igenom den."*

När Gud låter djävulen pröva oss, precis som djävulen fick tillåtelse att pröva Jesus, då kommer Gud att låta oss komma igenom, om vi svarar med Bibelns ord och fortsätter ha örat mot Guds röst.

En snabb bild som jag ritade nu på 10-15 min för att illustrera min text. Blev inspirerad av en bild som en kvinna mailade mig på Facebook.

Utöver mitt facebookinlägg:

Obs! Måste bara understryka att djävulen och demonerna inte kan läsa våra tankar eller se in i framtiden, inte heller kan människorna läsa varandras tankar eller se in i varandras framtid, det är endast Gud som kan det. Det vore ju omöjligt att leva på denna jord om någon förutom Gud (som är full av kärlek och nåd mot den som omvänder sig) kunde läsa mina tankar eller se in i min framtid. Djävulen och demonerna kan däremot gissa sig fram till vad jag känner/tänker på genom att läsa av mitt kroppsspråk i olika situationer och genom att titta på min bakgrund/historia hur jag

har talat/agerat tidigare i olika situationer, detta är inte förbehållet dem utan även människor kan göra detta med varandra.

Endast Gud kan läsa våra tankar: *”Ge var och en vad han förtjänar, för du känner hans innersta, ja endast du känner hans innersta”* 1 Kungaboken 8:39, Nubibeln.

Endast Gud kan se in i framtiden: *”Kom ihåg det förgångna, för jag är Gud, och det finns ingen Gud lik mig. Jag berättar i förväg vad som kommer att hända, förutsäger det som ännu inte har skett”* Jesaja 46:9-10, Nubibeln.

Varken människor eller demoner kan se in i framtiden: *”Skryt inte över morgondagen, du vet ju inte vad den för med sig”* Ordspråksboken 27:1, Nubibeln.

Däremot, kan demoner göra under och tecken till en viss gräns. Djävulens makt är begränsad. Moses gjorde under som faraos rådgivare kunde återskapa. De kunde färga vattnet rött och få upp grodor (2 Moseboken 7:11, 7:22, 8:7). Men från tredje plågan och framåt kunde de inte imitera det Gud gjorde (2 Moseboken 8:18). Jesus varnar oss att inte tro på alla människor som gör under och tecken som om det vore från Gud, för ibland är det faktiskt från djävulen och demonerna (2 Thessalonikerbrevet 2:9). Jesus säger även att det går att göra under och tecken utan att ha en personlig relation med Jesus (Matteusevangeliet 7:22-23).

Det sista stycket om tecken och under var jag tvungen att ta hjälp av en vän för att få det klart. Jag kände att jag skulle skriva ner det i denna bok, men samtidigt var jag så osäker på om det verkligen stämde, min syn var grumlig och jag behövde hjälp att se klart. Djävulen bygger upp onda tankebyggnader i våra liv (hjärntvätt/indoktrinering), det kan även drabba de kristna, det gör att vi blir okunniga. Även Jesus visste om detta när han blev korsfäst, han bad *”Fader, förlåt dem, för de vet inte vad de gör”*, Lukasevangeliet

23:34, Nubibel. Och aposteln Paulus bekräftade Jesus ord om folkets okunnighet/hjärntvätt *"Mina syskon! Jag vet att både ni och era syskon agerade i okunnighet"*, Apostlagärningarna 3:17, Nubibel (+ Apostlagärningarna 13:27-28).

I mitt liv har jag bara sett tecken och under i den kristna gemenskapen. Jag har alltid tänkt att sådant endast görs genom kristna. Detta är djävulens onda tankebyggnader som han planterat i mitt huvud via samhället. "Det finns inget övernaturligt!" säger samhället. Helt otroligt att jag inte har kunnat se vad som faktiskt står i Bibeln! Kan mina ögon förblindas på det viset trots att jag är kristen? Det står ju så tydligt i Bibeln!

Att jag ens kom på att ta med ovanstående stycke i boken är för att något hände under sommaren 2022. Jag såg en trollkonstnär göra ett trick (det var inte första gången som jag såg en trollkonstnär uppträda), och plötsligt var det som att det uppenbarades för mig att något han gjorde inte var ett trick, jag såg att hans trick bröt mot naturlagarna, det var övernaturligt. Jag frågade min man om han såg vad jag såg, men han sa att det helt enkelt bara var ett riktigt bra trick. Men jag tänkte på det i flera veckor fram, jag vet vad jag såg, det var inget trick. Jag var så konfunderad, mina tankar gick på högvarv "Men han var så rolig och såg så snäll ut! Är han kristen? Men i så fall, varför gör han något övernaturligt för underhållning? Bibelns tecken och under görs ju aldrig för underhållningens skull. Men kan det vara möjligt att han faktiskt inte är kristen? Men demonerna har väl inte fått makt av Gud att bryta mot naturlagarna...eller? Kan det vara möjligt att han har kontakt med demonerna som hjälper honom att göra detta? Men han är ju så snäll! Det kan väl inte vara så?" och så vidare.

Jo, det är möjligt att se snäll ut och göra tecken och under. Om djävulen kan komma klädd som ett oskyldigt får så kommer hans

följeslagare att kunna göra det: *"Satan själv förklarar sig ju till en ljusets ängel"* 1 Korintierbrevet 11:14b, Nubibeln.

Har djävulen lurat majoriteten av det svenska samhället att tro att det inte finns något övernaturligt i världen, och varför i så fall? Jo, min gissning är att när djävulen en dag kommer med samlad kraft och ger allt vad han har i sin makt kring det övernaturliga, då kommer många att bli väldigt häpna av vad de ser. De kommer att låta sig bli lurade och dras med i det, den som inte har valt Jesus har frivilligt låtit sig få bli lurad/förblindad av djävulen. Människor kommer att vara så ovana vid det övernaturliga att de kommer att tro att det är en gud som talar. Vi kristna behöver hjälpa varandra att hålla ögonen rena, och detta sker genom att vi behöver samlas ofta i den kristna gemenskapen så att vi kan undervisa om allt i Bibeln (ingen undervisning får undanhållas) samt lyda Bibeln både enskilt och tillsammans. Att lura en hel befolkning, inklusive de kristna, att de inte får samlas, var ett mycket smart drag av djävulen och hans gäng. Minns ni när myndigheterna beordrade att inga samlingar i kyrkorna fick äga rum för att det var "farligt" att friska människor samlades? Corona-pandemin kallades det för. Kyrkornas herdar/ledare valde att lyda myndigheterna istället för att lyda Gud, de valde att stänga kyrkorna, och djävulen fick sig ett gott skratt. *"Låt oss inte överge våra samlingar, så som vissa brukar göra"* Hebreerbrevet 10:25a, Nubibeln.

Observera att jag INTE påstår att alla trollkonstnärer har kontakt med demoner, det finns även de som helt enkelt är riktigt duktiga på att göra naturliga tricks som lurar ögonen och är underhållande för oss i publiken. Men jag kan tänka mig att det finns en frestelse för trollkonstnären att vilja göra större och bättre tricks vilket eventuellt kan leda in på den mörkes väg, men det behöver det alltså inte göra.

39. Gift med en icke-kristen

Det står skrivet:

Har ni inte läst i Skriften? Svarade Jesus, att från början skapade Gud dem till man och kvinna, och att en man därför lämnar sin far och mor och håller sig till sin hustru, så att de två blir till ett kött. De är alltså inte längre två utan en kropp. Och vad Gud har förenat, får människan inte skilja åt.

Matteusevangeliet 19:4-6, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, du har inget att göra med en icke-kristen. Du vill ju kunna be tillsammans med en kristen make och kunna uppfostra ditt barn enligt kristna värderingar. Du vill ju så gärna läsa Bibeln och gå till kyrkan och engagera dig i kristna människor tillsammans med en kristen man. Ditt liv blir så mycket enklare om du bara skiljer dig. Skilj dig!

Det är nu tidig morgon den 9 juli. Mitt sommartal på Swebbtv kom ut igår kl. 13 och det har än så länge haft 3500 visningar. Många har kommenterat och tackat mig för sommartalet. Men min man vet ännu inte om att sommartalet kommit ut. Jag har berättat för honom att det kommer ut i juli, men inte sagt när. Jag har endast sagt till honom att det ska handla om yttrandefrihet, mer än så vet han inte. Jag är rädd för att säga till honom att talet har kommit ut. Inte rädd för att han ska skada mig fysiskt, det har han aldrig gjort. Men att vi ska hamna i bråk och tjafs igen, precis som när jag gick ut i det offentliga i augusti 2021. Hela hösten 2021 var vi ständigt i tjafs med varandra. Han var irriterad för att jag gick ut i det

offentliga utan att först ha berättat det för honom, och det enda han ville var att jag skulle sluta vara offentlig på Facebook och sluta göra intervjuer i media. Det slutade med att vi var på väg att skilja oss under hösten, det var jag som ville det, jag klarade inte av att ha en kamp ute i media och en kamp hemma. Men Gud uppenbarade för mig att en skilsmässa inte var enligt Hans vilja, och därför fullföljde jag det inte. Sedan mitt avsked på skolan hade jag pratat med min man i flera månader om att jag behövde gå ut i media och försökt få hans godkännande, men godkännandet kom inte, och samtidigt fortsatte Gud att påminna mig om att jag behövde göra det, då gjorde jag det helt enkelt utan att min man fick veta något om det. Jag måste lyda Gud mer än människan. Under våren 2022 var min man lugnare, han var fortfarande inte glad över att jag var offentlig på Facebook, och han uppmuntrade mig aldrig till att bli intervjuad av fler mediekkanaler, men han hade kommit in i ett accepterande tillstånd. Något jag verkligen uppskattade är hur min man alltid var välvillig till att jag ofta pratade med Mats Selander. För mig kändes det som att min man ändå förstod att jag behövde stöd av Mats för att jag inte skulle falla. Det verkade som att en del av min man led med mig och förstod mig, men en annan del av min man var irriterad och tjafsade med mig.

Då började Mirjam och Aron att kritisera Mose därför att han tagit en kushitisk kvinna till hustru. De sa: "Är det bara genom Mose som Herren har talat? Har han inte talat genom oss också?" Herren hörde det. Mose var den mest ödmjuka människa som fanns på jorden. Herren sa genast till Mose, Aron och Mirjam: "Gå ut alla tre till uppenbarelsetältet!" Då gick de tre dit. Herren steg ner till dem i en molnpelare och ställde sig vid ingången till tältet. Han kallade på Aron och Mirjam. De steg då fram och han sa: "Hör nu mina ord! Om det finns en profet bland er uppenbarar jag mig själv för honom genom syner och drömmar. Men inte så med min tjänare Mose. Han har förtroende här i mitt hus och med honom talar jag ansikte mot

ansikte i klartext och inte i gåtor. Han får se Herrens gestalt. Hur vågar ni då kritisera min tjänare Mose?" 4 Moseboken 12:1-8, Nubibeln.

Jag säger inte att jag är den mest ödmjuka människan som finns på jorden, utan det jag vill säga är att jag, i likhet med Mose som fick vara en frontfigur, också är gift med en utomstående. Många människor, både icke-kristna och kristna, har frågat mig varför jag som kristen valde att gifta mig med en icke-kristen. Några av de kristna har till och med varit dömande mot mig. De kristna som har frågat mig, och ibland anklagat mig, har refererat till vad Bibeln säger om det. Om man läser vidare i 4 Moseboken 12 så ser man att Gud straffar den som tror sig veta bättre än Gud när det kommer till vem Gud väljer ut som sina profeter/ledare.

Egentligen behöver jag inte förklara min situation, men jag gör det ändå så att ni har större förståelse för mig och för andra i liknande situation. Jag träffade min man december 2010 (vi har alltså varit tillsammans nu i 12 år). Jag hade varit kristen i fem år och Bibeln var fortfarande ganska massiv för mig att ta in. Det var mycket med mig själv som jag behövde jobba med, det fanns mycket i Bibeln jag behövde applicera i mitt liv.

Bibeln är inte en lätt bok att förstå. Jag kunde inte förändra allt hos mig på en gång, och jag kunde inte förstå allt i Bibeln på en gång, saker och ting fick ta sin tid. Jag har märkt att många kristna idag tror att Bibeln är hur enkel som helst att förstå och ta till sig, att det på något sätt går över en natt, de kan till och med få för sig att plötsligt läsa en bibelvers för en icke-kristen och sedan verkligen tro att den icke-kristna personen har förstått allt som bibelversen vill säga. Bibeln är inte lätt att förstå, det krävs ofta någon som har gått före som kan förklara Bibeln för en, och det tar tid. Även Jesus lärjungar hade ibland svårt att förstå Jesus, och de vandrade med honom i tre år.

En kommentar som jag såg under mitt sommartal på Swebbtv påminde mig om hur svårt det ibland faktiskt kan vara att förstå Bibeln: "Jag kan se mig som kristen med hela det budskapet det innebär. Men kristendomen känns så främmande. Fariseer, israeliter, assyrier, samariter...Detta är inget som knyter an till mig". Till och med författaren Paulus, som skrev tretton av böckerna/breven i Nya Testamentet, är svår att förstå enligt Petrus i 2 Petrusbrevet 3:15b-16 *"Det har ju också vår käre bror Paulus skrivit till er om, med den vishet han har fått ifrån Gud. Det gör han i alla sina brev när han talar om dessa ting. Det finns en del i hans brev som är svårt att förstå, sådant som okunniga och labila människor förvränger, precis som de förvränger annat som står i Skrifterna, till sitt eget fördärv"*, Nubibeln. Jag gissar att mina ord i denna bok också kommer att vara svåra att förstå för vissa människor.

Ju mer man lyder Gud i Bibeln desto mer förstår man. Lydnaden öppnar upp dörren till en större vishet. Paulus talade om att det inte går att ge några avancerade budskap till de som inte hade kommit långt i sin lydnad och han liknar de omogna kristna med bebisar som endast klarar av att ta in mjölk: *"Syskon, jag kunde inte tala till er som till andliga människor, utan jag fick tala till er som till människor som fortfarande drivs av sin mänskliga natur, som till små barn i Kristus. Jag fick mata er med mjölk, inte med fast föda, för den klarade ni inte av. Och den klarar ni inte ens nu, eftersom ni fortfarande har kvar er gamla natur. Om ni är avundsjuka på varandra och bråkar, har ni väl fortfarande kvar er gamla natur och lever som de andra?"* 1 korintierbrevet 3:1-3, Nubibeln. Jag menar att om omogna kristna har svårt att förstå Bibeln på grund av olydnad, hur mycket värre är det då för de som inte vill ha något med Gud att göra att försöka förstå Bibeln?

Hade jag vuxit upp med Bibeln i min barndom och fått tid till att applicera Bibelns värderingar i mitt liv så hade jag inte varit gift med en icke-kristen idag, det betyder inte att jag talar illa om min man,

det jag vill säga är att Guds ord är till för vårt eget bästa och det är viktigt att vi lyder allt som står i den. Hade Mose inte vuxit upp i sitt adopterade hem hos Faraos egyptier och spenderat en stor del av sitt vuxna liv med icke-hebréer i öknen, så hade Mose säkert gift sig med en hebré så som Gud ville. Men han växte upp och var förmodligen förvirrad på grund av sin uppväxt och position i livet, så som jag var. Han gjorde det bästa av sin situation, så som jag gjorde. I öknen träffade Mose en kvinna som inte var hebré och gifte sig med henne, och jag träffade min man där jag var placerad i livet.

Gud är tydlig i Gamla Testamentet med att hebréerna inte ska gifta sig med utomstående. Och det står tydligt i Nya Testamentet att kristna ska gifta sig med kristna:

Gör er inte till ett med dem som inte tror. Vad har rättfärdighet med laglöshet att göra? Vad har ljus och mörker gemensamt? Kan Kristus och djävulen dra åt samma håll? Kan en troende och en som inte tror dela något med varandra? 2 Korintierbrevet 6:14-15, Nubibeln.

En gift kvinna är bunden till sin man så länge han lever. Men om hennes man dör, kan hon gifta om sig med vem hon vill, bara det är med en troende. 1 Korintierbrevet 7:39, Nubibeln.

Här vill jag göra ett tillägg till de övriga, jag, inte Herren: Om en troende man har en hustru som inte delar hans tro men ändå vill leva med honom, får han inte skiljas från henne. Och om en troende kvinna har en man som inte delar hennes tro men ändå vill leva med henne, får hon inte skilja sig från honom. [...] Om den som inte tror däremot vill skilja sig, så låt den personen få göra det. Då är den troende mannen eller kvinnan inte bunden. 1 Korintierbrevet 7:12-15, Nubibeln.

I det sistnämnda bibelstycket understryker författaren (Paulus) att det är han och inte Herren som gör tillägget. Då tolkar jag det som att det bästa, för den som är gift med en icke-kristen, är att inte skilja sig. Men eftersom att det inte är Gud som säger det så tolkar jag det också som att Gud har gett en öppning för den kristna att skilja sig från den icke-kristna. Ska man då skilja sig endast för att den öppningen finns? Nej, men ibland måste man göra det. Det finns kristna som lever i fruktansvärda förhållanden med icke-kristna. Jag lever inte i ett sådant förhållande, men de som gör det ska överväga att rådfråga Herren om att få lämna det äktenskapet. Det beslutet är upp till var och en att göra i samråd med Gud. Jag har haft mitt snack med Gud och Gud har varit otroligt tydlig med mig att jag ska vara kvar i mitt äktenskap. Jag lider inte fysiskt av mitt äktenskap, men i det själsliga känner jag mig väldigt ensam. Det är till exempel ensamt att kämpa för att upprätthålla bibliska värderingar i hemmet, det är en ständig kamp, något som man inte behöver kämpa med när man lever med en kristen person.

Det har funnits en stor rädsla inom mig under alla mina år som gift, en rädsla att andra kristna ska tänka "Det går ju bra för Selma, då kan jag också gifta mig med en icke-kristen". Och rädslan blev större ju mer jag insåg att kristna på Facebook började se upp till mig. Nej, det går inte bra för Selma. Jag känner mig ensam. Jag känner mig ensam för att jag inte kan be till Gud med min man och för att jag inte kan gå till kyrkan med honom, och jag kan inte glädjas med min man när det finns goda nyheter, som att till exempel någon har döpt sig eller att någon fått ett bönesvar eller liknande, och jag kan inte ens diskutera Bibeln med min man. Jag vill följa Bibeln, men har ibland svårt att göra det fullt ut eftersom att min man har andra mål i livet som inte går hand i hand med Bibelns mål. De fyra första åren av min dotters liv talade jag inte med henne om Jesus, endast för att min man inte ville det. Han hotade inte mig. Han bara uttryckte sitt missnöje när jag sa att jag ville prata med henne om

Jesus, och då gjorde jag inte det. När hon var fyra år tog jag beslutet att jag hellre skiljer mig än att inte prata med min dotter om den jag älskar mest av alla, alltså Jesus. Jag tog upp det med min man och det slutade med att vi fortsatte vara gifta och jag började ta henne till kyrkan och började berätta om min tro för henne hemma. Jag försöker hela tiden träna upp min förmåga att se saker ur den andres perspektiv. Låt oss säga att min man har en tro som innebär att en flicka kan bli en pojke (transideologin). Och så lär han ut detta till vår dotter. Självklart skulle jag befinna mig i ett tillstånd av starkt missnöje dagarna i ända. Jag skulle inte kunna vara glad över det, inte ens en sekund. Och jag kanske skulle tjafsas med min man om det jämt och ständigt. Kanske är det så min man känner varje gång jag pratar med vår dotter om Jesus. Det är inte så konstigt.

Och i flera år har jag försökt förklara för min man att vår dotter inte är muslim för att hon har en muslimsk pappa och att hon inte är kristen för att hennes mamma är det. Han verkar tro att jag kan programmera henne till att bli kristen, det kan jag inte, hon har en fri vilja, vi äger inte henne. Hon kommer att få välja själv, men så länge som hon är med mig så kommer jag att ge henne det bästa jag har att ge, vilket är Jesus och Bibeln. Om jag dör idag så är det det jag vill att hon ska minnas från mig, oavsett vad hon väljer i livet, att jag gav henne det bästa jag hade. När det kommer till den fria viljan så är det ju så att nästan alla kristna som jag har träffat också tror att ett barn är kristen bara för att barnet är född i ett kristet hem, de tror att det är inprogrammerat sedan födseln, eller så tror de att man kan be tills att barnet en dag blir kristet. Detta tankesätt verkar finnas starkt hos både kristna och muslimer, alltså att den fria viljan inte existerar.

Min dotters dagis/förskoletid var en mycket svår tid för mig. Jag upplevde att Gud kallade mig till att vara hemma med min dotter och jag sökte i flera år efter ett godkännande från min man, det kom aldrig. Och jag klarade inte av att självmant släppa min Isak

ifrån mig. Jag behövde hjälp av min man att släppa mitt drömyrke för att vara hemma med min dotter, jag ville inte att hon skulle gå i förskola. Min man hade sina mål i livet och det krävdes två inkomster för det. Hade jag däremot haft en kristen man så hade jag förmodligen fått det stödet. Skulden ska dock inte läggas på min man. Hur kan jag kräva av honom att göra något som Bibelns Gud uppmanar till? Han är ju inte kristen! Jag kunde inte stanna hemma för min dotters skull, och nu slutade det med att jag istället fick stanna hemma för alla barnen i hela Sverige.

Min placering i livet är en ensamhet, även när jag skriver denna bok så har jag inte berättat något för min man om det och kommer nog inte att göra det heller innan boken trycks, för jag vet att han kommer att försöka hindra mig från att skriva den och trycka den, inte genom hot och våld, det har han aldrig gjort, men endast med sitt missnöje.

Det är som när jag gick ut i media förra året utan att min man visste om det, det var enda sättet för mig att göra det utan att känna mig frestad av min man till att inte göra det. Jag vill ju verkligen lyda Gud mer än människan och om det krävs att jag behöver göra något utan att min man vet om det så måste jag göra det, Gud kommer alltid att vara nummer 1 i mitt liv. Samtidigt kämpar jag dagligen med att vilja göra min man glad, ofta får jag välja mellan min man och Bibelns Gud, det valet är mycket svårt, det går inte att förstå det om man inte är i ett sådant förhållande.

Min man känner sig också ensam. Han vill också ha någon som delar hans tro. Jag har någon gång nämnt det tidigare för olika personer att det är som om en Sverigedemokrat och en Vänsterpartist är gifta med varandra, de är varandras motpoler. Det funkar om Gud är med och hjälper, men det är ändå oerhört svårt och ibland plågsamt. Det är en ensamhet som jag inte önskar någon kristen person. Och risken är farligt stor att man lämnar sin tro för att

behaga sin make/maka, vilket även Bibeln varnar om. Att jag fortfarande är kristen är endast tack vare Guds barmhärtighet. Gud vet att jag skulle ha agerat annorlunda kring giftermålet om mina förutsättningar hade varit annorlunda, och förmodligen är jag därför nu under Guds beskydd. Gud har varit med mig i mitt äktenskap och gett mig kraft och vishet, och nu får jag vara ett vittne för andra kristna att hålla sig på rätt kurs, så att man gifter sig med en kristen, alltså att gifta sig med en person som har valt att tro på och lyda Bibelns Gud. Enligt Koranen har min man rätt att skilja sig. Han kan lämna mig närhelst det passar honom, men han har valt att stanna kvar med mig, och vi har varit tillsammans nu i elva år.

Men att gifta sig med en kristen innebär heller inte per automatik att den man gifter sig med för alltid kommer att vara en kristen. Det finns flera bibelställen som berättar för oss om kristna som faller tillbaka, och som aldrig kommer att få förlåtelse för det. Även änglar har en fri vilja, de lever i direkt kontakt med Gud i himlen. Nu är några av dem dömda till att vara i Guds frånvaro, alltså till helvetet, för att de gjorde uppror mot Gud. *”Och de änglar som inte bevarade sin höga ställning utan övergav sitt rätta hem, dem håller han fängslade med eviga bojor i mörker fram till domen på den stora dagen”* Judas brev 6, Nubibeln.

Därför säger jag er: All synd och hädelse kan förlåtas, utom hädelse mot Anden, den är oförlåtlig. Den som säger något mot Människosonen kan få förlåtelse, men den som säger något mot den heliga Anden, kommer aldrig att bli förlåten, vare sig i den här tidsåldern eller i den kommande. Matteusevangeliet 12:31-32, Nubibeln.

Sannerligen säger jag er: Människor kan få förlåtelse för alla slags synder och hädelser, hur mycket man än hädar. Men den som hädar den heliga Anden kan aldrig i evighet få förlåtelse. Då gör man sig skyldig till en evig synd. Markusevangeliet 3:28-29, Nubibeln.

Om någon ser en annan troende begå en synd som inte leder till döden så ska han be, och Gud ska ge den personen liv, åt dem som inte begår en dödssynd. Det finns synd som leder till döden, och jag säger inte att man ska be för dem som begår sådana synder. All orättfärdighet är synd, men alla synder leder inte till döden. 1 Johannesbrevet 5:16-17, Nubibeln.

Om de som har flytt från den här världens omoral genom att lära känna vår Herre och Frälsare Jesus Kristus, än en gång blir infångade och besegrade, då är deras situation värre än förut. Det hade varit bättre för dem att aldrig få reda på rättfärdighetens väg, än att först lära känna den och sedan vända ryggen åt det heliga budet som de fått. 2 Petrusbrevet 2:20-21, Nubibeln.

Om vi med vett och vilja fortsätter att synda efter att vi har lärt känna sanningen, då finns det inte längre något offer för synderna. Nej, då väntar en fruktansvärd dom och en förtärande eld som ska utplåna Guds fiender. Redan den som vägrade att lyda Moses lag blev skoningslöst dödad, om två eller tre vittnen kunde bevisa hans skuld. Hur mycket värre ska då inte straffet bli för den som trampar på Guds son, vanhelgar förbundsblodet som han helgades i, och smäddar nådens Ande? Hebreerbrevet 10:26-29, Nubibeln.

Dessa bibelcitater har alltså med den fria viljan att göra som fortfarande existerar efter att vi har blivit kristna, vi kan som kristna välja att häda Den Helige Anden, alltså att bespotta/håna Guds tilltal till oss genom att vända tillbaka till det gamla livet. Men jag gissar att dessa personer som vänder tillbaka till det gamla inte är många.

När man väl har valt och fått smaka på Guds kärlek så tror jag inte att det är många som vill tillbaka till det gamla. Men vare sig de är få eller många så är det viktiga att vi kommer ihåg att dessa personer finns.

Men hur det än blir på jorden så är det ändå livet i himlen med Gud som gäller, livet på jorden är ytterst kort om man jämför med livet i himlen som varar i evighet. Och himlen har inga äktenskap. Om himlen säger Jesus:

”När de döda har uppstått, ska de inte gifta sig eller bli bortgifta, utan vara som änglarna i himlen.”

Matteusevangeliet 22:30, Nubibeln

40. Kan du be för mig?

Det står skrivet:

Om någon är sjuk, ska han kalla på församlingens ledare, och de ska be för honom och smörja honom med olja i Herrens namn. Deras bön, som bes i tro, ska göra den sjuke frisk, och Herren ska resa upp honom. Och om den sjuke har syndat ska han bli förlåten. Bekänn därför era synder för varandra, så att ni kan bli botade. Den rättfärdiges bön har stor verkan.

Jakobsbrevet 5:14-16, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, be för dina kristna bröder och systrar. Du är ju speciell, eftersom att du har blivit känd nu. Det är ett undantag när man blir känd, då gäller inte längre det bibelcitatet om att församlingens ledare ska be för de sjuka. Och hur kan Gud vara så elak att han inte låter dig be när du känner medlidande?!

Aldrig har en kristen främling frågat mig "Selma kan du be för mig?". Plötsligt när jag blev känd bland massor med människor när jag var i media så kontaktade kristna mig och frågade om jag kunde be för dem, för att de var sjuka eller för att deras anhöriga var sjuka. Jag förstod inte varför människor frågade mig det. I början svarade jag ofta att jag skulle göra det, men något kändes inte rätt med det svaret. Jag kände till bibelversen som handlade om sjukdomar, men samtidigt kände jag medlidande för dem som frågade mig om bön. Men Gud fortsatte att påminna mig om bibelversen och med tiden började jag mer och mer svara dem med just den bibelversen.

För bara en vecka sedan, från att jag skriver detta nu, fick jag en sådan fråga via sms: "Selma, kan du be för min systers man om helande. De är troende. Vi fick nyheter i tisdags att han har hjärntumör." Jag svarade: "Det bibliska är inte att jag som främling är med och ber för hans sjukdom. Det bibliska är Jakob 5:14-16. Han behöver vända sig till sin församlings ledare som ska be för honom. Och har din systers man syndat så behöver han också bekänna sina synder inför en eller flera i sin egen församling för att överhuvudtaget bli botad. Jag vill inte låta hård och elak, tvärtom vill jag vara kärleksfull och visa dig den ordningen som Gud visar oss i Bibeln. Gud välsigne dig."

Hade jag fortsatt att svara folk att jag ska be för dem så hade säkert många kristna börjat göra mig till ett helgon eller till en idol. Att jag känner medlidande för de kristna betyder inte att jag därför ska ignorera Guds ord. Varje del av Guds ord som ignoreras leder till konsekvens av ett visst slag, och ignorandet av just denna del av Guds ord har förmodligen helgondyrkan som konsekvens.

Men vad händer om de icke-kristna kontaktar mig och vill att jag ska be för dem? Jo, då ber jag för dem självklart. De har ju ingen församling att gå till, de vet inget om Bibeln, de är inte kristna. Det är klart att jag ber för dem, och Bibeln säger att många kommer att bli helade när vi ber för de icke-kristna som söker Gud.

Min förståelse av kapitlets inledande bibelcitат är att det handlar om någon som eventuellt bär på synd och som behöver bli fri från sin sjukdom, den personen går till ledarna i församlingen och bekänner sin synd för att bli helad. Det finns dock ett annat bibelställe som säger att några kommer att få gåvor att bota sjuka (1 Korintierbrevet 12:28), och då behöver det alltså inte vara ledarna i församlingen som får dessa gåvor. Församlingen liknas vid en kropp som har olika funktioner och det är Gud som ger flera olika slags gåvor till de kristna i den. Detta bibelcitат behöver däremot

inte ha något med synd att göra. Det finns faktiskt de människor som har sjukdomar/skador men som inte har någon medveten synd som de bär på. Jag minns till exempel att jag var med i en kyrka för åtta år sedan, jag hade haft min dotter i 9-12 månader sedan hon föddes. Hon var en sådan bebis som ville bli buren nästan 24 timmar om dygnet sedan födseln, jag bar henne till och med sovandes sittandes i sängen om nätterna för att hon inte skulle börja gallskrika, vilket pajade min rygg. Jag berättade om min skadade rygg för en kvinna i den kyrkan som jag gick till (observera att jag inte kontaktade någon känd kristen), och hon hänvisade mig till en ung kille i 20-års åldern i samma församling, hon menade att han hade gåvan att bota sjuka.

En söndag då jag var på gudstjänst i kyrkan så gick jag fram till honom och frågade om han kunde be för mig. Han lade sin hand på min axel och bad för mig, dagen efter var jag frisk i ryggen. Min skada hade alltså inte något att göra med en synd hos mig. En synd var det ju definitivt, det var den världsliga synden. Alltså, i en kärleksfull perfekt värld så hade jag haft stöd och avlastning av andra kvinnor för att jag inte skulle behöva bära på min dotter dygnet runt. Jag blev skadad eftersom att vi lever i en värld med många som är hatiska, avundsjuka, giriga, egocentriska och så vidare. Ju längre ifrån Gud man lever desto fler personer skadar man i sin omgivning. Jag säger inte att jag är bättre än andra, jag har med stor sannolikhet också skadat andra personer på grund av girighet/egocentriskhet/avundsjuka eller annan synd, både som kristen och icke-kristen.

På tal om vem det är som skadar andra. I just den kyrkan, där jag blev helad i ryggen, brukade jag gå till en kvinnogrupp bestående av kanske 10 kristna kvinnor, som träffades varannan vecka i deras hem för att umgås, styrka varandra och be för varandra. Jag hade gått till den gruppen i ungefär ett år innan jag födde min dotter. När jag födde min dotter hade jag inte längre möjlighet att gå till den

gruppen, för hon tog all min energi, jag hade ingen som kunde avlasta mig. När jag återvände till gruppen då min dotter var runt 9-12 månader så frågade jag kvinnorna varför de inte hade funnits där för mig när jag behövde dem som mest. Svaret jag fick var att gruppen endast är till för att man ska be, de menade alltså att det inte är en hjälpar/familjegrupp. Jag grät och svarade tillbaka att detta var obibliskt och att Gud fördömer detta. Jag sa att de hade gjort Gud till deras slav genom att endast be och inte agera. Jag upplevde dem som hycklare. Jag ville inte vara med i en kyrka som struntar i handling och bara satsar på bön. Om jag har ett glas vatten i min hand, ska jag då strunta i att ge den till min syster och istället be till Gud att Han ger det? Handling och bön går hand i hand. Det ena funkar inte utan det andra, det är viktigt att komma ihåg. Jag var besviken och lämnade den kyrkan. Men det intressanta är att Gud helade mig i samma kyrka som hade orsakat skadan hos mig från början (pga. kvinnornas brist på handling). I efterhand undrar jag om det var rätt av mig att lämna den kyrkan, jag kanske borde ha stannat och kämpat lite till. Men jag kände att jag inte kunde vara en del av en grupp som försummat handlingen, jag kunde inte stå upp för deras sätt att tillämpa Bibeln, jag skämdes över att vara en del av den gruppen, och jag kände en Guds frid över att lämna dem.

Och nu till frågan vad Bibeln egentligen säger om bön (utöver det jag tog upp i kapitel 25). När ska vi kristna be för varandra och vad ska vi be om för oss själva? Vad har Gud för ordning? Jag lägger upp det punktvis med bibelcitat som bevis:

Be för andra troende som syndar

”Om någon ser en annan troende begå en synd som inte leder till döden så ska han be, och Gud ska ge den personen liv, åt dem som inte begår en dödssynd. Det finns synd som leder till döden, och jag säger inte att man ska be för dem som begår sådana synder. All

orättfärdighet är synd, men alla synder leder inte till döden.” 1 Johannesbrevet 5:16-17, Nubibeln.

Observera att det understryks att vi inte ska be för de troende som har vänt tillbaka till sitt gamla liv, alltså de som förnekar Den Helige Anden och inte vill ha något med Honom att göra. Dessa hädar Den Helige Anden och kommer inte att bli förlåtna. De vi ska be för är de kristna som fortfarande är troende men som av någon anledning har börjat synda, till exempel tjuva, ha sex utanför äktenskapet, blivit giriga, börjat dricka sig fulla etc. Det finns till exempel många kristna idag som har dragits med i Pride-strömmen, de går med i Pride-tåget med hejarop och de bejakar hbtq-livsstilen. Detta är synd. Dessa kristna ska vi be för, att Gud väcker dem, och förhoppningsvis väljer de att sluta synda. En dag kanske jag själv hamnar i synd, då önskar jag att det finns kristna som ber för mig. Vi är beroende av varandra.

Be, i enlighet med Guds vilja, och du ska få det

”Detta är den frimodighet vi kan ha inför honom att om vi ber honom om något, i enlighet med hans vilja så hör han oss. Och om vi vet att han hör oss, vad det än gäller, då vet vi också att vi får det vi har bett honom om.” 1 Johannesbrevet 5:14-15, Nubibeln.

”Ni vill ha, men ni får ingenting. Ni dödar och är avundsjuka, men får inte vad ni vill ha. Ni grälar och strider men blir ändå inte tillfredsställda, eftersom ni inte ber. Och när ni ber, får ni ändå inget, eftersom ni har felaktiga motiv. Ni är bara ute efter att tillfredsställa era egna begär.” Jakobsbrevet 4:2-3, Nubibeln.

”Oroa er inte för någonting, utan be och vädja alltid till Gud, tacka honom och låt honom veta vad ni behöver.” Filipperbrevet 4:6, Nubibeln.

Du ska alltså inte be om en dyr bil för att du vill gå runt och glänsa med den, det är att tillfredsställa sina egna begär. Du kan däremot be om en dyr bil om motivet är att du har ett uppdrag hos Gud bland de rika, alltså till exempel för att dessa rika personer ska få ett förtroende för dig som kristen så behöver du en dyr bil. Kanske är det denna dyra bil som blir nyckeln till att de så småningom börjar lyssna på ditt budskap om Jesus. Eller så är det bara så enkelt som att du inte har råd att handla mat för dagen, då kan du också be till Gud, låt Honom veta vad du behöver.

Då kanske man undrar varför Gud inte ger oss det automatiskt, mat är ju trots allt en nödvändighet. Varför måste vi be om det? Ja, mat är nödvändigt och sunt förnuft säger oss att en god Gud inte skulle låta oss gå utan mat. Men kanske är det så att du hamnade i den fattiga situationen från första början för att du övergav Guds ord, till exempel så kanske du hellre ville festa och knarka med dina pengar, vilket ledde till att du blev fattig. I så fall vill Gud att du säger förlåt och uttryckligen ber Honom om hjälp, det är också sunt förnuft.

Hela Bibeln säger åter och åter igen på olika ställen att vi ska be för varandra, och då gäller det också att vi ber för varandra i enlighet med Guds vilja. Jag har frågat tre av mina kristna vänner att be för mig under mitt skrivande av denna bok. Jag är inte ute efter att glänsa med att jag skrivit en bok, det är till och med så att min mänskliga natur (min själ) helst föredrar att inte skriva denna bok, för själen vet att jag förmodligen kommer att få människor som börjar hata mig.

Mitt uppdrag med denna bok är att hjälpa kristna att förstå Bibeln och hur vi kan förhålla oss till den tid vi lever i. Får jag bönesvar kring denna bok under tiden som jag skriver, då innebär det att mitt bokprojekt är enligt Guds vilja.

Om vi håller Guds bud så får vi bönesvar

”Mina kära, om vårt hjärta inte dömer oss så kan vi vara frimodiga inför Gud, och vad vi än ber om ska vi få av honom, eftersom vi håller hans bud och gör det som behagar honom.”

1 Johannesbrevet 3:21-22, Nubibeln

Om vi lever i synd som vi inte vill släppa, till exempel att vi tjuvar, lever i sexuell omoral, dricker oss fulla, sprider lögn och förtal och så vidare, då kommer Gud inte att ge oss bönesvar förrän vi slutar upp med det vi gör. Självklart gör vi alla fel då och då, och vi ber om förlåtelse för det och går vidare. Men att leva i en synd och inte vilja lämna den synden är något helt annat än att göra fel någon gång och be om förlåtelse för det. De ovanstående exemplen på synd är dagens kristna överens om att de är synd. Men idag finns det dock en splittring inom kristenheten där alltför många kristna väljer att leva ett homosexuellt liv eller att bejaka den livsstilen, de påstår att Bibeln inte talar om det som en synd. Dessa människor ska man bemöta med bibelcitat.

”Har ni alldeles glömt att den som inte följer Guds vilja inte får tillhöra hans folk? Bedra inte er själva. Ingen som lever i sexuell lösläpphet, som tillber avgudar, som är otrogen i sitt äktenskap eller som ägnar sig åt homosexualitet får tillhöra Gud.” 1 Korintierbrevet 6: 9, Nya Levande Bibeln.

Denna vers tar alltså upp att man 1. Inte får gå runt och ha sex till vänster och höger (sexuell lösläpphet) 2. Man ska inte vara otrogen mot den man är gift med 3. Man får inte ha sex med någon av samma kön.

För att sammanfatta versen så säger den alltså att man endast får ha sex med den man är gift med, och att det måste vara någon från det motsatta könet. Vill den kristne inte tro på detta så kan du också

plocka fram och visa bibelverserna: 1 Timoteusbrevet 1:8-10, Romarbrevet 1:18-32, 3 Moseboken 18:22.

En person som vägrar att acceptera Bibelns ord kommer, enligt Bibeln, inte att få bönesvar i fortsättningen.

Be att demoner lämnar en person

En man i folkhopen sa då: *"Mästare, jag har tagit med min son hit som är besatt av en ond ande som gör honom stum. Varje gång anden går till attack, slår den honom till marken och får honom att tugga fradga och gnissla tänder, och han blir alldeles stel. Jag bad dina lärjungar att driva ut den onda anden, men de klarade det inte." [...] När Jesus sedan kom hem och blev ensam med sina lärjungar, frågade de honom: "Varför kunde inte vi driva ut den?" Jesus svarade: "Den sorten kan bara drivas ut genom bön."* Markusevangeliet 9:17-29, Nubibeln.

Jesus har gett oss kristna makten att driva ut demoner genom att endast säga till demonen "Jag befäller dig att lämna människan i Jesus Kristus namn!" Men som vi ser här så går det inte alltid bara genom en befallning, utan ibland krävs det bön.

Vad är då en demon egentligen? En demon är en andevarelse. Demonerna är de änglar som med sin fria vilja valde att säga nej till ett liv med Gud i himlen. Precis som det finns människor som med sin fria vilja säger nej till ett liv med Gud. Varför man tackar nej till ett liv med Gud kommer för alltid att vara ett mysterium för mig. Men nu är det så att vi får acceptera att dessa människor och änglar finns, och att dessa änglar har fått byta namn till demoner.

Vi består ju av kropp, själ och ande. Vår kropp kan vi ta på, den är synlig för våra ögon. Däremot kan vi varken ta på eller se själen eller

anden. Själens är våra tankar, vår personlighet, våra livserfarenheter, våra känslor och så vidare. Vår ande är den delen av oss som har kontakt med Den Helige Anden, men också med demonerna. Om jag säger att jag endast har två armar så kan det bevisas genom de två sinnen syn och känsel, man kan se och känna att jag faktiskt har två armar. Men om jag säger att jag tänker på ett minne jag hade hemma hos min mormor som liten, så kan ingen bevisa att jag faktiskt tänker på det, det sker i min själ. Om jag säger att Gud har sagt till mig att gå ut i media så kan ingen bevisa det heller, det sker i min ande. Det som sker i själen och anden är bortom vår fysiska värld. Demonerna lever i andens värld som inte är synlig i fysikens värld.

Det problematiska är nu att det är lätt hänt att förväxla själ och ande. Det kanske är lätt för dig att se skillnad på dessa två, men det har varit riktigt svårt för mig. Jag ska ta upp två händelser ur mitt liv för att försöka förklara skillnaden på ande och själ.

Det fanns en tid när jag var mellan 20-25 år (jag var kristen) då jag tänkte speciella tankar när jag kom upp på hög höjd. När jag gick på loftgångar till byggnaderna på de högsta våningarna så brukade jag tänka "Undrar vad som skulle hända om jag hoppade ner från loftgången? Vad skulle gå sönder i min kropp? Skulle jag överleva? Hur skulle det kännas? Hur lång tid skulle det ta för mig att läkas?" och så vidare. Dessa tankar hade jag verkligen inte för att jag planerade att hoppa. Dessa frågor kom av ren nyfikenhet. Jag var nyfiken på hur fysiken fungerade, dessa tankar kom ur själen. Och jag märkte att ju mer jag tänkte på det desto räddare blev jag för de höga höjderna.

Nästa händelse ägde rum för bara två år sedan, jag satt ensam i bilen, skulle precis köra iväg och plötsligt från ingenstans blev jag arg, och något inom mig sa att jag skulle slå sönder bilens fönster-ruta. Det lät som mina egna tankar och jag var jättestad att slå

sönder fönsterrutan. I mitt huvud tänkte jag dock "Vad är det för fel på mig? Detta har aldrig hänt mig förut. Och jag har aldrig i mitt liv önskat slå sönder bilens fönsterruta. Varför känner jag mig så arg?".

Jag förstod direkt att detta definitivt inte kom från Gud eftersom Bibelns Gud inte fyller mig med ilska och våld, jag kan Bibeln och jag känner Gud efter så många år med Honom. Det var som ett krig som pågick i mitt huvud, och mitt i det kriget försökte jag med min själ luska ut vad problemet var. Och så plötsligt kom det upp för mig att jag inte hade bett till Gud den senaste veckan, vi hade precis flyttat till Järna och det hade varit mycket att tänka på vilket gjorde att jag prioriterade bort min dagliga morgonbön, jag brukar annars alltid börja varje morgon med att be Gud om beskydd över mig och min familj från det onda.

Jag insåg att dessa våldsamma tankar inte kom ur min själ, det var tankar som demonerna planterade i min ande, men de lät för mig som om de kom ur min själ. När jag kom på det så sa jag direkt "I Jesus namn ber jag att demonerna försvinner". Allt försvann direkt. Jag var lugn efter det. Jag var dock ganska skakad efter händelsen. Jag fattade inte hur de kunde påverka mig på det sättet och hur det inte gick att se om det var själen eller anden. Och var det verkligen så att dörren till min ande kunde öppnas på det viset till demonerna om jag inte bad Gud om beskydd varje morgon trots att jag var kristen?

Det var en ny erfarenhet för mig. Jag vill faktiskt påstå att det inte går att se skillnad på själ och ande om man inte känner Bibelns Gud. I början på min tid i det offentliga hade jag svårt att förstå vad som var mina tankar (själen) och vad som Gud (Den Helige Anden) talade till min ande. Det var något som jag lärde mig att förstå med tiden. Under min mediatid blev jag väldigt hårt angripen av demonerna, ibland genom att de talade till mig som i ovanstående

exempel, men oftare genom att de talade till mig genom andra människor. Det var extra speciellt under hösten 2021, det kändes som att hela Sveriges demoner hade samlats i en armé mot mig, jag hade aldrig tidigare i mitt liv varit med om så intensiva attacker. En frontfigur i Guds strid kommer att dra till sig en hel del demoner, och då gäller det att det finns många bönemänniskor runt den frontfiguren för att hindra demonerna från att knäcka en.

Be om mirakel och under

Då sa Jesus till dem: *”Sannerligen säger jag er: om ni tror och inte tvivlar, kan ni också göra så här med fikonsträdet, och mer än så. Ni kan till och med säga till det här berget: ’Upp med dig och kasta dig i havet’ och det kommer att göra det. Ni kan få vad som helst som ni ber om i era böner, om ni bara tror.”* Matteusevangeliet 21:21-22, Nubibeln.

Be om vishet

Kunskap är information som vi har sparar i vårt huvud. Alltså kunskap om hur man till exempel bygger en bokhylla, hur man använder det engelska språket med korrekt grammatik, hur man dresserar en häst på bästa sätt, eller kunskap om vad som står i Bibeln. Vishet är däremot något annat än kunskap. Det handlar om frågor som varför, när och hur. Det handlar om att säga rätt sak i rätt tid, avstå från att säga något när inget finns att säga, att väga saker mot varandra och att välja den minst skadliga vägen.

Om någon av er saknar vishet ska han be till Gud, som ger åt alla, generöst och utan förebråelser, och han ska få vad han ber om. Men han ska be i tro och inte tvivla, för den som tvivlar är som en våg på

havet som drivs hit och dit av vinden. En sådan ska inte tänka sig att få något av Herren, kluven som han är och instabil i allt han gör. Jakobsbrevet 1:5-8, Nubibeln.

Detta är en bön som jag minns att jag bad under mina första tio år som kristen. Jag ville bli vis som Salomo. Mitt motiv var att hjälpa människorna omkring mig. Jag bad samma bön som kung Salomo bad i Gamla Testamentet, att ge mig vishet för att hjälpa folket. Jag minns en händelse med min bror och min syster när jag var i 23 års åldern. Vi var och game:ade i en spelhall i stan en kväll, jag och alla mina syskon som hade rätt ålder inne satt alltså framför var sin dator och spelade. Min syster som är cirka 6 år yngre än mig hade blivit ledsen för något och min äldre bror hade tyckt att jag skulle kunna gå och prata med henne eftersom vi båda var tjejer och jag var hennes äldre syster. Jag gjorde som min bror sa till mig. Och jag minns att jag inte visste vad jag skulle säga, jag fick ur mig några fåniga meningar. Jag minns att min syster tittade på mig och sa: "Du vet ju inte ens vad du ska säga!". Jag kände mig dum. Jag kunde inte lösa hennes problem och jag visste inte ens hur jag skulle trösta henne. Den händelsen satte sig hårt i min själ. Och jag började be Gud om att få del av Salomos vishet: "Herre, fyll mig med vishet, så att jag kan hjälpa folket. Hur ska människor ledas till Jesus om jag framstår som dum?". Jag trodde verkligen att Gud en dag skulle ge mig bönesvar.

För att bli vis började jag med att läsa hela Ordspråksboken i Gamla Testamentet, en av de första meningarna i den boken säger att visheten börjar med att man fruktar Herren. Gudsfruktan är alltså inte att man ska darra av skräck som om man såg ett människoätande monster. Det är det problematiska med språk, att ordens betydelse förändras med tiden. En gång i tiden betydde ordet grym att man var ondskefull, idag betyder det att man är häftig/cool och om 30 år kanske det ordet betyder något annat. Min förståelse av att ha läst Bibeln på svenska (utan att jag har kunskap i Bibelns

originalspråk) är att ordet gudsfruktan är ungefär en sammansmältning av dagens betydelse av orden respekt, heder, tillit, lydnad och frivillighet. Ta dessa fem ord, koka ihop dem i grytan och fram kommer ordet gudsfruktan. Men det kvarstår ett problem, människor som har fått en mycket dålig bild av till exempel orden respekt och lydnad, de förknippar orden med ett slavliknande förhållande.

Vad gör man då? Jo, för att nå fram till dem behöver man skapa en relation till dem och lyssna in de ord som de använder och använda sig av deras ord. Det var så jag jobbade som lärare under mina nästan 5 år i yrket, det var en period då jag till exempel använde ordet "coolt" hela tiden just för att mina elever använde det. Mitt mål var att de skulle ta till sig av min undervisning i de olika ämnena, och ett av tillvägagångssätten för att lyckas nå fram till det målet är att tala deras språk.

Med det sagt, om språkets ständiga förändring, så kanske du nu får en större förståelse för varför vi hela tiden behöver nya svenska bibelöversättningar av Bibelns originalspråk. Bibeln är skriven för oss, men för att förstå den fullt ut så måste vi förstå historien under den tiden då Bibeln skrevs.

Personligen läser jag gärna alltid nyöversättningar av Bibeln eftersom att de är översatta från originalspråk till det språk som vi använder idag. Och jag läser helst på svenska eftersom att jag lever i den svenska kulturen och kan därför läsa av samhället snabbare när ett ords betydelse håller på att förändras bland folket, bibelförståelsen blir ju definitivt inte detsamma om ett ord i Bibeln syftar på hur det användes/uppfattades i samhället för 50 år sedan men att jag istället läser den så som ordet används i samhället idag. Det är definitivt en pina att språk ska behöva förändras hela tiden, tänk vad långt man kan komma i all vetenskaplig utveckling om språket aldrig förändrades? Men uppenbarligen klarar människorna inte av

att ha ett enda språk i världen eftersom risken är stor att vi blir högmodiga, Gud älskar oss för mycket för att utsätta oss för det (läs gärna 1 Moseboken 11:1-9). Och jag är även fullt medveten om att denna bok, som jag skriver på nu, kan vara svår att förstå om bara 30 år. Om man är en ung person som lever på 2050-talet så behöver man läsa på om det svenska samhället som jag växte upp i och hur olika begrepp användes och så vidare, endast för att förstå denna bok fullt ut. Även om man läser boken idag men bor i ett annat land och har ett annat språk och en annan kultur, så behöver man också sätta sig in i mina omständigheter för att förstå boken fullt ut.

Jag har själv praktiserat otaligt många ordspråk från Ordspråksboken i verkliga livet. Jag minns en period då jag praktiserade: *"Även den dumme anses vis så länge han är tyst, och kan verka förnuftig så länge han inte öppnar munnen"* Ordspråksboken 17:28, Nubibeln. Jag minns hur jag märkte att det funkade! När jag inte hade något klokt att säga så höll jag mig tyst trots att jag egentligen hade lust att säga mina åsikter. Folk såg mig som vis bara genom att jag var tyst, det var otroligt häftigt att få uppleva det!

Och ett sista bibelord om vishet: *"Om någon bland er är vis och insiktsfull, ska han gå före med gott exempel och visa detta i praktisk handling, i vishet, utan att framhäva sig själv. Men om ni bär bitter avundsjuka och själviskhet i era hjärtan, ska ni inte skryta och tala osanning. En sådan vishet kommer inte från ovan, utan är jordisk, oandlig och demonisk. Där det finns avundsjuka och själviska ambitioner, där finns oordning och all slags ondska. Den vishet som kommer från ovan är för det första ren, men också fridsam, mild, hänsynsfull, full av barmhärtighet och godhet, opartisk och uppriktig. Rättfärdighetens skörd sås i frid och ges åt dem som verkar för frid."*

Jakobsbrevet 3:13-18, Nubibeln

Be till Gud om förlåtelse för ett folk

I andra och fjärde Moseboken berättas det om Moses som bad Gud om och om igen att förlåta folket dess synder. Gud fylldes av vrede och hade tänkt utrota folket flera gånger, men Gud svarade på Moses bön och lät folket leva. Folket fick dock straff, som till exempel att de inte längre fick komma in i det förlovade landet. Moses bad en gång att Gud skulle stryka hans namn ur evigheten om Gud inte förlät folket:

Mose gick alltså tillbaka upp till Herren och sa: "Folket har begått en stor synd, de har gjort sig gudar av guld. Förlåt dem! Om du inte gör det, så stryk mitt namn ur boken du skriver i." Herren svarade Mose: "Den som har syndat mot mig ska jag stryka ur min bok. Gå nu och led folket till den plats som jag har sagt! Min ängel ska gå framför dig. Men när tiden är inne ska jag straffa dem för deras synd." 2 Moseboken 32:31-34, Nubibeln.

Vi kan alltså be idag att ett folk blir förlåtet så att de får leva kvar på jorden ytterligare en tid, men det finns de som har syndat mot Gud som kommer att strykas ur Guds bok, strykas ur himlen, ingen kan ta deras plats, inte ens den ödmjuka Mose. Detta gällde då och gäller än idag. På grund av all den fruktansvärda synd som pågår i Sverige så skulle Gud i sin vrede kunna utrota hela folket, men Gud gör det inte och jag tror (enligt min bibelförståelse) att det beror på bönemänniskor i Sverige som ber om förlåtelse för folket i landet, alltså den förlåtelsen som gör att Gud inte dödar oss alla på en och samma gång. Men däremot står det ingenstans i Bibeln om att vi ska be för att människor får den förlåtelsen som leder till att de får ett inträde till himlen, alltså att de ska bli kristna.

Under mina 17 år som kristen nu har jag hört det otaliga gånger av pastorer och ledare och även vanliga kristna, att vi ska be att människor blir kristna ("frälsta", om man använder det kristna

fackspråket). "Om vi bara ber tillräckligt mycket så blir min bror/farfar/mamma/kusin/annan en dag kristen!". Detta är inte grundat i Bibeln. Varför förstår de kristna inte det ologiska i det hela med att be om människors frälsning?

En bön innebär att vi frågar Gud om något som vi vill ha av Honom. Gud kan aldrig ge oss svar på en bön som gäller en människas frälsning, eftersom det skulle inkräkta på människans fria vilja. Människan är fri att välja eller välja bort Gud under tiden på jorden. Om en människa har valt bort Gud så kan Gud omöjligt få den människan att välja Gud, för gör Gud det så är då den människan per automatik alltså inte fri att välja själv. Jag har försökt förklara detta för kristna personer, men jag upplever att ytterst få förstår mig.

Och så kommer jag med mina argument om att det då faktiskt är ologiskt att det finns ett helvete som Bibeln så tydligt talar om, ifall alla ändå blir frälsta till slut, men nästan ingen förstår det heller. Det är som att det har pågått en indoktrinering i Sverige som säger "Bara du tror och ber tillräckligt mycket så kommer alla att bli frälsta" och det i sin tur har lett till att man inte längre tycker det är lika viktigt att handla efter sin tro, för människors frälsning verkar ju enligt dem endast hänga på bönen. I sin tur har detta lett till problematiken med att otroligt många kristna har blivit så politiskt korrekta idag, och anledningen till det kan bland annat vara för att de anser att man kan lösa situationen med en bön istället för en handling. De säger alltså gärna hen till barn, och ber sedan en bön till Gud att Han ska lösa problemet med skadan som kan uppstå på grund av att man säger hen.

På tal om himlen och helvetet. Vad är i så fall helvetet för en plats? Jo, det är en plats där Guds närvaro inte kommer att existera. Eftersom Gud är den som är definitionen av kärlek, så innebär det alltså att det i helvetet inte kommer att finnas en droppe kärlek.

Vad är det som då blir kvar? Jo, ren ondska. Jag kan inte ens föreställa mig hur ren ondska ser ut. En plats där människor är rent ondskefulla mot varandra dygnet runt, inte ens min fantasi klarar av att föreställa sig hur en sådan plats kan vara.

Men varför placerar Gud, som är kärleksfull, människor på en sådan plats? Det är inte Gud som placerar människorna där. Det är människorna själva som placerar sig där. Det är människans fria vilja på jorden. Var och en kan välja eller välja bort livet med Gud. Det är vad den fria viljan handlar om. Och har man då valt bort Gud på jorden, alltså valt bort kärleken, ja då har man per automatik valt ondskan.

Människan placerar sig själv i helvetet. Helvetet är ett straff på det sättet att om man inte väljer det goda så har man per automatik valt det onda, alltså av egen fri vilja vill man bli placerad i en plats utan Guds/kärlekens närvaro. Det finns inget neutral-läge, det existerar inte något som heter mitt emellan, det finns endast ont eller gott. Vi måste välja. Och vi som har valt kärleken måste acceptera att det finns människor som kommer att välja ondskan.

Det krävs tro för att få svar på bön

”För det glada budskapet har blivit predikat för oss också, på samma sätt som för dem. Men för dem blev budskapet de hörde till ingen nytta, eftersom de inte kombinerade det med tro.”

Hebreerbrevet 4:2, Kärnbibeln.

”Sedan lämnade Jesus platsen, och han kom till sin hemstad tillsammans med sina lärjungar. När det blev sabbat undervisade han i synagogan, och många som hörde honom blev förvånade och sa: ”Varifrån har han fått detta? Varifrån har han fått denna visdom, och att han kan göra sådana under med sina händer? Det är ju bara

snickaren, Marias son, bror till Jakob, Joses, Judas och Simon, och hans systrar bor också här hos oss." Och så retade de sig på honom. Då sa Jesus till dem: "En profet blir föraktad bara i sin egen hemstad, bland sina släktingar och i sin egen familj." Så kunde han inte göra några under där, förutom att han botade några få sjuka genom att lägga händerna på dem. Han förvånade sig över deras otro." Markusevangeliet 6:1-6, Nubibeln.

Om Jesus, Gud själv, inte kunde bota människor på grund av deras otro, då kan du räkna med att det också kommer att drabba dig. Det är då inget fel på din tro, utan felet ligger hos de människor som du ber för. Vi läser att Jesus undervisar människorna i synagogan i sin hemstad Nasaret. Dessa människor lyssnar på hans undervisning och blir förvånade över hans visdom, och de vet också att Jesus har gjort mirakel. De hade allt de behövde för att tro på Jesus men ändå ville de inte tro.

Tänk dig att du har ett samtal med några ateister. Du ger dem allt bevis som de vill ha för att de ska tro på att Gud finns. De blir chockade av all bevis och tänker "Var har du fått detta bevis ifrån? Hur kan du vara så smart?", plus att de även har hört från sina trovärdiga vänner att du har gjort under och helat människor övernaturligt i Guds namn. Trots detta så vill ateisterna inte tro. Varför ska då Gud svara på din bön för dem när de själva inte ens vill tro på Gud?

De som blir helade i Bibeln är de människor som söker upp Jesus, deras tro på Jesus driver dem till honom (Lukasevangeliet 17:11-19, Matteusevangeliet 9:20-22). Och ibland går Jesus fram till en person som inte känner till honom och frågar "Vill du bli helad?" (Johannesevangeliet 5:1-13). Jesus går alltså fram till de som han vet har en tro på Gud trots att de inte vet vem Jesus är. Men ibland är det en familjemedlem som har en tro och som söker upp Jesus för att ett barn eller en vuxen är så pass sjuk (eller död) att den själv

inte kan ta sig till Jesus (Johannesevangeliet 11, Matteusevangeliet 8:5-13 & 9:18-26). Alla sådana böner kommer vi kristna att få svar på (Apostlagärningarna 3:1-10 & 5:12-16 & 19:11-12). Men om vi själva tvivlar i vår tro så kommer vi inte att få svar på våra böner (Matteusevangeliet 21:21-22, Markusevangeliet 11:23).

Och då är frågan: Är det bibliskt att några kristna träffas i en liten grupp och ber att familj, vänner och bekanta ska bli fria från sjukdomar, när dessa sjuka egentligen är tillräckligt friska för att själva fråga oss kristna om vi kan be för deras helande men som inte har frågat om det? Jag tror att svaret är nej till den sortens bön.

Om man träffas i en grupp och en i gruppen säger "Jag vill be för min mormor, hon är frisk och klar i huvudet men hon har stukat foten och har lite ont". Då borde egentligen en fråga ställas tillbaka: "Har du frågat din mormor om hon vill bli frisk genom att du ber för henne? Eller har hon själv bett dig att fråga oss om bön?" Om svaret är nej så ska man inte be för mormor. Men är det egentligen farligt att be för denna mormor? I vårt huvud ser det inte så farligt ut, men vi måste komma ihåg att vad vi än gör som bryter mot Guds ord kommer att leda till negativa konsekvenser på ett eller annat sätt.

Jag vet inte vad detta har för konsekvens, Gud har inte uppenbarat det för mig, men jag tar upp detta eftersom jag har märkt att många kristna ber sådana böner, och även jag har tyvärr gjort som alla andra utan att kolla upp det med Bibeln. Självklart tror jag att Gud möter oss där vi är, Gud tar hänsyn till en kristen som ber för allt och alla, som ännu inte har förstått allt vad Bibeln vill säga, men som brinner av en iver att berätta om Jesus. Samtidigt förväntar sig Gud att vi växer i kunskap, jag växer fortfarande i kunskap om Bibeln.

För två veckor sedan träffade jag en kvinna som önskade att vi skulle be för hennes kristna vän som var sjuk. Jag gjorde det, jag bad, men jag kände att jag borde ha frågat först om det är hennes

vän som har önskat bön. Men då kanske man tänker "Ja, men om det är en kristen kvinna så kan man väl be utan att fråga henne om hon vill ha bön?" Jag har faktiskt de senaste månaderna varit med om att en kristen kvinna lagt sin hand på min axel och bätt för mig men som sedan inte ville att varken hennes vän (som hon känt i flera år) eller jag skulle be för att hon skulle få bli frisk.

Det finns alltså kristna som inte vill att man ber för dem. Ytterligare en sak som hände de senaste månaderna var att en kristen kvinna som jag har känt i ett år inte ville be med mig överhuvudtaget. I båda dessa fall var jag ganska chockad, för jag visste inte att sådant existerade.

Och som avslut på kapitlet vill jag påminna om att Bibeln ofta talar om tacksamhet. Vi ska inte bara be, utan vi ska även vara tacksamma. Det finns en glädje i att vara tacksam. Att vara tacksam för mat på bordet, ett hem att bo i, en familj att komma hem till, en Gud som älskar en och de böner som Gud svarar på. Var tacksam, klaga inte, kom ihåg det! Det är något som jag ofta måste påminna mig själv om, att vara tacksam för det jag har och inte hela tiden be om att livet ska vara perfekt på alla fronter.

"Var alltid glada, be ständigt och tacka Gud vad som än händer. Detta är nämligen Guds vilja i Kristus Jesus." 1 Thessalonikerbrevet 5:16-18, Nubibeln.

41. Samtal om bön

Ett inlägg som jag skrev på Facebook 25 maj 2022

- Mamma, har du linser på dig idag?
- Ja, det har jag
- Tycker du inte om att ha glasögon och linser?
- Jag tycker inte om det, i många år har jag har bett om att Gud ska läka mina ögon.
- Varför gör han det inte?
- För att Han inte vill det
- Gud är elak
- Tycker du att jag är elak när du tjarar på mig om något som du vill ha men som jag inte ger dig?
- Nej, men GUD är elak
- Fast det jag gör mot dig är samma sak som Gud gör mot mig. Jag ger dig vad jag tror är bäst för dig. Gud gör samma sak mot mig.

Min dotter tystnade.

Det var ett existentiellt kärleksfullt samtal mellan mig och min dotter i morse. Sådana samtal mellan oss har pågått sedan hennes dagis/förskoletid. Vad är det för existentiella samtal som dagis/förskolepersonal har med barnen idag? Pratas det om allt "bra" med hbtq? Att det inte finns något liv efter döden? Att det inte finns någon skillnad mellan människan och apor/djuren? Att man ska uppfylla sina egna drömmar (egocentrism)? Att det inte finns en enda sanning, utan att var och ens egen sanning är det som är sanning?

42. Sverige ber för mig

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 25 nov 2021

Kollade posten idag.
Såg tidningen Inblick.
Läste intervjun av mig.
Kände något speciellt.

Känslan av att vara i mål efter att ha sprungit ett lopp. Nästan med gråten i halsen, och tankarna "Det är äntligen över".

Precis som det står i tidningen: "De här månaderna har jag varit buren av bön. Jag är säker på att jag hade kollapsat om inte folk bett för mig." Många har bett för mig, tänkt på mig, uppmuntrat mig och stöttat mig på många olika sätt. Jag skulle ALDRIG ha klarat mig igenom utan er. Tack!

När jag läste denna tidning kändes det som ett heligt varmt kärleksfullt täcke lades över mina axlar och en inre röst som sa "Du har kämpat hårt Selma, det är dags för dig att gå in i en säsong av vila".

Gick in i en lång bön. Säsong av vila....säsong av vila? Var har jag hört det? Hur har jag lärt mig att jag behöver gå in i en säsong av vila efter en säsong av strid?? Andreas Nielsen!! Jag har lyssnat på podden Fearless Leadership från maj 2020 till juli 2021! Inför varje avsnitt väntade jag med spänning som om jag vore ett barn som väntade på att få öppna julklappar. I min bön idag insåg jag att Gud hade varit med mig och utrustat mig genom denna podd. Mycket av era ord ur podden, Andreas och Eric, har funnits i mitt bakhuvud fast jag inte har vetat att ni har varit källan (Gud är ju självklart huvudkällan, just saying). Tack Andreas och Eric!

Det började i augusti med den kristna tidningen Världen Idag och avslutas nu med den kristna tidningen Inblick. Striden i Sverige är inte över, men just detta kapitel i mitt liv är över. Jag gick in i fighten som en rädd hare redo att bli nerskjuten, men kom ut som ett lejon.

Till dig som finns där ute i Sverige och går igenom något liknande men inte vågar gå fullt ut! Det finns människor som är redo att stötta dig! Och det finns även ett stort bönefolk. Ge dem chansen att bära dig! Jag kände inte till att de fanns, och nu vill jag säga till dig att de finns!

Beställ julnumret av evangeliektionstidningen Inblick i Trons Värld!

► Åtta uppmärksammade kosterbrev och två nyheter om möten med Gud, kyrkans ledarskap och själavårdskyrkans uppdrag.

► Brev och tydlig utvärdering av hur vi mår i kyrkan, samt följande frågor:

- 100 kr
- 120 kr
- 140 kr
- 160 kr
- 180 kr
- 200 kr

Ja, tack!

INBLICK

50485021
2043772
34120 Århus

Förbönerna bär Selma

Alzhan fick svar på sinna frågor

Me upplevde Gud nära

Fredrik blev ny på insidan

Tobora var aldrig en som

REPORTAGE

Enligt kristna förbönare innebär det att man inte bara bär på sin egen sorg utan också på andras. Det är en form av kärlek som innebär att man tar på sig andras smärta och sorg. Det är en form av kärlek som innebär att man tar på sig andras smärta och sorg. Det är en form av kärlek som innebär att man tar på sig andras smärta och sorg.

REPORTAGE

Enligt kristna förbönare innebär det att man inte bara bär på sin egen sorg utan också på andras. Det är en form av kärlek som innebär att man tar på sig andras smärta och sorg. Det är en form av kärlek som innebär att man tar på sig andras smärta och sorg.

REPORTAGE

Enligt kristna förbönare innebär det att man inte bara bär på sin egen sorg utan också på andras. Det är en form av kärlek som innebär att man tar på sig andras smärta och sorg. Det är en form av kärlek som innebär att man tar på sig andras smärta och sorg.

221

43. Socialpedagog i en kyrka

Det står skrivet:

Kvinnan ska ta till sig undervisning i stillhet och i allting underordna sig. Jag tillåter inte att en kvinna undervisar eller styr över en man. Hon ska hålla sig i stillhet. Först skapades ju Adam och sedan Eva. Och det var inte Adam som blev lurad, utan kvinnan, som lät sig luras och förledas till överträdelse. Men hon ska räddas genom sitt barnafödande, om hon håller fast vid tro, kärlek och helgelse.

1 Timoteusbrevet 2:11-15, Nubibeln

Liksom överallt i de heligas församlingar skall kvinnorna tiga vid sammankomsterna: de har inte lov att tala utan skall underordna sig, som också lagen [1 Moseboken 3:16] säger.

1 Korintierbrevet 14:33b-34, Bibel 2000

Djävulen:

- Ser du inte att alla kyrkor i hela Sverige har kvinnor som pastorer! Tror du att du förstår Bibeln bättre än alla andra i Sverige? Håll dig ödmjuk Selma, gör bara som ledarna i kyrkorna säger.

Min högsta dröm sedan jag blev kristen har varit att få kunna prata om Jesus med människor dygnet runt. Det går ju självklart inte när man har ett vanligt jobb, man kan inte gå runt och prata om Jesus hela dagarna, där behöver man vara professionell. Det är därför jag innerst inne alltid har haft en längtan att få jobba i en kyrka. Det var

efter att jag gick bibelskola i två terminer som jag kände att jag ville hoppa på pastorsutbildningen på Teologiska Högskolan i Stockholm, då skulle jag få vara i kyrkan men också få möjlighet att undervisa, det var ett drömläge. Den utbildningen hoppade jag av och jag började istället studera till lärare. Jag fick dock chansen under min tid som arbetssökande detta år att äntligen få jobba i en kyrka. Jag sökte till en tjänst som socialpedagog och de var intresserade av att anställa mig.

Min bror hade sagt till mig på telefon en gång i januari 2022: "Selma, nu är det väl ändå dags att du inser att du inte kommer att jobba som lärare. Börja söka annat nu!". Jag hade inte gett upp hoppet om att få ett lärarjobb, men när han sa så till mig kände jag en Guds frid inom mig att jag faktiskt borde söka annat också. Så jag började titta på annat som fanns upplagt på arbetsförmedlingen. Jag letade efter arbeten som var så nära mitt läraryrke som möjligt. Och jag hittade ett som jag kände att jag verkligen ville ha. Det var ett arbete som socialpedagog i en kyrka i Södertälje. Jag skulle få vara med och hjälpa barnen med sina hemläxor i kyrkan efter skolan och jag skulle ha kontakt med deras föräldrar. Det påminde mig så mycket om läraryrket! Det jobbet skulle jag ha, jag var fast besluten! Jag åkte dit på en intervju. På intervjun satt jag med kyrkans två pastorer, det var en man och en kvinna, ett gift par. När jag såg det, suckade jag inombords, återigen hade jag hamnat i en situation där jag var tvungen att välja mellan Bibelns ord och min mänskliga längtan. De var intresserade av att anställa mig och bad mig att fundera på det. Jag tror att de hade sagt att de ville ha svar inom två dagar. Min man sa att jag skulle ta jobbet. Men jag svarade honom: "Hur ska jag göra det? Det är ju en kvinna där som jobbar som pastor. Gud är ju tydlig med att kvinnor inte ska vara pastorer". Jag hoppade ju trots allt av pastorsutbildningen på grund av Bibelns ord. Jag försökte allt jag kunde att hitta något kryphål för att kunna jobba där, men det fanns inget sådant. Pastorerna var riktigt

trevliga och jag kände direkt att jag skulle trivas där. Men om jag hade tackat ja till jobbet så skulle jag inte kunna försvara, med hjälp av Bibeln, kvinnans val att vara pastor. Hur kan jag ha en chef på jobbet som Gud inte godkände? Jag tackade nej till jobbet.

Detta är en väldigt kontroversiell fråga bland de kristna i Sverige idag, och jag funderade verkligen på att eventuellt inte ha med detta kapitel i denna bok. Men jag kände ingen Guds frid över att plocka bort kapitlet. Detta är vad jag tror att Bibeln står för, och jag vill inte skämmas för det. Ingenstans i Bibeln ser jag att det står något om kvinnor som ska vara herdar/pastorer/präster i Guds hus/kyrkan/församlingen. Det finns kvinnor i Bibeln som är profeter och domare. Men Bibeln talar tydligt om att kvinnor inte ska vara lärare och herdar. Det finns ett fåtal profetissor (kvinnor) i Bibeln, men betydligt fler profeter (män). En av dessa profetissor, Debora, var också domare. Och med domare har jag förstått att det innebär att man leder folket i det politiska och militära. Dessa domare hade inte rollen som de levitiska männen hade i Guds tempel. Vi kan alltså likställa de levitiska männens tjänst i Guds tempel i Gamla Testamentet med herdarnas/pastorernas tjänst i Guds församling/kyrkan i Nya Testamentet.

Att en kvinna var domare över folket innebär alltså i princip att vi kan ha kvinnliga presidenter och statsministrar i ett land. Men samtidigt ska man vara försiktig med det också, av alla ledare i det judiska folket i Gamla Testamentet är det endast en, Debora, som är kvinna. Det måste också säga oss något, att det är ett undantag och inte en regel att ha en kvinna som ledare för ett folk. Det står faktiskt i Domarboken 5:7 att Israels folk saknade ledare *”Israel saknade ledare, tills Debora trädde fram, tills hon blev en mor för Israel”*, Nubibeln. Det är självklart att Gud använder sig av en kvinna när ett land saknar manliga ledare. Finns det inga män som är villiga att träda fram så använder sig Gud av kvinnan, trots att hon inte har de egenskaper som krävs. Och i samband med det så antar jag

(så som jag har förstått Gud i Bibeln) att Gud utrustar henne med de själsliga redskap som hon behöver för uppdraget, det som mannen är född med får hon istället på ett övernaturligt sätt. Debora fanns i en tid då Israels folk gjorde det som var ont i Herrens ögon. När Debora en dag kommer med ett tilltal från Gud till Barak att gå ut i krig så svarar Barak *"Jag ska göra det men bara om du följer med, utan dig går jag inte"* Domarboken 4:8, Nubibeln.

Bara den versen berättar för oss om fegheten som fanns i männen på den tiden. Debora följde med Barak men hon säger till honom att hans agerande (att han inte vill lyssna på Guds befallning om Debora inte följer med) är fel och att på grund av det så skulle Sisera (deras fiende som var högste befälhavare) bli dödad av en kvinna. Alltså fegheten hos männen bland Israels folk gjorde att Gud släppte fram kvinnan Debora som domare. Och eftersom det är ett fåtal profetissor i Bibeln jämfört med betydligt fler profeter, så innebär det även där att det är ett undantag och inte en regel.

Kanske är det så att kvinnans huvudfokus faktiskt är att ägna sig åt att ta hand om sina barn och sitt hem, som det står om i Bibeln. Här kommer några bibelverser som berättar för oss om kvinnans ställning. Samtidigt berättar bibelverserna också om mannens ställning, det får vi inte glömma. Hur lätt är det att älska någon precis på samma sätt som man älskar sin egen kropp, att älska någon som Jesus älskade oss genom att dö för oss? Det är inte lätt, men det är det kravet som läggs på mannen, då kanske vi får större förståelse för varför vi kvinnor ska underordna oss våra män. Jag menar att männen har fått en svårare uppgift än kvinnorna. Men kanske är det så att både mannen och kvinnan har fått svåra uppgifter, fast på olika sätt. Är vi underordnade i vårt privata hus så bör vi även vara det i Guds hus, alltså i kyrkan. Att underordna sig innebär alltså inte att man ska vara den andres slav, måste bara understryka det så att ingen missförstår mig. Jag har lärt mig med åren att underordna mig min man mer och mer, i den bemärkelsen

att jag låter honom fatta det sista beslutet även om jag tycker annorlunda. Ska vi sälja bilen? Ska vi flytta? Han fattar beslutet, så länge det inte krockar med vad Gud har sagt till mig att jag ska göra via Bibeln eller genom Den Helige Anden (som till exempel när Gud ville att jag skulle gå ut i media). Fattar min man fel beslut så får han ta det ansvaret, men jag står vid hans sida och hjälper honom att ställa saker tillrätta.

*”Ni gifta kvinnor, underordna er era män, så att också de som inte tror på budskapet kan vinnas utan ord tack vare sina hustrurs liv, när de ser hur gudfruktigt och rent ni lever [...] **Ni gifta män, lev förståndigt tillsammans med era hustrur, som med ett svagare kärli, och visa dem respekt.** Också kvinnan har ju del av livets nådegåva. Då finns det inga hinder för era böner.”* 1 Petrusbrevet 3:1-7, Nubibeln.

*”Ni gifta kvinnor, underordna er era män, för så ska det vara bland dem som tillhör Herren. **Och ni gifta män, älska era hustrur och var inte hårda mot dem.**”* Kolosserbrevet 3:18, Nubibeln.

*”Mannen är huvud för sin hustru, liksom Kristus är huvud för församlingen, Frälsare för denna sin kropp. Så som församlingen underordnar sig Kristus, ska också gifta kvinnor i allt underordna sig sina män. **Ni gifta män, älska era hustrur så som Kristus har älskat församlingen och gett sitt liv för den [...]** På samma sätt är mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv. Ingen hatar ju sin egen kropp utan ger den näring och tar hand om den. Så gör Kristus med församlingen.”* Efesierbrevet 5:21-29, Nubibeln.

”Du kommer att åtrå din man, och han kommer att råda över dig.” 1 Moseboken 3:16, Nubibeln. Jag undrar om ”åtrå din man” förmodligen handlar om att vi kvinnor vill ha/åtrår/längtar efter mannens position för att slippa underordna oss. Alltså, om jag har förstått det rätt, så innebär det att Adams uppdrag/roll var att

bestämma (självklart på ett kärleksfullt sätt) i Edens trädgård (paradiset) och att Eva inte hade några problem med att Adam bestämde, Gud hade lagt ett lugn för det i Eva, det var en perfekt harmoni i relationen mellan man och kvinna när Gud skapade oss i sin kärlek. Men straffet blev att Gud tillät att en längtan kom inom oss kvinnor att vilja styra över männen.

Man kan likna det vid att Eva drog sig längre bort ifrån Guds beskyddande hand och att Gud sa: "Så du vill inte ha den delen av mitt beskydd? Du har dragit dig undan mig just vid den punkten och det är så det ska bli för dig på jorden, enligt din fria vilja. Du ska fortfarande underordna dig mannen, men nu kommer det inte att bli enkelt för dig". Vill man läsa om Adams straff så kan man läsa vidare direkt efter den versen, det var att arbeta hårt för sitt levebröd. Så som jag har förstått Bibeln så tror jag att vi som har valt Gud kommer att återställas till ursprungsläget när vi dör och kommer till himlen, alltså som Adam och Eva var innan synden trädde in i bilden. Och uppenbarligen kommer vi också att vara i ett tillstånd där vi inte är gifta (alltså inga fler barn?): "*När de döda har uppstått, ska de inte gifta sig eller bli bortgifta, utan vara som änglarna i himlen*" Matteusevangeliet 22:30, Nubibeln. Men till dess får vi kvinnor helt enkelt stå ut med detta som vi själva har dragit på oss, på samma sätt som männen får stå ut med detta som de själva har dragit på sig.

Kanske ville Gud säga till Eva: "Eva, du valde att lyssna till ormen (ondskan) och inte lita på mitt ord (kärleken). Du valde det onda och jag ska därför, enligt din fria vilja, driva ut dig ur den perfekta kärleksfulla världen med mig så att du istället hamnar i den världen där de onda änglarna har fått en viss makt att sprida sin ondskan och där jag även tillåter att de människorna som väljer bort mig/hatar mig får födas, leva och sprida sin ondskan, men även de människorna som väljer mig (de utvalda) kommer att behöva kämpa med en dragning i sin mänskliga natur att vilja göra ont. Och ovanpå det har

du valt att lämna lugnet som jag hade lagt i dig när du underordnar dig mannen. Du övertygade Adam att äta av frukten trots att det inte handlade om en längtan hos dig att ta hans plats. Men på jorden ska du längta efter att få ta hans plats”.

Kanske ville Gud säga till Adam: ”Adam, du valde att lyssna till Eva (som hade valt ondskan) och inte lita på mitt ord (kärleken). Du var för lat för att bry dig om att fundera på ens i en sekund om det verkligen var rätt att äta av den förbjudna frukten, du lät Eva servera den åt dig fast att du egentligen borde ha tänkt till lite och sedan sagt till henne att hon gjorde fel. Du valde det onda och jag ska därför, enligt din fria vilja, driva ut dig ur den perfekta kärleksfulla världen med mig så att du istället hamnar i den världen där de onda änglarna har fått en viss makt att sprida sin ondskan och där jag tillåter att de människorna som väljer bort mig/hatar mig får födas, leva och sprida sin ondskan, men även de människorna som väljer mig (de utvalda) kommer att behöva kämpa med en dragning i sin mänskliga natur att vilja göra ont. Och ovanpå det ska jag ta bort jordens enkelhet att ge dig föda, din lathet i Edens trädgård har resulterat i att du ska få jobba under möda på jorden.”

Jag tror att Gud ville säga till både Adam och Eva: ”Kära Adam och Eva, det var inget speciellt med just det trädets frukt. Jag kunde lika väl ha sagt till er att det är ett specifikt djur ni inte fick klappa eller att det är en specifik sjö ni inte fick bada i. Hela poängen, med att ni inte skulle äta av trädet, var den fria viljan, alltså att ni skulle välja mig genom att lita/tro på mina ord. Trädets förbjudna frukt var alltså bara ett redskap för att låta den fria viljan träda i kraft. Ni fick leva med mig en viss tid i den perfekta kärleksfulla världen med er fria vilja, det förbjudna trädet har ni känt till hela tiden, men så en dag valde ni att äta av frukten, ni valde bort mig/kärleken och valde istället ondskan”.

Och jag tror att Gud vill säga till oss alla: "Människor, ni har alla valt ondskan, det var inte bara Adam och Eva, men jag vet att några av er kommer att ångra er och bekänna era synder. När ni har gjort det så ska ni veta att jag menar allvar med att jag förlåter er. Er jordevistelse bland ondskan kan jag inte ta er bort ifrån, för den har ni valt själva med er fria vilja, och det är bestämt att den tar slut när ni dör. Men det jag har gjort för er är att jag kom ner till jorden, till världen som bär på ondskan, för att bevisa för er i praktiken att jag på riktigt har förlåtit er för att ni valde bort mig. I walk the talk. Ondskan på jorden gör allt för att döda kärleken, den fick mig dödad, men jag överlämnade mig frivilligt till det, jag kunde ha valt att stanna kvar i himlen. Att jag kom till den platsen som ni själva valde är mitt sätt att säga att jag söker er och fortfarande älskar er och har förlåtit er för att ni valde bort mig. De människor som ångrar sig och ber om förlåtelse, de som har valt mig, är mina barn, de ska föra kunskapen om min kärlek vidare från generation till generation. Men några av er kommer inte att ångra er, ni vill fortsätta leva i ondskan. När jag har hämtat mina barn till himlen, de som älskar mig, kommer endast ni onda att bli kvar, ni som hatar mig. Ni kommer att få det ni ber om, enligt er fria vilja, helvetet."

Jag tror att jag förstår varför Gud tillät ett dåligt karaktärsdrag hos kvinnan, alltså att känna en längtan att ta mannens position. Om kvinnan inte hade gett frukten till sin man så hade hennes enda straff (för att hon åt av frukten) varit att föda barn under smärta (1 Moseboken 3:16a), vilket inte har något med karaktären att göra. Precis som mannens straff (arbeta under möda) inte har något med karaktären att göra. Hade mannen däremot ljugit för Gud om att han ätit av frukten så tror jag att Gud hade tillåtit ett dåligt karaktärsdrag hos mannen. Gud sa inte till Eva att det kommer att vara omöjligt för henne att underordna sig Adam på jorden, hade det varit omöjligt så hade man kunnat lägga skulden på Gud om Eva tog ett beslut att ta Adams position (och i sin tur leda landet fel).

Det Gud sa var att det kommer att vara svårt för henne på den punkten, inte omöjligt, men svårt. Att det är jobbigt att föda barn betyder inte att det är omöjligt att föda barn, hade det varit omöjligt, ja då kan man lägga skulden på Gud. Att det är jobbigt att bruka marken betyder inte att det är omöjligt att bruka marken, hade det varit omöjligt att bruka marken, ja då hade man kunnat lägga skulden på Gud. Fast om man tänker ytterligare ett steg, kan vi egentligen någonsin lägga skulden på Gud? Gud hade ju kunnat placera oss direkt i helvetet, en plats med 100 % ondska, för vi valde ju faktiskt ondskan med vår fria vilja. Men Gud är kärleksfull och låter oss istället få känna/smaka på hur det är att leva med ondskan till en viss gräns, samtidigt som Han ger oss en chans att ångra vårt val och be om förlåtelse. Och vi som ångrar oss, på denna jord kommer vi att behöva kämpa, ända till den dagen vi dör. Samtidigt som vi kämpar kommer vi att ha en dragning inom oss att vilja synda (Romarbrevet 7:18-25), men om vi håller våra ögon riktade mot Jesus och lyder allt han säger så kommer Gud att ge oss den kraften att hålla ut för att klara av jordevistelsen. Det är som ett maratonlopp, vi springer och ger allt vi har, Gud fyller oss sedan med övernaturlig energi medan vi springer, för i vår egen kraft kan vi inte springa färdigt loppet.

Under min tid i media har jag hört kristna som försvarar kvinnors rätt att bli pastorer genom att man hänvisar till Foibe i Romarbrevet 16 och till Priscilla i Apostlagärningarna 18. Men ingenstans står det att de var herdar i en församling. Det står att de har varit ett stöd och riskerat livet för Paulus, något som vi alla kristna, både män och kvinnor, ska göra för varandra. Andra har också använt Galaterbrevet 3:28 som bevis för att en kvinna kan vara en pastor: *"Därför är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus"*, Nubibeln.

Om man placerar tillbaka denna vers i sin kontext så ser man att stället, där versen togs ur, handlar om räddningen vi har fått av

Gud, att vi som tror på Gud är Guds barn, och att vi är lika mycket värda. Alltså att ingen är mer värd än någon annan, en rik är inte mer värd än en fattig, en man är inte mer värd än en kvinna, en som är fri är inte mer värd än en slav och så vidare. Vi är alla lika värdefulla i Guds ögon. Det vore dumt att hänvisa till denna vers och säga att det inte finns några fysiska eller psykiska skillnader mellan en man och en kvinna, för till och med forskning visar att det finns skillnad i det fysiska (det ej synliga för ögonen, till exempel xx- och xy-kromosomer, men också det synliga, till exempel könsorgan) och det psykiska (att kvinnor överlag är mer empatiska än män).

Ska jag då ens lyssna på en kvinnlig pastors predikan/undervisning i kyrkan? Egentligen inte. Man kan inte lita på henne, för att hon ska rättfärdiga sin ställning som pastor i kyrkan så behöver hon i så fall feltolka allt i Bibeln. Om jag vet att hon är oärlig med vad Bibeln säger kring pastorskapet, hur ska jag då lita på henne i allt det andra? Och hur är det då med manliga pastorer som anser att kvinnor kan vara pastorer? Ska jag lyssna på dem? Egentligen inte. Det är ju samma sak här, vad i hans undervisning kan jag egentligen lita på om han inte vill följa Bibeln helt? Snart kommer han att bli så pass påverkad av sin kvinnliga kollega, hon som är så fylld av den kvinnliga empatin, att han börjar tycka synd om människor som till exempel lever ett homosexuellt liv. Alltså tycka synd om i den bemärkelsen att han börjar förneka Guds ord som uttryckligen säger att utlevd homosexualitet är en synd. Och så kommer han sedan att vilja ha pastorer i sin församling som är homosexuella. Är det inte vad pastor Niklas Piensoho pratar om nu?

Mina avslutande ord i detta kapitel är att vi kvinnor får undervisa varandra och våra barn. Under hösten 2022 och våren 2023 har jag haft en kvinnogrupp som möts hemma hos mig. I den kvinno-gruppen har jag undervisat ur Bibeln. Jag har haft en Guds frid att göra det eftersom att det endast är kvinnor. Några påstår: "men om

nu barn är väldigt lättpåverkade, och kvinnor lättförledda, så borde ju den gruppen (kvinnor och barn) vara absolut förbjudna att bli undervisade av en kvinna". I mina öron låter detta väldigt ologiskt. Alltså, om jag sitter med en kvinna och lär henne hur hon ska älska sin man och hon ställer frågor till mig som jag svarar på och jag styrker det genom att jag refererar till Bibelns berättelser, är det då fel? Om jag läser barnbibeln för min dotter och hon ställer frågor till mig för att lära sig veta hur hon ska knyta an bibelns berättelser till dagens verklighet, blir det då fel att jag undervisar henne om det? Det är som att säga till en kvinna: "Du får under inga omständigheter nämna något om Bibelns innehåll när du lär andra kvinnor och barn om hur man ska göra i olika situationer idag". Väldigt ologiskt! Jag menar att om den kvinnan som undervisar har sagt något fel så kommer det att nå fram till pastorn i församlingen och då kommer han att undervisa hur det egentligen ska gå till (och då är meningen här att pastorn är en gudfruktig man och inte en sektledare). Och om den kvinnan som undervisar har sagt rätt så kommer det också att nå fram till pastorns öron, och då säger han inget om det, eller kanske bekräftar/förstärker han det med hjälp av en predikan.

*"Också de äldre kvinnorna ska uppträda på ett värdigt sätt. De ska inte sprida skvaller och inte dricka för mycket vin, utan lära ut det som är gott. De ska **lära de yngre kvinnorna** att älska sin man och sina barn, att vara självbehärskade, rena, att sköta sitt hem, vara goda och **underordna sig sin man**, så att ingen hånar Guds ord."*
Titusbrevet 2:3-5, Nubibeln.

44. Kvinna och pastor

Ett inlägg som jag skrev på Facebook den 12 december 2021

Varför har Sveriges samhälle förändrats så drastiskt de senaste 100 åren? Det jag kommer att skriva nu är ett mycket kontroversiellt ämne och har legat på mitt hjärta i några veckor.

Nästa år ska ärkebiskopen gå i pension och jag hör att det talas en del om henne nu i media. Hon är Sveriges första kvinnliga ärkebiskop. Är hon också den första som har accepterat islams profet Mohammed som en äkta profet? Alltså den Mohammed som menar att islam är den enda äkta religionen i världen, vilket därmed betyder att kristendomen är falsk. Antje Jackelén påstod att Mohammed är en äkta profet, alltså om jag har förstått mina googlingar rätt. En bibeltroende kristen vet att det inte finns någon profet i Bibeln vid namnet Mohammed.

Och ärkebiskopen, i egenskap av kristen och anställd av kyrkan, samarbetar med stora islamiska förespråkare.

Kyrkan följer Bibeln, och Bibeln är mycket tydlig med att kyrkan inte ska samarbeta med andra religioner. Kyrkan kan ha dialog/samtal med andra religioner, så som Jesus samtalade med hedningar, men ska inte samarbeta. Antje Jackelén kan som privatperson samarbeta med andra, kanske i hennes bostadsrättsförening med människor från olika religioner så att alla boende mår bra, eller i ett politiskt parti med människor från olika religioner som samarbetar inom partiet/med andra partier för att till exempel de äldre i landet ska få bättre levnadsvillkor, eller att samarbeta med en buddhistisk kompis för att ge ekonomisk hjälp till en fattig på gatan eller låt oss säga att Antje har vuxna barn som är ateister som hon behöver samarbeta med i diverse olika familjeprojekt. Det gör hon i egenskap av PRIVAT PERSON. Men när hon går in i rollen som ärkebiskop och jobbar för kyrkan så samarbetar man endast med de andra kristna i gemenskapen, alltså själva kyrkan.

Det är absurt om man som kyrka säger sig tro på Guds mirakel och under, men samtidigt måste samarbeta med människor som representerar en annan religion för att klara av att hjälpa de fattiga. Om du bara TROR, säger Jesus, så kan du flytta berg! Ska kyrkan då svara Jesus "Vi trodde inte och tog lite hjälp av våra vänner som representerar islam/buddhism för att få jobbet gjort"? Vårt kall som kristna är ju att människor ska finna Jesus och bli frälsta, och muslimernas kall är att människor ska bli muslimer! Hur i hela världen ska den fattige som får hjälp av "kyrkmoskén" veta vad som är sant och vilken väg som leder rätt, och var i Bibeln står det att Gud ska ge oss under och mirakler i Mohammeds eller Buddhas namn? Kyrkans samarbete med andra religioner är totalt förkastligt enligt Bibeln!!

Hösten 2010 började jag på Teologiska Högskolan i Stockholm (THS). Jag fick tillåtelse av högskolan att studera på halvfart enligt min önskan. Det blev två kurser under hösten 2010. Vårterminen 2011 hoppade jag av utbildningen och hoppade istället in i lärarutbildningen på helfart hösten 2011. Jag hade upptäckt att Bibeln inte talade för kvinnliga pastorer och hade ett samtal med min kurslärare Joel Halldorf för att höra vad han tyckte om det, men jag fick inget ordentligt svar av honom. Jag upptäckte i Bibeln att pastorsrollen är gjord för mannen. Jag tolkade absolut inte det som att kvinnan är mindre värd än mannen, bara att vi har olika psykiska roller, precis på samma sätt som vi har olika fysiska roller som till exempel att kvinnan kan föda och amma men inte mannen.

Bibeln är tydlig med att kvinnan kan tjäna i kyrkan på olika sätt, till exempel genom att profetera, be och att evangelisera. Men att kvinnan undervisar männen om Bibeln är i grunden inte tillåtet. Ja, Priscilla och hennes man Aquila tog sig an Apollos. Men hur kan vi vara säkra på att Priscilla var med i undervisningen? Det kanske var så att det var hennes man som undervisade Apollos, och att Priscilla fanns med i bakgrunden som stöd med matlagning och annat. Eller så handlar det helt enkelt om att Priscilla fick agera som evangelist

i detta fall, vilket hon får enligt Bibeln, alltså att berätta de goda nyheterna om Jesus för en okunnig. Ja, Maria Magdalena och den andra Maria fick, vid Jesus grav, budskapet av ängeln att berätta för de andra att Jesus uppstod, vilket är ett utmärkt tecken på att kvinnor kan vara evangelister.

Jag har undervisat i en kyrka några gånger, eller predikat med andra ord. Varför hade jag då Guds frid över att undervisa? I just dessa specifika fall gav Gud mig profetiska tilltal till den kyrkan vilket just där och då endast kunde framföras via en så kallad predikan. Jag gjorde det alltså inte i egenskap av pastor (jag har aldrig i mitt liv jobbat som pastor) utan i egenskap av en kyrkomedlem som har fått ett profetiskt tilltal till kyrkan. Nästa gång kanske jag hamnar i en situation där jag behöver undervisa på grund av att jag placeras av Gud i en liten grupp av kristna män och kvinnor som är nya i tron och som behöver undervisning, det är klart att Gud då använder sig av mig som kvinna för att undervisa tills att det kommer in en mogen kristen man i bilden som kan ta över, på samma sätt som Debora fick träda fram och leda folket, men dessa tillfällen gissar jag inträffar extremt sällan. Det finns alltså undantag, men i grunden ska kvinnan inte undervisa män i kyrkan, och det bör vara kvinnans hållning att överlåta uppdraget till en man. Jag kan inte ens föreställa mig att det inte fanns tillgång till en man att välja som ärkebiskop istället för Antje. Går man in i en pastors/prästutbildning med intentionen att ha det som yrke, då snackar vi inte om undantag. Detta gäller inte bara Svenska Kyrkan, det gäller ALLA samfund i Sverige.

Jag är en kvinna. Jag är inte mindre värd bara för att jag anser att jag inte ska vara pastor. Jag är lika värdefull som mannen. Jag hoppas att mitt budskap har kommit fram. Kvinnor och män skiljer sig åt kroppsligt (fysiskt), men också själsligt (psykiskt), det är så Gud har skapat oss. Brukar man inte säga att kvinnan är mer empatisk än mannen? En empatisk människa är förmodligen mycket lättare att lura, men empatiska människor passar som

handen i handsken när det kommer till att uppfostra barn eftersom barnen behöver den empatiska delen under sin uppväxt så att de kan få göra sina misstag och ändå få en vänlig blick av förståelse. Det finns vuxna som vill göra ont och i dessa fall behövs det en mindre empatisk version av människan som tar ledarrollen, alltså mannen.

Vi har många kvinnor i Sverige som är pastorer/präster. Djävulen har fått sig ett lätt byte och genom dessa pastorer/präster leds landet in på fel väg. Om jag hade varit djävulen så hade mitt nästa steg varit att låta kvinnor med muslimsk bakgrund få bli pastorer/präster, dessa kvinnor skulle frestas att låta kyrkan tas över av moskén totalt. Alltså, jag (i egenskap av djävul) skulle sätta personer som mig till att bli pastorer/präster/biskopar, en kvinna med min bakgrund (muslim) skulle djävulen kunna använda sig av för att förleda landet rejält. Eller att ta in en kvinna med HBTQ-bakgrund eller en kvinna med buddhistisk bakgrund och så vidare, men det kan vi se att det redan har börjat om man tittar på hur det ser ut i vårt land idag.

Hur är det idag i kyrkorna? Några har tagit in österländska religioner som de praktiserar i kyrkorna (yoga och dylikt), några har accepterat samkönade äktenskap, några tror att Mohammed är en äkta profet, och några tror att människan kan byta sitt biologiska kön. Kan detta möjligtvis handla om att kvinnan har tagit sig en plats i kyrkan som hon inte ska ha och att hon leder landet åt fel håll? Det tror jag. Kyrkan är världens ljus, och på de punkter där kyrkan faller och hamnar i mörker kommer också världen att falla och hamna i mörker. Jag kan inte se in i ärkebiskopens hjärta och se vem hon är, och jag känner inte heller henne för att uttala mig om hennes karaktär. Hon kanske är en varmt troende kristen som tror på Bibeln. Dessa kvinnor som är i dessa ledande roller i kyrkan är absolut inga monster, jag tror att många är fina kristna som gör mycket gott i samhället, men eftersom att de har tagit sig en roll de inte ska ha, enligt Bibeln, så blir de vilseledda av djävulen och de

vilseleder i sin tur resten av landet så att fel beslut fattas av politiker, det sker med små steg, lite i taget.

45. Politik

Det står skrivet:

Man måste lyda Gud mer än människor.

Apostlagärningarna 5:29b, Nubibeln

Djävulen:

- Gör bara som de säger, ta bort det inlägg på din Facebooksida som styrelsen i partiet inte vill att du har kvar. Du kan göra mer i politiken än den positionen som du har nu. Så du säger att Gud har sagt till dig att lägga upp dessa inlägg? Är du verkligen säker på att det var Gud? Du kanske bara inbillar dig. Det är ju så lätt att bara ta bort dessa inlägg! Det kommer ju inte att skada någon om du bara tar bort det.

Jag stötte på kristna som tyckte jag var konstig som var engagerad i politik "Det hjälper inte att engagera sig i politik. Det är ändå bara rövslickande som pågår där. Det viktiga är att vi sprider budskapet om Jesus" fick jag höra. Men i mina öron låter det ändå riktigt konstigt att säga på det viset. Om jag har tid och resurser att engagera mig i politiken så bör jag göra det. Jag menar att jag även kan sprida Jesus-doft när jag sitter på möte med politiker. Den Jesus-doften jag avger kan få de andra politikerna att ändra sig i ett beslut. Tänk om ingen med Jesus-doft sitter där, vad är det i så fall för galna beslut som kan fattas?

Några kristna säger: "Jag ska inte rösta på något parti, det hjälper ändå inte". Men om de goda tystnar så vinner ju de onda! Hur kan

man inte förstå det? Låt oss säga att de med onda tankar gillar att rösta på partiet gult, medan de med goda tankar gillar att rösta på partiet lila. Vad händer när de med goda tankar tänker "Äsch! Det hjälper ju inte att jag röstar". Jo, då får partiet gult fler röster och vinner, och då har den gode varit delaktig till att samhället blivit sämre. Är man då så god som man tror sig vara när man inte röstade?

Några kristna vill inte rösta på något parti idag för att de är rädda att de medverkar till att partiet så småningom kommer att börja kompromissa med sanningen när det hamnar i riksdagen. I riksdagen behöver partier kompromissa med varandra, ibland på gott och ibland på ont. Till dessa människor säger jag att jag IDAG röstar på ett parti som är bibliskt, men om detta parti IMORGON väljer att vara obiblisk så slutar jag rösta på det. Att jag idag röstar på det partiet betyder inte att jag har skrivit ett livstidskontrakt där jag har bundit min själ till partiet tills döden skiljer oss åt. Jag är inte gift med partiet lika lite som jag är gift med en kyrka. Om jag väljer att gå till en kyrka idag så betyder det inte att jag kommer att gå till den för all framtid. Om jag går till en kyrka som började bra men som sedan lämnar Gud och börjar synda, då lämnar jag den kyrkan. När många lämnar en kyrka/ett parti som inte längre är biblisk, då växer det upp nya kyrkor/partier. Om det ska kunna växa upp något nytt så gäller det att många vågar lämna sin trygghet i de fallna kyrkorna/partierna.

Det finns kristna som istället väljer att påverka samhället genom att stå med skyltar på Pride-demonstrationer där det står "Ni kommer att hamna i helvetet". Hur är detta förenligt med Bibeln egentligen? Ska vi verkligen tala på det viset med de icke-kristna? Nej. Johannes döparen och Jesus var endast hårda med ord och handling mot de som kallade sig troende. Johannes kallade de judiska ledarna (motsvarigheten till dagens kristna ledare/pastorer/präster) för huggormsyngel. Jesus gick in i templet (motsvarigheten till dagens

kyrka) och välte omkull bord på grund av deras hyckleri. Men när var de hårda mot de som inte var troende? Aldrig. Hur kan kristna då ställa sig på Pride-demonstrationerna som består av alla möjliga personer från olika bakgrunder och ropa att de en dag kommer att hamna i helvetet? Är det på det viset de för fram sin politik? Detta är ju inte i enlighet med Bibeln, alltså att ropa ut till de icke-kristna att de kommer att hamna i helvetet, det var inte så Jesus jobbade.

Jag har röstat på Kristna Värdepartiet år 2014 och 2018 och har även gjort det år 2022. När jag blev sparkad från skolan så valde jag direkt att gå från att ha varit en passiv medlem i partiet till att bli en aktiv medlem. Jag var fast besluten att ingen lärare skulle bli sparkad igen på dessa grunder, alltså för att man till exempel inte vill använda pronomenet hen. Jag hade också blivit uppmanad av partimedlemmar att stå med på valsedeln till riksdagen. Jag tyckte det gick för fort framåt, men eftersom det var många som uppmanade mig till det så ställde jag upp. Men det hela slutade med att styrelsen senare plockade bort mig från kandidatlistan, där jag blev framröstad till plats 8 av medlemmarna. De fattade det beslutet för att jag hade sagt att jag inte gick med på deras krav att ta bort ett inlägg på Facebook där jag jämförde dagens coronavaccin-retorik med nazisternas retorik mot judarna under andra världskriget. Jag kunde inte ta bort inlägget. Det var ett inlägg som jag upplevde var från Gud. Hade jag tagit bort det så hade jag i så fall valt politiken framför Gud, och det ville jag inte.

Det finns en sak som jag inte är nöjd med i detta parti, och det är partiets namn. Jag menar att ordet Kristen/Kristna inte hör hemma i politiken. Det ordet är förbehållet de människor som följer Jesus Kristus, och som låter Bibeln ha sista ordet även om man framställs som en dåre i världen. Kristna Värdepartiet är ett parti och inte en kyrka. En kyrka låter Bibeln ha högsta auktoritet (teokrati) men ett parti styrs av människor som tillhör alla religioner (demokrati). Alltså, partiet vilar inte på att Bibeln har sista ordet, utan det är

människorna i partiet som har sista ordet, vilket per automatik innebär att partiet kan svänga åt vilket håll som helst i framtiden. Ett liknande exempel är att en kristen skola i Sverige inte har tillåtelse att låta Bibeln ha sista ordet eftersom det är staten som har sista ordet. Statens läroplan för skolan är skapad av olika människor, i våra myndigheter, som bekänner sig till alla möjliga olika religioner (ateism och hbtq-religionen inkluderat), och den går före Bibeln. Så i princip innebär det att vi egentligen inte har några kristna skolor i Sverige, det är bara en illusion, däremot har vi skolor som strävar efter att följa de Bibelns värderingar som inte krockar med statens värderingar i läroplanen, men då är frågan hur länge till innan skolorna inte alls får sträva efter en enda värdering i Bibeln allteftersom läroplanen ändras.

Ett konkret exempel i politikens värld, att partierna faktiskt vilar på demokrati och inte teokrati, är att partiet Kristdemokraterna (som sitter i riksdagen idag) en gång i tiden var emot abort. Att vara emot abort är det som är bibliskt. Att Kristdemokraterna idag har ändrat åsikt och har blivit för abort är på grund av medlemmar och de som röstat fram partiet samt styrelsen. ALLA partier i dagens politiska landskap vilar på vad majoriteten tycker i sitt parti, inget parti i Sverige kan vila på Bibeln. Jag har gjort en överenskommelse med Gud, jag kommer att fortsätta vara med i detta parti trots missnöjet med partinamnet, men varje år på årskongressen kommer jag att skicka in en motion för att byta partiets namn.

Två namnförslag som jag anser passar partiet är "Partiet Liv" eftersom att partiet står upp för människans liv från befruktning till död, men också "Människovärdespartiet" eftersom att partiet står upp för den värdefulla människan från befruktning till död, i båda namnförslagen vill man bland annat säga att abort och eutanasi inte är något som ska utövas. Det är mitt sätt att protestera mot partiets namn och ändå kunna fortsätta vara aktiv i partiet med gott samvete, och Gud har gett mig sin frid i det. Och som jag skrev

tidigare, om partiet börjar svänga så kommer jag att lämna det, jag har ju inte skrivit ett livstidskontrakt med det, min trygghet/min identitet vilar inte hos partiet utan det vilar hos Gud.

Jag kände att Gud påminde mig om detta kapitel under hela tiden som jag skrev på boken, men jag sa hela tiden nej till det. Jag vill inte svartmåla partiet. Jag är inte arg på styrelsen för att de tog bort mig från vallistan. Jag kommer ju fortfarande att rösta på detta parti framöver. Hur skulle jag inte kunna det? Mats Selander, som är ordförande för partiet, är en otroligt ödmjuk person som stod vid min sida under hela mediatiden och han har kämpat hårt för de oföddas rätt att leva. Och detta är det enda partiet i Sverige som står upp för de ofödda, jag kan inte svika alla våra framtida barn som riskeras att inte få leva utanför livmodern. Men eftersom jag måste lyda Gud mer än människan så tar jag nu därför med detta kapitel. Jag får lita på att Gud har allt under kontroll.

46. Är politik min karriär?

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 10 oktober 2021

Jag är glad att familjen valde att gå ut i tidningen om detta. Aftonbladet kontaktade mig i förrgår med frågor och jag svarade.

Sms från journalisten:

Ok! Då gör vi så. Mina frågor:

1. Föräldrarna tycker att du bryter mot tystnadsplikten när du offentligt i intervjuer har berättat saker om barnets ålder och juridiska kön. Vad tänker du om det?
2. De säger också att det för dem känns som att du utnyttjar deras barn för din karriär. De har utsatts för hot och hat i och med debatten. Har du reflekterat kring vad det betyder för barnet att du driver opinion i hen-frågan?
3. Enligt mamman skrattade du åt henne och sa att du vägrade använda hen på grund av din tro, när hon berättade om barnets pronomen första skoldagen. Är det också din upplevelse av den situationen?

Sms från mig:

1. Jag anser inte att jag har brutit mot tystnadsplikten, eftersom att föräldrarna själva har anmält detta till skolinspektionen och det därmed blivit till offentliga handlingar.
2. Jag har på inget sätt hotat eller hatat barnet och dess föräldrar. Jag har aldrig heller uppmanat någon att hota eller hata dem, tvärtom har jag uppmanat folk att visa kärlek och att engagera sig i politiken för att få en förändring så att inga lärare någonsin ska bli uppsagda på dessa grunder. Jag och transpersonen Kim Plunteman

bemötte varandra på SVT med kärlek och respekt, och idag är vi vänner trots att vi har olika åsikter i hen-frågan.

Just nu är jag arbetssökande, min karriär är att vara lärare. Detta har inte gynnat min karriär på något sätt då förmodligen många skolor helst inte vill anställa mig nu. Jag har också mått så dåligt av detta att jag inte har orkat söka lärarjobb utan sökt annat istället.

3. När mamman berättade för mig att hon ville att jag skulle benämna barnet med pronomenet hen så lyssnade jag respektfullt på hennes argument utan några nedsättande uttryck, hon talade bland annat om icke-binära människor. Jag svarade henne att jag inte kommer att säga hen om hennes barn och upplevde att hon inte ville höra mina argument. Mina argument fick jag vid två separata tillfällen berätta för barnets pappa och för rektorn.

Sms från journalisten:

Med karriär tror jag föräldrarna menar t ex ditt politiska engagemang och dina framträdanden i media. Alltså inte bara lärarkarriär!

Sms från mig:

Jaha! Ok, då fattar jag vad de menar med karriär. Jag har inte alls tänkt på att jag ska ha en politisk karriär. Jag har aldrig i mitt liv varit engagerad i politik förut, i många år har jag bara varit en passiv medlem i Kristna Värdepartiet, ville visa mitt stöd via medlemskapet. För mig är min karriär att vara lärare, jag drömmer inte om att vara en politiker eller att ha karriär som det. Men efter att jag fick sparken i februari så har jag känt mig tvungen att engagera mig i politiken, inte för att jag tycker det är spännande med politik, utan för att jag är rädd att Sveriges barn ska förlora de lärare som står upp för ett ideologifritt språk i skolan. Och nu är det flera i partiet som vill att jag ska ställa upp med mitt namn på valsedlarna, jag har fram till och med 15 okt att tänka på saken, jag har inte bestämt

mig än men faktiskt känner jag mig inte riktigt hemma i politiken för att redan nu ta ett sådant steg som är stort för mig, jag tänkte mer att jag ska gå över från att vara en passiv medlem till att bli en aktiv medlem innan jag tar steget vidare till valsedlarna.

Där var vår konversation slut.

Och till världen vill jag säga:

Det står skrivet:

"Men jag (Jesus) säger er: älska era fiender, be för dem som förföljer er. Då är ni barn till er Fader i himlen."

Nya Testamentet Matteusevangeliet 5:44-45 Nubibeln

Det står skrivet:

Det är inte ni som ska utdöma straff, kära syskon. Lämna det åt Gud, som en dag ska döma alla människor. Det står ju i Skriften:

"Hämnden är min, och jag ska straffa dem som förtjänar det, säger Herren. Nej, istället för att hämnas ska ni göra som det står i Skriften: Om din fiende är hungrig, så ge honom något att äta. Och om han är törstig, så ge honom något att dricka. Då ska din fiende skämmas över det han har gjort mot dig."

Nya Testamentet Romarbrevet 12:19-20 Nya Levande Bibeln

Min bön:

Hjälp mig Gud att fortsätta praktisera dina ord att älska de som hatar mig. Hjälp mig Herre så att jag kan få vara ett föredöme för andra kristna systrar och bröder. Hjälp mig Fader, fyll mig med din Helige Ande så att jag orkar, i egen kraft är jag för svag. Jesus, du är min mästare och min lärare, människor hatade dig och dödade dig, och det enda du hade gjort var att du älskade människor och talade sanning i deras liv.

47. Lagar ändras via politik

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 11 oktober 2021

Otroligt vilken ilska det blev hos många som sympatiserade med familjen efter att de läst Aftonbladets artikel igår. Det blev verkligen storm!

Lägg upp ett vackert barns ansikte (som ser oskyldigt ut så som barn normalt brukar se ut) i samband med barnets mening "Blev mega-arg på min lärare för att hon inte ville säga hen" så väcker det självklart känslor hos en vanlig människa med någorlunda fungerande sympati och empati. Det bevisar ju att vi människor bryr oss om och vill beskydda våra barn, det är ju positivt!

Men vi får inte glömma att barn kan ljuga lika bra som vuxna, speciellt barn som är lojala mot sina föräldrar. Jag såg meningar i artikeln som faktiskt var rena rama lögnen. Men mina ord står mot deras ord, och jag får lämna det på det viset.

Jag kommer att börja låsa äldre inlägg eftersom att det nu börjar komma in så många kommentarer att jag faktiskt inte längre hinner med, det blir omöjligt att hinna svara på personer som önskar svar av mig. Och några undrar samma sak som någon tidigare redan har undrat och fått svar på, istället för att läsa tidigare inlägg och kommentarer så ställer man nu samma frågor, sådana kommentarer behöver jag radera.

Jag kommer att rensa bort lite mer bland kommentarerna, jag har bland annat tagit bort kommentarer som "jävla kommunist" och "prisa satan" och andra nedsättande kommentarer. Ingen gratis reklam till satan på min sida inte!

Och om det stämmer som familjen säger i artikeln att de har blivit hotade och hatade av någon, så säger jag så här SLUTA MED ATT

HOTA OCH HATA FAMILJEN! Jag har aldrig önskat något sådant! Jesus hotade och hatade inte någon. Det jag däremot önskar är att ni lägger denna överflödiga energi och tid och pengar där den faktiskt gör nytta, i politiken. Det är i politiken som vi kan förändra! Det är där lagar kan ändras så att detta aldrig mer får hända igen. Eller vill ni riskera att de enda lärare som är kvar i skolplikt-Sverige är PK-folk samt minoriteten som definierar sig efter känsla och inte biologi? Politik är vårt nyckelord! Så länge som vi har demokrati så har vi möjlighet att förändra.

”Majoritet”, var inte längre tyst, det är dags att höja rösten. Var inte rädd för ”minoritet” som vill skrämman dig till tystnad genom att skrika sönder dina öron med orden ’Jag känner mig kränkt!’ eller ’Du hatar mig!’ eller ’Du är efterbliven!’ Eller ’Du har ingen respekt till människors känslor’ eller ’transfob’ eller ’Stick! Du hör inte hemma i Sverige’. Du är stark majoritet, visa din ryggrad och säg STOPP! Vik inte dig majoritet när minoritet försöker lura dig med sitt högljudda skrik, för du är inte ensam, du är MAJORITET. Låt dig inte luras av minoritet att du är ensam. Du är MAJORITET.

Tack till er som gett mig stöd genom att ha ringt mig, smsat mig, mailat mig, skickat brev hem till mig och skrivit kommentarer på min facebookside. Ni har fått mig att orka fortsätta när jag vid flera tillfällen bara önskade ge upp. TACK! Vi behöver varandra. Ensam är INTE stark!

Jag fick en sådan ’jvlar anamma’ (grit) efter alla dumma kommentarer igår, så jag kände att jag måste för tusan ställa upp med mitt namn på valsedlarna. Jag måste visa att jag vågar göra detta trots att jag fortfarande inte är kunnig i politikens värld, så att fler också vågar. Men hur mycket grit jag än får så vill jag ändå ge sista ordet till Gud, så jag väntar in Guds svar, för detta är ett mycket stort beslut för mig.

48. Opinionsbilda fritt

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 20 december 2021

Jag minns att Hanif Bali skrev på Facebook för två månader sedan att han ämnade att inte längre stå på Moderaternas riksdagslista till valet 2022.

”Är väldigt taggad för detta nya kapitel i mitt liv och trots att jag inte stänger möjligheten till att någon dag gå tillbaka till rikspolitiken blir det nu en möjlighet att utan riksdagsuppdragets bojor kunna opinionsbilda fritt.” skriver Bali i sitt facebookinlägg.

Opinionsbilda fritt? Riksdagsuppdragets bojor? Jag har sedan dess funderat på det. Vad i hela världen menade han? Det politiska engagemanget är ju helt nytt för mig, jag kan inte reglerna. Jag började engagera mig i våras, efter att jag fått sparken från skolan, just för att ingen lärare ska få behöva bli sparkad på dessa grunder igen, så att barnen inte förlorar dessa lärare som tror på att det endast finns man och kvinna (alltså inte att det finns 300+ olika könsidentiteter). Vad menade Hanif Bali egentligen? Varför kan han inte opinionsbilda fritt och samtidigt vara involverad i sitt parti? Bojor? Det har gnagt inom mig sedan dess. Jag ville förstå. Frustrerad över att jag inte förstod.

För nästan två veckor sedan förstod jag. Jag fick ett samtal av partiets styrelse. ”Medlemmarna har röstat fram dig till plats 8 på valsedeln till riksdagen, men styrelsen har bestämt att du behöver ta bort vissa av dina Facebookinlägg för att få den platsen”. Först förstod jag inte. Hur kan man be mig om sådant? ”Mycket jag lägger upp där upplever jag att Gud har bett mig lägga upp och just de inlägg ni ber mig ta bort upplever jag kommer från Gud. Om jag behöver välja mellan partiet och Gud så väljer jag Gud”.

Jag togs bort från valsedeln.

Hanif Bali vill kunna opinionsbilda fritt, det kan ibland krocka med partiets politik, därför går det inte att förena dessa.

Jag vill inte opinionsbilda, jag vill kunna tala Guds ord ur Bibeln och genom det ljuset kunna belysa samhällets problematik, det kan ibland krocka med partiets politik, därför går det inte att förena dessa.

Jag förstod inte. Men nu tror jag att jag förstår.

Kristna Värdepartiet, jag fortsätter som medlem hos er och kommer att vara engagerad medlem. Det är detta samhälle jag lever i och behöver vara engagerad i, politiken är en stor del av samhället och därför viktig att finnas med i. Som medlem hos er kan jag fortfarande tala Guds ord, och medlemskapet är det djupaste jag kan komma i partiet utan att behöva ha Gud som nummer två. Jag kommer att fortsätta försöka gå djupare i partiet, men när jag kommer till hållplatsen då jag måste välja mellan vad styrelsen ber mig att göra/säga och vad Gud säger åt mig att göra/säga så kommer jag alltid att välja Gud. Jag anser att Kristna Värdepartiet står närmast Bibelns hjärta (jämfört med de andra partierna i Sverige) med den politiken ni har och därför är jag kvar hos er.

Jag förstår nu att det är en frestelse att behöva välja mellan att följa sitt parti och att följa Gud. Jag tror att många som representerar ett parti lever i den frestelsen. Är du en av de som representerar ett parti och hela tiden lägger åt sidan det Gud har lagt på ditt hjärta? Vem följer du egentligen, ditt parti eller Bibelns Gud? Du kan inte ha båda. Eller låt oss bortse från att det är Gud (du som inte tror på Gud) och istället tala om samvetet. Vad följer du egentligen, ditt samvete eller ditt parti?

Kalla mig dum om du vill för att jag inte fattar politik, men så ligger det till hos mig, att jag inte har förstått. Men nu förstår jag att det

är på det viset som man jobbar inom ALLA partier i Sverige, dessa är spelreglerna och man måste hålla sig till dem.

Jag gick in på wikipedia och läste lite mer om Hanif Bali och läste om när han faktiskt följde sitt samvete men sedan fick repressalier av sitt parti för det han gjorde. Så här står det: "Efter att Bali 2016 röstade för ett erkännande av IS massakrer på kristna och andra minoriteter i Mellanöstern som ett folkmord, vilket gick emot partilinjen, flyttades han av partiledningen från sin plats i arbetsmarknadsutskottet och som Moderaternas integrationspolitiska talesman."

Om bara fler riksdagsledamöter, av de som inte tror på Gud, vågar följa sitt samvete...

Om bara fler riksdagsledamöter, av de som tror på Bibelns Gud, vågar följa Gud...

Ja, förstår ni vilken förändring det skulle bli i samhället? Om bara en vågar, som när Bali röstade emot sin partiledning, så kanske det inte händer mycket, men om ALLA vågar så händer det grejer!

49. Högmod kommer före fall

Det står skrivet:

Ödmjuka er därför under Guds mäktiga hand, så kommer han att upphöja er när tiden är inne.

1 Petrusbrevet 5:6, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, Gud älskar dig, och det betyder att du är lite bättre än andra. Visa nu upp din stolthet. Var stolt över att du är älskad och lite bättre än andra. Det skulle Gud bli så glad över om du gjorde!

Mina första år som kristen kämpade jag mycket med högmod. Jag visste att Gud inte gillade högmod, det står tydligt i Bibeln. Jag gick från att vara icke-älskad av mina föräldrar och med en dålig självkänsla (jag är inte värd något) och ett dåligt självförtroende (jag är dålig på allt som jag gör) till att vara älskad av Gud med en självkänsla och ett självförtroende som började växa. Från att jag inte haft högmod som icke-kristen så började jag som kristen helt plötsligt tro att jag är lite bättre än andra för att jag såg mig själv som väldigt värdefull av Gud och tyckte att jag var smartare för att jag hade valt att följa sanningen. Under åren som kristen kämpade jag med att göra mig av med högmodet, och jag lyckades en del men på något sätt så lyckades jag inte hela vägen. Till och med livet med min man hade hjälpt mig att tränas i att bli mer ödmjuk, jag blev mer beroende av Guds hjälp i olika situationer i mitt äktenskap. Jag blev dock inte helt av med högmodet förrän år 2019. Jag minns att jag en dag promenerade till mitt jobb på skolan och skrek till

Gud (i mitt huvud) "Jag kan inte göra mig av med högmodet av mig själv! Hjälp mig Gud!". Det dröjde bara en minut och så kände jag mig fri från det. Det var som om någon dränerade mitt huvud, bokstavligen talat så kändes det på det viset. Jag var totalt fri från att känna mig bättre än andra. Djävulen kan fortfarande försöka fresta mig på den punkten, men jag faller inte för det som jag gjorde en gång i tiden.

Jag hade kämpat med högmod under de 14 första åren av mitt kristna liv. Hur är det möjligt att det tog så lång tid att bli av med det? Kan det vara för att jag inte hade en fast församling att gå till under en längre period, alltså att jag hoppade besviket från ställe till ställe och därmed inte kunde växa som kristen på ett hälsosamt sätt? Eller kan det vara för att jag inte hade några nära kristna vänner? Jag vet inte vad det beror på. Jag tänker på en av bibelverserna som talar om vem som får vara ledare i den kristna församlingen: *"Han får inte vara nyomvänd, för då kan han bli högmodig och få samma dom som djävulen."* 1 Timoteusbrevet 3:6, Nubibeln. I en fotnot till denna vers står det: "Eller: och då får djävulen honom att falla". Man kan säga att jag var nyomvänd i 14 år när det kommer till högmodet, och hade jag fått en ledarroll i en församling så är jag helt säker på att djävulen hade fått mig att falla.

Jag tror att det är många kristna som kämpar med den frågan och vi behöver stötta varandra där. Jag fick lära känna många kristna under min tid i media. Och jag såg att högmodet fanns där hos många kristna, den där tanken "Jag är lite bättre och mer värdefull, jag är smartare, det är jag som ska rädda världen" som djävulen gärna grabbar tag i och ser till att få dem att falla om de får en ledarroll. Jag lärde även känna kristna som hade varit kristna i många fler år än mig, som fortfarande hade högmod, och sökte efter en högre position i kyrkan eller i samhället. Hur lång tid ska det egentligen ta för en person att bli av med sitt högmod/att lära sig motstå högmodet? Jag tror att det är väldigt individuellt.

Jag fick se en hel del i min position som offentlig på Facebook och i media. Bland annat fick jag se avundsjukan från kristna personer. Det får mig att tänka på en speciell bibelvers då leviter (motsvarighet till dagens kristna ledare) började fälla falska anklagelser mot Mose och Aron:

"De gick till Mose och Aron och sa: 'Nu har ni gått för långt! Alla i menigheten är heliga och herren är med oss allihop. Vad har ni för rättighet att framhålla er själva som förmer än Herrens församling?'" 4 Moseboken 16:3, Nubibeln.

Jag minns att jag var hemma hos en pastor i Södertälje en dag under våren 2022. Jag satt där tillsammans med hans fru. Vårt samtal på mindre än en timme slutade inte alls bra. Det slutade med att han påstod att jag sagt att han är manipulativ. Han kallade mig för orättfärdig och upprorisk och han menade att han nu förstod att jag hade gått ut i media på grund av själviska begär. Han ville att jag omedelbart skulle gå ut ur hans lägenhet, och jag gick.

Jag undrade vad i hela friden som egentligen hände. Jag var där för att jag så gärna ville att pastorn och hans fru skulle bli vänner med mig och min man. Jag hade precis lärt känna pastorn och hans fru. Av alla människor, hur kunde dessa påståenden komma från en pastor? Jag har aldrig i mitt liv hört en pastor tala med mig på det viset. Det är ju pastorerna som står närmast Gud, de kan Bibeln och de vet Guds vilja och deras yrke har med Bibeln och kyrkan att göra.

Pastorerna har samma position som leviterna hade på Moses tid. Och av alla stammar ur Guds folk var det just leviterna som var avundsjuka på Mose. Leviterna ville ha Moses plats. Pastorn började säga till mig att jag ska underordna mig männen i församlingen och att jag speciellt ska underordna mig pastorn i församlingen, oavsett om jag har förtroende för männen/pastorn eller inte. Det var så sjukt det han sa så jag tappade nästan hakan. Ja, jag höll med om att kvinnor ska underordna sig män i Guds hus,

men då krävs det först att man har förtroende för dessa män, ett förtroende som kommer över tid, och man ska inte alls underordna sig en man som inte följer Bibeln. Bibeln kommer alltid i första hand.

Hur kunde detta komma från en pastor? Jag förstod inte. Men kan det vara högmodet som drabbade honom? Han såg att Gud lyfte upp mig till en hög position i samhället och den positionen ville han kanske själv ha. Varför ville han inte förstå att min position hade varit en börda för mig? Jag önskade inte att vara i detta. Det finns en makt med att ha samhällets strålkastarljus på sig, och det verkade som att denna pastor ville ha just den makten. Men läser man vidare i 4 Moseboken kapitel 16 så ser man att det finns ett straff mot de som sätter sig upp mot de som Gud utvalt. Jag och denna pastor har en gemensam vän. Genom den vännen har jag försökt få kontakt med pastorn för att vi skulle kunna reda ut allt, men det mötet har tyvärr inte blivit av.

Jag hade varit totalt fri från högmod i cirka två år när jag gick in i media. Ju längre in i media jag kom och ju fler som började följa mig på Facebook och stötta mig på olika sätt, desto mer rädd blev jag. Jag var faktiskt dödsrädd för att falla i det där högmodet som jag hade kämpat med under så många år. Många kristna började se upp till mig. De tittade på mig som om jag vore en ängel som hade landat på jorden. Ibland blev jag arg, jag visste helt enkelt inte hur jag skulle hantera det. Jag upplevde att de såg mig som en idol, människor ville träffa mig och prata med mig. Det var så förvirrande för mig alltihop. Jag är ju bara en vanlig människa som lyder Gud, varför ville folk träffa mig? Jag började leta i min minnesbank kring hur jag skulle hantera denna nya situation i mitt liv. Hur gör kändisar egentligen?

Jag tänkte på Niklas Piensoho, föreståndaren för en pingstkyrka i Stockholm, som under åren 2008-2011 hade varit en förebild för

mig. Jag minns att han gav mig 5 minuter av sin tid på cafeterian i Filadelfiakyrkan på S:t Eriksplan i Stockholm när jag var ganska nykristen och gick på bibelskolan där. Och jag mindes hur otroligt viktiga dessa fem minuter var för mig. Jag tänkte också på Mats Selander, att han med sitt mod hade varit en av mina förebilder under många år för att han stod upp för de ofödda. Jag minns första gången jag fick träffa honom under våren 2021 på ett möte med Kristna Värdepartiet. Jag var stel i hela kroppen, kunde knappt röra mig av nervositet, jag hade svårt att förstå att jag verkligen satt och pratade in real life med Mats Selander. Jag tänkte på mitt eget beteende när jag träffade dem, och hur de bemötte mig dessa gånger. De var naturliga, pratade med mig som vanligt och trodde inte mer om sig själva bara för att jag såg upp till dem. Det gav mig en större förståelse för hur människor ser på mig och hur jag skulle bemöta dem, vilket gjorde att min ilska ersattes med förståelse och tålamod.

Jag trodde inte att jag skulle klara mig i det offentliga, jag trodde att jag förr eller senare skulle falla för högmodet. Och ju mer tiden gick desto mer förstod jag att jag faktiskt inte föll för det. Jag trodde inte mina ögon. Är det verkligen möjligt? Är jag fortfarande ödmjuk? Jag minns känslan när jag lämnade offentligheten på Facebook i maj 2022. Det var inte bara den underbara känslan av att jag överlevde media och även överlevde alla de personer som började hata mig, utan glädjen av att jag inte föll för djävulen som ville få in mig i högmod igen. Jag föll inte! Hur var det möjligt när trycket på mig var enormt? Jag kunde knappt tro det!

50. Min förebild inför läraryrket

Ett inlägg som jag skrev på Facebook 22 mars 2022

Tack till dig som skickade ett pm till mig igår med denna video av Niklas Piensoho. Jag tittade på den och den påminde mig om det förflutna, om något som jag hade glömt.

Åren var 2008-2011. Jag började gå till pingstkyrkan på Rörstrand i Stockholm. Niklas Piensoho var pastor och föreståndare. Han predikade på gudstjänster, på vardagskvällar höll han i bibelstudier och ibland kom han till bibelskolan där jag gick för att undervisa oss. Jag älskade att lyssna på honom och jag lärde mig jättemycket av att se honom undervisa under dessa tre år.

Saker som jag såg i honom: Lagom artikulation, kroppsspråk som förstärkte hans ord, inte för allvarlig och inte för slapp, pausade på precis rätt ställen, hur han svalde när han behövde det, inte onödigt repetitiv, talade inte för fort och inte för långsamt, höll den röda tråden, gav perfekta liknelser från sitt eget liv, använde inte mer ord än vad han behövde, hade ett empatiskt ansikte, använde ett rent språk, började inte plötsligt prata om andra saker (alltså inga sidospår), perfekt tonläge etc.

Jag minns att jag sa till mig själv att jag en dag ska bli exakt så bra som Niklas Piensoho. När jag flyttade till Jönköping år 2011 för att plugga till lärare så frågade en högskolelärare oss studenter under vår första termin om vi har någon lärare som förebild. Jag tänkte direkt på Niklas Piensoho, att jag vill bli som han. För mig var han den mest renodlade läraren jag hade stött på i mitt liv.

Sedan 2011 har jag inte lyssnat på honom. Så när jag fick detta pm igår och lyssnade på honom så var det som att alla gamla minnen sköljdes över mig. Och jag tänker nu...är jag inte lite lik honom när jag pratar i mina videos?

<https://www.youtube.com/watch?v=rAqfaz4jYhg>

Titta gärna på denna video som kom ut för några dagar sedan där Niklas berättar om vem Jesus är. Jesus är stormästaren på att berätta om sig själv (sanningen) på det sättet man ska göra, som jag tog upp i min senaste video: ödmjukt, med respekt och ett rent samvete. Om någon försöker pressa Jesus på dig så är det INTE bibliskt. Det finns en fri vilja.

Och om du ser detta Niklas Piensoho, så vill jag säga tack. Tack för att du en gång under bibelskoletiden gav mig 5 min av din tid i cafét där vi satt och pratade. Det var 5 viktiga minuter i mitt liv. För mig, under den tiden, var det som att sitta med min största idol.

51. Profet – en av de fem tjänsterna

Det står skrivet:

Han [Gud] gjorde några till apostlar, andra till profeter, evangelister, pastorer och lärare. De ska utrusta de heliga för deras tjänst att bygga upp Kristus kropp.

Efesierbrevet 4:11-12, Nubibeln

Djävulen:

- Det där med olika tjänster gällde endast för 2000 år sedan. Du Selma lever i den nya tiden nu. Idag är alla lika mycket värda. Idag kan alla vara allt! Du kan välja vilken tjänst du vill, du kan vara pastor om du känner för det. Din känsla kommer före allt!

Är jag en profet? Det är många kristna som verkar ha tyckt det under min tid på Facebook. Gud har aldrig någonsin sagt till mig "Selma, jag kallar dig till att vara profet i denna tid", i alla fall inte så som jag läser om hur Gud kallade profeterna i Gamla Testamentet då jag upplever att han verkade tala med dem med en röst som de hörde med sina fysiska öron. Jag har dock alltid varit dragen till den tjänsten i hela mitt liv. Kanske är det på det viset Gud kallar mig till den tjänsten, alltså genom att lägga en dragning inom mig? Men personligen ville jag bara hålla mig borta från den. Varför vill man bli en profet egentligen? Jag har läst om profeterna i Bibeln, det är inga roliga uppdrag de får och Jesus själv sa "*Jerusalem, Jerusalem, du som mördar profeterna och stenar dem som sännts till dig!*" Matteusevangeliet 23:37, Nubibeln. Jag vill ju att människor ska tycka om mig, jag vill inte plågas och dö. Men dragningen till

den tjänsten blev starkare för varje år som gick. Och samtidigt undrade jag varför Gud inte bara kunde tala med en klar röst till mig så att mina fysiska öron kunde höra det. Med tiden lärde jag mig att Guds röst hörde jag via min andes öron och inte via min kropps öron. Jag känner igen mig i profeten Samuels situation när det kommer till att inte veta om det är Gud som talar eller någon annan:

Den unge pojken Samuel fortsatte att tjäna Herren hos Eli. Vid den här tiden var budskap från Herren mycket sällsynta. Det var också ovanligt att någon såg en syn. Då hände en gång följande när Eli låg på sin plats. Hans ögon hade nu försvagats så att han inte längre kunde se. Guds lampa var ännu inte släckt och Samuel låg och sov i Herrens tempel där Guds ark fanns. Herren kallade då på Samuel. "Ja", svarade Samuel, "här är jag!" Sedan sprang han till Eli. "Här är jag", sa han. "Du ropade på mig." "Jag ropade inte på dig", svarade Eli, "gå tillbaka och lägg dig!" Och Samuel lydde. Herren ropade på Samuel en gång till och, som förut, steg Samuel upp och gick till Eli. "Ja", svarade han. "här är jag. Du ropade på mig." "Jag har inte ropat på dig, min son", sa Eli. "Gå tillbaka och lägg dig!" Samuel kände ännu inte Herren och hade aldrig tidigare fått ett budskap från honom. När Herren nu för tredje gången ropade på honom, steg Samuel än en gång upp och gick till Eli. "Ja", sa han. "Här är jag! Du ropade på mig." Då förstod Eli att det var Herren som hade ropat på pojken, och han sa till Samuel: "Gå och lägg dig igen och om han ropar på dig en gång till, så ska du svara: "Tala, Herre, din tjänare hör!" Och så gick Samuel tillbaka och lade sig. Då kom Herren och ställde sig där och ropade som förut: "Samuel! Samuel!" Och nu svarade Samuel: "Tala, din tjänare hör!"

1 Samuelsboken 3:1-10, Nubibeln

Det var när jag var villig att offra min Isak och hamnade i media som jag tror att jag förstod vilken tjänst jag hade fått. Plötsligt började Gud ge mig tal som jag skulle framföra på ett sätt som jag aldrig

hade varit med om förut. Jag har fått tilltal till mig tidigare då jag profeterade några gånger i en kyrka genom att framföra det som en predikan, men det var ganska svaga tilltal från Gud. I början av tiden i media upplevde jag att jag hörde Gud, men jag förstod inte riktigt fullt ut om det var mina tankar eller Guds, det lät verkligen som mina tankar. Jag var inte van vid att höra Gud på det sättet. Och jag hade ingen omkring mig som kunde hjälpa mig att skilja på min röst och Guds röst. Samuel hade Eli. Men när folk på Facebook började säga att jag talade profetiskt så började jag lära mig att se skillnaden på vad som var profetiskt och vad som inte var det. Jag minns en gång när Mats Selander sa till mig "Gud kanske har kallat dig till att vara profet". Är det möjligt? tänkte jag.

Alla mina fyra debattartiklar, två i tidningen Världen Idag, en i Nya Dagbladet och en i Svenska Morgonbladet, upplevde jag kom från Gud. Jag fick inte hela texterna levererade till mitt huvud, men Gud lät mig se en klar vision, ungefär som Bruno i Encanto (Jag förklarar mer i kapitel 53), som jag sedan fick jobba med för att föra fram i text så att det blev förståeligt för mottagaren.

Och när jag fick en vision så märkte jag att det också gick väldigt fort att få ner det i skrift, fortare än andra uppgifter från till exempel min tid på Lärarhögskolan. Gud gav mig också en vision inför att jag skrev sommartalet till Swebbtv, en slags bild över vad det hela skulle handla om. Och under hela den veckan, då jag skrev sommartalet, kände jag att Gud ledde mig steg för steg i mitt skrivande.

Jag minns också att jag en gång satt med min man och min syster och hennes man hemma hos oss och så kände jag att jag behövde skriva ner ett tal som jag skulle framföra i en video på Facebook, det var en vision som kom från Gud, det kunde inte vänta, så jag tog fram datorn och började skriva där inför dem. Och flera av mina inlägg på Facebook under min tid i media har skrivits efter att jag

fått sådana visioner, flera av dessa inlägg har tagits med i denna bok.

Men ibland undrar jag om jag egentligen är en apostel och inte en profet. För jag ser saker i kyrkorna som de kristna i kyrkorna själva inte verkar se. Jag är lite som en detektiv, tycker om att ta reda på var grundproblemet egentligen finns för att göra om och göra rätt, som Mirabel i Encanto (jag förklarar mer i kapitel 53). Och när jag ser det så upplever jag inte att det kommer ner som en vision ovanifrån till mig, utan det sker mer på ett naturligt sätt.

Jag har ofta talat obehagliga sanningar i olika situationer som har lett mig in i problem och svårigheter. Med åren har jag dock lärt mig att inte alltid tala obehagliga sanningar till människor som jag märker ändå inte vill höra. Kanske är jag en apostel med profetiska uppdrag? Jag vet inte. Eller kanske har jag fortfarande svårt att ta till mig att jag är kallad att ha en profettjänst, för det finns ju trots allt inga kvinnor som är apostlar i Bibeln, eller? Jag vet inte.

Det här året har jag dock känt mig som aposteln Paulus när han säger: *”Men nu verkar det istället för mig som om Gud har gett oss apostlar den lägsta statusen av alla. Vi är som dödsdömda på en arena och visas upp inför hela världen, ja, inför både änglar och människor”* 1 Korintierbrevet 4:9, Nubibeln.

Det känns som att hela mitt liv har visats upp på en arena inför hela världen. Jag är nog fortfarande i början på min väg, att upptäcka detta med de olika tjänsterna. Det viktigaste är i alla fall att jag lyssnar in Guds röst och lyder när Han säger till mig vad jag ska göra, att jag inte fegar ur.

Och när jag tänker efter lite, så undrar jag om det kanske är så att kvinnan egentligen inte ska ha en enda av de fem tjänsterna i kyrkan. Kanske att kvinnans egentliga roll är att vara medhjälpare åt mannen så som det står i Bibeln. *”Sedan sa Herren Gud: ’Det är*

inte bra för mannen att vara ensam. Jag vill göra en medhjälpare åt honom, en sådan som passar honom” 1 Moseboken 2:18, Nubibeln.

Varför är det fel att vara medhjälpare i dagens samhälle, att vara den som hjälper sin man i sin tjänst?

Uttrycket ”Bakom varje framgångsrik man står en kvinna” kanske vill säga oss något. När kvinnan inte leder så håller det henne ödmjuk (de i ledande position har lättare att falla för högmod) och när mannen inser att han inte klarar att leda utan sin medhjälpare så håller det honom ödmjuk. Båda rollerna behöver varandra och hjälper varandra till ödmjukhet. Ensam är högmod och tillsammans är ödmjukhet. Debora var ju både domare och profetissa, och det fanns några andra kvinnor i Bibeln som var profetissor, men som sagt så var det undantag och inte regel.

Som ni märker har jag inte helt kommit fram till en slutgiltig förståelse kring detta med de fem tjänsterna, men det jag definitivt har förstått är att kvinnan absolut inte ska undervisa eller leda över män i kyrkan, för det står väldigt tydligt om detta i Bibeln.

Och observera att alla kristna har i uppdrag att berätta om Jesus vid lämpligt tillfälle till exempel bland arbetskollegor eller vänner eller familj, det är inte bara evangelisternas jobb. Evangelisterna gör det dock på ett mer planerat sätt. Gud kan låta alla profetera mer eller mindre men alla kommer inte att gå in i en profettjänst. Alla kan leda mer eller mindre, men alla kommer inte att gå in i herdetjänsten. Alla kan lära ut mer eller mindre, men alla kommer inte att gå in i lärartjänsten.

Alla kan se brister och möjligheter i sammanhang samt starta upp något nytt, men alla kommer inte att gå in i aposteltjänsten. Om man tar ett konkret exempel, alla kan undervisa barn mer eller

mindre, men alla lämpar sig inte att ta sig an en lärartjänst i grundskolan.

Ett annat konkret exempel, alla kan leda mer eller mindre, men alla lämpar sig inte att ta sig an en VD-tjänst på ett stort företag. Det krävs ofta något utöver det vanliga för att ta på sig de olika rollerna. En evangelist är en person som behöver klara av att prata med många nya människor varje dag och kunna byta miljö ofta, det skulle jag aldrig klara av att göra då jag är en person som gärna håller mig i bakgrunden och iakttar och filosoferar över saker och ting samt trivs bäst med att vara på en och samma ställe, jag skulle nog säga att jag är en högekänslig person, det är ett av mina personlighetsdrag som jag tror att jag är född med. Kanske är det så att dessa medfödda personlighetsdrag är de som leder oss in i de olika tjänsterna? Vi har fått dessa personlighetsdrag som en gåva när vi föddes och jag tror också att vi kan fördjupa oss i dem och lära oss i vilka miljöer vi passar bäst in så att vi kan träna på att hantera våra gåvor på rätt sätt.

Vi ska inte vara avundsjuka på varandras personligheter utan vi ska vara varandras tillgång. Jag gissar att evangelisterna är de som har ADHD, de är i fronten och tycker om att utforska ny mark och träffa nya människor. Det är fantastiskt! Vi ska vara stolta över våra personligheter. Det är fantastiskt att vi föds med olika personligheter! Tänk om alla föddes med samma personlighet, vilken tråkig värld vi skulle leva i då.

52. Att höra Guds röst

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 10 mars 2022

En av de bästa böckerna som jag läst.

Läste denna i somras, och kände att jag behövde läsa den nu igen för att bli påmind på ett inspirerande sätt om hur man hör Guds röst. Har läst halva boken under mina fastedagar sedan i onsdags förra veckan och ska fortsätta läsa den de kommande dagarna.

Du som inte är kristen. Du är säkert nyfiken på vad exakt det innebär när en kristen säger att han/hon hör Guds röst. Köp denna bok så att din nyfikenhet stillas. Om någon ställer den frågan till mig "Hur hör du Guds röst?" så vill jag nu säga köp denna bok och läs den. Sedan kan du komma till mig och ställa fördjupningsfrågor.

Du som är kristen. Denna tid vi lever i är väldigt högljudd. Skaffa denna bok, plocka fram och läs den en eller två gånger per år för att påminna dig om hur du hör Guds röst. Det är lätt att glömma och därför lätt att bli vilseledd. Vi lever i en tid med en media som kan påverka oss så pass starkt att även de starkaste kan vilseledas. Detta tar jag på mycket stort allvar och därför fortsätter jag att träna upp min förmåga att höra Guds röst.

Ur boken, s. 54

"Säg mig vad du ägnar uppmärksamhet åt", sa den spanske filosofen Jose Ortega y Gasset, "så ska jag säga vem du är." Till slut kommer vi att formas till en avbild av den mest högljudda rösten i vårt liv - den röst vi lyssnar till mest.

53. Encanto

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 3 januari 2022

Jag befann mig i fasta från Facebook samt nyheter på övriga sociala medier/övrig media, och därmed hade jag extra mycket tid till bön, mitt fokus på Gud var därmed skarpt. I denna tid av fasta & bön upplevde jag att Gud talade till mig genom filmen Encanto. Jag såg ett budskap så tydligt att jag nästan kunde ta på det. Den här filmen liknar dagens kyrkor idag.

1. titta på filmen och 2. läs det jag skriver.

Casita är huset, innehållandes den magiska ljusstaken som ger gåvor, där en tre-generationers-familj bor i och sprider sitt ljus i staden. Om jag liknar detta med Bibeln så motsvarar Casita en kyrkogemenskap där de kristna finns och som sprider ljus till medborgarna i staden, och ljusstaken motsvarar Den Helige Anden som ger gåvor till de kristna.

Vi börjar jämförelsen med de fem gåvorna i Bibeln som många kristna kallar för tjänstegåvorna.

”Han [Gud] gjorde några till apostlar, andra till profeter, evangelister, pastorer [herdar] och lärare. De ska utrusta de heliga [kyrko-medlemmarna/de kristna] för deras tjänst att bygga upp Kristus kropp [kyrkogemenskapen]”. Efesierbrevet 4:11-12 Nubibeln

Abuela Alma (Hon som är familjens överhuvud) – Den bibliska motsvarigheten är herden/pastorn, vilken har förmågan att styra de kristna i kyrkogemenskapen åt vilket håll som helst på samma sätt som en kapten styr ett fartyg åt det håll han vill. Enligt Jesus så ska herden vara ödmjuk och tjäna hjorden, alltså sina kristna bröder och systrar. Herden i denna film har tappat sin första kärlek till sina kristna bröder och systrar, och per automatik tappat sin första kärlek till Gud själv.

Bruno (Han med visionen) - Den bibliska motsvarigheten är profeten, som herden ofta avskyr och förkastar, eftersom profeten ofta inte säger det som herden vill höra. De andra kristna i gemenskapen är med på herdens noter eftersom de också tycker att profeten kommer med obehagliga profetiska hälsningar som de helst inte vill höra. Livet är helt enkelt skönare när profeten inte är i närheten, men då blir livet falskt. Profetens stora misstag är att han drar sig undan till ett liv i ensamhet, och kyrkans stora misstag är att man låter profeten få dra sig undan.

Isabela (Hon med blommorna) - Den bibliska motsvarigheten är läraren, den som undervisar de kristna om Bibeln, om vad som är gott men också om synden & domen. Herden tystar ner lärarens undervisning om synden & domen, vilket gör att läraren försöker leva upp till herdens krav att endast tala om det som är gott (det politiskt korrekta), men läraren mår egentligen mycket dåligt av det.

Camilo (Han som byter skepnad) - Den bibliska motsvarigheten är evangelisten, den som är galet duktig på att anpassa sig till sina medmänniskor för att nå fram med det goda budskapet om Jesus. En härlig typ att vara med, både för de kristna och de icke-kristna.

Mirabel (Hon utan någon gåva) - Den bibliska motsvarigheten är aposteln, som aldrig får vara en del av gemenskapen under samma villkor som de andra, det är ett lidande och ett utanförskap, men tack vare avståndet har aposteln ett fågelperspektiv på gemenskapens problem och lösningar. Aposteln försöker lösa problemen genom att med svett, tårar och blod spåra upp saker och ting som en detektiv och ta reda på hur man kan göra om och göra rätt. Aposteln avskyr att läraren inte talar något om synden, men aposteln förstår väldigt sent att grundproblemet finns hos herden och inte hos läraren. Tack vare aposteln kan kyrkogemenskapen återigen hamna på rätt spår om herden bara väljer att lyssna och vända om.

Sedan har vi andra gåvor i filmen:

Julieta Madrigal - Den som kan läka

Luisa Madrigal - Den som ser behov och hjälper andra

Pepa Madrigal - Den som gör under och mirakel

Antonio Madrigal - Den som talar främmande språk och tolkar språken

Läs bibeltexterna om nådegåvor (som alltså inte är tjänstegåvor): 1 korintierbrevet 12:4-11, Romarbrevet 12:6-8.

Mannen i filmen som är gift med Abuela Alma och sedan dör motsvarar Jesus i Bibeln som dör. Mannen offrade sitt liv för sin familj när han dödades av banditerna. Jesus offrade sitt liv för sina barn när han korsfästes och dödades av Israels skriftlärdä. Efter mannens död kom magin till dem som fick vara familjens hjälpare. Efter Jesus död kom Den Helige Anden till de kristna som fick vara kyrkogemenskapens hjälpare. Gåvor gavs till var och en i familjen Madrigal så att medlemmarna kunde vara ett ljus av kärlek för stadens medborgare. Gåvor ges till var och en i kyrkogemenskapen så att de kristna kan vara ett ljus av kärlek för stadens medborgare.

Det låter konstigt att Gud kanske talar genom en Disneyfilm, men om Gud gjorde det mycket *konstiga* att komma ner som en människa så kan vi konstatera att Han också kan göra mycket andra *konstiga* saker. Och är inte en film egentligen ett av de bästa sätten att nå människor, i den tid vi lever i idag? Och Disney når fram till miljontals människors hem! Gud talar genom konst!

Om jag tolkar filmen som ett eventuellt meddelande till oss från Gud så behöver jag PRÖVA det (tänka kritiskt) genom att:

- jämföra med resten av Bibeln och i synnerhet Jesus tal
- jämföra med hur dagens kyrkor är idag
- jämföra med hur det ser ut i världen vi lever i idag
- diskutera med/lyssna in mina kristna bröder och systrar.

”Två eller tre profeter ska tala, och de andra ska PRÖVA det som sägs.” 1 Korintierbrevet 14:29, Svenska Folkbibeln.

Jag ställer frågor:

- Kan detta vara ett profetiskt budskap från Herren, att herdarna behöver omvända sig?
- Kan det vara så att resten av kyrkomedlemmarna har svårigheter att bryta sig loss och säga till Gud ”Jag vill! Sänd mig!” eftersom herden hindrar dem från att göra det?
- Säger Gud till oss att Den Helige Anden kommer att lämna kyrkorna om herdarna inte omvänder sig, att det ligger i herdarnas händer?
- Om Den Helige Anden lämnar på grund av att herdarna stenhårt vägrar att omvända sig, är det då dags för en ny kyrkogemenskap att träda fram? Är det dags för oss att lämna kyrkobyggnaden som vi är vana att gå till och påbörja något nytt i våra hem?

Lever vi i en tid med väldigt många Efesos-kyrkor? Alltså många som har övergett sin första kärlek. Den Helige Anden (ljusstaken) kommer att slockna där och flytta på sig till en annan plats som förtjänar att ha det.

”Skriv till ängeln för församlingen i Efesos: Så säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som vandrar bland de sju ljusstakarna av guld: Jag känner dina gärningar, ditt arbete och din uthållighet. Jag vet att du inte kan tåla onda människor. Du har prövat dem som kallar sig apostlar men inte är det, och du har funnit att de är lögnare. Ja, du är uthållig, och du har uthärdat mycket för mitt namns skull utan att tröttna. Men jag har en sak emot dig: att du har övergett din första kärlek. Kom därför ihåg varifrån du har fallit, och vänd om och gör dina första gärningar.

Annars, om du inte vänder om, kommer jag till dig och flyttar din ljusstake från dess plats.”

Uppenbarelseboken 2:1-5 Svenska Folkbibeln

Och vad säger Jesus om kärleken i tidens slut?

”och eftersom laglösheten ökar kommer kärleken att kallna hos de flesta.” Matteusevangeliet 24:12 Svenska Folkbibeln

Det som påverkade mig mest av allt var när Mirabel förlät Abuela Alma i slutet. Efter allt svett och alla tårar och efter att Mirabel hela tiden blev dömd och inte trodd, hon var oskyldig, så blev Abuela Alma ändå förlåten av Mirabel. Det var så starkt. I egen kraft är det omöjligt att förlåta, men frågar man Gud om hjälp så blir det möjligt.

Utöver facebookinlägget:

Jag är inte ute efter att göra reklam för Disney. Om man tänker efter så borde det självklara vara att jag inte tar med detta kapitel i boken, med tanke på hur Disney bland annat jobbar stenhårt nu för att få in hbtq-agendan i deras filmer, och att hela min bok faktiskt har ett stort fokus på faran med hbtq-agendan. Men jag följer Guds frid som säger att jag ska ha med detta kapitel, och ibland när man följer Guds frid så kan det se riktigt dåraktigt ut i människors ögon. Guds frid innebär Guds tankar och vägar, inte människans. Gud säger det så bra: *”Mina tankar är inte era tankar och era vägar är inte mina vägar, säger Herren. Liksom himlen är högre än jorden, är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar”* Jesaja 55:8-9, Nubibeln.

Jag tror att dagens människor på riktigt har svårt att förstå skriven text, de är uppvuxna med rörlig bild/film, och för att nå dessa människor så behöver Gud träda in i den rörliga bildens värld. Vi kristna behöver också gå in i den världen om vi ska ha en chans att nå ut

till dagens människor som söker Gud, det är där det nya missionsfältet finns.

Det påminner mig om serien The Chosen, det är en serie om Jesus Kristus via film. Det finns kristna som klagar på att den inte är biblisk. Jag däremot menar att den serien inte ska likställas med Bibeln. Ingen film eller serie kan någonsin ersätta Bibeln, precis som en pastors predikan om Jesus inte kan ersätta Bibeln. Det som den serien vill göra är att ge en bild av vad Jesus faktiskt har gjort för oss, och den kommer att nå in i många människors hjärtan så starkt att det kommer att väcka ett intresse hos dem att vilja börja läsa Bibeln. Den serien berörde mig oerhört starkt och jag rekommenderar alla att se den.

Låt oss tänka ytterligare ett steg, tänk om kristna hade vågat komma ut ur sina gömmor och valt att missionera på riktigt, då hade vi idag haft ett bolag lika stort som Disney men som istället jobbade för att upprätthålla kristna värderingar, låt oss kalla det bolaget för Wonders. Då hade Wonders, med Guds hjälp, kunnat nå miljontals hjärtan idag. Men de kristna gömmer sig i sina hålor så att andra slags bolag växer sig stora. Men Gud är inte tyst som oss kristna, för om Guds egna barn inte ropar ut, då kommer stenarna (alla andra) att ropa ut (Lukasevangeliet 19:40). Jag menar att Gud har talat via den stenen, via Disney, genom filmen Encanto.

Ytterligare en sak jag vill ta upp är att det nyligen har kommit till min kännedom att det finns kristna som anser att man som kristen inte ska skådespela (alltså att gå in i andra roller) i teater/film och inte heller titta på det, de påstår att detta är en synd. Jag menar att deras påstående är falskt eftersom att det inte bekräftas i Bibeln. I längden så borde dessa kristna också mena att jag inte får gå in i en annan roll när jag berättar en saga för min dotter, vare sig det är i verkligheten eller inspelat på min mobilkamera. Jag och min man får inte heller, för min dotter och hennes kusiner, spela att vi är två bagare som samarbetar för att skapa en ny tårta till

ett kalasbarn, vare sig barnen är fysiskt i närheten eller det är inspelat via min datorkamera. Mina två vänner som är riktigt duktiga på att gå in i andra roller, de har en gåva för det, får inte spela upp en bibelberättelse där den ena är David och den andre är Goliat inför 20 av sina vänner och vänners vänner, vare sig det är i en bokad lokal eller inspelat via avancerad kamerautrustning. Till slut når exemplen till teater och film för en bredare publik. Ska man förbjuda skådespel så borde man förbjuda det hela vägen ner i så fall.

Jag har en vän som varit kristen i 6 år som påstod att trummor är sataniska. Det finns inte heller någon bekräftelse i Bibeln för detta. Jag fick med tiden veta mer om min väns historia och förstod att det finns ett trauma på grund av tidigare delaktighet i ockulta möten där trummor användes. Hon trodde också att det fanns eteriska oljor som var andliga, det stämmer inte enligt Bibeln. Det finns inga saker över huvudtaget som är andliga. Kontakten mellan en människa och Gud är andligt. Jesus har sagt att vi ska be i ande och sanning (Johannesevangeliet 4:23-24).

På facebook i olika diskussioner fick jag veta att några kristna trodde att hårdrock var sataniskt. Det finns ingen bekräftelse för det i Bibeln. Det finns ingen musikstil överhuvudtaget som är sataniskt. Däremot kan en låt (oavsett musikstil) bli satanisk om man lägger in låt-texter som "Jag vill be till satan" eller "Jag vill mörda" eller "Att ha sex med tio kvinnor är livet" eller "Pengar är meningen med livet".

Gud är kreativ och har låtit oss vara kreativa. Vi människor skapar teater, sång, musik, hantverk, dans, instrument målningar, filmer, kortspel, brädspel, sporter, maträtter osv. Det är bra! Men alla dessa kan också missbrukas. Först och främst finns det en risk att man börjar söka sin egen ära i varenda en av dessa, det är ett missbruk av dessa gåvor. Men man kan också använda det som medel för sin egen girighet, till exempel kan man spela kortspel

för att vinna pengar istället för att bara ha roligt med sina vänner. De kan bli sensuella och erotiska, till exempel pardans som bachata men också filmer där sex finns med. Sporter kan bli våldsamma, till exempel boxning där man slår varandra i huvudet. Musik kan användas av människor, som vill ha kontakt med demoner, för att komma in i djupare känslor.

När jag var liten, för 25-38 år, så åkte jag ungefär varannan sommar med min familj till Libanon, där fick jag lära mig att hälsa på ett annat sätt än i Sverige. Där hälsade man via en eller flera kindpussar/kyssar, det var män emellan varandra och kvinnor emellan varandra. Och man hälsade på det viset endast med de människor som var nära en, alltså släktingar och nära vänner. Man la kinden mot den andras kind och pussade luften med ett smackande ljud, de mindre barnen blev dock alltid pussade ordentligt med de vuxnas läppar direkt mot barnens kinder. Kindpussar var något vackert, och påminner om dagens svenskar som kramar varandra när de hälsar. Det är människan som har varit kreativ och skapat kindpussar till att vara en del av hälsningsproceduren och det lever fortfarande kvar i många länder idag. Judas tog detta vackra och missbrukade det totalt. Han förrådde Jesus med det. Betyder det att de som kindpussas ska sluta upp med det för att självaste Jesus blev förråd på det viset? Nej, verkligen inte! *"Förrådaren hade kommit överens med dem om ett tecken och sagt: 'Den man som jag hälsar med en kyss är det, honom ska ni gripa.'* Judas gick direkt till Jesus och sa: *'Var hälsad, Rabbi!'* och kysste honom" (Matteusevangeliet 26:48-49, Nubibeln). *"Men Jesus sa: 'Judas förråder du Människosonen med en kyss?'"* (Lukasevangeliet 22:48, Nubibeln).

Ska vi sluta med att vara kreativa och skapa nytt eftersom att risken då blir att någon missbrukar dessa? Nej, anser jag! Vi kommer att bli ledsna över missbruket (jag gissar att Jesus också blev ledsen när han blev förrådd av Judas med ett missbruk av hälsningskyssen), men vi måste acceptera att det är en del av den

fria viljan på jorden. Om vi slutar använda oss av saker/procedurer/annat så ger vi automatiskt de onda (de som väljer bort Gud) patent på allt, i slutändan kommer de goda (de som väljer Gud) inte att ha något kvar att använda sig av.

54. De fem tjänsterna i samhället

Detta inlägg skrev jag på Facebook 13 mars 2022

Det finns en anledning till att Gud har gett kyrkan fem bibliska tjänster. Profet, herde, apostel, lärare och evangelist. Dessa behöver varandra. Mitt fokus är dock nu på herden (pastorn/prästen).

Till exempel kan herden börja tro att människor ska lyda honom mer än Gud och plocka ut bibelcitater ur dess kontext och få citaten att låta som något annat, just för att få den makt han vill ha:

"Var och en ska underordna sig de styrande myndigheterna, för de är tillsatta av Gud. Det finns ingen myndighet som inte är av Gud, och alla har de fått sin makt av Gud. Den som sätter sig upp mot en myndighet sätter sig därför upp mot Guds ordning och kommer att bli straffad."

Romarbrevet 13:1-2 Nubibeln

"Ni som är unga, underordna er de äldre"

1 Petrusbrevet 5:5 Nubibeln

"Lyssna till era ledare och rätta er efter dem. De vakar över ert andliga liv och ska en dag avlägga räkenskap. Låt dem känna att deras uppgift är en glädje, och inte en tung börda. Det vinner ni alla på."

Hebreerbrevet 13:17 Nubibeln

De tjänsterna som sätter stopp för herdens maktgalenskap är läraren som undervisar i församlingen om vad Bibeln vill säga, profeten som kommer in med budskap direkt från Gud själv, och aposteln som kommer in och tillrättavisar herden och medlemmarna och med sin röntgensyn berättar hur det går att göra om och göra rätt.

Kan ni tänka er att Gud har TRE tjänster för att hålla herden i schack. Varför kan man undra? För att det är mänskligt SVÅRT att befinna sig i en position med makt över människor. Vi vet ju alla hur otroligt lätt det är att människan blir korrupt när hon får makt.

En pastor som skjuter sina lärare, profeter och apostlar ut ur församlingen är en mycket mycket farlig pastor. Knutbyvarning.

Kommentar under inlägget från en läsare:

Jag förstår inte riktigt vilka roller aposteln och evangelisten spelar. Och kan man dra paralleller till Montesquieus maktindelingslära, eller är det här en helt annorlunda maktindelning. Vore det lämpligt att organisera det sekulära samhället utifrån de fem maktinstanserna?

Svar från mig:

Jag gillar att du spinner vidare ut i det sekulära!

Jag upplever redan att dessa 5 tjänster finns utanför kyrkan.

Herden = politikerna som medborgarna lyssnar till och följer.

Läraren = vetenskapsmännen som tar reda på och berättar för oss andra hur vi ska tillämpa kunskapen (i till exempel juridik, medicin, bygge, statsvetenskap) ute i samhället.

Aposteln = skolan/föräldrarna som ser samhällets brister, och som gör om och gör rätt när de undervisar barnen, så att nästa generation inte gör om samma misstag.

Profeten = det är media/journalisterna som ska ge oss den kalla sanningen av verkligheten

Evangelist = Skådespelare/sångare/poeter etc. som ger oss sanningen på ett sätt som når fram till våra hjärtan på ett kraftigt sätt.

Nu kan man ju undra mycket hur dessa instanser funkar i det svenska samhället egentligen. Vi har politiker som inte lyssnar på vetenskapsmännen, och som styr skolorna med en järnhand och som även verkar ha tagit över media.

Dessa tre, alltså lärare och apostel och profet, får ALDRIG varken tystas eller förnekas av herden, för det slutar med att herden (politikern) vill ha mer och mer makt vilket i sin tur slutar med att politikerna fattar fler korkade beslut. Avslutningsvis sitter majoriteten av medborgarna och undrar hur i all sin dar politiker egentligen tänker.

55. Tala i tungor

Det står skrivet:

Här är några av de delar som Gud låter finnas i sin församling: Han har gjort några till sändebud som ska grunda församlingar på nya platser, andra till profeter som ska framföra budskap från honom, och vissa har fått uppgiften att undervisa andra. Sedan har också några fått förmågan att göra under, att bota sjuka, att hjälpa människor i nöd, att organisera arbetet i församlingen eller att tala okända språk. Kan alla vara sändebud? Kan alla framföra budskap från Gud? Kan alla undervisa? Kan alla göra under? Kan alla bota sjuka? Kan alla tala okända språk, eller kan alla tolka dessa språk? Nej, varje del i kroppen har sin uppgift. Men be Gud att ge er de förmågor som är till störst nytta i församlingen. Och nu ska jag visa er en egenskap vi alla måste ha om de förmågor Gud har gett oss ska bli till nytta för andra. Om jag har fått förmågan att tala okända språk, både jordiska och himmelska, men inte visar kärlek, då liknar jag en gonggong eller en cymbal som bara avger meningslösa ljud.

1 Korintierbrevet 12:28-13:1, Nya levande Bibeln

Djävulen:

- Du behöver inte säga något till dem, låt de tala i tungor hur de vill. Det står ju faktiskt i Bibeln om tungotal. Men exakt vad det står är ju inte så viktigt! Och du vill ju ha de kristna på din sida i hen-debatten. Om du förlorar de kristna, vem har du då kvar?

Mclean Bible Church nära Washington DC. Det var den kyrkan som den amerikanska kvinnan tog mig till, hon hette Jin och hade sitt

ursprung från Sydkorea. Kyrkans huvudpastor hette Lon Solomon, jag fick veta senare i Sverige att han hade judisk härkomst. Det var en enorm kyrka som började med fem familjer 1961 och cirka 40 år senare, när jag kom dit år 2005, hade cirka 6000 vuxna kyrkobesökare varje söndag. Inte en enda gång hörde jag någon tala i tungor där (eller "okända språk" som det kan stå i andra bibelöversättningar). Men kärleken som kom ur den kyrkan, i form av tal och handling, var överväldigande.

Under våren 2022 var jag på en kristen konferens. En ny kristen väninna rekommenderade mig att gå på den. Så jag bokade och betalade. Samma dag som jag gjorde det frågade den kristna mannen, som arrangerade konferensen, om jag ville hålla ett litet tal där i cirka 15 minuter kring min tid i media och händelsen med skolan. Jag kände i anden att jag skulle tacka ja, så då gjorde jag det. Det var första gången som jag skulle vittna inför kristna personer om min tid i media. Jag hade precis lärt mig av en vän att släppa kontrollen till Gud när man håller ett tal, så jag tog det på stort allvar och sa till Gud: "Gud, du vet att jag inte kan hålla ett tal utan att läsa innantill. Jag har nyligen varit och sett när en ny kristen vän vittnat om sitt liv i 15 minuter på ett LP-möte utan att ha något nerskrivet tal, och han har berättat för mig om att Du hjälper honom att hitta rätt ord när han står och talar. Min nye vän har uppmanat mig att göra detsamma när jag ska hålla tal, att släppa kontrollen till dig. Jag vill också kunna hålla ett tal utan att behöva skriva ner det först, jag vill tala bara genom att få hjälp av dig. Jag ska testa det nu för första gången i mitt liv". Jag höll mitt tal på den kristna konferensen, och jag hade inte något nerskrivet. Gud ledde mig verkligen.

Jag fick med mig mycket gott från den konferensen. Jag träffade och pratade med många fina människor och jag lyssnade till bra tal. Men något hände där som inte borde ha hänt. En kvinna som höll ett tal avslutade med att tala i tungor högt. Hon började be i tungor

för människorna i salen, och varje person som hon bad för la hon sin hand på personens panna och tryckte ner dem lite diskret till golvet medan en person bakom stod och tog emot så att de inte föll och slog sig. Jag hade sett detta tidigare i en kyrka i Jönköping under den tiden då jag pluggade till lärare där. Jag kände att Gud sa till mig att göra något åt saken, det som pågick var ett övergrepp och det kom inte från den heliga Anden. Men jag svarade Gud att det där inte är min sak att ta tag i. Om personen som blir nerpressad till golvet accepterar detta, så vad har jag då med saken att göra? Det jag såg ogillade jag skarpt så jag lämnade salen och lät dem hålla på. Men Gud fortsatte att pocka på mig och sa till mig att jag borde göra något åt saken. Gud sa till mig att det de gör är allvarligt, de missbrukar en nådegåva. Jag struntade i det, för jag var för feg för att säga något. Jag kände också att jag inte ville förlora några kristna som var på min sida i hen-debatten, speciellt inte dessa som har låtit mig vittna på deras konferens.

Sedan kom konsekvensen av mitt agerande. En underbar kvinna, som jag hade pratat med ett par gånger under konferensen och gillat jättemycket, hade blivit nerpressad på stolen mot sin vilja. Hon hade sagt till dem att sluta, men de gjorde inte det. De hade kallat henne för häxa och sagt att hon måste omvända sig för att inte Gud ska döda henne och skicka hem henne från konferensen i en likkista. Jag fick inte veta något om detta förrän precis innan jag skulle åka hem, det var kvinnan som hade rekommenderat mig att åka till konferensen som tog upp det med mig. När jag hörde detta så gick jag direkt till toaletten för att vara själv, jag gick ner på knä och fick en sådan sorg över mitt agerande. Hur kunde dessa människor agera så fruktansvärt? Vart tog all kärlek vägen? Allt var mitt fel. Jag kunde ha stoppat det redan från början. Varför stoppade jag det inte? Gud, låt mig gottgöra mitt fel.

En månad efter händelsen blev jag bjuden på en kvinnolördag i Uppsala. Jag åkte dit med två nya kristna vänner. Till min förvåning

hände exakt samma sak som på konferensen månaden innan. Hon som predikade gick fram till kvinnan som satt på stolen precis framför mig, la sin hand på hennes huvud och pressade ner hennes huvud så att det hamnade på stolen bredvid henne, samtidigt som predikanten talade högt i tungor. Då tänkte jag: "Nej, nu skiter jag i om jag tappar kristna personer på min sida i hen-debatten. Jag tänker inte låta någon mer ta skada av detta missbruk. Även om jag tappar alla kristna människor så har jag ändå fortfarande Gud med mig". Så jag gjorde något som jag aldrig i mitt liv gjort tidigare. Jag sa till predikanten att jag hade ett budskap från Gud och frågade henne om det var ok att dela ett ord från Bibeln. Hon godkände det. Efter att jag hade läst bibelordet så slutade predikanten helt att tala i tungor och hon la inte heller sin hand på någons huvud.

Det jag läste var detta:

"Kära syskon, tänk om jag kom till er och bara talade på ett okänt språk. Skulle det hjälpa er? Måste jag inte samtidigt berätta om något Gud har visat mig eller om någon kunskap han har gett mig? Måste jag inte ge er något budskap från honom eller undervisa er? Låt mig förklara med en bild: Om ett instrument, en flöjt eller en harpa, ger ifrån sig toner som inte kan skiljas från varandra, hur ska man då kunna höra vilken melodi som spelas? Och om en trumpetsignal är otydlig, hur ska soldaterna då kunna göra sig färdiga till strid? På samma sätt är det med er när ni talar. Om er tunga formar obegripliga ord, hur ska människor då kunna förstå vad ni menar? Det låter ju bara som nonsens. Världen är full av språk, och alla innehåller ljud som går att förstå för dem som talar språken. Men om en människa talar till mig på ett språk, vars ljud jag inte kan tolka, då står vi där som främlingar för varandra. På samma sätt är det med er när ni talar okända språk i församlingen. När ni ivrigt ber Gud att ge er olika förmågor, ska ni därför be om sådana förmågor som de andra i församlingen kan förstå, så att deras tro kan bli starkare. Och den som redan har fått förmågan att tala okända språk, ska be att Gud ger honom förmågan att tolka

det han säger. När vi talar ett okänt språk förstår vi ju inte själva vad vi säger, eftersom det är vår ande som ber och inte vårt förnuft. Hur ska vi då göra? Jo, vi ska be på båda sätten. Vi ska be med vår ande, men också med ord som människor förstår. Vi ska sjunga med vår ande, men också med ord som människor förstår. För om du tackar Gud bara med din ande, hur ska människorna runt omkring då kunna stämma in i ditt tack till Gud? De förstår ju inte vad du säger. Det är bra att du tackar Gud, men det hjälper inte de andra till att få en starkare tro på honom. Själv är jag väldigt tacksam för att Gud har gett mig förmågan att tala okända språk, och jag använder min förmåga oftare än någon av er. Men när jag träffar andra troende vill jag hellre tala fem ord som människor förstår och kan lära sig något av, än 10 000 ord på ett okänt språk.”

1 Korintierbrevet 14:6-19, Nya Levande Bibeln.

Första gången som jag talade i tungor som kristen var i en kyrka i Hallunda i Stockholm, det var den första kyrkan jag började gå till i Sverige. Året var 2007 och jag blev andedöpt där. De hade bett för mig att jag skulle bli det. Enligt Bibeln stämmer det att vi kristna ska ta emot den Helige Anden i oss, det är vad som kallas med att bli andedöpt. Jag minns starkt hur jag började se världen på ett annat sätt efter andedöpet. Det var som att jag såg världen ur Guds ögon. Jag är helt säker på att jag blev andedöpt den gången, men fortfarande idag är jag osäker på om jag talade i tungor tack vare andedöpet eller om det var på grund av allt prat (kanske lite gruppsytryck) om att man måste tala i tungor när man blir andedöpt.

Jag vet ärligt talat inte. Efter mitt andedöpet fick jag ofta höra: ”Tala i tungor ofta, så blir det enklare för varje gång. Det är viktigt att tala i tungor”. Jag försökte göra det privat hemma i några år, men jag kände att det var något som inte stämde, det kändes som om jag inte gjorde det på rätt sätt, något var fel och jag kunde inte sätta fingret på vad det var så jag slutade med att tala i tungor. Det var inte förrän för cirka 5 år sedan då jag förstod vad det var för fel. Det

var en dag som jag låg i sängen och jag plötsligt upplevde i min ande att jag behövde gå upp och be för en av mina bröder. Den Helige Anden sa till min ande att jag behövde gå in i bön och på ett väldigt naturligt sätt började jag tala i tungor som om det var det mest naturliga jag gjorde. Det varade bara i några minuter, men ändå förstod jag äntligen vad felet var.

Att tala i tungor är inte något som jag kan beställa fram och bli bättre på för varje gång. Man kan inte bli bättre på gåvor som sker via anden. Anden fungerar inte på samma sätt som förnuftet. Det som sker med förnuftet tränar man upp, det är inte en gåva. Det som sker via anden kan man inte träna upp, det är Gud som styr, med andra ord är det en gåva.

Om du har fått gåvan av Gud att bota sjuka så är det inte du som styr det, utan Gud. Det enda du behöver göra är att använda munnen för att be för personen, resten sköter Gud. Samma när du profeterar, du använder munnen för att tala om något som Den Helige Anden har lagt i din ande. Och så vidare. Sedan den gången för fem år sedan har jag inte fått uppleva tungotalet igen. Vad innebär det? Att jag inte är kristen eftersom att Paulus talade mycket i tungor? Nej, jag är kristen lika mycket som Paulus är. Jag är mottaglig för att Gud ska låta mig tala i tungor igen. Men kanske är det så att Gud inte gett mig tungotalet endast med syftet att jag ska få vara ett vittne för er att det går att vara kristen/frälst utan den gåvan.

Att tala i tungor i kyrkan är inte fel, men det ska ske på rätt sätt: *"Hur ska det då vara syskon? Jo, när ni möts ska var och en bidra med något: sång, undervisning, uppenbarelse, tal på andra språk eller tolkning av det. Men målet med allt ska vara att församlingen byggs upp. När man talar ett annat språk, får bara två eller tre tala, en i taget, och någon ska tolka. Om ingen kan tolka, måste talaren vara tyst under samlingen och bara tala tyst inom sig inför Gud."* 1

Korintierbrevet 14: 26-28, Nubibeln. Om jag har förstått Bibeln rätt så finns det alltså tungotal som sker i församlingen, men också tungotal som sker i det privata för uppbyggelse som Paulus utövade vilket jag nämnde i ett tidigare bibelcitat. *”Den som talar med tungor bygger upp sig själv, men den som profeterar bygger upp församlingen”* 1 Korintierbrevet 14:4, Bibel 2000.

Jag ber mycket i min ande när jag är ensam, även fast att det inte är tungotal. Ibland uttalar jag inte min bön via munnen utan jag ber i huvudet eftersom att jag vet att Gud ändå hör mina tankar. Men ibland uttalar jag min bön med hörbara ord, det gör jag till exempel när jag har för många tankar i huvudet och jag inte riktigt kan separera på vad som är bön och vad som är annat, då ber jag högt för min egen skull för att bönen ska synas tydligare för mig. Och ibland behöver jag uttala min bön högt för demonerna att höra. Jag som kristen har makt över demonerna och den makten kan, så som jag har förstått Bibeln, endast utövas när jag använder min fysiska röst. Och ibland känner jag i min ande att jag helt enkelt måste ber högt, då gör jag det.

Det är som Paulus säger, när vi talar i tungor så är det vår ande som ber, inte vårt förnuft/psyke/själ. Men då är frågan om det går att missbruka dessa gåvor som vi får av Den Helige Anden så att vi låtsas som att vi gör det i anden fast att det egentligen är i förnuftet. Alltså att man via förnuftet talar i tungor, botar sjuka, gör mirakler, framför budskap (profetiskt) från Gud och så vidare. Ja, det går att missbruka dessa gåvor. En profet kan ljuga genom att framföra budskap som inte kommer från Den Helige Anden (Gud) men från förnuftet (sig själv). En som talar i tungor kan framställa ljud, som liknar ett språk, genom förnuftet utan att behöva vara kopplad till Den Helige Anden. En som säger sig bota sjuka kan manipulera personen till att tro att han/hon blivit frisk. Och så vidare.

Jag sa precis till min vän häromdagen: "Gåvan att tala i tungor har blivit så missbrukat i detta land att man nästan vill spy när man hör någon tala i tungor. Det är tragiskt. Det Gud skapade till något vackert har vi gjort till något äckligt." Och min vän sa: "Vet du, häromveckan fick min vän, som också är supertrött på tungotalets missbruk, för första gången höra ett äkta tungotal i kyrkan. Det var en kvinna som talade i tungor, hon sa en mening på danska, ett språk som min vän talar men inte kvinnan, det var äkta köpenhamnsdanskdialekt, och budskapet var till hennes man. Min vän fick tolka budskapet till hennes man. Denna händelse var något stort för min vän."

56. Att vara Jesus lärjunge

Detta är ett inlägg som jag skrev på Facebook den 24 april 2022, det var efter att jag hade låtit bli att säga något om tungotalet på den kristna konferensen, vilket ledde till att en kvinna tog skada av några där.

Vaknade upp imorse, efter att ha tillbringat flera dagar i bön över en specifik händelse som skedde för en vecka sedan, med att inse att min feghet i en kristen gemenskap till slut fick en medmänniska att fara illa. Gud uppenbarade för mig vilka konsekvenser det kan bli av att jag inte går 100 % ut i min livskallelse.

Jag grät imorse, jag skickade ett förlåt till min medmänniska i en messengergrupp och fick svar av henne och några andra där (jag träffade henne för första gången för en vecka sedan i en kristen gemenskap men har aldrig träffat henne privat/enskilt, hoppas att jag får tillfälle till det snart) och jag bad även Gud om förlåtelse, ingen i min familj märkte något. Mitt på dagen sitter min dotter och pysslar och nynnär på Spikarnas Lovsång och så plötsligt säger hon "Mamma, jag vill höra låten 'Jag är förlåten', sätt på den". Vi lyssnar på den och jag känner mig verkligen förlåten av Gud.

Denna bok har jag läst en gång tidigare för flera år sedan, jag tyckte inte den var särskilt intressant då. Imorse upplevde jag att Gud talade till mig igen att läsa denna bok. Så jag tog fram den ur min bokhylla och nu har jag läst klart den. Och i min livssituation just nu har den sagt till mig allt jag behöver veta. Allt jag läste visste jag redan innan, men på något sätt har denna kunskap tagit sig in på en djupare plan i mitt liv. Jag är tacksam för alla kristna böcker jag har läst genom åren, de gånger jag inte haft någon att prata med så har böckerna tränat mig och väglett mig.

Här kommer exempel på citat som träffade mitt hjärta:

Sidan 31

”En lärjunge är inte i första hand en efterföljare eller en elev. En lärjunge är en lärling. En lärling tränas i att göra det mästaren gör tills han eller hon kan göra det själv. Det var faktiskt det som rabbin-lärjunge-relationen gick ut på. Man var lärjunge till en rabbin för att bli en rabbin. Lärjungen följde rabbinen i spåren, iakttog honom i allt vad han företog sig och lärde sig allt som han undervisade om. Och efter en viss tid blev lärjungen själv rabbin. Med andra ord tränade Jesus sina lärjungar, och de skulle träna andra som skulle träna andra och så vidare - ända fram till i dag.”

Sidan 39

”Jag förstår det som att den andliga tillväxten är cyklisk. Vi kommer tillbaka till samma sanningar gång på gång, men på ett djupare och djupare plan. Vi återvänder till dem i olika livsfaser och för var gång blir vår förståelse och upplevelse rikare. Men eftersom Gud relaterar till oss som individer, befinner vi oss vid varje givet tillfälle på olika punkter i cykeln. Det går därför inte att tala om kristen mognad, som om vi alla befann oss på samma punkt eller gjorde samma erfarenheter.”

Sidan 43

”Innan vi ger oss på att tjäna som lärjungar, gör vi klokt i att ta till oss det som Jesu dop visar. Vi tjänar utifrån Faderns bekräftelse av oss, inte för att bli bekräftade! Jesus hade inte något att bevisa för Fadern, och det har inte vi heller. När vi tjänar andra tillsammans med honom är det som gensvar på hans kärlek, inte för att göra oss förtjänta av den. Det som man redan har fått som gåva kan man inte tjäna in som lön.”

Sidan 55

”När vi nu är Guds barn, finns det verkligen ingen anledning för oss att vara rädda för Gud. ’Gudsfruktan’ - som det står om, inte minst i ordspråksboken - står för respekt och heder, inte för skräck! Vi ska

inte nonchalera Gud eller ta honom för givet, men heller inte hålla oss på avstånd eller vara rädda för honom. Om vi förstår vem Gud är böjer vi oss för honom i tillbedjan, och om vi vet vilka vi är kommer vi till honom frimodigt och med höga förväntningar!”

Sidan 72

”Det finns en gammal legend om Alexander den store. Det sägs att efter ett av hans många fältslag, fördes en ung soldat fram inför honom, anklagad för feghet. När Alexander den store frågade efter soldatens namn, fick han veta att denne också hette Alexander. Den store krigsherren såg sin unge namne i ögonen och sade: Ändra ditt namn, eller ändra ditt väsen.”

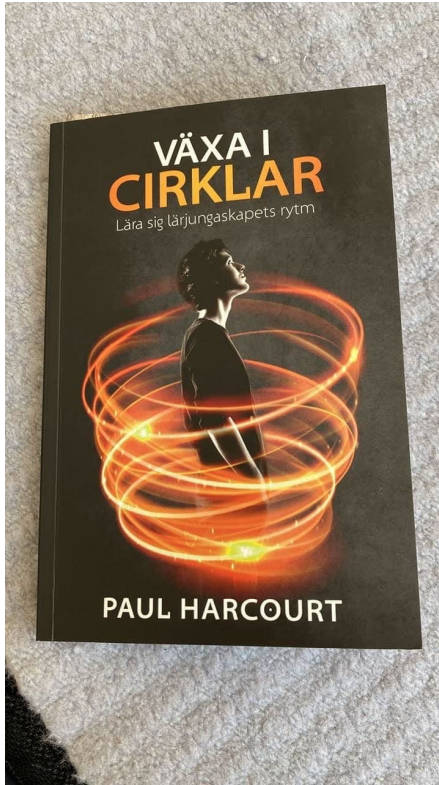
Sidan 74

”Men när han nämns är det alltid som ’Barnabas och Saulus’ - alltid ’Saulus’ och alltid på andra plats. Det som jag har upptäckt är att Saulus namnbyte är direkt kopplat till att han - därefter - tog klivet ut i sin personliga livskallelse.

Jag vill inte på något sätt förminska det som Paulus redan stod i. Han hade redan haft ett personligt möte med Herren, uppfyllts av Helig Ande och helats från blindhet. Han hade under ett antal år predikat med frimodighet och stor auktoritet. Hans vittnesbörd var så mäktigt att han redan hade hotats till livet och tvingats dra sig undan. Så Paulus var redan, som ’Saulus, den omvända juden’, en predikant att räkna med.

Men ändå hade han i det skedet ännu inte börjat leva i sin fulla identitet. Jag tror att det är likadant för många av oss. Det är när vi bestämmer oss för att ta emot vår fulla identitet från Gud som vi verkligen växer - inte för att vi bär på vissa anlag eller gör vissa erfarenheter. Och även om alla är kallade att bli som Jesus, har ändå var och en en unik, egen livskallelse.

Det är inte förrän i Apostlagärningarna 13, som Saulus blir ’aposteln Paulus’ - den person, som jag tror att Gud kallade honom att vara.”

57. Jude och arab

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 17 april 2022 dagen efter att en ilsken muslim hade ringt min man angående mitt inlägg på Facebook. Min man ringde mig och berättade om telefonsamtalet.

Den kristna konferensen

En judinna och en arab, båda födda i Sverige.

En sjuksköterska och en lärare.

En som sa upp sig för att inte vilja fortsätta döda människor på sjukhuset under "coronapandemin" och en som blev uppsagd för att inte vilja misshandla barn.

En ett år gammal kristen och en lite äldre kristen.

Vi möttes första gången denna helg på en kristen konferens. Vår kära Far i himlen lät oss träffas av en anledning.

En mycket stark fruktan kom över mig igår kväll när min man ringde mig (angående muslimen som skällde ut honom på grund av mitt inlägg den 16 april). Gud skickade dig Sarah till mig i rätt sekund. Du fyllde mig med mod och påminde mig vem vår Far är och du bad för mig.

Tack till den kristna konferensen, ni påminde mig om vem Gud är!

58. Var alltid källkritisk!

Det står skrivet:

Det har ju också vår käre bror Paulus skrivit till er om, med den vishet han har fått ifrån Gud. Det gör han i alla sina brev när han talar om dessa ting. Det finns en del i hans brev som är svårt att förstå, sådant som okunniga och labila människor förvränger, precis som de förvränger annat som står i Skrifterna, till sitt eget fördärv. Nu har ni fått veta detta i förväg, mina kära, så var på er vakt, så att ni inte luras bort i de gudlösas villfarelse och förlorar det ni står fast vid. Väx till i nåd och kunskap om vår Herre och Frälsare Jesus Kristus.

2 Petrusbrevet 3:15b-17, Nubibeln

Djävulen:

- Titta, Selma, på alla de kristna som vill följa dig. De älskar dina ord! Du kan få dem att tro på vad som helst. Du behöver inte följa allt som står i Bibeln, du kan följa det till 90 % och det som du tycker är jobbigt kan du skippa. Jag hjälper dig att lura dem så att de inte märker det, Bibeln är ju ibland svår att förstå och därför kan man förvränga det.

Mina två examensarbeten som jag skrev på lärarutbildningen handlade om källkritik. Den ena heter "Att söka kunskaper på Internet ur ett sociokulturellt och källkritiskt perspektiv" som blev klar år 2014. Den andra heter "Informationssökning och källkritik på Internet" som blev klar år 2016, det året som jag var färdigutbildad lärare. Dessa finns att hitta på Internet. Jag kände starkt att källkritik var något oerhört viktigt för mig att skriva om, eftersom

jag hade önskat att jag fått mer av det under min barndomstid. Att skriva dessa examensarbeten var ett sätt för mig att ta igen det jag hade gått miste om.

Under min tid på Facebook märkte jag att otroligt många kristna idag inte läser Bibeln regelbundet, vilket gör att de lätt kan bli lurade av en pastor/präst/ledare i kyrkan som är duktig på att manipulera. Det står i bibelcitatet att vi ska växa till i kunskap om Jesus. Har vi inte faktakunskaper om vem Jesus i Bibeln var och vad han stod för så är det mycket lättare att börja tro på allt som de i högre position uttalar sig om. Och har man oturen att få en sådan okunnig och labil ledare som medvetet förvränger skrifterna, då kan det gå riktigt illa.

Men det behöver inte alltid handla om någon som medvetet vill förvränga Bibeln. Jag läste en kristen bok en gång, den var skriven av en världskänd kristen författare. Det fanns en åsikt i den boken som jag ansåg inte stämde överens med Bibeln. Jag tog upp det med min ledare i kyrkan för att diskutera det vidare. Men ledaren satte stopp för diskussionen med meningen "Vi behöver inte diskutera detta Selma, författaren är världskänd över hela kristenheten". Min ledare ville inte pröva denna författare, och det var endast för att han var känd. Snacka om att sätta stopp för källkritiken och i stället göra någon till sin avgud! Denna kända kristna författare har verkligen otroligt mycket att säga, hans böcker som jag har läst är verkligen riktigt bra och jag har lärt mig ofantligt mycket av honom. Men han är fortfarande en människa som kan bli påverkad av sin samtid. Kanske är det så att 99 % av boken överensstämmer med Bibeln, men trots det måste vi ändå förkasta den lilla procenten som inte överensstämmer med Bibeln. Detsamma gäller med min bok som du just nu läser. Hittar du en procent som inte stämmer med Bibeln, då ska du förkasta den, jag har kanske blivit så pass påverkad av min omgivning att jag inte klarar av att se klart just på det området. Då är det kanske du som

får väcka mig. Eller så är det något som jag inte har förstått fullt ut i Bibeln och jag gör det bästa av det jag vet. Som jag har skrivit innan så behöver vi kristna varandra för att hålla oss ödmjuka, allt hänger inte på en enda kristen, så håll alltid ögonen öppna!

Det är inte bara min lydnad till Bibeln som gör att jag får en djupare förståelse av Bibeln utan även min ständiga källkritik/prövning av Bibeln. Det står ju faktiskt att vi får pröva Gud! Det är ju helt otroligt att vi får pröva vår skapare! Alltså typ "Nu väljer jag att lyda detta bibelord, då ska jag se vad Gud gör". I flera år tyckte jag att det var konstigt att det heter Far och Son i Bibeln. Något stämmer inte tänkte jag. Vadå Far och Son? Vad i hela världen betyder detta? Jag som är uppvuxen som muslim har ofta hört och fått det inpräntat i mig att Gud inte har en son och att kristna är dumma som tror att Gud hade en son. Detta har satt sig djupt i min själ och jag har febrilt sökt efter svaret på frågan. Jag hade ingen aning om att frågan var kopplad till historia. Som kristen försökte jag ha dessa samtal med andra kristna men min upplevelse av det var inte trevliga. Dessa kristna uppfattade mig som om jag hädade Gud. Det enda jag gjorde var att fråga varför. Jag fick mitt svar i Nubibeln, en fotnot till Hebreerbrevet 1:5 "Dessa ord användes i Mellanöstern förr i tiden då en kung började sin uppgift, om han lydde under en annan mäktigare kung. För att visa att den nya kungen representerade den kung som styrde hela riket, kallades de far och son". Jahaaaa! Då fattade jag! Bibeln är ju inte alltid lätt att förstå om man inte kan historien och kulturerna från de olika tider då Bibeln skrevs. Och till och med Nya Testamentets författare som levde under samma tid tyckte ju att det var svårt att förstå varandra.

"För allt tionde till förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Pröva mig i detta, säger härskarornas Herre, så kommer jag att öppna för er himlens fönster och låta en överflödande välsignelse komma över er." Malaki 3:10, Nubibeln.

"Förakta inga profetior, utan pröva allt. Ta sedan vara på det som är gott, men håll er borta från allt som är ont. " 1 Thessalonikerbrevet 5:20-22, Nubibeln.

"Om en profet eller någon med drömmar träder fram hos dig och utlovar tecken eller under och detta tecken eller under faktiskt också inträffar och han då säger: 'Låt oss följa andra gudar, gudar som du inte känner, och låt oss tjäna dem,' ska du inte lyssna på en sådan profet eller drömtydare. Det är Herren som prövar er för att se om ni verkligen älskar honom av hela ert hjärta och av hela er själ. Ni ska följa Herren, er Gud. Frukta honom, håll hans bud. Lyd honom, tjäna honom och håll fast vid honom!" 5 Moseboken 13:1-4, Nubibeln.

"Men det fanns också falska profeter bland folket, precis som det ska finnas falska lärare bland er. De ska smyga in destruktiva villoläror och till och med förneka Herren som har köpt dem fria. Så drar de ett snabbt fördärv över sig själva. Många kommer att följa dem i deras omoraliska liv, och för deras skull kommer sanningens väg att få dåligt rykte. I sin girighet ska de lura er med påhittade historier. Men deras dom har fällts för länge sedan och dröjer inte; deras fördärv slumrar inte. Gud skonade ju inte de änglar som syndade, utan kastade ner dem i den mörka avgrunden, där de nu sitter fängslade i väntan på domen." 2 Petrusbrevet 2:1-4, Nubibeln.

Det finns människor som hellre vill säga att de är Jesus lärjungar eller att de är katoliker eller att de är pingstvännen eller att de är ortodoxa eller att de är nasaréer och så vidare. Jag tycker dock att vi ska använda oss av begreppet *kristen* eftersom det är vad man har kallat de som följer Bibeln sedan Bibeln skrevs (läs Apostlagärningarna 11:26) och samtidigt är det ett uttryck som är vedertaget i hela världen. Jag anser att det inte är klokt att plötsligt byta begrepp. Byter man begrepp nu så kommer man efter 10 år att vilja

byta igen, kanske för att begreppet missbrukats av någon, och så kommer det att hålla på. Alla människor som kallar sig kristna är inte kristna. Det var ett återkommande inslag jag behövde förklara till personer på Facebook. Jag hade ingen aning om att det fanns så många människor som hade så många dåliga erfarenheter av personer som kallade sig kristna. En gång försökte jag förklara det för en person genom att ge en liknelse. Den gick ungefär så här:

Om du är ute och promenerar med ditt barn och du plötsligt kom ihåg att du behövde springa tillbaka hem för att hämta något. Du sa det högt till ditt barn "Åh nej! Jag glömde hämta Om jag bara kunde springa tillbaka och hämta det" Och så hörde en främmande kvinna det du sa. Främlingen säger till dig "Jag är en god person, lämna ditt barn med mig, spring iväg du och så står vi och väntar här". Skulle du tro den kvinnan och lämna ditt barn till henne bara för att hon sa att hon är en god person? På samma sätt är det med någon som säger "Jag är en kristen person", man måste alltid pröva människan. En prövning kan ta veckor, månader eller till och med år.

Jag blev egentligen förundrad över att människor inte hade förstått detta, det är ju verkligen baskunskaper. Är det kanske därför som många blint litar på dagens politiker? Om politikerna säger "Vaccinera dig, annars får du sparken från ditt jobb!" så svarar folket "Absolut! Det ska vi göra!". Och är det också därför människor litar blint på media? Om media säger "Rasmus Paludan följde lagen, han demonstrerade, han är ond. Men muslimer följde inte lagen och nästan mördade poliserna, de är goda!" så säger folket "Vi instämmer! Vi vill inte längre ha någon yttrandefrihet i detta land eftersom det sårar muslimerna!".

Många på Facebook och Messenger talade hela tiden om kristna som gjorde hemska saker mot andra, och jag fick gång på gång förklara att en person som säger sig vara kristen behöver inte på

riktigt vara en kristen. Bibeln är tydlig med detta. Det finns ett bibelställe som tydligt förklarar för oss att det finns människor som inte kommer till himlen bara för att de säger att de är kristna:

"Inte alla som säger 'Herre, Herre' till mig kommer in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske Faders vilja. På den dagen ska många säga till mig: 'Herre, Herre! Vi har ju profeterat i ditt namn och drivit ut onda andar i ditt namn och gjort många under i ditt namn'. Men då ska jag säga dem sanningen: 'Jag har aldrig känt er! Försvinn härifrån, ni laglösa!'" Matteusevangeliet 7:21-23, Nubibeln.

Hur vet jag då vem som är kristen om det inte räcker med att lita på människans ord? Jo, genom frukten ska du se det:

"Akta er för falska profeter. De kommer till er förklädda till får men är i verkligheten glupska vargar. Ni kan känna igen dem på deras frukt, så som man ju inte plockar vindruvor på törnbuskar eller fikon på tistlar. Ett bra träd bär bra frukt och ett dåligt träd bär dålig frukt. Ett bra träd kan inte bära dålig frukt, och ett dåligt träd kan inte bära bra frukt. Men varje träd som inte bär bra frukt huggs ner och bränns upp. Ni kan känna igen dem på deras frukt." Matteusevangeliet 7:15-20, Nubibeln.

Och hur uppstår frukten kan man fråga sig? Jo, frukten träder fram som ett resultat av lydningen till Bibelns ord. Den frukten du ser visar om personen verkligen är kristen så som han/hon säger sig vara. Och hur ska du se frukten? Jo, genom att pröva den personen. Konkreta exempel: Säger personen offentligt att han/hon tror på att Bibelns Jesus är enda vägen till himmelriket, så som det står i Bibeln att man ska göra? Brukar personen hålla sina löften, så som det står i Bibeln att man ska göra? Arbetar personen på sin arbetsplats utan att fuska med tiden, så som det står i Bibeln att man ska göra? Är personen glad över mina framsteg på min arbetsplats, så som det står i Bibeln att man ska vara? Självklart gör även kristna

fel, men säger han/hon förlåt i så fall och omvänder sig? Och så vidare.

Mänskliga naturens frukt: *”sexuell omoral, orenhet, orgier, avguda-dyrkan, magi, fiendskap, strider, avundsjuka, hat, intriger, splittring, falska läror, maktkamp, fylleri, vilda fester och mycket annat. Jag vill varna er än en gång: den som lever på ett sådant sätt får inte ärva Guds rike.”* Galaterbrevet 5:19-21, Nubibeln.

Andens frukt: *”kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, mildhet och självbehärskning. Lagen är inte mot sådant.”* Galaterbrevet 5:22-23, Nubibeln.

Allting handlar om källkritik! Lita inte på alla! Bara för att en politiker säger att han/hon kämpar för det som är bäst för oss alla, så betyder det inte att det är sant. Bara för att en person har läkartiteln så betyder det inte att han/hon kämpar för att människor ska bli friska och leva (eutanasi och abort utförs av personal inom vården). Bara för att en person har en hög tjänst i kyrkan så betyder det inte att han/hon är kristen. En titel betyder inget. I ett korrupt system kommer falska människor (de som gör allt för att få pengar, makt och ära) att ha lätt för att ta sig fram, de vet exakt hur de ska hala sig fram till högre positioner. Det innebär också att i ett mer och mer korrupt system så kommer de människorna som eftersträvar det goda att inte få en plats, det var det som hände mig när jag blev sparkad från mitt lärarjobb, sådana som jag, som inte vill tvingas ingå i transideologin, kommer att kastas ut ur systemet.

Några kristna säger att det räcker med att man tror på Jesus Kristus som enda vägen och så kommer lydnaden av sig själv. Det stämmer inte. Lydnaden är inte något som kommer med på köpet när man har valt att tro. Till och med demonerna tror att Jesus Kristus är enda vägen, utan att de lyder:

"Så är det alltså med tron. Om den inte omsätts i praktisk handling är den i sig själv död. Nu kanske någon invänder: "Har du tro, så har jag gärningar." Visa mig din tro utan gärningar, så kan jag utifrån mina gärningar visa dig min tro. Du tror att det finns en Gud. Det är bra. Det tror till och med de onda andarna och darrar. Inser du inte, du tanklösa människa, att tron är meningslös om den inte omsätts i praktisk handling?" Jakobsbrevet 2:17-20, Nubibeln.

Att lyda Bibelns ord är något som man, som kristen, hela tiden medvetet måste göra, det kommer inte av sig själv. Man väljer att tro. Man väljer att lyda. Det är dessa två komponenter som kännetecknar en kristen. Tron och lydnaden är medvetna val som man dagligen behöver göra. Det är där den fria viljan kommer in, jag är en människa med en fri vilja som faktiskt kan välja bort Gud, även som kristen. Det går alltså att tro utan att lyda (som demonerna), men dessa personer kommer inte in i himmelriket.

Vem är då kristen? Svar: Det är den som tror på att Jesus Kristus är den enda vägen till ett liv med Gud i himlen efter döden, och den som är villig att göra sitt bästa för att lyda allt i Bibeln. Vi kristna kommer att falla och göra fel ibland, men då gör vi om och gör rätt och vi säger förlåt. Och jag vill understryka att lydnaden inte är biljetten in till himlen, det är endast nåden. Hur mycket gott vi än gör så kan vi inte förtjäna inträde till himmelriket, inträdet har vi fått som gåva från Gud. *"Ni är alltså räddade av nåd genom tron, inte av er själva, utan det är en gåva från Gud, inte på grund av gärningar, och därför kan heller ingen skryta"* Efesierbrevet 2:8-9, Nubibeln. Och för att vi nu vet att himmelriket är en gåva från Gud så innebär det per automatik att vi också vet att när vi kristna lyder Bibeln så gör vi det endast av kärlek till Gud, inte för att köpa oss in. Gud säger: *"Älskar du mig Selma? Bevisa det för mig då, jag har bevisat det för dig genom att jag dog för dig och gav dig gratis inträdesbiljett till himlen. Nu får du bevisa din kärlek till mig om du verkligen älskar mig så som du säger"*. Gud säger inte: *"Lyd mig, det*

är genom lydnaden du betalar din biljett för att få komma in i min gemenskap i himmelriket”.

Och hur blir det då i himlen?

”Men var och en som bygger måste tänka på hur han bygger. Ingen kan lägga en annan grund än den som redan är lagd, och den grunden är Jesus Kristus själv. På den grunden kan man bygga med guld, silver och ädelstenar, eller med trä, gräs och halm, och det ska visa sig vad man har byggt, när den dagen kommer som ska avslöja det. Hur vars och ens verk är ska elden pröva. Den vars bygge består ska få lön för sitt arbete. Men den vars verk brinner ner blir utan lön. Själv ska han dock bli räddad, men som ur eld.” 1 Korintierbrevet 3:10b-15, Nubibeln.

Detta bibelcitat visar oss att det finns belöning för oss i himlen. Det finns alltså kristna som kommer att bli räddade in i himmelriket utan att få någon lön i himlen. Att Gud ska döma oss kristna hittar ni även i 2 Korintierbrevet 5:10 och 1 Petrusbrevet 1:17. Jag kan dock inte säga mer om detta eftersom jag inte har hittat mer information om det i Bibeln. Men innebär det då att jag ska sluta lyda för att jag ändå kommer att få en plats i himlen? Nej, inte alls. Risken med att man medvetet beslutar sig för att sluta lyda är ju att man då tar en risk att falla tillbaka i den mänskliga naturen, och när man väl har fallit tillbaka så har man inte längre en plats i himlen.

”De lyssnade mer än gärna till budskapet, och forskade varje dag i Skriften för att kontrollera att det som Paulus och Silas sa verkligen var sant.” Apostlagärningarna 17:11b, Nubibeln.

Det jag önskar av dig när du läser denna bok är att du lyssnar till det jag har att säga och forskar varje dag i Bibeln för att kontrollera om det jag säger i denna bok är sant. Källkritik.

59. Varför lever jag?

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 3 november 2021

Varför lever jag?

Något hände mig under helgen. Jag fick en riktigt tung flashback, ett minne som kom till mig, jag fick inte bara se minnet i bild utan jag upplevde minnet med alla mina sinnen som om min kropp och min själ och min ande var där. Jag tror att Gud ville påminna mig om något.

Varför lever jag? Det var en fråga som jag ställde till min första pastor i Sverige år 2007. Jag hade döpt mig i USA sommaren år 2005 (under min Aupair-tid) och bara några veckor efter det kom jag hem till Sverige och var utan kyrka fram till år 2007. Som nykristen förstod jag inte hur man läste Bibeln och jag förstod inte ens att jag behövde en kyrka (typ familj) att gå till.

Efter en tid i den kyrkan hade jag plötsligt insett att det fanns något viktigare än mig själv och jag frågade pastorn "Varför lever jag?".

Under hela mitt liv fram till det samtalet med min pastor levde jag för mig själv. Även som kristen mina första två år levde jag för mig själv!!

Men plötsligt insåg jag som typ 23-åring att det fanns mer i livet än att leva för att tjäna pengar eller att behålla ett jobb eller att jobba med mitt drömyrke eller att bli proffs på min hobby eller annat liknande. Jag insåg att Gud ville att jag skulle leva för Honom.

Efter det inleddes en lång process på många år av bibelläsning för att jag ville veta vad det är som Gud verkligen vill, jag gick även bibelskola under ett år. Jag var hungrig, jag ville veta vad det innebar att leva för Gud och ju mer jag läste i Bibeln och ju mer jag

praktiserade det jag läste desto mer förstod jag vad det innebar att leva för Gud. Praktiken gav mig förståelse.

Det gjorde ont. Processen var inte smärtfri. Det kändes och det sved som sjutton. Ju mer jag praktiserade Guds ord desto mer var jag tvungen att ta bort saker som jag hade hållit fast vid. Vissa saker var lätta att släppa, men andra satt ända in i ryggmärgen på mig, det kändes som att jag höll på att dö när sådant skulle rensas bort från mitt liv.

Processen är inte lätt, men i slutändan är det värt det. Ju mer jag praktiserar Guds ord desto mer förnyas mina tankar och desto mer förstår jag vem Gud verkligen är. Definitionen av kärlek är Jesus. Ju närmare Jesus man kommer desto mer förstår man vad kärlek verkligen är. Ju närmare Jesus tankar man kommer desto lättare är det/snabbare blir det för mig att avgöra vad som är Guds vilja.

Nyckelmeningen lyder:
praktisera Guds ord.

”Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.”

Romarbrevet 12:2, Bibel 2000

60. Jag blev kristen tack vare källkritik

Detta är ett utdrag ur mitt sommartal på Swebbtv den 8 juli 2022.

Mina föräldrar kallade sig för muslimer, men de var inte praktiserande muslimer. Jag har inget minne av att ha sett dem be hemma. Jag har aldrig sett dem gå till en moské. Jag har aldrig sett dem läsa i Koranen. De har aldrig suttit med oss och pratat om islam. De fastade dock varje år under Ramadan. Och vi lärde oss att inte äta griskött, och när det kom till halalkött så åt vi det ibland och ibland inte. Jag och mina syskon växte upp med nästan ingen kunskap om islam. Men vi fick lära oss att det är mycket viktigt att säga att vi är muslimer, inget annat var tillåtet. Enligt mina föräldrar så föddes jag som muslim och skulle dö som muslim, det fanns inget att yttra om det och det fanns ingen valfrihet.

Det var första eller andra året på gymnasiet som jag blev en sökare. Jag sökte efter sanningen och jag trodde att den fanns i islam eftersom att jag inte visste något annat. Så jag började läsa böcker om islam och prata med muslimer om islam och besöka moskén och läsa Koranen. Jag började ställa frågor om islam till min pappa men han hade inga svar att ge. Jag frågade honom om han kunde lära mig att be, men han svarade bara att han brukade be när han var liten och det var så länge sedan. Under hela min sökartid kände jag att det var något som inte stämde. Men jag kunde inte förstå vad det var förrän tredje året på gymnasiet då jag fick en superbra religionslärare. Han var otroligt ödmjuk och lärde oss att vara källkritiska mot religionernas heliga böcker. Han lärde oss att vi har rätt att yttra oss. Han lärde oss att vi har en fri vilja. Jag minns att han ställde intressanta frågor till oss, och en av frågorna som landade i mitt hjärta och fyllde ett hål i mig var de två frågorna som klassens muslimer och kristna fick höra av honom: "Du som är muslim, är du det för att du är uppvuxen i en muslimsk familj eller

för att du har valt det själv?” och ”Du som är kristen, är du det för att du är uppvuxen i en kristen familj eller för att du har valt det själv?”. Det lyste en lampa inom mig, det kändes som att jag hade hittat svaret på den stora livsgåtan. Jag är ju faktiskt muslim för att jag är född i en muslimsk familj, jag har ju inte valt det själv! Min hjärna gick på högvarv, jag hade så många frågor i mitt huvud. Varför hade jag inte fått lära mig om den fria viljan i mitt hem? Varför ville mina föräldrar inte att jag skulle få välja själv när de ändå inte brydde sig om att ens öppna och ta reda på mer om Koranen?

Jag har alltid haft en stark tro på Gud under hela min barndom, så långt bak som jag kan minnas. Och tack vare min religionslärare förstod jag nu att det fanns en stor möjlighet att Gud kanske inte fanns i islam. Gud kanske fanns i hinduismen eller buddhismen eller kristendomen eller judendomen eller i någon annan religion som jag inte kände till. Jag var nu fast besluten att hitta rätt väg till Gud. Jag var så ivrig att hitta Gud att jag var redo att åka till något avlägset berg i Kina om det var där Gud fanns.

År 2003 tog jag studenten. Jag jobbade med diverse olika arbeten första året efter studenten, jag hade lärt mig av min omgivning att det ska vara bra att jobba lite efter gymnasiet för att känna på arbetslivet, så då gjorde jag det. Sommaren 2004 åkte jag till USA för att jobba som au-pair, alltså med andra ord barnflicka eller nanny. Jag minns att jag gick in i en riktigt stor bokhandel i USA och jag var fast besluten att läsa alla böcker som fanns att läsa om de olika religionerna i världen. När jag kom in i bokhandeln och såg hur otroligt många böcker det fanns om religioner så kändes det som att luften gick ur mig. Hur i hela världen ska jag hinna läsa allt detta, tänkte jag. Jag måste ju också hinna jobba och sova och umgås med vänner och familj. Jag gick ut därifrån och tänkte: ”Gud, jag ger upp, det finns ju ingen chans i världen att jag hinner läsa allt det där och jämföra och analysera det. Nej, jag ger upp. Jag har försökt och gjort

vad jag kan. Det är omöjligt att hitta dig med min egen kraft. DU får hitta mig.”

Mitt nästa stopp efter bokhandeln var på en bank, jag behövde öppna ett bankkonto för att få in min amerikanska lön. När jag kom dit fick jag hjälp av en kvinna i 50-års åldern som arbetade där. Hon var inte vilken kvinna som helst. Hon var en kristen kvinna, och hon var nyfiken på vem jag var och ställde frågor om vilket land jag kom ifrån och vad jag gjorde i USA. Och så plötsligt blev vi vänner och umgicks ofta. Jag var hemma hos henne, hon presenterade mig för sina barn, hon tog med mig på fester och olika inbjudningar och till vänner. Hon behandlade mig som sitt eget barn.

Hennes beteende och tal och agerande i olika situationer upplevde jag som vackra och rena. Det var behagligt att vara i hennes närhet. Hon tog också med mig till sin kyrka. Där fick jag lyssna på pastorn som predikade. Och jag var förundrad över det jag hörde, jag hade aldrig hört något så starkt i mitt liv. Jag stannade kvar i den kyrkan, och gick en bibelkurs där i flera månader. Medan jag läste i Bibeln om Jesus såg jag hur kvinnan faktiskt levde ut Jesus ord. Bibeln blev levande för mig, jag förstod vad jag läste tack vare att jag såg det i verkligheten genom kvinnan, hon offrade så mycket för min skull. Jesus offrade sitt liv för oss, och jag förstod nu att hon gjorde samma sak för mig och andra personer. Hon gjorde det inte för att få något av mig eller utnyttja mig på något sätt, hon gjorde det av ren kärlek till Jesus, och Jesus i sin tur gjorde det av ren kärlek till oss. Det var den renaste kärlek som jag någonsin varit med om, aldrig i mitt liv har någon visat mig en sådan ren kärlek. Maj 2005 sa jag till Gud: ”Jag känner att Bibeln är vägen till dig som jag har sökt efter. Jag använder nu min yttrandefrihet och min fria vilja och väljer Jesus i Bibeln”. Två månader senare döpte jag mig. Ett par veckor efter mitt dop var mitt aupair-år slut. Jag åkte tillbaka hem till Sverige.

61. Källkritik för barn

Ett inlägg jag skrev på Facebook den 12 januari 2022

Gud la det på mitt hjärta i måndags.

Det var i samband med att jag läste en berättelse ur barnbibeln för min dotter, om Jakob som stal sin brors välsignelse för att han lyssnade på sin mamma, och sedan blev uppmanad av henne att fly eftersom hans bror Esau ville döda honom för det.

Jag fick ett viktigt samtal med min dotter efter bibelläsningen, det gav mig ett starkare ljus över ett mycket viktigt ämne.

- Det var en dålig mamma. Hon är dum som sa till Isak att ge välsignelsen till Jakob
- Hon gjorde fel, men hon behöver inte vara dum för det
- Då är Jakob dum som lyssnade på sin mamma
- Jakob gjorde fel att han lyssnade på sin mamma. Om jag någon gång säger till dig att göra något som är fel, så vad gör du då?
- Jag gör inte som du vill
- Precis, det är DU som inte ska lyssna på mig. Jakob gjorde fel när han lyssnade på sin mamma. Lyssnar du på mig om jag säger att du ska göra något fel så kommer du nog att få det svårt som Jakob.

Precis när jag sa den sista meningen så lyste det ett mycket starkt ljus i mitt huvud. Hur otroligt viktigt att vi lär våra barn att vi föräldrar (som är deras myndigheter) inte är felfria. Att prata med min dotter på detta sätt är nytt för mig, hon har inte varit mogen för det förrän nu (och det är viktigt att komma ihåg att den mognaden är olika för olika barn).

Lär vi våra barn att vara källkritiska mot oss, så kommer de sedan att vara källkritiska som vuxna mot våra myndigheter. Det krävs att

vi vuxna fattar mod och berättar att vi kan säga/göra fel. När jag var liten fick jag inte lära mig ett källkritiskt tänk av mina föräldrar, tvärtom blev jag bestraffad när jag ifrågasatte beteenden. Det var däremot den svenska skolan som lärde mig ett källkritiskt tänk, den svenska skolan som har varit präglad av kristendomen.

62. När källkritiken brister, sprids falska rykten

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 1 maj 2022

Jag blev precis uppmärksammad på att det finns rykten som sprids om mig. Ryktena säger att jag blev avstängd på dagen för att jag varit våldsam mot en elev/utnyttjat en elev sexuellt.

Usch vilka äckliga och hemska rykten!

Skäms på er som sprider dessa rykten om mig! Skäms på den föräldern i min förra klass som sprider dessa rykten om mig!

Skäms på dig du förälder som jag träffade igår på Coop och log mot mig och hejade som om inget hänt. Jag har sett dina lögner om mig på fb som du skriver. Anledningen till att jag fortfarande hälsar på dig och ler mot dig är just för att jag vänder andra kinden till som Jesus ber mig att göra, jag hämnas inte.

Var är ni föräldrar som var i min klass? Var är ni skolpersonal? Varför har ni inte syntts till? Varför går ni inte ut och bekräftar min berättelse? Inte en enda av er kom till mitt försvar. Ni dödar mig genom ert passiva tillstånd, rykten kan döda. Alla är rädda om sitt eget skinn.

Jag bifogar två mail, som jag tidigare inte har haft en tanke på att dela här på Facebook.

Jag har tänkt klart Inkorgen x

Selma Gamaleidin <selma.gamaleidin@solvikskolan.se>

ons 3 feb. 13:17

till Henric, Niklas, Peter

Hej!

Jag har nu tagit ett beslut.

Jag kommer, med all respekt, inte att säga hen.

Jag har full förståelse för att ni kommer att säga upp mig eftersom att jag bryter mot diskrimineringsombudsmannens lag.

Enligt Henric på Lärarförbundet är jag sedan i förgår (1feb) fast anställd hos er enligt Las paragraf 4 & kollektivavtalet eftersom att jag då har jobbat hos er i 6 månader. Det innebär alltså att det är en månads uppsägningstid från båda hållen. Om ni säger upp mig så går jag med på att inte komma till skolan under den månaden som jag är uppsagd, om det är så att ni inte vill ha mig där.

Och enligt Henric var avstängningen, som började från och med i fredags, inte tillåten.

Inga arga känslor, bara rak på sak.

Vänligen

Selma Gamaleidin

Peter Friemann <peter.friemann@solvikskolan.se>

ons 3 feb. 14:21

till mig, henric.axell, niklas.agren

Hej allihop.

Ok, tack för ditt svar Selma, och vi beklagar att det slutar så.
Alla uppgifter stämmer, och vi har arbetat utifrån samma förutsättningar.

Det är sant att avstängningen var felaktig. Det borde ha varit en omfördelning av arbetsuppgifter istället där du arbetar hemifrån. Jag smsade dig om det i måndags, och bad rektor Niklas att ge dig arbetsuppgifter som du kan skota hemifrån. Kanske har det inte hänt ännu. Vi ber om ursäkt för den felaktigheten.

Styrelsen kommer då att säga upp dig från och med idag. Din sista arbetsdag blir därmed den 3:e mars 2021. Niklas och/eller jag återkommer om hur vi skall göra med din arbetssituation under tiden. Vi vill att du fortsätter att arbeta hemifrån tills vi återkommer med en eventuell annan lösning.

Jag bjuder härmed in Henric Borefelt Axell att höra av sig till mig om det behövs ytterligare information, eller om han anser att det finns några felaktigheter i processen från vår sida.

Mvh Peter Friemann

63. Hillsong i blåsväder

I ett inlägg den 21 mars 2022 länkade jag till en video. Det skrevs många intressanta kommentarer i kommentarsfältet under inlägget. Jag har valt ut en konversation att ta med i denna bok.

Jasmin:

<https://www.svtplay.se/video/34085834/hillsong-gud-blir-viral>

Selma:

Jag har sett den! Den säger dock inget till mig egentligen. Vet du varför? Efter att jag gick ut offentligt i media så har jag förstått hur saker och ting kan vinklas rejält i film. Jag hade ingen aning om det i mitt liv före offentligheten. Speciellt under inspelningen av "Mötet" där jag mötte Kim Plunteman, som pågick i ca 3 timmar men som klipptes ihop till 10 minuter. Både jag och Kim var SUPER-oroliga för att det skulle vinklas åt något håll, för vi insåg båda två att de hade möjligheten att göra det efter att de fått så mycket inspelningsmaterial som de kunde klippa ihop hur som helst.

Vill bara tillägga att det var ca 3 timmars inspelning där jag och Kim debatterade, det slutade med 10 min. Sedan var det ytterligare 5 min, där vi blev filmade var och en för sig på olika platser, ca 1.5h för Kim och 1.5h för mig.

Alltså ca 6 timmars filminspelning för 15 minuter.

Jasmin:

Detta är ju bara bakgrundshistoria till Hillsong.

Man kan läsa på om både Hillsong och Bethel. Vi ska vara försiktiga för det finns mycket villolära. Har du inte sett vilka världsiga shower de har och att de håller på med ockultism osv? Pastorerna är otrogna mot sina fruar hit och dit och det är aldrig tal om omvändelse eller synd. Det är vidrigt.

Selma:

Jag vet inte vad som pågår i varenda Hillsongkyrka i hela världen. Men om vi ska hålla oss till Hillsong sthlm. Påstår du att Andreas Nielsen varit otrogen mot sin fru? Påstår du att Hillsong sthlm håller på med ockultism?

Jasmin:

Det finns och har funnits andra Hillsong pastorer. Det finns också fler städer och fler länder.

Bethel håller på med ockultism s.k grave soaking till exempel, du kan kolla upp det själv.

Sedan är det väl ganska känt att Hillsong har världsliga shower.

Selma:

Ok, du påstår alltså att bara för att Knutbykyrkan var pingst så ska vi förkasta alla pingstkyrkor i hela Sverige? Har jag förstått dig rätt?

Jag har inget intresse av att ta reda på info om Bethel. Jag är inte heller intresserad av Hillsong i USA. Den enda jag är intresserad av att veta mer om är Hillsong sthlm som jag känner till och har erfarenhet av. Håller Hillsong sthlm på med ockultism? Kan du i så fall bevisa det?

Jag har varit en gång på Hillsong sthlms Christmas show. Är det den världsliga showen som du pratar om? Berätta gärna för mig vad som är fel på den. Jag är uppriktigt nyfiken.

Jasmin:

Du kan inte jämföra Hillsong med Knutby och pingst.

Hillsong överallt oavsett vilken du går till har samma teologi och samma koncept. Du är inte intresserad av Bethel och Hillsong i USA men du länkar en amerikansk video som handlar om just det? Dessutom så är de ju länkade, det är ju samma kyrka. Ingenstans har jag läst att detta handlade om endast Hillsong Stockholm.

Vad tycker du då om Hillsong och Andreas uttalanden om vaccin? Och just i julshowen så i princip likställde han vaccinet med Jesus.

Ser man inte felet med dessa kyrkor så är det lite oroande. Tycker du det är passande att kyrkan ska vara som en konsert, som vilken världslig konsert som helst? Guds hus är till för tillbedjan, undervisning och gemenskap i Kristus och det ska vara heligt. Det är en skam att det har blivit såhär.

Tycker det är tråkigt att du har sån bitsk ton. Vi vill dig bara väl och det är bibliskt att varna för villolära.

Ber att Herren ska uppenbara sanningen för oss alla och öppna upp våra ögon för saker vi inte ser.

Guds frid.

Selma:

Kära Jasmin

Det är inte min mening att ha en bitsk ton.

Jag är ute efter sanningen.

Jag försöker vara källkritisk.

Jag försöker urskilja det viktiga från det oviktiga.

Kanske blir konsekvensen av mitt sökande att du uppfattar mig som en med bitsk ton.

Nu kommer den bitska tonen igen:

1. Varför kan jag inte jämföra Hillsong med pingst så som jag gjorde i min förra kommentar? Varför är det fel att tänka så?

2. Det är ett starkt påstående du har om att Hillsong överallt har samma teologi. Har du varit i alla deras kyrkor? Har pingstkyrkorna samma teologi överallt? Varför i så fall slutade det som det slutade i Knutby?

3. Jag länkar en amerikansk video för att han har otroligt viktig och bra information de sista ca 10 minuterna om hur man ska tänka kring låtar. De första ca 10 minuterna berör mig inte eftersom han talar om något som jag inte kan säga är sant eller inte. Han säger det själv "Learn how to discern, eat the meat and spit out the fat".

4. Han pratar om tre kyrkor, bland annat Hillsong. Det är hans erfarenhet av Hillsong, inte min.

5. Vad har Andreas uttalat sig om vaccinet? Jag har ingen aning. Men jag kan tänka mig att han har sagt samma sak som varenda pastor/präst har sagt i varenda kyrka i vartenda samfund i Sverige. Det finns inga pastorer/präster som har protesterat mot vaccinpasset i Sverige. Jag hade ÖNSKAT att någon hade sagt "Att lyda Gud är viktigare än att lyda staten. Vi håller våra gudstjänster öppna som vanligt". Ingen. Det är istället de icke-kristna som nu kommer ut med sanningen. Där brister ALLA kyrkors teologi, alltså inget utmärkande med Hillsong. Men menar du att Andreas påstått något specifikt om vaccinet. Berätta gärna för mig. Likställde vaccinet med Jesus? Jag har inte hört det men jag kan tänka mig att det var en liknelse som han kom med, alltså att precis som många

nu tror att vaccinet är vår räddning så ville han förklara att Jesus är vår räddning.

6. Som jag sagt i någon tidigare kommentar med en annan person. Jag ogillade starkt att de hade volymen så högt att mina öron fick så ont att jag var tvungen att ha hörselkåpor. Jag har aldrig varit med om det i någon annan kyrka. Varför de har det så vet jag inte. Jag hade hellre haft en lägre volym för att höra rösten av mina medmänniskor som står bredvid mig när de sjunger. Men kan det vara så att ungdomar idag är så vana vid festande med så hög volym på musiken att det blir psykiskt lättare för dem att befinna sig i en kyrka. Paulus säger ju *"För att vinna judar har jag för dem varit som en jude. För att vinna dem som står under lagen har jag för dem varit som en som står under lagen, fast jag själv inte står under lagen. För att vinna dem som är utan lag har jag för dem varit som en som är utan lag, fast jag inte är utan Guds lag, jag har ju Kristi lag. För att vinna de svaga har jag inför dem varit svag. Allt har jag varit inför alla, för att åtminstone rädda några."* 1 Korintierbrevet 9:20-22, Bibel 2000. Paulus lät omskära sin vuxne vän Timoteus endast av hänsyn till judarna i området! Om Timoteus fick stå ut med smärta i underlivet för judarnas skull, då kan vi, som är kallade till det, stå ut med smärta i våra öron för ungdomarnas skull.

Och kanske Hillsong säger *"För att vinna ungdomarna bort från diskoteken, där droger och död finns, så är jag som ungdomarna, jag höjer musiken och ger dem en miljö som de känner igen, och samtidigt ger jag dem Jesus och liv"*.

7. Jag förstår att du/ni bara vill mig väl. Jag vill er också väl. Det är bibliskt att varna, men det är lika bibliskt att söka sanningen genom att vara källkritisk och genom att urskilja.

Tack Jasmin

Selma:

Kommentar till alla.

Jag var nog inte riktigt förberedd på att det skulle bli så många diskussioner under detta inlägg. Men eftersom att Hillsong har varit i blåsväder nu så är det nog naturligt att det blir så.

Tack för alla intressanta samtal!

Vill bara understryka att min avsikt med inlägget var INTE att varna för Hillsong, Bethel eller Elevation. Jag fick den känslan när jag läste kommentarer och såg likes.

Inlägget handlade om hur vi ska förhålla oss till låtar, och jag brydde mig inte om vad Allen sa om dessa tre kyrkor just för att den biten handlar om källkritik, jag ville endast åt låtbiten.

Men så blev det istället en hel del samtal om källkritik. Jag tror verkligen att befolkningen har stora kunskapsluckor i källkritik. Man lyssnar på andliga profeter (kopplat till religion) och till världsliga profeter (media) som varnar. Men varför har man tappat bort källkritiken? Bibeln säger ju hela tiden pröva, pröva och pröva de som kallar sig för profeter (källkritik!). Varför har källkritiken försvunnit ur samhällets medvetande?

För mig var det enkelt att ignorera vad Allen sa om de tre kyrkorna. Det var lätt för mig att tänka "Det är hans erfarenhet, jag har en annan erfarenhet". Det var just tack vare min källkritiska förmåga som jag kunde tänka så. Och det är en förmåga jag fortfarande tränar upp.

64. Även Gud vilade

Det står skrivet:

Så blev himlen och jorden fullständiga med hela sin härskara. Gud avslutade på den sjunde dagen det verk han hade fullbordat och han vilade på den sjunde dagen från allt det verk han hade skapat. Gud välsignade denna sjunde dag och gjorde den helig, eftersom han denna dag vilade efter sitt skapelseverk.

1 Moseboken 2:1-3, Nubibeln

Djävulen:

- Selma, du behöver inte vila en dag i veckan. Ser du inte allt som du behöver göra på Facebook och alla intervjuer i media? Det är många kristna som har frågor om Bibeln och världen, och det är många med annan tro som undrar hur du tänker kring olika saker. Hjälp alla dessa människor nu, strunta i vilan, Gud kommer att hjälpa dig ändå.

Min man kom hem från jobbet igår eftermiddag och sa att han hade lyssnat på mitt sommartal på Swebbtv. Det hade gått 6-7 dagar sedan den lades ut och jag hade inte vågat berätta för honom om det, men han upptäckte det själv igår och lyssnade på det. Han tittade på mig med kärleksfulla ögon och sa till mig att han förstår att jag valde att berätta om mina föräldrar. Jag kände att jag hade fått svar på min bön, att jag önskade att min man skulle förstå mig när han lyssnade till sommartalet. Jag skulle precis gå in i mitt vilodygn när detta samtal skedde, men så fick jag en sådan energi av det min man sa att jag helst ville hoppa över vilodygnet och istället fortsätta jobba med denna bok. Men det gjorde jag inte. Det

är lördag kväll nu den 16 juli när jag påbörjar detta kapitel, jag har precis avslutat mitt vilodygn. Den börjar fredag kväll och pågår fram till lördag kväll. I Bibeln kallas den för sabbat. Det är ett hebreiskt ord.

Jag har alltid tyckt det har varit mycket underligt att vissa ord inte har översatts från Bibelns originalspråk till svenska. I det här fallet är det det hebreiska ordet sabbat som har behållits i den svenska Bibeln istället för att översätta det till det svenska ordet vilodygn/vilodag. På libanesisk-arabiska som jag talar, tack vare mina föräldrar som växte upp i Libanon, säger man sabet om lördag. Och på egyptisk-arabiska, som jag också talar någorlunda bra nu eftersom att min man kommer därifrån, säger man sabt. Ordet är alltså inte främmande för mig, men ändå tycker jag att ordet borde ha blivit översatt till svenska, för jag ser ingen poäng med att göra Bibeln svårare att förstå för de som inte är kristna.

Ibland tänker jag på hur otroligt ödmjuk Gud faktiskt är, det är så svårt att begripa den ödmjukheten. I Bibelns första bok i Gamla Testamentet berättas det om Gud som skapade jorden på sex dagar och vilade på den sjunde dagen. Hur kan självaste Gud behöva vila? Det tror jag verkligen inte att Han behöver, men Han ville förmodligen föregå med gott exempel. Det är så en mamma och pappa gör när de lär sina barn, de föregår med gott exempel. Även när Gud kom till jorden i form av människa så gjorde han likadant, i Bibelns fyra första böcker i Nya Testamentet berättas det om något som Jesus gjorde men som han inte behövde göra, Jesus döpte sig. Hur kan Jesus behöva döpa sig när dopet handlar om att man vill lämna sitt gamla syndiga liv bakom sig och istället börja följa Bibelns Gud? Jesus var inte som oss, han var ju utan synd, han var alltså perfekt. Han hade inget liv att lämna bakom sig. Men varför döpte han sig? Jo, den enda tänkbara förklaringen jag ser är att han gjorde det för att föregå med gott exempel. Han ville visa oss hur otroligt viktigt det är att döpa sig i vatten när vi själva har valt att följa

honom (observera att en bebis inte kan välja själv, jag skriver det eftersom det finns de som tror på bebisdop).

Jag tror att jag hade varit kristen i kanske något år när jag började med sabbaten. Jag minns också hur förvånad jag blev över den energin som jag fick under resten av veckan. Varför hade ingen berättat för mig om hur bra det är med att vila ett dygn i veckan? Detta är ju hur underbart som helst! Jag har praktiserat sabbaten sedan dess.

Det är en underbar gåva som Gud har gett oss människor. Jag arbetar i sex dagar och vilar på den sjunde dagen. De första åren sov jag hela dagen varenda lördag. Jag älskade att bara sova på mina lördagar. Jag hade ingen man och inga barn och jag var fri att göra vad jag ville på lördagen. Jag sov. Det var den bästa dagen på veckan. Jag totalt släppte alla krav som fanns över mina axlar och gjorde precis ingenting. Jag slappnade av så mycket att jag automatiskt gick in i ett sömntillstånd under ett dygn. Det kändes som att jag tog igen alla förlorade sabbater under mitt liv genom den sömnen.

Sabbaten innebär alltså att man inte gör det man annars brukar göra de andra sex dagarna i veckan. Jobbar jag som lärare 6 dagar i veckan (fem dagar på jobbet och en dag planering hemma) så ska jag inte alls tänka på lärarjobbet på sabbaten. Jobbar jag som författare, egen företagare, tandläkare, snickare, receptionist, trädgårdsmästare eller vilket jobb det nu må vara så ska jag alltid koppla bort mitt arbete på det sjunde dygnet. Det är så sabbaten funkar. Om man har ett sittande kontorsarbete så kanske vilan på lördagen bör vara att få röra på kroppen extra mycket, kanske gå på långpromenader. Har man ett arbete där man rör på sig mycket under sex dagar så kanske man bör fundera på att låta kroppen få röra sig så lite som möjligt på lördagarna. Och kan man inte vila just på lördagen på grund av olika omständigheter så får man helt

enkelt välja en annan dag, det viktigaste är att man vilar en dag, så gör jag och det har alltid funkat för mig.

Jag har aldrig haft svårigheter med sabbaten. Den har varit underbar och jag har alltid längtat till den dagen. Men under min tid i media var det otroligt svårt att hålla sabbaten. Jag var hela tiden frestad att bryta sabbaten och, jag skäms att säga det, ett fåtal gånger bröt jag den av fel anledning. Djävulen var på mig från många olika håll, sabbaten var en av dessa. Även idag kände jag mig hela tiden frestad att bryta sabbaten. Jag ville så gärna fortsätta skriva klart denna bok som jag har jobbat med de senaste sex arbetsdagarna. Men jag föll inte för frestelsen. Jag fortsatte att göra annat under min sabbat. Och under dagen så kände jag mig mer ödmjuk. Sabbaten gör mig ödmjuk. Den får mig alltid att förstå att allt inte hänger på mig.

Att få klart denna bok gör jag inte i min egen kraft, det är Gud som hjälper mig, det är Gud som har huvudansvaret, inte jag. Det intressanta är att sabbaten, under min tid i media, inte har varit något som jag längtat efter, som det har varit förut. Tiden i media var så ny för mig och så intensiv att på fredagarna blev det alltid: "Åh nej! Jag hinner ju inte med det och det". Men när jag ändå lydde Gud och fullföljde sabbaten så blev det alltid: "Ja, just det! Detta hänger ju inte på mig. Det är ju Gud som leder det hela, och Gud har sagt till mig att jag ska vila och då ska jag lita på att Gud har kontroll och jag får därmed vila helt enkelt." Och det lustiga är att samma procedur skedde varenda vecka. Hur kom det sig att jag inte kom ihåg det från veckan innan? Kanske för att denna roll i media jag hamnade i var något nytt för mig, och det skulle ta tid för mig att förstå den och applicera den i mitt liv. Och kanske var det också för att djävulens pilar kom så intensivt mot mig.

En sak som vi behöver komma ihåg är att sabbaten finns med bland tio Guds bud i Gamla Testamentet (2 moseboken 20). De första tre

buden handlar om Gud, och sedan kommer sabbaten som nummer fyra. I början av min tid som kristen trodde jag att ordningen på dessa tio bud inte var viktiga. Men nu när jag har varit kristen en längre tid så har jag insett att det visst finns en poäng med den ordningen. Det finns en poäng med att Gud är med i de tre första punkterna. Det finns en poäng med att sabbaten kommer direkt efter Gud. Först tyckte jag att det var hur tokigt som helst att sabbaten kom före till exempel "Du ska inte mörda" eller "Du ska inte stjäla". Hur kan sabbaten vara viktigare än att inte mörda? Det gick inte ihop i mitt huvud. Men under alla åren som jag har praktiserat sabbaten så insåg jag till slut att sabbaten ger människan sådan ro och stillhet och energi i kropp och själ, att det därför blir oerhört svårare att bryta mot resterande buden om man praktiserar sabbaten. Har man inte vilat så tänker hjärnan inte klart och då börjar man känna hämnd, och begär osv. Sabbaten gör också en ödmjuk. Man inser att allt inte hänger på en själv, man inser att Gud har huvudansvaret.

Väldigt ofta, som offentlig på Facebook, vilade jag också genom att dra mig undan Facebook under en eller två veckor. Jag kallade det för Facebook-fasta. Det blev ungefär som en längre form av sabbat. Fastan är inget som jag har hittat på av mig själv utan det är något som hela Bibeln talar tydligt om, både i Gamla och Nya Testamentet fastade människor. Även Jesus fastade, genom att han drog sig undan ibland från människors och sina egna lärjungars närvaro. Jag hade Jesus som förebild i allt. Jag kände att jag behövde fasta från människornas kommentarer på min Facebooksida, det blev ibland för mycket för mig, och jag återhämtade mig genom att dra mig undan ett tag.

DE TIO BUDEN

I

Du ska inte ha några andra gudar vid sidan av mig.

II

Du ska inte tillverka några avgudar.

III

Du ska inte missbruka HERRENS, din Guds, namn.

IV

Tänk på att hålla sabbatsdagen hellig.

V

Visa respekt för dina föräldrar, så ska du få ett långt liv i det land som HERREN, din Gud, ger dig.

VI

Du ska inte mörda.

VII

Du ska inte vara otrogen i ditt äktenskap.

VIII

Du ska inte stjäla.

IX

Du ska inte vittna falskt mot en medmänniska.

X

Du ska inte ha begär till din nästas egendom.

Andra Moseboken 20:1-17

65. När får jag hoppa över vilan?

Ett inlägg jag skrev på Facebook den 20 januari 2022

Jag väljer att bryta mot sabbaten på lördag 22 januari 2022 för att delta på manifestationen.

Efter allt jag har läst och tagit till mig kring covidvaccin, restriktioner och vaccinpass har jag dragit slutsatsen att politikernas agerande leder till mer psykisk ohälsa, sjukdomar och död än själva sjukdomen Covid-19, men också så småningom till diktatur. När det kommer till frågan ifall jag har förstått informationen rätt eller fel så är det något som får vara mellan mig och Gud. Precis som jag skrev i mitt inlägg förra veckan så är det min skyldighet att utöva källkritik mot politiker och myndigheter. Och eftersom att jag har kommit fram till att makthavarnas agerande leder till mer skada än nytta så ligger det i mitt uppdrag att inte lyda dem inom det området. Och med denna slutsats, menar jag, ger Bibeln mig legitimitet att bryta mot sabbaten imorgon, eftersom att jag gör detta för att rädda oss alla.

Vad betyder ordet sabbat?

Eftersom att jag inte kan hebreiska (och har för tillfället inga vänner som kan hebreiska), så har jag därmed googlat. Hittade några hemsidor som menar att ordet betyder "att avsluta" eller "att stoppa", alltså att stoppa arbetet och gå in i vilan. Arabiska pratar jag, och jag vet att lördag på arabiska heter sabt.

När ska det firas?

Det står inte i Bibeln när det bör firas. Där står det endast att man ska arbeta sex dagar och vila på den sjunde. Om man däremot ska följa judarnas tradition så bör det vara från fredag kväll till lördag kväll. Och till och med det arabiska språket (sabt=lördag) pekar åt den riktningen. Jag försöker så gott jag kan hålla mig till den dagen. När jag inte kan ha sabbaten på lördagen på grund av olika omständigheter så försöker jag ha den på en annan dag. Dyker det

upp en vecka då det är fullständigt omöjligt att ha sabbat överhuvudtaget, då innebär det att jag behöver bryta mot sabbaten, det händer ibland, som denna vecka.

Varför säger jag sabbat, när jag kan prata svenska och istället säga vilodag?

Jag är inte en person som använder hebreiska ord när jag pratar med folk, det finns ingen anledning till det. Gamla Testamentet är skrivet på hebreiska men det betyder inte att det är något speciellt med det språket. Nu var det så att det israeliska folket talade hebreiska och då blev det så att Gamla Testamentet skrevs på det språket, inget konstigt med det. Varför säger jag då ofta sabbat? (Inte alltid dock, det beror på omständigheterna, ibland säger jag vilodag). Jo, folk blir nyfikna när jag säger sabbat och undrar vad det är, vilket leder till vidare frågor om min kristna tro. Om jag bara sa vilodag, så skulle inget hända, det enda de skulle säga till mig hade varit "Åh, vad skönt med en vilodag!" och sedan inget mer med det.

Muslimerna använder en liknande princip, dock inte helt lika, när de säger "Jag tror på Allah". Vet ni om att ordet Allah bara är det arabiska ordet för Gud? Jag kan också säga "Jag tror på Allah", för jag tror ju också på Gud. Det arabiska ordet Allah ägs inte av islam, lika lite som det svenska ordet Gud ägs av kristendomen. Men muslimerna har på något sätt beslagtagit det ordet och nu tror svenskarna att ordet Allah endast har med islam att göra, det har den alltså inte. Kristna araber i mellanöstern använder ordet hela tiden. Gå in på google och översätt ordet Gud till arabiska så får du själv se vad som kommer fram. Muslimernas sätt att berätta för svenskarna att de endast tror på islams Gud och ingen annan Gud är alltså genom att säga att de tror på Allah, att göra på det sättet är en slags ockupation av det arabiska ordet. För att bryta denna ockupation kan man svara tillbaka "Jag tror också på Allah" (beroende på vilka omständigheter man är i) just för att öppna upp för diskussion. Men jag ska inte gå in på detta mer, det jag ville få sagt är att muslimerna gör på samma sätt, alltså när jag säger

sabbat så syftar jag på det hebreiska ordets betydelse från Gamla Testamentet, och muslimerna vill knyta det arabiska ordet Allah till islam.

Är sabbat något vi ska tillämpa i våra liv, och hur ska vi i så fall tillämpa det?

1. Gud är tydlig i Bibeln att Han själv vilade på den sjunde dagen. Första Moseboken kapitel 2:1-4 *"Så fullbordades himlen och jorden och allt vad där finns. Den sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt verk, och han vilade på den sjunde dagen efter allt han hade gjort. Gud välsignade den sjunde dagen och gjorde den till en helig dag, ty på den dagen vilade Gud sedan han utfört sitt skapelseverk. Detta är berättelsen om hur himmel och jord skapades."* Bibel 2000. Ok, här i punkt 1 kan man svara "Ja, ja. Det var Gud som vilade på den sjunde dagen. Den vilan gäller inte mig".

2. Men sedan fortsätter det. Andra Moseboken 20:8-11 *"Tänk på att hålla sabbatsdagen helig. Sex dagar ska du arbeta och uträtta dina sysslor, men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat. Du ska inte utföra något arbete på den dagen, varken du eller dina söner eller dina döttrar, dina slavar eller dina slavinnor [detta med slavar är ju ett helt ämne för sig och inget jag fördjupar mig i här], din boskap eller främlingen innanför dina portar. På sex dagar skapade nämligen Herren himlen, jorden och havet och allt som finns där, men på den sjunde dagen vilade han. Därför välsignade Herren sabbatsdagen och avskilde den som helig dag"* Nubibeln.

Nu börjar det hända något. Gud refererar tillbaka till då HAN skapade jorden. Gud säger alltså att Han vilade och att människan ska följa Guds exempel och vila på den sjunde dagen. Vem är jag att då säga till Gud "Det du gjorde allsmäktige Gud, alltså att du själv vilade, det gäller inte mig även fast att Du tycker att jag också ska vila".

Och en annan sak är att vi behöver titta på resten av de tio budorden. Vad säger egentligen dessa budord till oss? Jo, den säger till mig vad jag som individ ska göra för att leva ett gott liv med Gud och med mina medmänniskor. Budorden pratar alltså inte om att några straff bör utdömas på någon, alltså att man ska stena/straffa den eller den för att han/hon gjorde si eller så. Alltså, de tio budorden ska följas. Kan man säga om ett enda budord "Det där budordet är inte bra, det behöver jag inte följa"? Nej, det kan man inte. Alla budorden går att följa och ska följas, då kan man inte säga att sabbaten är ett undantag bland dessa tio budord.

3. En period efter de tio budorden fanns en tid då det kom en hel del lagar, där även sabbatsbudet tas upp igen. Hur tillämpar man allt det och ska man ens göra det? Läser man Nya Testamentet så vet man vad som fortfarande gäller/inte gäller för oss idag. Bara för att ge ett exempel, att offra djur till Gud som det står om i Gamla Testamentet behöver man inte längre göra efter att Jesus offrades en gång för alla, läs Hebréerbrevet kapitel 9 och 10. Man behöver sätta sig in i Nya Testamentet för att veta vad i lagarna i det Gamla Testamentet som ska följas. Men ibland är det inte tydligt i Nya Testamentet vad som gäller/inte gäller för oss idag ur Gamla Testamentet. I sådana fall brukar jag be över vad det är i Gamla Testamentet som ska följas/inte följas. Jag utövar det som jag anser funkar för mig och i just det svenska samhället. Om jag har mens, ska jag då inte skaka hand med/krama någon på sju dagar och endast befinna mig i mitt hem (3 Moseboken 15:19-20)? Det är inte något som är genomförbart i vårt samhälle idag, det skulle självklart funka om hela samhället följde lagarna. Eller funkar det att mannen i vårt samhälle inte klipper håret vid tinningarna eller kanten av skägget (3 Moseboken 19:27)?

Och du behöver inte göra det svårt för dig själv för även Jesus bror Jakob, som var församlingsledare, sa i Apostlagärningarna 15:19-20 *"Jag anser därför att vi inte ska ställa så många krav på hedningar [icke-judar] som vänder sig till Gud. Det räcker med att vi skriver till*

dem att de ska låta bli att äta sådant som orenats genom avgudadyrkan, att de ska avhålla sig från sexuell omoral och från att äta kött från kvävda djur samt blod. För Mose har man förkunnat överallt i alla städer under alla tider och han läses i synagogorna varje sabbat” Nubibeln. Om man har levt ett liv utan Gud med en hel del synder så är det inte lätt att släppa allt och helt plötsligt börja leva ett liv helt i enlighet med Guds vilja. Även Jakob förstod det. Jag kan bekräfta detta för mig själv bara av att titta på mitt eget liv efter att jag blev kristen, jag skalade bort grejer från mitt liv lite i taget, det gick inte över en natt. Gud arbetade tålmodigt på mig. Den sista meningen är extra intressant *”För Mose har man förkunnat överallt i alla städer under alla tider och han läses i synagogorna varje sabbat”*. Om jag översätter det till vår tids språk skulle jag nog tro att det blev *”Ställ inte så många krav på de nykristna, de kommer inte att gå miste om vad Bibeln förkunnar, eftersom många människor i Sverige har kunskap om Bibeln, och Bibeln finns att låna på alla bibliotek och kan köpas i alla bokhandel, och alla kyrkor läser ur den på Gudstjänsterna/mötena, därför kommer de så småningom att lära sig.”*

Jakob repeterar det han har sagt tidigare och denna gång nämner han även Den Helige Anden och resten av församlingen: *”Den heliga Anden och vi har beslutat att inte kräva något annat av er än detta nödvändiga: att ni avhåller er från kött som offrats till avgudar, blod, kött från kvävda djur och sexuell omoral. Om ni noga följer detta handlar ni rätt”* Apostlagärningarna 15:28-29, Nubibeln.

Jakob gör det alltså i samråd med den heliga Anden. På den tiden på just den platsen kanske det var superviktigt av någon anledning att man krävde just dessa fyra. Om vi skulle sätta fyra krav på de nyomvända idag, i samråd med den Helige Anden, så skulle jag vara osäker på vad Gud skulle säga om de tre första för just den tiden vi lever i idag, dock tror jag helt säkert att Gud skulle ha kvar det fjärde kravet, just för att det talas mycket illa om sexuell omoral i hela Nya Testamentet, så pass att det även står att man inte kommer in till

himmelriket om man fortsätter med det, medan mat inte talas om på det viset.

Men så fort man förmår och mognar anser jag att man ska försöka göra sitt bästa kring maten. Jag tror att det finns djur som är skadliga för människans kropp och att det är därför som det finns lagar för mat i Gamla Testamentet. Det är därför som jag idag försöker att inte äta till exempel griskött eller skaldjur, något som är älskat i vår svenska kultur (för övrigt så fullständigt älskade jag räkor som barn, slutade med det några år efter att jag blev kristen). Ytterligare bibelställen i Nya Testamentet som tar upp detta med mat är 1 Korintierbrevet 10:23-33, 1 Korintierbrevet 8:1-13 Romarbrevet 14:1-23. Och så finns Markusevangeliet 7:1-23, där Jesus sa att all mat för själen är ren. Han menade att vad jag än sväljer ner i min mun så kommer det aldrig att skada min själ, alltså om jag inte har tvättat mina händer innan jag äter så kommer det inte att skada min själ. Men som vi alla vet kan smutsen från mina händer självklart skada min kropp och leda till sjukdomar. Några kristna har valt att tolka det till att Jesus förklarade all mat ren för kroppen (även den orena maten i Gamla Testamentet), då har man dragit ut en vers ur sin kontext. Det som däremot gör själen oren är hemsigheterna som kommer ur det, till exempel hat, förtal, girighet och så vidare.

Maten i sig kommer inte att leda till att jag förlorar inträdet till himmelriket. Det är att medvetet bryta mot Guds lagar som så småningom kan leda mig bort från Gud. Väljer man att medvetet göra något fel som man faktiskt är övertygad om att det är fel, då är det en väg som går mot djävulen. Då är det alltså inte den felaktiga kosten som det handlar om, utan det faktum att man går emot sitt samvete. Då tänker demonerna "Aha! Nu ser vi här att någon bryter mot sitt samvete! Då betyder det att vi kan låta personen göra ännu värre saker mot sitt samvete! Vi börjar enkelt, vi övertygar personen att ljuga, ända tills vi kommer till att mörda och avslutningsvis kan vi få den personen att lämna Gud".

4. Och nu till vad Jesus säger om sabbaten.

En gång när det var sabbat gick Jesus och hans lärjungar genom några sädesfält, och medan de gick ryckte hans lärjungar av ax. Fariseerna sa då till Jesus: "Varför gör de så där? Det där är ju inte tillåtet på sabbaten." Men Jesus svarade dem: "Har ni aldrig läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga och inte hade något att äta? Han gick in i Guds hus – då var Evjatar överstepräst – och åt av skådebröden som bara prästerna får äta och delade med sig till de andra. Sedan sa Jesus till dem: *"Sabbaten blev till för människans skull, och inte människan för sabbatens skull. Därför är Människosonen också Herre över sabbaten"* Markusevangeliet 2:23-28, Nubibeln.

"En annan sabbat gick han in i synagogan och undervisade. Då satt där en man med en förtvinad högerhand. De skriftlärdade och fariseerna höll noga ögonen på Jesus, om han skulle bota på sabbaten. I så fall skulle de få något att anklaga honom för. Men Jesus förstod precis vad de tänkte. Därför sa han till mannen med den förtvinade handen: 'Res dig upp och kom hit'. Och mannen reste sig och kom fram. Jesus sa till dem: 'Låt mig få fråga er en sak: Vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att förgöra det?'. Han såg sig omkring på dem och sa sedan till mannen: 'Räck fram din hand!'. Och när mannen gjorde det, blev handen normal igen. Men de blev rasande och började prata med varandra om vad de skulle kunna göra med Jesus." Lukasevangeliet 6:6-11, Nubibeln.

Första bibelcitatet visar oss att vi kan bryta mot sabbaten om vi behöver jobba (lärjungarna plockade ax) för att inte gå hungriga, sabbaten var skapad för att vi skulle få chans att vila, inte för att vi ska hungra ihjäl. Samma med bibelcitatet efter det, att hjälpa någon som behöver hjälp på sabbaten är rätt trots att fariseerna

(dagens politiker som ville förbjuda demonstrationer) anser att det är fel.

5. Och nu vill jag berätta om när jag tog beslutet att börja med sabbat. Jag minns att det var inom ett år efter att jag hade blivit kristen, år 2005-2006, jag var 20-21 år. Jag har ett svagt minne av att det var när jag läste de tio budorden i Gamla Testamentet, att jag upplevde starkt inom mig att de tio budorden var otroligt fina budord. Sabbaten stack ut för mig eftersom det inte var något som jag kände till, och jag ville pröva det (källkritik). Jag ville se vad det gav för resultat för att sedan besluta mig för om det var värt att fortsätta med det eller inte. Jag hade min sabbat varje lördag under en period och upplevde starkt hur min kropp fick en sådan oerhörd styrka sex dagar fram och att min själ kändes lugn och att min ande fick en starkare koppling till Guds Ande. Sedan dess har jag fortsatt med det. Tack vare sabbatsdagarna så känner jag mig kopplad till Gud på ett mycket djupare plan under hela veckan, det är på ett sätt en del av min kostcirkel (för att försöka likna det till något) som gör att jag orkar med resten av veckan.

6. Och avslutningsvis vill jag säga. Trots att vi ska göra så gott vi kan för att följa Bibelns bud så får vi inte glömma att vi är människor och att vi ibland kommer att göra fel. Det har hänt flera gånger att jag har brutit sabbaten av fel anledning (egoistiska skäl) och att jag har behövt be Gud om förlåtelse för det. Gud förlåter om vi ber om förlåtelse.

Utöver detta inlägg på Facebook:

Jag har en vän som tolkade det jag skrivit som om jag menade att Jesus ändrade på lagen om sabbaten. Det är absolut inte vad jag menar. Jag tror verkligen inte att Jesus har ändrat på sabbatslagen. Däremot tror jag att det ingick i paketet från början, när Gud först gav oss de tio budorden i Gamla Testamentet, att vi har tillåtelse att bryta mot sabbatsbudet när vi behöver hjälpa någon i nöd. Jesus

har ett samtal med fariseerna i Matteusevangeliet 12:1-8, de vill anklaga Jesus för att göra något som inte är tillåtet på sabbaten. Det Jesus vill säga (omvandlat till vårt språk) är något i stil med: "Du får bryta sabbaten när människor är i nöd, det har ju ingått i sabbatspaketet från första början! Hur kan ni inte fatta att det alltid har varit tillåtet att hjälpa någon i nöd på sabbaten?". Återigen, jag har alltså INTE sagt att Gud först skapade sabbaten till att aldrig få brytas, för att sedan ändra det genom Jesus till att få brytas.

Det var en gång som jag skrev ett inlägg på Facebook (under år 2022 tror jag), eller kanske det var en kommentar under ett av mina inlägg, att jag skulle bryta mot det åttonde budordet (Du ska inte stjäla) ifall att jag var fattig och mitt barn behövde mat. Jag minns att den heliga Anden sa till mig "Nej, du ska inte stjäla! Då ska du bel!". Jag förstod inte varför jag hade tillåtelse att bryta mot sabbatsbudet men inte mot inte-stjälbudet, det verkade så ologiskt eftersom jag räddar liv i båda fallen, och jag skulle i så fall stjäla från de rika, alltså ingen skada skedd. Så jag lät det jag hade skrivit på Facebook stå kvar trots Guds ofrid som jag hade över det (det står fortfarande kvar, vet dock inte var). Det var inte förrän vintern 2023 som svaret kom till mig. Gud bekräftar i Bibeln att sabbatsbudet får brytas, men ingenstans finns bekräftelse för att inte-stjälbudet får brytas. Om vi är i behov av mat så är det bibliska att vi ber Gud om hjälp och Gud har sagt i Bibeln att Han inte kommer att låta Guds barn gå hungriga (Matteusevangeliet 6:25-34). Jag måste lita på det löftet och lyda Guds ord. Det är många saker i Bibeln som har varit ologiska för mig i början, men även efter 17 år som kristen så upptäcker jag fortfarande nya kunskaper efter att jag har valt att vara lydiga, i min världsbild, ologiska uppmaningar i Bibeln. Det är som att Gud säger: "Om du väljer att lita på mig och följa mina ord så kommer jag att ge dig gåvan av förståelse för just det specifika ordet".

**Vi kämpade för
barnen på varsitt
håll.**

**Idag kämpade vi
tillsammans för
mänskliga
rättigheter.
22/1-2022**

66. Publicera inte denna bok!

Det står skrivet:

Tror ni att jag har kommit för att skapa fred på jorden? Nej, säger jag, utan splittring! Om fem personer bor i ett hus, kommer de i fortsättningen att leva splittrade, tre mot två och två mot tre, far mot son och son mot far, mor mot dotter och dotter mot mor, svärmor mot svärdotter och svärdotter mot svärmor.

Lukasevangeliet 12:51-53, Nubibeln

Djävulen:

- Publicera inte denna bok Selma! Du vet att ju mer du lyder Bibelns Gud desto större risk att du kommer längre ifrån dina syskon. Du vill väl inte göra denna uppoffring? Du älskar väl dina syskon?

Jag var på en fyra dagars vistelse i Leksand Sommarland under sommaren 2022. Det var jag, min man och min 8-åriga dotter tillsammans med mina åtta syskon, en svåger, två svägerskor, en pojkvän, tio syskonbarn mellan 0 och 12 år och min mamma. Min bror hade ringt mig och övertalat mig att följa med. Jag ville inte följa med från början eftersom att min mamma skulle vara med på resan. Jag har inte pratat med henne sedan i oktober 2014 och jag vill helst inte ta kontakt med henne igen. Men jag ville samtidigt så gärna spendera tid med alla mina syskon. Jag följde med.

Måste nämna att jag, i mitt hjärta, verkligen har förlåtit min mamma trots att hon inte har bett mig om förlåtelse en enda gång under hela mitt liv. Jag ska inte berätta om allt hon har gjort mot mig för

jag är inte ute efter att svartmåla henne. Hade hon sagt förlåt till mig så hade jag kunnat ha kontakt med henne idag, för ett förlåt innebär att man säger "Jag ångrar det jag har gjort och jag vill bli bättre" (ingen människa är perfekt). Men eftersom att hon inte har visat mig att hon ångrar något som hon har gjort, så vet jag av erfarenhet med henne att en nära vänskaplig/mor-dotter kontakt kommer att fortsätta skada mig och min relation med Gud. Och jag mår inte dåligt av mitt beslut att ha brutit kontakten med henne eftersom Gud har hela tiden gett mig av sin frid över det. Avståndet från henne har hjälpt mig att rehabilitera mig från alla skador som jag fått i min relation med henne både från min barndom och i vuxenlivet (jag bröt med henne när jag precis hade fyllt 30 år, då hade jag varit kristen i lite över 9 år). Hon vet var jag finns om hon någon gång beslutar sig för att be om förlåtelse. Anledningen till att jag inte går runt och bär på hat/bitterhet mot henne samt att jag står ut med att se henne på semestern är endast för att jag faktiskt har förlåtit henne i mitt hjärta.

Det är inte konstigt att utesluta en syndig person ur sitt liv, vilken normal svensk som helst skulle göra det. Det finns många olika sorters synd i denna värld. Till exempel att snacka skit, vara full, sprida hat, bara älska sig själv, utnyttja människor, stjäla pengar, vara otrogen etc. Hur länge skulle man orka släppa in en person i sitt hem som till exempel hela tiden spred hat omkring sig och aldrig ångrade sig över det? Man måste vara försiktig med vem man har i sin närmaste omkrets, för så småningom blir man som den man umgås med, vare sig man vill det eller inte. Det påminner mig om när jag var tvungen att utesluta en kristen kvinna ur en kristen kvinnogrupp hemma hos mig. Hon ville fortsätta i sin synd och jag visste att det så småningom skulle skada mig och de andra i gruppen. Jag upplevde det som smärtsamt och sorgligt att behöva utesluta henne, men Bibeln backade upp mig (Matteusevangeliet 18:15-17, 1 Korintierbrevet 5:9-11, 2 Thessalonikerbrevet 3:6-15).

Och hon är självklart välkommen tillbaka om hon slutar med sin synd.

Jag säger inte att man som kristen ska helt sluta umgås med människor som inte är kristna. Det jag säger är att när kristna umgås med icke-kristna så finns det en gräns för hur mycket man kan tåla att låta en sådan person finnas i ens närmaste omkrets. Gränsdragningen är något som får vara mellan den kristne och Gud. Jag minns i oktober 2014 då jag sa till Gud att jag inte längre orkade ha kontakt med min mamma och Gud svarade mig "Då är det dags för dig att bryta kontakten med henne, jag ger dig min frid över det". Det var ett samtal som endast ägde rum mellan mig och Gud. Några bibelverser som hjälp för sådana situationer skulle kunna vara Matteusevangeliet 7:6 & 10:14-15.

Jag älskar mina åtta syskon. Det har jag alltid gjort, även om några av dem tog avstånd från mig på grund av att jag gick ut i media. Det var härliga dagar med dem i Leksand. Samtidigt insåg jag att inte en enda av dem hade nämnt mitt sommartal som kom ut för över tre veckor sedan på Swebbtv. Jag trodde verkligen att någon skulle säga något, eftersom den inte är som allt annat jag gjort, den är speciell, den tar upp vår barndom. Det känns så underligt på något sätt att ingen av dem har pratat med mig om min tid i media. Det enda jag minns är att en bror ringde mig en gång och pratade med mig om debatten jag hade med Kim Plunteman i SVT Mötet, han ringde mig för att säga att jag gjorde riktigt bra ifrån mig, jag blev så glad när han sa det.

Och jag vet nu att ju mer jag följer Bibelns Gud desto större risk att jag kommer längre ifrån mina syskon, alltså desto mer splittrade blir vi. Jag måste bestämma mig på vilken spelhalva jag vill vara, Guds eller mina syskons? Jag vill ju ha båda. Sedan jag blev kristen 2005 har jag drömt att åtminstone en av mina syskon väljer att bli kristen, så att jag inte behöver vara ensam. Att vara ensam kristen

i hela min släkt känns på riktigt som att sitta i en isoleringscell för själen. Men efter mitt år i media har Gud välsignat mig med många fina kristna vänner, något som jag verkligen saknade innan, och de har blivit som familj för mig.

67. Utdragen ur offentligheten på Facebook

Det står skrivet:

Jesus svarade: "Om någon älskar mig, så håller han sig till mina ord och då ska min fader älska honom och vi ska komma till honom och stanna hos honom. Den som inte älskar mig, håller sig inte till mina ord. Och ordet ni har fått höra kommer inte från mig utan från Fadern som har sänt mig. Jag säger er detta medan jag fortfarande är hos er. Men Hjälparen, den heliga Anden som Fadern ska sända i mitt namn, han ska lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.

Johannesevangeliet 14:23-26, Nubibeln

Djävulen:

- Stanna kvar i offentligheten på Facebook Selma! Det här är ditt nya liv! Du kan hjälpa så många där. Det står ingenstans i Bibeln att du behöver lämna det. Menar du att den heliga Anden säger att du ska lämna det? Fast du fattar väl att om det inte står något i Bibeln om hur du ska förhålla dig kring Facebook, då gäller inte den helige Andes ord!

I maj försökte jag ta mig loss ur offentligheten på Facebook, men jag kunde inte det av egen kraft. Hur hade jag fastnat där? Varför kunde jag inte släppa offentligheten? Det kändes som om det var magi som band fast mig. Jag kände starkt att Gud sa till mig att det var dags att lämna. Det gick inte. Jag klarade inte av det. Det var som att jag och offentligheten på Facebook hade blivit ett, den blev

en del av mig på samma sätt som mina två fötter är en del av mig. Gud begärde det omöjliga. Jag kunde inte släppa taget. Jag gick in i offentligheten på Facebook i augusti 2021 och upplevde det som ett fängelse som jag längtade att få komma ut ur, men i maj 2022 slutade det med ett beroende som jag inte kunde släppa taget om.

På fredagen den 13 maj 2022 sa Gud något till mig som jag inte förstod vad Han menade med: "Selma, det är dags för dig att vara mamma nu". Sedan hörde jag inget mer av Gud. På söndagen den 15 maj besökte jag och min dotter hennes gamla förskola i Vällingby, det har vi gjort några gånger tidigare. Vi var på förskolans uteplats.

Och helt oväntat kom en våg av mycket svåra minnen till mig. Det kändes som att jag återupplevde allt, som om en film spelades upp framför mig. Jag mindes alla dagar under de fem åren då min dotter grät när jag lämnade henne på morgnarna, då jag bet ihop och gick ifrån till högskolan/jobbet. De långa dagarna hon fick vara på förskolan, all tid jag la på planering hemma efter skolan och på helgerna. Så mycket tid som gick förlorat för att världen tryckte på att jag behövde uppfylla mina drömmar och att det endast går att göra det genom att lämna barnen på förskolan.

Jag stod där på förskolan och trodde att jag skulle dö av ångest. Jag grät. Alla dessa år. Jag insåg att jag hela tiden hade ett val. Men jag valde att lyssna på min omgivning istället för att göra det rätta. Jag valde att följa strömmen, följa samhällets egocentrism. När jag väl kom hem så fortsatte jag att gråta. Jag kände skuld och skam. Jag hade bara mig själv att skylla på, ingen hade tvingat mig att lämna min dotter på förskolan, jag kunde ha valt annorlunda. Och så tänkte jag på vad Gud hade sagt till mig: "Selma, det är dags för dig att vara mamma nu". Jag kopplade det först till att jag skulle sluta söka jobb på arbetsförmedlingen och lämna A-kassan, och istället vara hemma för att kunna ta igen de förlorade åren med min

dotter. Men sedan ångrade jag mig, för min man har andra mål i livet och det gick inte hand i hand med hans mål att jag skulle släppa A-kassan och inte ha något jobb.

Istället beslöt jag mig för att lämna offentligheten på Facebook. Det tog för mycket av min tid, jag behövde lämna det för att vara mer med min dotter. Efteråt funderade jag vidare på det. Kan det ha varit så att Gud var tvungen att få mig att minnas min synd mot min dotter för att jag skulle kunna släppa offentligheten? Kan det ha varit det? Ja, jag tror det. Jag tror att Gud var tvungen att dra till en kraftig åtgärd som fick mig att känna så mycket skuld och skam över min synd att jag släppte offentligheten som svar på det. Jag hade inte lyssnat till Hjälparen, den Helige Anden, när Han talade mildt till mig och då fick Gud ta i med hårdhandskarna. Och jag är tacksam att Gud gjorde det. Jag vet ju att jag är förlåten, att jag inte behöver känna någon mer skuld och skam. Men i den situationen var det just det som krävdes för att rycka mig bort från offentligheten, en påminnelse om min synd.

Nu är jag här. Det har gått tre månader sedan jag lämnade offentligheten. De första veckorna var det svårt, det kändes som att jag ville tillbaka hela tiden. Jag kände mig som en person som slutat med ett missbruk men som hela tiden var på väg att få återfall. När de första veckorna var över kom njutningen, känslan av frihet. Jag började minnas hur livet var utan att vara offentlig, att leva i tystnaden. Det är en skön känsla.

Att vara offentlig på Facebook var på ett sätt som ett digitalt fängelse för mig. Jag tyckte det var riktigt jobbigt att spendera mina dagar med att kommunicera digitalt, jag ville träffas i verkligheten och inte bakom några bokstäver i en skärm. Det kändes så omänskligt. Jag ville inte vara där, men jag kände att Gud hade kallat dit mig. Så jag stannade. Men i slutet började jag tycka om detta fängelse. Jag hade vant mig vid fängelset, det blev en trygghet jag inte kunde

släppa. Och det var alltså där som Gud fick rycka in för att bryta mig loss. Jag lämnade offentligheten, blev privat och tog även bort cirka 2500 personer från min vänlista. Dessa 2500 personerna var för mig okända personer som hade skickat vänförfrågan till mig och som jag hade bekräftat. Jag fick några meddelanden på Messenger efteråt av olika personer som undrade varför de inte längre kunde se mina inlägg och några undrade varför jag hade tagit bort dem som vän. Jag har inte svarat alla.

Hade jag inte lämnat offentligheten så hade jag aldrig kunnat skriva sommartalet till Swebbtv och jag hade aldrig kunnat skriva denna bok. Kanske var det därför som Gud ville få bort mig därifrån, utöver att det faktiskt blev ett missbruk. Jag väntar med spänning på vad Gud har för planer till efter sommaren. Nu, tre månader efter att jag lämnade offentligheten, har jag återigen gått ut offentligt på Facebook och gjort mina tidigare inlägg tillgängliga för alla att se, som jag osynliggjorde för offentligheten när jag drog mig ur i maj. Men jag behöver lära mig att begränsa min aktivitet på Facebook ganska rejält om jag inte ska slukas av det igen. Jag kände en Guds frid över att gå ut på Facebook igen. Det är en plattform där många människor befinner sig och där även kristna röster behöver finnas.

Jag vet redan nu att jag eventuellt ska vara med i Människorätts-podden under hösten, den drivs av Människorättsadvokaterna. Ruth Nordström, en av advokaterna där, kontaktade mig den 31 maj och sa att de gärna ville ta sig an mitt ärende (hos skolinspektionen) pro bono. Det var en jättetrevlig överraskning som gjorde mig väldigt glad. Hade hon inte hört av sig om pro bono så hade jag aldrig gått vidare med detta ärende själv, det hade helt enkelt varit en omöjlighet eftersom att jag inte har ekonomin för att göra det.

Jag fick hem Ruth Nordströms bok för fem dagar sedan, *Till de utsattas försvar*. Jag kände till att hon var advokat åt barnmorskorna Ellinor Grimmark och Linda Steen, men jag hade inte alls koll på några detaljer. Jag förstår henne mer nu. Just innan jag började skriva på detta kapitel så läste jag ut kapitlet *Mod att resa sig* i hennes bok. Jag hade precis börjat tröttna på att behöva skriva klart denna bok. Varför gör jag egentligen detta, tänkte jag. Men nu när jag läst alla kapitel i hennes bok, fram till och med det kapitlet, kände jag en kraft att fortsätta denna kamp. Kampen för yttrandefriheten i världens näst mest sekulariserade land.

Ruth skriver på sidan 197: "Under rättsprocessen med Ellinor och när vi företrätt kristna konvertiter, har jag förundrats över den religiösa analfabetismen som brer ut sig över Sverige. Hur kan det finnas en så stor oförståelse för kristendomen? Enligt World Value Surveys är Sverige världens näst mest sekulariserade land. I vårt samhälle har sekulariseringen upphöjts till norm. Lägg till en grundmurad konsensuskultur och en trång åsiktskorridor. Det talas om tolerans, men det Ellinor och jag fått uppleva är ett trångt utrymme där bara godkända åsikter får plats. Under veckorna och månaderna som går efter drevet kring Ellinors fall blir det uppenbart för mig att jag inte kan vika ner mig. Jag kan inte låta mig tystas, och jag kommer inte att sluta ta strid för det mitt samvete säger är rätt. Oavsett om vi vinner eller förlorar i rätten". Kanske min bok också får ge dig energi att fortsätta kämpa när du känner att du inte orkar mer, så som Ruths bok gav mig i sluttampen med att skriva klart denna bok.

Martin Luther King Jr sa en gång: Fegheten ställer frågan, är det säkert och tryggt? Opportunismen ställer frågan, är det politiskt korrekt? Fåfängan ställer frågan, är det populärt? Men samvetet ställer frågan, är det rätt? Och det kommer en tid då vi måste inta en position som varken är säker eller trygg, och inte heller politiskt

korrekt eller populär, men man måste inta den därför att det är rätt.

För några dagar sedan slog det mig att jag hade börjat skriva på boken den 4 juli. Det är ju USA:s nationaldag! Det gjorde mig glad! Det jag fick av USA för 17 år sedan var den bästa gåvan i mitt liv, och nu ger jag tillbaka den bästa gåvan jag har att ge, denna bok. Paulus säger i Bibeln: *”Den undervisning du har hört av mig i många vittnens närvaro ska du föra vidare till pålitliga människor, som i sin tur kan undervisa andra”*. 2 Timoteusbrevet 2:2, Nubibeln. Jag vill med denna bok föra vidare den undervisning jag har fått av Gud av ett liv i lydnad. Min önskan är att du för det vidare till pålitliga människor som i sin tur för det vidare till andra pålitliga människor. Det är så vi gör folk till Jesus lärjungar, det är så vi lär dem att följa allt som Jesus har befallt oss.

”Då gick Jesus fram till dem och sa: Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut till alla folk och gör dem till mina lärjungar. Döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn, och lär dem att följa allt som jag har befallt er. Och jag ska alltid vara med er, ända till tidsålderns slut.” Matteusevangeliet 28:18-20, Nubibeln.

Mats Selander sa till mig: *”Selma, du är kvinna, du är ung och du har utländsk bakgrund. Människor kommer att lyssna på dig”*. Det är inte lätt för en vit, svensk, heterosexuell, medelålders man med goda faktakunskaper och skarp i tal, att få sin röst hörd i dagens feministiska (manshatande), politiskt korrekta, hbtq-älskande, unga-är-visare-än-äldre, stackars-muslimmer, mångkulturella samhälle. Jag är en relativt ung kvinna, har ett barn, gift med en muslim, har själv en gång varit muslim, andra generationens invandrare, talar arabiska och kan både den svenska sekulära/ kristna kulturen och den arabiska muslimska kulturen. Det kanske var det som

krävdes hos en person för att samhället skulle lyssna? Och kan det vara så att vi lever i en tid då vi behöver en Debora?

Debora var den enda kvinnliga domaren (ledaren) över folket i Israel. Om man läser hela Bibeln så var hon den enda kvinnliga ledaren över huvud taget. Hon var också en profetissa. Det verkar ha varit undantag och inte regel att ha en kvinna som ledare eftersom att hon var den enda i hela Bibeln. Kan det vara så att vi lever i en sådan speciell tid? Alltså att det krävs kvinnor som träder fram och leder på grund av hur det västerländska samhället ser ut?

Jag ropar efter er Gudskvinnor, träd fram och var en Debora där Gud kallar dig. Samhället lyssnar på oss. Jag hoppas att jag har varit en Debora som plöjt upp en väg för er. Jag känner mig som minst av alla, men ändå vill jag säga till er att ni får ta mig som föredöme, titta på den vägen jag har vandrat och vandra den väg som Gud kallar dig att gå på. Kvinnor, låt mannen få tillbaka den position han är ämnad att ha, den som leder och är ute i strid. En vän till mig (en man) sa: "Det är inte rätt att du som kvinna skulle behöva ta på dig denna enorma strid i Sverige. Det borde ha varit en man. Men männen i Sverige är så fega, det är därför vi har ett så feministiskt samhälle, för männen vågar inte sätta ner foten."

Jag håller med min vän, att dagens samhälle kanske är så feministiskt på grund av att männen mer och mer har fegat ur. Det finns ett fåtal gudsmän som inte är fega, stå på er, men till er som är fega säger jag, börja strid, om ni fortsätter vara fega så är ni orsaken till att era modiga bröder faller i striden. Vi kvinnor behöver ge tillbaka mannen sin rätta position. Och vi behöver också själva gå tillbaka till vår rätta position som medhjälpare. Och jag tror att vi behöver göra det genom att gå ut i strid under en viss tid, men endast där Gud kallar oss att strida. Gud kallade ut mig i media, en plats som egentligen en man borde haft, ett undantag, precis som Deboras position som domare var ett undantag. Var kallar Gud ut dig? Och

till er män som bär på mycket stolthet, svälj det och släpp fram oss kvinnor i striden, ni hade er tid som ni försummade, men nu måste vi kvinnor strida vid er sida som om vi också vore män.

68. Debora, kom fram, du behövs!

Detta inlägg skrev jag på Facebook den 16 mars 2022

Nu har jag endast sett denna en minuts klippt som David Eberhard lagt upp. Jag vill nu gå in och kolla på detta ur båda sidorna.

David:

Du är en man. Du sitter tillsammans med en man. Ni diskuterar en kvinnas upplevelse kring en (för henne) våldtäkt. Bara det faktum att ni är två män som diskuterar detta i ett feministiskt samhälle har redan gjort er till förlorare. Vi lever i ett samhälle som firar internationella kvinnodagen men inte internationella mansdagen, var är jämlikheten i det när kvinnan lyfts upp men inte mannen? Vi lever i ett samhälle där Me2 var enormt för några år sedan, plötsligt var alla kvinnor utsatta och offer. Vi lever i ett samhälle där många flickor inte längre vill vara flickor, kanske vill flickorna inte vara offer och svaga? Det finns säkert många fler exempel. Det är alltså ett samhälle som skriker att kvinnor är starka samtidigt som samhället skriker att kvinnor är offer. Det går inte riktigt ihop. Men det slutar ju med att vi har starka kvinnor som betar sig som offer fast de i själva verket lever i ett samhälle där de kan vara starka nog att inte vara offer. Konstigt eller hur? I detta samhälle behöver kvinnor träda fram för att tillrättavisa och uppmuntra andra kvinnor. Samhället lyssnar tyvärr bara på kvinnor, egentligen ska vem som helst få säga sanningen, men just i vårt feministiska (nästan manshatande) samhälle går det inte. Hur mycket sanning det än finns i dina ord så har du redan förlorat matchen innan du ens har sagt något, just för att du är en man.

Bianca:

Jag har full förståelse för din upplevelse av att det var en våldtäkt som du upplevde dig bli utsatt för. Men kom ihåg att vi lever i ett samhälle där det är acceptabelt att lämna någon som ber en göra något som man själv upplever vara förnedrande. I ett annat land så

kanske samhället hade tvingat dig att vara kvar med mannen, så är det inte här, här är kvinnan stark, inte ett offer, och du har rätt att gå när du vill. Kom ihåg att det är viktigt att vi är förebilder, att vi visar den växande kvinnogenerationen att vi är starka. En stark kvinna lyfter upp mannen i samhället så att vi blir jämlika. Spelar kvinnan däremot offer (fast hon inte är det) så kommer det automatiskt att ske en svartmålning av mannen och den kommande kvinnogenerationen kommer att ta efter oss.

Ytterligare några meningar:

Det är fel att David Eberhard fick avgå som chef. Ur ett yttrandefrihetsperspektiv har David full rätt att säga sanningen. Däremot ur ett empatiskt och mänskligt perspektiv anser jag att det var lite känslokallt att gå ut på det viset. Det påminner mig om rondellhunden och även Grotescos akt i förra årets melodifestival, yttrandefrihet men samtidigt känslokallt. Som kristen accepterar jag och hyllar yttrandefriheten, i synnerhet som i detta fall då det är sanningen som yttras av David, men man behöver också vara vis så att man inte blir känslokall. Samtidigt har jag full förståelse för att männen upplever sig bli orättvist behandlade när de vet att kvinnor kan vara starka men ändå spelar offer.

69. Tillbakablick

Ett inlägg jag skrev på Facebook den 5 september 2021, den perioden då folk drogs som mest till min sida på Facebook efter att den första artikeln om mig publicerades i tidningen Världen Idag den 31 augusti.

Till mina älskade kristna systrar och bröder i Sverige och till alla er andra älskade som vill läsa detta,

Igår tog jag min vanliga sabbatsdag/vilodag, alltså att vila ifrån det arbete som har fyllt mina dagar under veckan som varit. Denna vecka har Facebook tagit mycket av min tid, därmed vilade jag igår från det. Jag fick tid till återhämtning genom att fundera på djupet kring vad som faktiskt har hänt/sagts under veckan, att bearbeta allt mentalt, lugna ner mina känslor och att be till Gud om vägledning.

Jag kom bland annat fram till att jag vill gå ut med en önskan på Facebook till alla kristna. Jag önskar att ni ber till Gud att Gud fyller mig med vishet så att jag talar rätt och agerar rätt på den platsen som Gud har satt mig i. Jag vill inte kämpa i egen kraft för jag vet att det kommer att få mig att falla. Jag lyder Gud och jag behöver era böner. Imorgon, förhoppningsvis, kommer en till artikel om mig ut på en tidning, jag lägger ut den här så fort jag ser den. Och under veckan blir jag eventuellt intervjuad på radio.

Jag visste ärligt talat inte alls att detta skulle bli så stort. Men det ena ledde till det andra och snart vet hela världen vad som hänt. Om Gud vill ha det på det viset, så låt det ske enligt Hans vilja. Jag vill ju vad Gud vill, hade jag inte haft Gud i mitt liv så hade jag bara önskat att få jobba som klasslärare i lugn och ro utan att behöva vara offentlig på något sätt. Men nu har jag Gud i mitt liv och jag har tagit ett medvetet val att sätta Gud som nummer ett eftersom att jag litar på att Gud vet bäst, och innebär det till exempel att jag

så småningom ska bli politiker så blir jag det eller om jag ska fortsätta jobba som lärare så gör jag det.

Be också att fler ska träda fram och våga strida i denna kamp, det är idag många kristna som inte följer Bibeln, men istället följer en kyrka/ett samfund (alltså följer läror i t.ex. pingst, katolicism, ortodox, svenska kyrkan och andra samfund) eller populärkulturen (som t.ex. RFSL, en organisation som genomsyrar och påverkar samhället på en mycket hög nivå) utan att ens vara källkritiska mot vare sig samfundet eller populärkulturen. Vad säger alltså samfundet och stämmer detta överens med Bibeln? Var kritiska mot det som sägs och kolla alltid källan, alltså kolla vår heliga bok BIBELN! Vad säger egentligen RFSL? Ofta hör jag RFSL säga "Allas lika värde" som låter underbart, men vad säger deras "heliga bok", alltså deras hemsidor, föreläsningar på skolor, deras olika aktiviteter på Pride-festivalerna, deras historia och åsikterna hos dem i ledande position från förr och från idag. Alltså är de verkligen för allas lika värde? Om människor i ledande ställning (oavsett organisation/rörelse) har bytt från en åsikt till en totalt motsatt åsikt under åren så får man fundera på om man kan lita på dem eller inte, det kanske går, eller kanske inte, det beror ju också på vad de sysslar med idag och deras övriga åsikter men också vilken skada det åsamkade tidigare.

Var alltså källkritisk! Ifrågasätt din kyrka och ditt samfund! Ifrågasätt populärkulturen, just nu är det RFSL! Tro inte på allt kyrkan eller samfundet säger utan kolla ALLTID om det stämmer överens med vår heliga bok Bibeln. Tro inte på allt RFSL säger utan kolla ALLTID om det stämmer överens med deras "heliga bok". Otroligt många är duktiga på att plocka ut ett bibelcitat eller ett citat ur RFSL:s "Heliga bok" och använda det på det sätt som de vill. Det kan låta väldigt vackert och det passar självklart deras agenda, men går inte i linje med Bibeln om man läser den som en helhet, eller med RFSL:s "heliga bok" om man läser den som en helhet. Det tar tid att läsa och förstå sig på Bibeln, precis som det tar tid att läsa

och förstå sig på RFSL. En dag kanske någon plockar ut ett citat från mitt liv i skrift eller tal, låt oss säga ett citat från mitt examensarbete som kanske låter helt tokigt om den står ensam, men är helt acceptabel om examensarbetet läses i sin helhet. Det kan också vara tvärtom, att ett citat lyfter upp någon till skyarna om den står ensam, men är egentligen helt tokig när den läses i sin helhet. Älskade vänner, källkritik, det är något som tar tid, men låt det ta tid, och medan din process i källkritik pågår så får du helt enkelt bara vara extra försiktig så att du inte tar till dig allt som alla säger. Det finns många vargar som kommer i fårakläder både inom kyrkan och utanför kyrkan. Var försiktig!

Jag vill bli mindre så att vår kärleksfulle Gud får bli större. Kristna, börja agera så att jag inte behöver se stor ut i människors ögon. Man kallar mig Jeanne D'arc, David mot Goliat, ängel, ikon, helgon osv. Kristna, jag är bara en vanlig Guds tjänare som står upp för sanningen. Träd fram och strid för Guds sanning där Gud har kallat dig att vara så att man inte behöver göra mig till någon slags hjälte. Det är Gud som är hjälten, och det kommer att synas mycket tydligare när fler kristna börjar tala och agera enligt Bibeln, ju fler av oss desto större blir Gud. Första steget är att du börjar med att läsa Bibeln, och ta gärna hjälp av andra (genom böcker, föreläsningar, youtube, kristna vänner etc) som har mer bibelkunskap/erfarenhet för att få en djupare förståelse (jag tar själv ofta hjälp). Och var inte rädda för vad människor gör mot oss på jorden, för det finns en evighet som väntar på oss efter döden där vi får leva i Guds närhet fria från sorg, smärta, svält och allt annat ont.

Till alla er som mailar mig privat på Facebook, det börjar tyvärr bli riktigt svårt att hinna svara på alla mail. Jag kanske svarar, men kanske inte. Jag ber er att inte ta illa upp. Jag har en man och en dotter som jag behöver och de i sin tur behöver mig. Men ni fyller mig verkligen med hopp när jag läser era ord och ibland får ni mig också att skratta och gråta av glädje! Men fortsatt med era positiva

kommentarer på Facebook och på alla andra digitala/icke-digitala platser, det ger styrka och en push åt de andra som ännu inte vågar kliva fram. Och till dig som har kunskapen, möjligheten och tiden till att argumentera i kommentarerna på Facebook, Twitter eller annan plats, gör det, andra som läser dessa lär sig av era argument på olika sätt, t.ex vad som blev tydligt/otydligt för motparten eller om motparten hade bättre argument, hur man kan använda liknelser, eller olika händelser som man kan ta med!

Det var t.ex en person som svarade med en kommentar om flickan Esmeralda (lilla hjärtat), hur illa behandlad hon blev för att hon fick återgå till sin biologiska familj när hon var tre år, tänk hur fruktansvärt det måste ha känts för fostermamman som hade tagit emot henne från att flickan var 7 veckor gammal, hon blev ju hennes riktiga mamma, och lika fruktansvärt för Esmeralda som fick säga hej då till sin mamma, för det var så hon kände henne, som sin mamma. Den biologiska mamman hade en psykisk ohälsa och både hon och pappan var inte drogfria. Det slutade med att Esmeralda blev mördad av sina biologiska föräldrar. Hade jag varit fostermamman som fått älska det barnet i tre år och de biologiska föräldrarna sedan tog över och mördade henne så hade jag bokstavligen talat kanske dött av sorg. LAGEN, genom att föräldrarna överklagade, gav man föräldrarna rätt att få tillbaka Esmeralda, LAGEN gav dem rätt till det. Tänk hur fel LAGEN kan vara ibland. LAGEN tänkte på föräldrarnas bästa och INTE på barnets bästa. Denna historia kände jag till mycket väl men jag tänkte helt enkelt inte på att jag kunde använda det i mina argument till alla de människor som säger/kommenterar "Selma bröt mot LAGEN, hon DISKRIMINERADE och ska därför inte jobba som lärare" som om lagar var nedskickade från himlen som heliga och perfekta. Jag lär mig av er hur jag ska vässa mina argument, tack! Att bli påtvingad att säga "hen" till ett barn, är det för föräldrarnas bästa eller för barnets bästa?

Eller när folk kommenterar "Tror du på fullaste allvar att man får könsdysfori av att bli kallad för hen?!". Ja, det tror jag. Om jag och hela samhället kallar ett barn för "hen" för att understryka för barnet att barnet får välja sitt eget kön, då blir barnet förvirrat. Och att myndigheter tillåter att medicin och operationer ges för att få "byta" kön gör att det blir mycket lättare för barnet att acceptera att vilja vara det motsatta könet. Jag tänker typ, att om alla i samhället inklusive föräldern säger till ett barn att barnet är oönskad/en idiot/en utomjording etc och därmed förtjänar att vara fattig/en gud/en trollkarl etc kommer inte då barnet att växa upp och faktiskt tro på det? Barn litar ju på vad vi vuxna säger till dem. Jag behöver dock vässa mina argument här känner jag ändå.

Och till dig som går i kyrkan idag, vilket samfund kyrkan än tillhör så önskar jag att du får en välsignad tid där med dina älskade systrar och bröder i tron. Och går du i en kyrka som du tycker inte följer Bibeln, då är det dags att du och de andra börjar ifrågasätta och säga stopp. Det är när fler vågar träda fram som det börjar ske en förändring. Var en del av förändringen!

Tack för att ni har läst ända hit.

Och kom ihåg att alla inte kan göra allt, men var och en kan göra något.

Dela gärna. Låt det spridas till hela världen om du så önskar, eller bara ta det till dig själv.

Guds frid över oss!

70. Guds ord – Bibeln

Det står skrivet:

Guds ord är nämligen levande och verksamt. Det är skarpare än ett dubbeleggat svärd, och det tränger djupt in i vårt innersta. Det åtskiljer själ och ande, leder och märg, och avslöjar hjärtats uppsåt och tankar.

Hebréerbrevet 4:12, Nubibeln

Jesus sa då till de judar som trodde på honom: 'Om ni håller er till mina ord, är ni verkligen mina lärjungar. Ni ska lära känna sanningen och sanningen ska göra er fria'.

Johannesevangeliet 8:31-32, Nubibeln

Att vi har lärt känna honom vet vi av att vi håller hans bud. Den som säger: 'Jag känner honom' men inte håller hans bud, är en lögnare, och sanningen finns inte i honom. Men hos den som håller hans ord har Guds kärlek verkligen fullföljts. Det är genom detta vi vet att vi är i honom. Den som säger sig förbli i honom måste leva på samma sätt som han gjorde.

1 Johannesbrevet 1:3-6, Nubibeln

Hela skriften är inspirerad av Gud och kan användas då man undervisar, tillrättavisar, korrigerar och fostrar till rättfärdighet, så att den som tillhör Gud blir väl rustad för alla goda gärningar.

2 Timoteusbrevet 3:16-17, Nubibeln

Stå därför fasta, syskon, och följ den undervisning ni har fått av oss, muntligen eller i våra brev.

2 Thessalonikerbrevet 2:15, Nubibeln

Om ni älskar mig, så håller ni mina bud.

Johannesevangeliet 14:15, Nubibeln

I Herren Jesus Kristus namn uppmanar vi er, syskon, att hålla er borta från de troende som lever ett oordnat liv och inte vill följa den undervisning vi har gett er.

2 Thessalonikerbrevet 3:6, Nubibeln

Den som går sin egen väg, och inte håller sig till Kristus undervisning har inte Gud med sig. Men den som förblir i hans undervisning har både Fadern och Sonen. Om någon kommer till er och vill undervisa om något annat än det här, så bjud inte hem honom och hälsa honom inte välkommen. Den som tar emot en sådan blir medskyldig till hans onda gärningar.

2 Johannesbrevet 9-11, Nubibeln

Dessa bud är inte omöjliga för dig att lyda och inte långt borta från dig. De finns inte uppe i himlen, så att du måste fråga: "Vem ska fara upp till himlen och hämta dem åt oss så att vi kan höra buden och följa dem?" De finns inte heller på andra sidan havet, så att du måste fråga: "Vem kan fara över havet och hämta dem åt oss så att vi kan höra buden och följa dem?" Nej, ordet är mycket nära dig. Det finns i ditt hjärta och på dina läppar, och därför kan du lyda det.

5 Moseboken 30:11-14, Nubibeln

Att älska Gud är att lyda hans befallningar, och hans befallningar är inte svåra att lyda.

1 Johannesbrevet 5:3, Nya Levande Bibeln

Kära syskon, vad är det för nytta med att säga att man tror på Gud, om man inte omsätter sin tro i praktisk handling? Kan en sådan tro rädda någon? Låt mig ta ett exempel: Om ni har fattiga medlemmar i församlingen som varken har mat eller kläder, räcker det då med att säga till dem: "Gud ska ta hand om er. Klä er varmt och ät ordentligt?" Kan era ord hjälpa dessa människor? Måste ni inte också ge dem vad de behöver? Så är det alltså med er tro. Om den inte omsätts i praktisk handling är den död, och bara en massa tomma ord.

Jakobsbrevet 2:14-17, Nya Levande Bibeln

71. Djävulen

Det står skrivet:

Var nyktra och tänk klart. Djävulen, er fiende, stryker omkring som ett rytande lejon och letar efter någon att sluka. Stå emot hans angrepp och håll fast vid er tro. Kom ihåg att alla troende i världen får gå igenom samma lidanden.

1 Petrusbrevet 5:8-9, Nubibeln

Satan själv förklarar sig ju till en ljusets ängel. Därför är det inte konstigt om hans tjänare också låtsas vara rättfärdighetens tjänare.

2 Korintierbrevet 11:14-15, Nubibeln

72. Den sista tiden

Det står skrivet:

Du bör också veta att det under den sista tiden kommer att bli mycket svårt, för människorna tänker då bara på sig själva och på pengar. De blir skrytsamma, högmodiga, kaxiga, de lyder inte sina föräldrar, de är otacksamma och oheliga, kärlekslösa och oförsonliga. De sprider skvaller och saknar självbehärskning, är grymma och hatar allt gott. De är svekfulla, saknar alla spärrar och är högfärdiga. De älskar njutningar mer än Gud. De vill ge intryck av gudsfruktan men vill inte veta av dess kraft. Håll dig borta från sådana.

2 Timoteusbrevet 3:1-5, Nubibeln

På samma sätt kommer alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus att bli förföljda. Ondra människor och bedragare kommer att gå allt längre i sin ondska.

2 Timoteusbrevet 3:12-13, Nubibeln

Det kommer en tid då människor inte längre ska acceptera den sunda läran. I stället ska de samla människor omkring sig som bara undervisar sådant de vill höra och som kliar dem i öronen. De ska vägra att lyssna till sanningen och vända sig till myter.

2 Timoteusbrevet 4:3-4, Nubibeln

Den Laglöse kommer för att göra Satans verk. Han ska med onskans makt utföra många tecken och under, och genom sina falska konstverk ska han lura dem som går evigt förlorade. Dessa människor hatade det sanna budskapet om Herren Jesus som kunde ha räddat dem, och därför ska Gud göra dem mottagliga för bedrägeriet och låta dem tro på lögnen. Och de ska allesammans en dag bli dömda för att de inte trodde på det sanna budskapet, utan njöt av sina onda handlingar.

2 Thessalonikerbrevet 2:9-12, Nya Levande Bibeln

73. Var inte rädd!

Det står skrivet:

Herren kommer att gå före dig och vara med dig. Han ska inte svika dig eller överge dig. Var inte rädd och tappa inte modet!

5 Moseboken 31:8, Nubibeln

Till sist: Var starka i Herren och hans väldiga kraft. Ta på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens lömska attacker. Det är ju inte människor vi strider mot, utan mot härskare och makter, mot mörkrets världshärskare, och mot onda andemakter i himlarymden. Ta därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot när ni attackeras av ondskan, och behålla era ställningar när ni fullföljer allt. Stå alltså fasta! Spänn på er sanningen som ett bälte och rättfärdigheten som en bröstsköld. Sätt som skor på era fötter den beredskap som evangeliet om fred ger. Håll alltid trons sköld framför er, för med den kan ni släcka den ondes alla brinnande pilar. Ta emot frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds ord. Gör det under ständig bön och vädjan. Be alltid i Anden. Vaka därför, och be uthålligt för alla de heliga, utan att tröttna.

Efesierbrevet 6:10-18, Nubibeln

Så säger Herren till er: "Var inte rädda och bli inte förskräckta över denna väldiga armé! Striden är inte er utan Guds!"

2 Krönikeboken 20:15, Nubibeln

Men Hjälparen, den heliga Anden som Fadern ska sända i mitt [Jesus] namn, han ska lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.

Johannesevangeliet 14:26, Nubibeln

När den helige Anden kommer över er ska ni få kraft och ni ska vittna om mig.

Apostlagärningarna 1:8, Nubibeln

74. Den fria viljan:

Guds frånvaro (Helvetet) eller

Guds närvaro (Himlen)

Det står skrivet:

Vi vet att när vi dör och lämnar kroppen, blir det som att lämna ett gammalt trasigt tält. Men Gud har berett en evig kropp åt oss i himlen, ett nytt och vackert hus, som inte är gjort av människohänder. Så länge vi är kvar i vår jordiska kropp, suckar vi och längtar efter att få klä på oss vår himmelska kropp. För när vi väl har klätt på oss vår himmelska kropp, är vi inte längre andar som saknar kropp. Medan vi lever här nere, suckar vi och har det svårt. Vi vill ju inte dö och bli av med vår jordiska kropp. Nej, vi vill genast bli påklädda den nya kroppen, så att vår dödliga kropp blir uppslukad av det eviga livet. Det är ju det livet Gud har skapat oss för. Och som en garanti för att han ska uppfylla vårt hopp har han gett oss sin Ande. Därför är vi fulla av hopp, även om vi vet att vi, så länge vi är kvar i vår jordiska kropp, inte bor tillsammans med Herren Jesus. Vår tro gör oss övertygade om det eviga livet, även om vi inte kan se det än. Ja, vi ser fram emot det eviga livet och skulle hellre vilja lämna kroppen och få bo hos Herren Jesus. Men det viktiga är att vi alltid gläder Herren, vare sig vi lever eller dör. Vi ska ju alla stå inför hans domstol en dag och belönas eller straffas för det vi har gjort här nere på jorden.

2 Korintierbrevet 5:1-10, Nya Levande Bibeln

Gud är rättfärdig och ger tillbaka plåga åt dem som nu plågar er. Ni som nu lider ska få vila ut tillsammans med oss när Herren Jesus kommer tillbaka från himlen och visar sig med sina mäktiga änglar, i flammande eld, för att straffa dem som inte vill veta av Gud och som inte lyssnar till evangeliet om vår Herre Jesus. Dessa människor ska straffas med evigt fördärv och skiljas från Herrens närvaro och hans makt och härlighet.

2 Thessalonikerbrevet 1:6-9, Nubibeln

75. Stort tack

Till er alla, både kristna och övriga som stöttat mig, vill jag säga ett stort tack. Jag gjorde om min Facebookprofil, för första gången i mitt liv, från privat till offentlig i samband med att jag gick ut offentligt i media i augusti 2021. Jag hade ingen aning om att jag skulle få förstärkning. Fienden var otroligt snabb med att hoppa på mig på min Facebooksida, jag såg det inte komma, och jag trodde verkligen att jag stod där rätt ensam i denna kamp. Men plötsligt såg jag en armé av krigare som stod vid min sida.

Wow! Hur kom denna armé hit så fort? Jag kände mig så stark. Många bad för mig, många stärkte mig med bibelverser, många svarade fienden på min Facebooksida, många skickade värdefulla länkar, en del stöttade mig med pengagåvor, några skrev brev hem till mig, några ringde mig, otroligt många skickade meddelanden på Messenger och några fick jag träffa i fysisk person. Jag gick in i offentligheten och trodde jag var ensam. Men så kom ni där, och ni gav mig mod och hopp, ni reste mig upp när jag var trött och ni kämpade vid min sida.

Ni gav mig tips och råd. Ni hjälpte mig att veta hur jag ska röra mig i offentligheten och hur jag skulle gå vidare med saker och ting. Det är tack vare er som jag anmälde händelsen på skolan till Diskrimineringsombudsmannen i oktober 2021, det var flera som uppmanade mig till det, inget som jag hade tänkt på själv. Och det är tack vare flera av er som jag satte mig ner och började skriva denna bok, ni uppmanade mig att skriva en bok om allt som hänt mig, ni sådde ett frö inom mig, jag vårdade det fröet och såg att det fanns potential för det att växa och bli något, jag kände också att det var det Gud ville, och brevet från Skolinspektionen den 4 juli gav mig den slutgiltiga knuffen jag behövde.

Och några av er har blivit nära vänner till mig idag.

Det finns många jag vill tacka, här tar jag upp bara några stycken. Att jag tackar dessa vid namn betyder självklart inte att de behöver vara överens med mig om varenda sak som jag skriver om i boken, även om de är kristna. Jag har hört av några, under våra samtal, att de resonerar på ett annat sätt än jag, vilket de får göra enligt deras rätt att tänka fritt. Och hur de än tänker så vill jag ändå tacka dessa, för om jag endast ska tacka den människan som tror exakt som jag i allting så kommer jag kanske inte ha några kvar att tacka i slutändan. Vi har alla kommit olika långt i vår resa mot sanningen, låt oss vara tacksamma för varandra just där var och en är på sin vandring.

Mats Selander – Tack för att du stod vid min sida under hela min mediatid från augusti 2021 till maj 2022. Du var en Aron för mig, och du gjorde det verkligen med glädje.

Kerstin Adeström – Tack för att du samlade ihop ett gäng bönekristna på Telegram som, under hösten 2021, ständigt bad för mig och mina olika uppdrag i media.

Linda Steen – Tack för samtalet vi hade i din kyrka i Flen strax efter att jag gått ut i det offentliga. Jag lyssnade på dig när du berättade om det du hade gått igenom kring ditt arbete som barnmorska och rättsprocessen och din övertygelse om abort. Samtidigt insåg jag att du faktiskt hade tagit dig igenom hela processen och att du mår bra idag, det gav mig hopp om att jag också skulle ta mig igenom den väg som låg framför mig.

Christer Edman – Du dök upp i maj i samband med att jag lämnade offentligheten när jag var trött. Tack för ditt coachande. Du gav mig tröst och kraft när jag behövde det. Du var för mig en som lyfte upp mig med dina uppmuntrande ord under arbetet med boken i juli och augusti. Moses armar lyftes upp av Aron och Hur, det var på det kroppsliga planet. Det kändes som att du gjorde likadant för mig men på det själsliga planet.

Goro Bertz – När jag såg dig tala på LP-mötet och du sa att Gud ledde ditt tal, då landade en kunskap inom mig. Tack för att du uppmanade mig att våga lita på att Gud ger mig ord när jag är kallad att tala.

Valentina Ullberg – Tack för att du kontaktade mig. Du sökte mig i flera månader. Ditt sökande påminde mig om hur illa ställt det är med Sveriges kyrkor när det kommer till att lyda Guds bud. Jag blev påmind att kämpa vidare.

Johanna Carsbrant – Tack för din vänskap, du kom in i mitt liv då jag klagade som mest på Gud över min placering som offentlig i media. Men när jag såg hur mycket svårare du hade med att vara blind samtidigt som du kämpade för Gud, så skämdes jag över mitt klagande, jag fick perspektiv på min tillvaro.

Fredrik Nilsson – Tack för att du vågade knuffa till mig så att jag vågade debattera transpersonen i SVT Mötet. Utan din knuff kanske det aldrig hade blivit något på Mötet.

Erica Ambertin Wärnberg – Tack för att du vågade bjuda in mig till ditt hem i Kalmar för att tala om min resa i media, inför en grupp av dina kristna vänner. När din kyrka nekade din önskan att bjuda in mig som talare, så var du frimodig att bjuda in mig privat.

Dallas Jenkins – Vi känner inte varandra. Jag tittade på serien "The Chosen" för första gången under hösten 2022. Den har styrkt mig oerhört mycket. Nu när jag skriver detta tack till dig i december 2022 så har jag precis tittat klart på avsnitt två i säsong tre. Jag grät från hela mitt hjärta, för det är nu som jag bävar inför svårigheterna som kommer efter att boken trycks. Vid två tillfällen i avsnittet stärktes jag i hjärtat. Det första är när Jesus talade till apostlarna och berättade för dem att de ska ut på ett uppdrag, det var ett starkt tal av Jesus, och interaktionen mellan honom och apostlarna var lika starkt, jag kände mig kallad när jag såg den delen. Det andra

är när Jesus talade med Little James. Otaliga gånger har jag, likt Little James, frågat Gud "Varför jag? Jag är inte tillräckligt duktig. Jag kan inte detta. Och varför måste jag behöva lida på detta viset?" Jag fick mitt svar av Gud genom det svaret som Little James fick.

Samir Belmekki – Tack Samir för att du läste igenom min bok när jag frågade dig om det. I två och en halv timme i telefon i januari 2023 försökte du förklara för mig, genom att hänvisa till olika ställen i Bibeln, att Gud i sin kärleksfulla natur inte kan låta helvetet vara i all oändlighet, att det vore en plåga för Gud att få stå ut med något sådant. Det är en tanke som jag aldrig har tänkt en sekund på i mina 17 år som kristen. Jag har alltid tänkt ur människornas perspektiv, att helvetet är en evig plats som de själva har valt, och jag har inte haft några svårigheter med det. Men jag har aldrig tänkt hur det måste vara ur Guds perspektiv, att behöva utstå människors plåga i all oändlighet. Jag kan inte säga om dina bibelverser bekräftar det du säger eller inte, det här är något som jag måste läsa mer om i Bibeln och be över, praktisera källkritik och inte bara svälja allt, det krävs tid för det. Utöver de olika bibelverserna du har hänvisat till har jag också fått lära mig av dig att det grekiska ordet som har översatts till "evig", i de svenska biblarna, inte alltid behöver betyda "evighet utan slut". Samtalet med dig fick mig i alla fall att fundera en hel del, dina tankar var kloka, vilket ledde till att jag valde att ändra i min bok, där jag i min egen text har skrivit "evig helvete" har jag ändrat till endast "helvete", just för att öppna upp för att det kan finnas en möjlighet att Gud låter människorna straffas en period för att sedan låta dem upphöra att existera. Jag personligen känner inte att jag har ett behov av att veta vad Gud gör med de människor som har valt ondskan, jag litat helt enkelt på att Gud gör det som är rätt. Men det kan finnas människor som tycker att det är superviktigt att få det klart för sig vad Bibeln faktiskt säger om vad Gud kommer att göra med dessa människor. Jag lämnar över detta till er som har läst denna bok, att ta reda på det själva vid intresse.

Jonas Bergsten – Jag har aldrig träffat dig i verkligheten, men du har ändå funnits med mig från att jag började skriva boken i juli 2022 ända tills att jag skrev klart boken, och du fortsatte att finnas vid min sida ända till publiceringen. Du har bett för mig, stöttat mig, korrekturläst boken, gett mig feedback, och även tagit dig an uppdraget att jobba med bokens layout innan publiceringen, du involverade till och med förbönsteamet som brukar be för Kärnbibeln att även be för mig under tiden som jag skrev denna bok. Tack till er förbönsteamet! Stort tack till dig Jonas för att du har varit en Mordokaj för mig, det kanske inte hade blivit en bok utan din omsorg. Det är en ära att Gud skickade en person till mig som faktiskt har översatt Nya Testamentet till svenska, Kärnbibeln. Jag ber om Guds välsignelse över dig nu när du arbetar med att översätta Gamla Testamentet.

Bokens läsare – Vem du än är, kristen eller inte, tack för att du har tagit dig tid att läsa min bok, det uppskattar jag verkligen. Ni har kanske märkt att jag återkommande i boken har skrivit att jag gjort något i enlighet med en Guds frid inom mig. När du har läst denna bok så får du lyssna in den friden och bli ledd av den. *”Då ska Guds frid, som är djupare än vi någonsin kan förstå, skydda era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus”* Filipperbrevet 4:7, Nubibeln. Om något som händer eller sägs runt omkring dig går emot Bibeln så kommer per automatik inte Guds frid till dig. Ju längre du vandrar med Gud (ju mognare du är som kristen) desto mer lyhörd blir du för att känna av Guds frid. Alltså, kom ihåg Guds frid, och kom också ihåg källkritiken genom att dubbelkolla mina ord med Bibeln!

Mitt absolut största tack riktas till Gud, min Herre och Skapare. Utan Dig Gud, så hade jag fallit för länge sedan. Jag hade varit deprimerad och nersjunken i sängen. Under mitt liv, och i synnerhet min tid i media, med Dig vid min sida, så ville jag inte plocka ut vissa bibelcitat ur sitt sammanhang så att de passade den egoistiska delen av mig. Utan jag ville läsa Bibeln, Ditt ord, i sin helhet. Det är

Ordet i sin helhet som är sanningen, som du själv säger i psaltaren 119:160 *"Summan av ditt ord är sanning"*, Kärnbibeln. Jag valde att följa sanningen. Och för att du är en rättfärdig Gud så blev resultatet att Du upprättade mig och läkte min själ. Trots att jag har varit kristen i 17 år så är jag fortfarande under upplärning, alltså om jag har skrivit något i denna bok som inte överensstämmer med din vilja så ber jag att du förlåter mig. Jag gjorde mitt bästa för att föröka förstå vad Bibeln säger och att följa din frid. Mina ord räcker inte till för att uttrycka min tacksamhet till Dig Gud. Tack för att Du älskar oss människor. Jag älskar Dig och längtar till att en dag få vara i Din närhet i himlen i all evighet. Du är verkligen en kärleksfull pappa för oss som väljer dig.

76. En dikt av mig

*Jag är svensk medborgare.
Detta land är mitt hemland.
Här vill jag stanna.
Landet är inte perfekt.
Det finns många strider att ta.
Men var ska jag lägga min kraft?*

*Detta år stack ut.
Det var en händelse på skolan.
Händelsen ledde till insikt.
Att det finns många strider att ta.
Men var ska jag lägga min kraft?*

*Dödandet av barn, aborter.
Misshandel av barn, könsideologi.
Medicinsk apartheid, vaccintvång.
Påtvingat tal, ingen yttrandefrihet.
Tvång att tillhöra transideologin.
Det finns flera andra.
Jag vill helst fly.
Det finns många strider att ta.
Men var ska jag lägga min kraft?*

*Det känns överväldigande mycket.
Jag känner mig vilse.
För många strider.
Jag bad och tänkte.
Jag lägger min kraft hos Gud.
Gud bevarar den kraften i sina händer.
Gud fördubblar den kraften.
Gud lägger den fördubblade kraften hos mig.
Gud riktar kärleksfullt min blick åt rätt håll.
Gud skickar iväg mig ut i striden.*

*Idag, aborter.
Imorgon, könsideologin.
En tid, vila.
En annan tid, ny utforskad strid.
Fortsätt kämpa.
Få inte panik.
Jesus kämpade till slutet.
I min ensamma kraft klarar jag det inte.
Måste ha den fördubblade kraften.*

*Gud är min ledsagare.
Led mig Gud.
Led mina fötter åt rätt håll.
Till vila eller till strid.
Tillsammans med mina medmänniskor.
Tillsammans är vi starka.
Jag litar på Dig Gud.*

77. Rusta dina barn

Kanske skulle min bok ha kommit ut tidigare om jag bara hade lyssnat på Gud från första början. Strax efter att jag var klar med att skriva boken, i augusti 2022, kände jag att Gud ville att jag skulle läsa "Rusta dina barn" av Natasha Crain, en bok som jag faktiskt läst ut en gång tidigare. Jag sa nej till Gud, jag ville inte läsa den igen. Det dröjde ända till november 2022 innan jag öppnade boken och började läsa i den, Gud behövde jobba med mig lite först. Jag insåg under läsningen varför Gud pekade på den boken. Den behövde komma med i denna bok.

Är du inte kristen? "Rusta dina barn" är för dig. Om du är en av dem som menar att vi kristna saknar en intellektuell förmåga för att ni anser att vi tror på en sagofigur som kallas gud, då ska du läsa denna bok. Detta är den enda boken jag önskar att du läser. Den bemöter dig på ett intellektuellt och vetenskapligt plan. Och förhoppningsvis sluter du sedan upp på min sida av kriget, med din fria vilja. Du kommer att välkomnas med öppna armar!

Är du kristen, med eller utan barn? "Rusta dina barn" är för dig. Det är dags att ge dig själv och barnen den utrustningen som behövs för att vara redo att stötta dina medkämpar i kriget, men också för att själv inte bli skadad. Alla behövs! Vi är i ett krig vare sig du vill det eller inte, mot olika religioner och ideologier. Transreligionen är en av dem. Det finns människor som befinner sig där av fri vilja, dessa får självklart vara kvar där. Men det är också många människor som hålls där i fångenskap, som inte kan ta sig

loss av egen kraft, de lider. Vi behöver hjälpa dessa fångna tillbaka till friheten, det är vad en sann kristen skulle göra.

Återigen går jag ut i kriget. Förlita dig inte på Sveriges hycklande kyrkor. När jag gick ut i media i augusti 2021 så gick jag ut i krig utan uppbackning från kyrkorna, jag var ensam. Kyrkorna har fallit, de är inga kyrkor längre, de har blivit föreningar som anpassar sig till denna värld, en förening följer inte Bibeln utan den följer samhällets lagar. Det gäller även de kristna bokförlagen. Tre svenska kristna bokförlag kontaktade jag under hösten 2022, alla läste boken och tackade nej till att publicera den. Ett fjärde bokförlag kontaktade jag i februari 2023, men när det hade gått fyra veckor och de inte svarade så valde jag att publicera boken själv, jag får återigen gå ut i kriget ensam. Men var inte rädd! Om vår allsmäktige Gud är för oss i våra uppdrag i detta krig, vem kan då vara emot oss? Gud kommer att låta oss krigare hitta och stötta varandra.

Be gärna för mig. I ett krig finns det soldater ute på slagfältet, men också krigare hemma. Är du en som har tappat din fysiska eller själsliga styrka och bara har kraft kvar för att kriga i bön hemma? Se inte på det som något litet. *"Den som stannar kvar för att vakta utrustningen ska få lika mycket som den som är med i striden. Alla ska vara med och dela på bytet"* 1 Samuelsboken 30:24b, Nubibeln. *"Därför skall ni hålla er vakna och aldrig tröttna i er bön för alla de heliga"* Efesierbrevet 6:18, Bibel2000. Min önskan är att du ber för mig. Demonerna attackerar frontfigurer extra hårt. Efter publiceringen av denna bok kommer nog demonerna återigen att rikta in sig på mig. Tiden framför mig kanske blir tuff. Var en bönekrigare och be för mig. Be för alla de krigare som finns där ute. Be gärna allmänna böner för krigarna, men be också så att du lyfter upp krigare vid namn, de krigare som Gud uppenbarar just för dig. Gud hör din bön.

Har du läst Efesierbrevet kapitel 6 verserna 10-18 i Bibeln? Det är en kort sammanfattning av min tid i media:

Djävulen sa till mig: Ljug lite!

Jag svarade: Jag kommer endast med sanning (sanningens bälte).

Djävulen sa till mig: Du vill bara det onda!

Jag svarade: Jag vill endast det goda (rättfärdighetens pansar).

Djävulen sa till mig: Trotsa Gud!

Jag svarade: Jag lyder Gud (lydnadens skor).

Djävulen sa till mig: Bibeln ljuger!

Jag svarade: Jag litar på Bibeln (trons sköld).

Djävulen sa till mig: Din plats är i helvetet!

Jag svarade: Min plats är i himlen (frälsningens hjälm).

Djävulen sa till mig: Det står skrivet!

Jag svarade: Det står också skrivet (Bibelns svärd).

Djävulen sa till mig: Gud hör dig inte!

Jag svarade: Gud hör min bön (Be alltid).

78. Slutord

Detta sista kapitel fanns inte med när boken publicerades på min hemsida. Jag har valt att publicera detta kapitel den 4 juli 2023, det blir ett bra avslut, för det var just den 4 juli 2022 som jag fick besked från Skolinspektionen via post om eventuell varning eller återkallande av lärarlegitimationen, och det var just på den dagen som jag började skriva mina första rader i denna bok.

Den 1 juni 2023 fick jag besked från Skolverket. De har meddelat mig att Skolinspektionen ger mig en varning. Min första reaktion var glädje över att de inte önskade dra tillbaka min lärarlegitimation, jag vet ärligt talat inte hur jag skulle hantera det ifall att man önskade återkalla mitt leg. Min andra reaktion kom lite senare, och det var ”Men denna varning är ju riktigt allvarlig för Sveriges lärare och skolor!”.

Låt mig berätta för dig varför den är allvarlig.

1. Påtvingat tal. De tvingar mig att avlägga en trosbekännelse till hbtq-ideologin/religionen genom att tvinga mig att använda deras språk, ett språk som klart och tydligt förnekar den biologiska verkligheten.
2. Samvetsfrihet. De tvingar mig att lära barn att de kan vara något annat än deras biologiska kön. Det är att könsförvirra barn. Mitt moraliska samvete tillåter inte det.
3. Religionsfrihet. De tvingar mig att förneka min religiösa tro. Enligt Bibeln finns det endast man och kvinna. Jag försökte hitta en mellanväg genom att använda pojkens namn istället för ett pronomen och jag kunde även byta till en annan klass. Då skulle pojkens familjs religion (hbtq) respekteras så väl som min religion (kristendomen). Men det godtogs inte, jag sparkades från mitt arbete. Den enda

tillåtna religionen är hbtq-religionen.

4. Prejudicerande. Denna varning kan ses som en varning för alla Sveriges lärare. I slutet på denna väg kommer vi att ha skolor som endast har kvar lärare som villigt eller motvilligt bejakar hbtq-religionen, eftersom att inga andra religioner kommer att tillåtas. Även de som inte bekänner sig till någon religion, men som endast tror på biologin, kommer inte att få tala om den biologin som de tror på. Sveriges barn kommer att hjärntvättas in i hbtq-religionen, och det kommer att bli en epidemi av könsförvirrade barn där slutstationen är operationsbordet, depressioner och eventuella självmord.

En ung icke-kristen högstadielärare kontaktade mig på Messenger första veckan i maj angående min lärarlegitimation. Han sa att det inte är Skolinspektionen som fattar det sista beslutet, utan att det är Lärarnas Ansvarsnämnd (LAN). Skolinspektionen fattar beslut om en rekommendation på åtgärd, men i slutändan är det ändå LAN som bestämmer hur det blir. Han sa att jag inte skulle ge upp, och han försökte verkligen hålla mitt hopp uppe. Han skickade artiklar till mig där han tyckte att han fortfarande såg hopp, att LAN kunde fatta ett annat beslut. Men finns det verkligen fortfarande hopp? Om vi öppnar upp ögonen så kan vem som helst se att alla instanser i hela det svenska samhället är genomsyrat av hbtq-ideologin, det har gått så pass långt att Drag-queens (män utklädda till kvinnor på ett extremt oanständigt sätt) som kallar sig till exempel "Skamlös vinhora" läser sagor till små barn på bibliotek, och det är finansierat med våra skattepengar. Går det verkligen att tro att LAN ska ta ett annat beslut än Skolinspektionen och diskrimineringsombudsmannen (som lät skolan böta 150 000kr till den "diskriminerade" 7-åriga pojken i min klass och dennes föräldrar). Jag tror inte det.

Jag vill inte att du ska tycka synd om mig, det är inte därför som jag har skrivit denna bok, och jag hoppas att det budskapet har nått

fram. Min önskan är att du vaknar upp och inser hur långt ondskan har kommit i Sverige. Kyrkorna vågar inte stå upp för hela Bibeln. Bokförlagen vill inte publicera min bok. Lärare som står upp för Bibeln blir av med legitimationen. Barnmorskor som står upp för Bibeln får inte längre jobba kvar i Sverige. Pastorer som står upp för Bibeln blir av med sina pastorsjobb.

Hur länge till innan vi kristna vaknar upp? Hur länge till? Innan jag publicerade min bok på hemsidan så sa Gud till mig att gå ut med en fasta. Du kan se den här:

<https://www.youtube.com/watch?v=JtVjmk4zeTg>

Snart får vi se om Sverige är en Nineve eller en Sodom.

Jag ber er, tolka mig inte fel. Jag ber er, tänk gott om mig. Jag har inte några onda avsikter. Jag skriver inte allt detta för att upphöja mig själv. Ett samtal pågick mellan mig och två kristna personer på Facebook, varav en av dem nyligen skrivit en väldigt viktig bok i Sverige. Jag antog att dessa två kristna personer, efter allt jag varit med om, verkligen inte skulle tro något sådant om mig. Men de gjorde det. Varför, kan man fråga sig? Är det för att det pågår en sådan strid mellan många kristna? En strid där var och en försöker hävda sig och man har lärt sig att det möjligtvis finns onda avsikter hos sin kristna medmänniska? Varför finns det så mycket högmod bland de kristna i Sverige? Hur ska Sverige förbättras om de kristna brister i ödmjukhet?

Här kommer det offentliga facebookinlägget med kommentarerna. Jag väljer att använda X och Y istället för deras namn.

Y, facebookinlägg 11 april kl 17:40:

Det ska medges att det är stärkande för självkänslan att finna sig själv högst på försäljningslistan på Adlibris. Men onekligen ännu mer stärkande att samtidigt lyckas peta bort själafienden från den förstaplats jag såg att han hade före påsk. Må han falla avsevärt längre än till nuvarande plats tre!
The game is afoot!

Inläggets kommentarsfält:

Jag: Härligt! Jag tror att du menar att det är stärkande för självförtroendet. Självkänsla är något annat 😊

Y: I det här fallet tror jag faktiskt självkänsla är rätt ord. Jag känner mig rätt trygg i att ha utfört ett habilt arbete. Men hur det än är det tar ändå lite när folk skriver nedlåtande utan att ta sig an själva sakfrågan. Jag får återkomma till de inspelen senare!

Jag: Håller inte med dig om vad begreppen självkänsla/självförtroende betyder. Men oavsett så är jag väldigt glad för din skull att din bok har hamnat som nummer ett 🥰
😊 Stort grattis!! Och Gud välsigne dig! 🙏🕊 Tråkigt att folk skriver nedlåtande 😞 Jag hoppas att du får mycket positiv feedback!

Y: I ett sådant här projekt är det lite antingen eller, kan man säga. Men mycket tacksam för all positiv feedback i allt!

X: Y och Selma. Vi behöver inte som kristna hitta en petitesse som man tror sig ha tolkningsföreträde till. Vi behöver se det stora och

helheten i allt. Vi gör alla så gott vi kan och det Y åstadkommit är outstanding. Som kristna skall vi istället uppmuntra och stötta varandra precis som Jesus gjorde. 🙏🥰

Jag: Men oj! 🙄 Det var inte alls meningen att "hitta en petitesse". När jag gick ut i media så var det några icke-kristna och kristna som rättade mig offentligt, till exempel så var det några som skrev att jag hade skrivit ordet dömna fel, det skulle vara döma. Någon hade sagt till mig att bibeln ska vara Bibeln. Detta fick jag till mig mitt under ett pågående krig i mitt hem och i media. Men jag tackade för deras hjälp och tog emot det och ändrade. Jag tänkte att de ville hjälpa mig av omtänksamhet. Och jag tänkte likadant nu när jag skrev detta till Y. Jag skrev verkligen inte för att hacka på honom 😏 Tråkigt att det upplevdes på det sättet, jag ville verkligen vara till hjälp.

Selma: Y. Jag fick lite feedback längre ner i fältet av X. Jag ber om ursäkt att jag nämnde detta 🙏❤️ Jag ville inte alls vara otrevlig eller nedlåtande på något sätt. Det är bara det att jag har jobbat mycket med dessa begrepp med mina elever och jag vet att många vuxna använder dessa fel. Men vem vet, det kanske är jag som har förstått begreppen fel 🙄 Vi är bara människor och vi gör alla fel. Jag ska tänka på det till nästa gång, att inte bry mig så mycket om de små sakerna "petinesserna" och hålla mig till helheten 😊 Jag vet ju var du står, så jag är ju på din sida 😊 Jag hoppas att få läsa din bok någon gång. Jag är tacksam att du skrev den! 🌸🌸🌸

Någon kanske tänker "Jaja, men dessa personer känner dig inte personligen och det var därför som de tolkade dig på det viset". Bara nyligen (den 2 maj) hade jag ett samtal i telefon med en kristen nära vän som annars är väldigt ödmjuk, men som i just det telefonsamtalet brast på den punkten. Jag sa till honom att jag upplevde att Gud sa något till mig (som gällde mig personligen) och jag berättade för honom vad det var Gud sa, varav han svarar "Det där

kommer inte alls från Gud, den rösten du hörde kom från någon annan, Bibeln säger såhär om den saken..." och han säger det ett antal gånger under vårt samtal. Efter varje gång han sa det så svarade jag "Jo, jag är helt säker på att det var Gud som sa det till mig, låt mig kolla upp bibelverserna och återkomma till dig".

Denna vän har varit kristen i decennier och är väldigt bibelkunnig. Men hur länge man än har varit kristen och hur bibelkunnig man än är, när man brister i ödmjukhet så kommer man inte längre att agera på rätt sätt, högmod leder till att man upphöjer sig själv och därmed dömer man andra väldigt fort. Samma dag som vårt telefonsamtal så skickade jag ett mail till honom med bibelverserna som gav mig rätt i sak, men han har fortfarande inte svarat mig, och han nämnde inte ens något om det när vi sågs dagen efter i samband med ett kristet gemenskapsmöte.

Tre veckor efter vårt samtal, under ett kristet gemenskapsmöte, så gav han mig rätt i sak inför alla, men det var ändå något som jag önskade att han också hade sagt. Jag hade önskat att han sa: "Förlåt Selma, jag agerade på fel sätt". Men trots att han inte har bitt om förlåtelse så har jag i mitt hjärta förlåtit honom. Jag skulle aldrig våga säga till en person: "Den rösten du hörde kommer inte från Gud". Det är ett mycket allvarligt påstående. Att tala på det sättet skulle jag bara kunna göra efter att ha noga undersökt vad Bibeln faktiskt säger om den saken genom att bland annat låta personen själv få plocka fram bibelverser som stödjer sitt påstående, att jag ber över det och att jag kollar med andra kristna bröder och systrar om det finns fler bibelverser som jag har missat. Men högmodet och stoltheten kan döma människor rätt hårt så att man tycker sig ha rätt att direkt säga "Det där kommer inte alls från Gud".

Jag begravde min pappa nyligen, den 21 april 2023. Han dog plötsligt den 18 april, utan förvarning, kanske hjärtattack eller stroke, vi vet inte. Han hade precis fyllt 77 år. Han var muslim och accepterade aldrig mig som kristen. Det är så konstigt, det kändes på

riktigt som att han skulle leva i tusen år. Han ville aldrig prata om döden, han bidrog till att bygga upp en stark känsla inom mig att han aldrig skulle dö. Min pappa är så envis så han kommer säkert övervinna döden, jag kommer hinna bli gammal och dö medan han kommer att leva vidare, tänkte jag. Hur kan man inte prata med sina fullvuxna barn om döden? Jag pratar med min 9-åriga dotter om döden.

Många kristna lever på samma sätt som min pappa, de lever på jorden som om det inte fanns en död. De samlar på sig skatter på jorden (pengar, bekvämlighet, status, makt osv) genom att älska sig själva mer än allt, istället för att samla på sig skatter i himlen (ödmjukhet, kärlek, gästfrihet, generositet osv) genom att lyda Bibeln. Vår tid på jorden är begränsad, det är bara att acceptera det.

Jag hade först lagt ut en länk till mitt Paypal på min hemsida, för jag trodde att någon skulle läsa boken och skänka pengar som jag sedan skulle använda för att trycka boken, men inte en enda krona kom in. Den 17 april, fyra veckor efter publiceringen på hemsidan, tog jag bort den länken. Jag frågade även en hängiven kristen och vän till mig, som jag visste hade bra med pengar, om hon kunde lägga ut runt 10 000 kr för att få boken tryckt i 100 exemplar, det skulle vara utan vinst, och hon skulle få tillbaka alla pengar när människor beställer och betalar. Men hon sa nej.

Är det verkligen så svårt för kristna att släppa ifrån sig sina pengar? Förstår inte kristna att kärleken till pengar är roten till all ondska (1Tim 6:10)? Är detta verkligheten, att kristna i Sverige älskar pengar, sin egen bekvämlighet, mer än Gud? Bibeln är tydlig med att det inte går att samtidigt ha både Gud och pengar som Herre i sitt liv. Om de kristna har pengar som sin Herre så kommer Sverige så småningom att ledas in i fördärvet, det är ett faktum. Nu kanske det är någon som undrar "Men Selma, fick du inte tillräckligt med pengagåvor från människor under din tid i media? Dessa pengar

kan du ju använda”. Jag fick runt 12 000 kronor av olika personer i Sverige i lite över ett års tid räknat från augusti 2021 då jag gick ut i media till ungefär december 2022. Dessa pengar använde jag för att köpa kristna böcker till mig och min dotter, gå på kristna konferenser, skänka pengar till kristna organisationer och så vidare. Dessa pengar finns inte kvar.

Några har undrat om boken finns som ljudbok, tyvärr finns den inte det. Det finns några som har frågat mig efter en tryckt bok eftersom de har svårt att läsa via dator. Jag kommer nu att göra en pengainsamling för att få denna bok tryckt. Även fast att arbetaren är värd sin lön så är jag inte intresserad av att tjäna en enda krona på boken.

Min önskan är däremot att boken får tryckas och delas ut GRATIS till alla kyrkor i hela Sverige, gärna till varenda kristen i hela Sverige. Jag ber om ett uppvaknande! Per-Olof Eurell skrev en bok om hur han gått från att vara anti-hbtq till att ha blivit för hbtq. Han skickade ut sin bok till många pastorer i Sveriges kyrkor. Han hade pengar för det. Ska vi låta människor med pengar få kratta manegen för ett inträde av en antibiblisk värld? Gud kommer inte att ge mig pengarna på ett övernaturligt sätt, det kan han, men det kommer han inte att göra. Gud vill att människor ska vilja detta av hela sitt hjärta, och det kommer att märkas via pengarna. Så om du nu håller i en tryckt kopia av boken så är det förmodligen tack vare insamlingen.

Fyra kristna bokförlag tackade nej till att ge ut min bok. Två av de tre första tillfrågade bokförlagen tackade nej utan motivering. Men ett av dessa tre bokförlag kunde tänka sig att publicera den i en redigerad version, man ville bland annat ta bort en stor grundläggande del av boken, de ansåg att människan inte har en fri vilja att välja/välja bort Gud. Hade jag tagit bort den fria viljan så skulle budskapet i boken ha omvandlats till att bli ett helt annat. Att ta

bort en viktig del av boken som Gud lagt på mitt hjärta, och som faktiskt är biblisk, var något jag inte kunde tänka mig.

Mail till mig från det fjärde (sista) kristna bokförlaget:

Hej Selma!

Först av allt vill jag tacka dig för din frimodighet och styrka att stå i skottgluggen för sanningen och sunt förnuft i vår förvirrade värld. Ingen ska behöva gå genom det du blivit utsatt för – av din skola, av sociala medier och internet troll, mm – men jag beundrar din styrka och uthållighet. Jag tror att Herren kommer att välsigna din trofasthet.

Jag har gjort en bedömning av din bok. Tyvärr måste vi också tacka nej. Jag tänker på fler saker:

- 1. Du har redan lämnat ut boken på din webbsida där människor kan ladda ner den. Då känns publicering i pappersformat som överflödigt.*
- 2. Som jag nämnde när du först skickade manuset till oss är boken på tok för lång. Den måste förkortas med minst 50 %.*
- 3. Boken behöver bli mer sammanhängande. Det går inte att bara rada upp urklipp och FB-inlägg och debattartiklar och kommentarsfält på sociala medier. Det måste ske en tydligare utveckling i berättelsen. Alltså inte bara vad som har hänt, utan också hur du har förändrats som person som resultat av allt som skett.*
- 4. Du behöver lära dig mer om berättarkonsten. Mycket av det jag läste har en dagbökkänsla - alltså "Den 21 september gjorde jag så och sedan gjorde jag så. Nästa dag sa hon ditt och jag svarade datt...." Det finns en resurs på svenska där en etablerad författare*

ger jättebra tips och råd om hur man förbättrar sin berättarteknik. <http://www.pialerigon.se/>.

Se särskilt hennes skrivartips:

<http://www.pialerigon.se/inneh%C3%A5ll/skrivtips-29860965>

Tack igen för att du skickade manuset till oss. Du har något viktigt att säga, men så länge måste vi tacka nej.

Från mig till bokförlaget:

Tack för svaret!

Du anser att den är på tok för lång, inte har någon utveckling och att min berättarkonst måste bli bättre. Det är alltid bra med konstruktiv kritik! Så jag tackar och tar emot.

Jag är dock inte ute efter att skriva böcker, jag upplevde att Gud ville att jag skulle skriva exakt det jag skrev i denna bok och då gjorde jag det. Vem är jag att säga till Gud att den är på tok för lång, inte har någon utveckling och att berättarkonsten måste bli bättre?

Jättestort tack för att du tog dig tid att läsa! Jag uppskattar det verkligen!

Den 18 mars 2023 valdes jag in som ledamot till styrelsen för Kristna Värdepartiet av medlemmarna på årskongressen. Jag fick frågan av partiets styrelse om jag ville vara en kandidat. Efter att ha bett över det i ungefär en vecka så kände jag att Gud ville att jag skulle tacka ja. Jag är med där nu, men när Gud ber mig att säga/skriva något bibliskt som inte passar partiets politik, med konsekvensen att medlemmar och styrelseledamöter inte gillar det, då kommer jag att svara:

Vem är jag att säga till Gud att Han har fel och att politiken har rätt?

Om ni inte gillar det så får ni plocka bort mig ur partistyrelsen, det lär inte vara svårt för er eftersom att ni tidigare har plockat bort mig ur riksdagsvallistan där medlemmarna hade röstat fram mig till plats åtta. Jag är med i partistyrelsen för att Gud vill ha mig där, inte för att jag ska känna mig älskad eller duktig.

Min självkänsla bygger inte på att jag vill känna mig älskad av människor, den bygger endast på att jag är älskad av Gud. Mitt självförtroende bygger inte på vad jag har åstadkommit i min egen kraft, den bygger på vad jag har åstadkommit tillsammans med Gud.

Jag lyssnade precis på Swebbtv om riksdagsledamoten Elsa Widding. Hon valde att lyssna på experter i olika frågor, hon valde att följa sanningen och inte det politiskt korrekta, men blev sedan uthängd i media och fick inte uppbackning av sitt parti. Hon har lämnat sitt parti men stannar kvar som politisk vilde i riksdagen.

Den vägen hon har tagit är inte lätt och vad jag har förstått så är hon den enda i riksdagen som har vågat göra det hon gjorde. Hon är en sanningsökare, hon följer sitt samvete! Jag vet inte om hon är kristen, hon kanske inte är det, men det verkar som att hon verkligen har en bra självkänsla, att hon känner sig älskad, kanske av hennes närmaste familj, utan att känna behov att prestera något för att få den kärleken.

Hon bryr sig inte om vad folket eller hennes parti tycker om henne, att stå upp för sanningen är viktigare för henne. En stark självkänsla gör att man blir kapabel till att gå emot strömmen, det är ett faktum, och det är vad hon har gjort. Jag säger absolut inte att alla politiker i riksdagen har dålig självkänsla, många kanske har mycket god självkänsla men vågar inte stå upp för sanningen för att de helt enkelt vill vara kvar i det bekväma.

Jag har precis också hört om den kristna lärarinnan i Kalifornien i USA, Jessica Tapias, som blev sparkad av sin skola på grund av trans-ideologin/religionen, hon ville bland annat inte släppa in killar (som kallar sig för tjejer) in i tjejernas omklädningsrum.

Hon vågade stå upp för vad som är rätt och fel, och hon har vågat göra det offentligt. Om det hade funnits en engelsk översättning av min bok så hade jag gärna delat den med henne. Vi kristna, världen över, behöver stötta och uppmuntra varandra, Gud har gett oss det uppdraget, vi behöver stärka varandras självförtroende (= "Bra jobbat! Du kan detta! Fatta mod! När Gud vill att du ska göra något så gå i tro på att Gud hjälper dig! Du är inte ensam! Vi stöttar dig!").

Till dig som har läst denna bok vill jag säga att du ska lita på Gud och inte låta någon eller något hindra dig från att stå upp för Bibeln, inte din man/fru, dina barn, dina föräldrar, bokförlag, ett politiskt parti, din arbetsplats, folket eller någon/något annat. Bygg upp ditt självförtroende genom att påminna dig själv, och låta andra påminna dig, att du är Guds medarbetare, du får dansa och sjunga när du och Gud, tillsammans med alla sanningssökare (de som följer sitt samvete), åstadkommer något tillsammans. Bygg upp din självkänsla genom att påminna dig själv, och låta dig bli påmind av andra, om att du är älskad av Gud av nåd, du behöver alltså inte prestera något för att Gud ska älska dig, du behöver inte köpa din plats till Guds famn.

Kristendomen särskiljer sig från andra religioner, i till exempel Islam så behöver du göra tillräckligt många rätta handlingar för att få inträde till himlen, men Jesus i Bibeln säger att det enda vi behöver göra är att vi ska tro och följa honom. Vi kristna ska inte följa Gud för att förtjäna Guds godkännande, vi ska följa Gud för att vi älskar honom. När din självkänsla och självförtroende är starkt så kan du göra vad Elsa Widding har orkat göra, du kan göra vad jag har orkat göra, och vad Jessica Tapias orkat göra. Tre kvinnor i detta fall.

I denna tid i Sverige är det nog så det kommer att vara, det är kvinnorna som kommer att offra sina drömmar och strida ute i media, det är konsekvensen av att männen är tysta. Och blir det så att kvinnorna också tystnar så kommer det till slut tyvärr bli barnen som ropar ut, det är vad filmen Barfota Rop handlar om, barnen på 1800-talet som ropade ut Bibelns sanningar.

Jag träffade en etnisk svensk kristen grundskolelärarinna i 40-års åldern den 11 maj, en kvinna som jag inte har sett på väldigt många år, vi lärde känna varandra i en kyrka som jag tidigare varit med i. Hon är en hängiven kristen och som gör gott i samhället. Min upplevelse av henne är att hon har en stark självkänsla och ett starkt självförtroende. Jag frågade henne: "Hur skulle du göra om det kom en elev till dig och som önskade att du benämnde honom med pronomenet hen?". Hon svarade: "Jag skulle glida undan genom att söka mig till en annan skola".

Om ni nu undrar varför det går utför med landet Sverige så är det för att de hängivna kristna (vi som ska vara salt och ljus för landet) hela tiden glider undan. Det är knappt någon som vågar offra sin Isak (sitt levebröd/sin dröm/sin karriär etc). Man börjar ju undra om det finns några kristna kvar i landet som vågar gå helhjärtat in för Gud. I mitt huvud tänkte jag: "Men fattar du inte, att om alla hela tiden glider undan och inte står upp för vad som är rätt och fel, då kommer ju du till slut att inte ha någon skola kvar att söka dig till, eftersom alla skolor till slut kommer att ha detta problem". Men det sa jag inte till henne, vi hade för många djupa samtal om olika saker, jag kunde inte ge henne för mycket på en gång, men istället får jag skriva ner det här.

Jag kan garantera er att många hbtq-personer sitter och skrattar åt de kristnas bekvämlighet, det är tack vare de "hängivna" kristnas bekvämlighet som hbtq-ideologin/religionen nu har tagit över Sverige. När saltet mister sin sälta och ljuset inte längre lyser, alltså att de kristna (främst de med en stark självkänsla och ett starkt

självförtroende) inte längre vill lyda Bibeln fullt ut för att det blir för jobbigt, då börjar det snabbt gå utför i landet.

Jag var på en kristen barnvälsignelse den 6 maj. När vi skulle äta fick jag sitta mittemot en kristen lärare och hans kristna fru, båda i 40-50-års åldern. De hade vuxit upp i mellanöstern och kommit till Sverige på 90-talet. Läraren kände inte till min historia, men det gjorde däremot hans bror som satt bredvid mig och som började prata om det. Så vi gick in på pronomen-problematiken i detta land. Läraren hade själv inga problem med att säga hen till en av sina elever. Hans fru hade en bestämd åsikt, hon ansåg att man som utländsk inte ska komma till Sverige och förändra dess kultur. Hon sa att det är den utländske som ska anpassa sig.

Men då svarade jag att vissa delar av denna kultur inte är biblisk, och jag frågade henne om hon då ska välja den svenska kulturen före Bibeln. Hon ändrade inte sin åsikt utan sa: "Hemma tror vi på ett visst sätt, men ute på arbetsplatsen gör vi som svenskarna säger". Då sa jag: "Enligt den logiken så var det alltså rätt av tyskarna att lyda order från nazisterna under andra världskriget, för på sina arbetsplatser lydde de order, vilket resulterade i att judar och andra icke-önskvärda fick vara på koncentrationslägret". Det vi gör nu är ju i princip detsamma, vi skickar inte iväg människor till koncentrationsläger, vi skickar däremot iväg människor till läkarnas operationsbord i våra statligt ägda sjukhus, där kroppsdelar avlägsnas, sterilitet infinner sig och sjukdomar (både fysiska och psykiska) kommer med på köpet. Sjukdomar som med stor sannolikhet leder till djupa depressioner och eventuellt till självmord. Tyskarnas tystnad ledde till att nazisterna mördade människor, deras tystnad gjorde att de var delaktiga i mordet. Det som pågick under andra världskriget var fruktansvärt. Men det vi gör nu, när man tänker efter, är det inte värre? Är det inte värre att vi är delaktiga i att hjärntvätta våra barn så att de så småningom vill begå självmord?

Du kanske har läst boken på min hemsida, där den finns att ladda ner gratis som pdf, och tycker att den är så sjukt dåligt skriven så att den, i tryckt form, gör mer onyttan än nytta. Kanske har du inte ens läst boken för att du känner att boken inte är värd att läsas, eftersom att du anser att vi inte har stora problem med trans/hbtq-ideologin i Sverige eller för att du tycker att kyrkorna är helt fantastiskt duktiga på att lyda Bibeln. Eller kanske är det så att du anser att jag är överflödig eftersom att du tycker att vi har massor med lärare, läkare och personer med alla möjliga professioner i Sverige som övergett sina yrken för att de vägrat att säga pronomenet hen och sedan blivit grillade i media och till slut skrivit en bok om hur de försvarat sitt ställningstagande baserat på Bibeln. Eller kanske känner du en stark avundsjuka mot mig och tycker att det borde ha varit du som fått stå i rampljuset, din egoism leder till att du inte vill sprida denna bok, du bryr dig alltså inte om att väcka kristenheten i Sverige utan bara om ditt eget bästa. Eller kanske är det så att du verkligen gillar boken, men det som hindrar dig från att sprida den är att det finns något i boken som talar in i ditt liv, ett område som du inte vill släppa taget om, och som gör att du inte vill dela med dig av boken, för då kanske dina nära och kära konfronterar dig på just det området/den synden efter att de har läst boken, du vill hellre leva i den synden än att rädda människor. Eller kanske tycker du att jag har en bibeltolkning i boken där jag är helt fel ute, men är då min bibeltolkning så allvarlig att du tycker det är rätt att förkasta hela boken för det? Hur det än är så får jag ödmjuka mig och backa, oavsett vilken anledning du har, Gud tvingar inte dig att välja Honom, du får välja bort Gud, du får välja bort kärleken, det är vad den fria viljan handlar om, och jag tvingar inte heller någon till något. Om du tycker att boken är skitdålig och att den skadar mer än den gör nytta, så får du faktiskt tycka det.

Den 5 maj var det en icke-kristen (eller kristen bara till namnet) vän till mig som meddelade mig att han ville sponsra med 10 000 kr för att få boken tryckt i 100 exemplar, den enda i Sverige som har kommit med det erbjudandet. Min första tanke var "Ja! Då behöver

jag inte göra en pengainsamling”. Men sedan landade en insikt inuti mig. Jag började fundera på varför jag egentligen kämpar så hårt för att få boken tryckt. Ett fåtal personer i Sverige har visat intresse för att få en tryckt bok, varför ska jag kämpa så hårt för att få ut den om knappt någon önskar sprida den? Jag borde egentligen göra som Gud. Gud kommer inte med pengarna på ett övernaturligt sätt, som Han faktiskt skulle kunna göra, utan Han lämnar det i våra händer. Han säger: ”Vill ni ha en förändring? Visa mig det! Visa mig att ni älskar Mig mer än pengar!”. Det är exakt så jag ska göra, jag ska lämna det i folkets händer. Jag kommer att göra en pengainsamling, inte för att jag har stora förhoppningar att många kommer att vilja dela med sig av sina pengar, utan för att visa Gud att jag faktiskt har gjort allt som Gud har önskat av mig och jag har gjort det av kärlek till Gud. Vare sig landet blir en Sodom eller en Nineve så vet jag att Gud kommer att säga till mig ”Selma, bra gjort, du är en god och trofast tjänare. Du har varit trogen i det lilla, jag ska sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje”.

Jag vill även slå ett slag för Människorättsadvokaterna som har tagit sig an mitt fall pro bono. De är de enda advokaterna i hela Sverige som har gett det erbjudandet. De har insett något som många i Sverige inte har förstått, alltså hur viktigt detta ärende är. Människorättsadvokaterna har förstått att detta inte handlar om Selma och hennes upprättelse, utan att det handlar om Sveriges barn. Och jag är så glad att de har förstått det. De är alltså redo att jobba med ärendet utan att de tar betalt av mig, men det innebär alltså att de betalar från sin egen ficka. Är det så det funkar här i Sverige, att vi låter några slita ihjäl sig så att resten av befolkningen kan leva gott och bekvämt? Jag uppmanar er att ta kontakt med Människorättsadvokaterna och fråga dem hur mycket pengar som de just nu behöver för just detta ärende, och ge den summan pengar som du känner att du kan ge. Några av er kanske inte gillar vilka ärenden som Människorättsadvokaterna väljer att jobba med, precis på samma sätt som ni kanske inte gillar allt jag har skrivit i denna bok. Men nu har Gud satt mig på denna placering, vare sig

du vill det eller inte, och Gud har satt Människorättsadvokaterna på denna placering, vare sig du vill det eller inte. Att Människorättsadvokaterna stöttar mig i mitt ärende betyder INTE att de håller med om varenda liten detalj som jag har skrivit i denna bok, och det behöver inte du heller göra. Och du behöver inte heller hålla med i detalj i alla ärenden som Människorättsadvokaterna arbetar med, tänk på att du stöttar dem i just detta ärende och inte i precis allt de gör.

Det finns faktiskt en detalj i boken som Gud uppenbarade för mig i maj där jag känner att jag själv har varit helt fel ute. Det är på sidan 195. Hur tänkte jag egentligen? Vad menade jag med att "Men eftersom att det inte är Gud som säger det så tolkar jag det också som att Gud har gett en öppning för den kristna att skilja sig från den icke-kristna"? Hur kunde jag tolka in något om vad Gud vill genom verser som inte säger vad Gud vill? Gud har sagt till mig att jag måste erkänna mitt misstag i sista kapitlet. Det har inte varit lätt att acceptera det och ödmjuka mig och att välja att lägga in ett erkännande här. Men vill jag då istället vara lik min vän, som jag skrev om tidigare i detta kapitel, som varit kristen i decennier och som fortfarande inte har sagt förlåt för vad han sa till mig? Nej, trots att jag har stor respekt för honom, så vill jag inte gå i hans fotspår på den punkten. Den 11 juni, sa jag till en av mina kristna väninnor att det finns olika belöningar för oss kristna i himmelriket. Jag sa till henne att hon skulle räknas som den minste i himmelriket om hon fortsätter att bekräfta för en annan kristen kvinna att hon får lämna sin kristna man (Matteus 5:19). Och då slog det mig, att hur mycket jag än har kämpat för Gud de senaste två åren så kommer jag också att räknas som den minste i himmelriket om jag inte meddelar här att jag tycker att jag har tolkat Gud utifrån verser som faktiskt inte säger något om vad Gud tycker i det ämnet. Vill jag vara den minste i himmelriket? Nej, det vill jag inte. Jag erkänner att jag gjorde fel.

Denna detalj i boken uppenbarade Gud för mig efter att min icke-troende/icke-kristna man berättade för mig den 1 maj i ett möte

inför fyra vittnen, två av mina bröder och två män från min hemförsamling, att han hade fattat ett beslut om att skiljas. Då satte Gud mig fri från giftermålet (1 Korintierbrevet 7:15). Och då började jag fundera på varför jag själv inte hade fattat ett sådant beslut innan min man tog det beslutet, för vårt äktenskap har ju inte varit ett sunt äktenskap. Speciellt de senaste två åren, sedan jag lydde Gud och gick ut i media så har avståndet mellan mig och min man varit gigantiskt. Han ville stanna kvar i mörkret utan Jesus medan jag drogs närmare och närmare Jesus in i ljuset, vilket ledde till enorma frontalkrockar i hemmet ("Vad har ljus och mörker gemensamt?" 2 Korintierbrevet 6:14).

Då insåg jag att jag faktiskt har varit med honom hela tiden för att Gud inte har gett mig frid att skiljas från min man, och friden är grundad i Bibelns ord. Men i slutet, bara en månad innan min man beslutade sig för skilsmässa, så var jag så trött att jag på riktigt sa till Gud att jag snart kommer att lämna Jesus för alltid för att få lugn och ro hemma. Jag sa till Gud att det står i Bibeln att vi inte kommer att bli prövade mer än vad vi orkar med, men att jag har kommit till den punkten att jag faktiskt blir prövad mer än vad jag orkar med och därför kände jag att jag inte skulle göra fel om jag lämnade Gud eftersom att Gud inte höll sitt löfte. Men Gud höll sitt löfte, en månad efter mitt samtal med Gud så säger min man att han vill skiljas, och jag är alltså fri nu. Nu bor vi fortfarande tillsammans men som ogifta, fast fortfarande gifta på pappret tills att betänketiden är slut.

Vi har det mer fridfullt nu som ogifta än vi hade det som gifta, det är alltså inga svårigheter för mig att för tillfället bo kvar så här. Vi är mitt inne i en process att försöka få huset sålt så att vi sedan kan gå åt var sitt håll i livet. Jag vill gärna bo kvar här men har inte råd att varken köpa ut min man från huset eller att på egen hand betala för den höga räntan. Efter att vi har fått det sålt så vet jag inte ens var jag ska bo, men jag litar på att Gud löser det åt mig. Och att inte få ha min 9-åriga dotter hos mig varannan vecka känns redan som

en plåga som jag verkligen inte ser fram emot. Det är det svåra priset som man behöver betala för en skilsmässa, frånvaron av sina barn. Jag kunde ha valt att lämna Gud, lämna ljuset och gå in i mörkret, vilket skulle leda till att jag och min man förmodligen inte skildes, och då skulle min dotter få vara med mig varenda dag till vuxen ålder. Men då hade jag i så fall älskat min dotter mer än vad jag hade älskat Gud, det ville jag inte. Jag måste nu lita på att Gud tar hand om henne trots att hon inte kommer att vara i min närhet.

Gud har tillåtit att jag prövas hårt på kort tid sedan jag publicerade boken på hemsidan, och på grund av det har jag flera gånger sagt till Gud att jag inte orkar publicera detta sista kapitel. Men hur kan jag inte göra det? Jag är ingen utan Gud. Gud är min dröm, min kärlek och min pappa. Barn som föds i denna värld älskar sina föräldrar, barnen känner inte till hur världen fungerar och de behöver därför lita fullt ut på allt föräldrarna berättar för dem om vad som är sanning och lögn. Jag vill vara som ett barn som litar fullt ut på min pappa Gud, jag vill lyda/följa Gud som ett barn lyder/följer sina föräldrar. Jag är verkligen ingen utan Gud. Mitt samvete är rent, jag har fullföljt mitt lopp.

Det var en kristen kvinna som för ett tag sedan sa till mig "Selma, vi har bett för att Sverige ska få en Ester som räddar vårt land, och Gud valde dig". Jag har aldrig bett om denna placering, men uppenbarligen har Gud valt ut mig efter många svenska kristna människors böner. Nästan dagligen undrar jag för mig själv om jag befinner mig i en dröm. Hur kan lilla jag, en vanlig låg-och mellanstadielärare, plockas ut av Gud för detta uppdrag? Det är så stort så min mänskliga hjärna kan ännu inte helt begripa det, och förmodligen kommer jag aldrig någonsin att begripa det fullt ut. Jag känner mig inte värdig detta uppdrag. Jag vill helst vara som alla andra kristna som visar Jesus kärlek till människor där man befinner sig lokalt. Det var alltså många som bad, och Gud hörde bönen och svarade på den, men nu är det upp till er att fullfölja vad ni bad om. Jag vet att många av de kristna har tänkt "Men hon är inte så som

jag hade önskat att hon var, för hon tänker inte som jag i den och den frågan. Jag är besviken. Jag slutar att stötta henne”. Det du gör är att du tackar nej till Guds svar på din bön, du vill helt enkelt styra Gud så att han passar dig. Och kanske hade någon föreställt sig att Gud skulle finna en perfekt människa för detta ändamål. Men det finns ju inga perfekta människor. Jag är inte perfekt, den enda perfekta människan som funnits på denna jord är Jesus Kristus.

Minns dessa ord väl: Jag är inte först och främst lärare som följer myndigheternas order, utan jag är först och främst kristen med ett moraliskt samvete. Jag hoppas och ber att Sveriges kristna väljer att vandra på samma väg.

När jag skriver dessa sista rader är det snart söndag 9 juli 2023 som är apostladagen i kyrkoåret. Det är en dag som påminner oss kristna att vi är lärjungar till Jesus Kristus från Nasaret. Vi är inte lärjungar till Pride/hbtq-religionen eller någon annan religion. Låt det få vara en dag då vi kristna i Sverige vaknar upp från vår törnrosasömn och säger till Gud: Herre, förlåt mig för att jag har vikit av från vägen! Herre, jag vill följa dig! Herre, jag vill lyda ditt ord i Bibeln! Herre, sänd mig!

Jag tror att många idag har sina ögon så slutna att de av egen kraft inte klarar av att öppna dem. Jag önskar att du tillåter Gud att öppna upp dina ögon, det är bara när du ger Gud din tillåtelse som han kan ge dig liv igen. Det är emot Guds kärleksfulla natur att tvinga någons ögon att öppnas. Jag ber att Gud hjälper dig att förstå att budskapet i denna bok är att vi behöver gå lydnadens väg, och det gör vi genom den smärtsamma processen att offra vår Isak. Men det är värt den smärtan. Det är vad hela denna bok har handlat om. Om du inte kan se budskapet, så be då Gud att öppna upp dina ögon. Gud väntar på att du ska be om det.

En sång som sammanfattar de senaste två åren av mitt kristna liv med Gud är Prize Worth Fighting For av Jamie Kimmett. Lyssna

gärna på den, kanske får den vara till uppmuntran för dig på samma sätt som den har varit till uppmuntran för mig.

Med kärlek från mig till er genom Fadern, Sonen Jesus Kristus och den Helige Ande.

Vidare fördjupning

Här har jag samlat länkar till intervjuer, tal och annat intressant som skrevs/sades om mitt fall. Nästan allt här har jag även lagt upp på min facebookside. Ifall att någon länk här inte fungerar eller du söker men inte hittar till artikel/intervju/dylikt så kan du alltså gå in på min facebookside och scrolla till den tiden runt det datum som anges här. Många tidningar skrev artiklar om mitt fall, men jag tar inte med allt här. Jag börjar med det senaste och fortsätter bakåt i den ordningen de kom:

Människorättspodden, 15 september 2022, jag blev intervjuad av Människorättsadvokaterna:

<https://open.spotify.com/episode/30SVfSY65GwrXbx4wt4NV7>

Kristna Värdepartiet, 26 augusti 2022, Johanna Carsbrant och jag diskuterar genus:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZXdiwrcm8iU>

Svenska Bok- & Mediemässan, 20 augusti 2022, jag blev intervjuad av Zoia Zakariasdotter från Modiga Människor:

<https://www.youtube.com/watch?v=xsB7QEgrsHE>

Roslagskonferensen, 19 augusti 2022, jag höll ett tal på en kristen konferens, min vän Christer gjorde en spontan inspelning via sin telefon och la upp det på sin youtubekanal:

1. <https://www.youtube.com/watch?v=o5Wy2LXMCxU>

2. <https://www.youtube.com/watch?v=gMKTM7Nt0Uw>

3. <https://www.youtube.com/watch?v=NuJUn6p5dao>

4. <https://www.youtube.com/watch?v=yfBr5MJd2Q0>

Swebbtv, 8 juli 2022, jag höll ett sommartal:

<https://swebbtv.se/w/jVZgi4V1iN94B8eivG57Xg>

Svenska Morgonbladet, 21 maj 2022, debattartikel av mig:

<https://svenskamorgonbladet.se/2022/05/21/debattor-selma-gamaleldin-islamist-vad-betyder-egentligen-det-begreppet/>

Nya Tider, 17 maj 2022, jag blev intervjuad:

<https://nyatider.se/lararinna-om-foraldrars-krav-pa-att-saga-hen-barnmisshandel/>

Fokus, 6 maj 2022, jag blev intervjuad:

<https://www.fokus.se/aktuellt/larare-kan-mista-sin-legitimation-efter-hen-vagran/>

Världen Idag, 4 maj 2022, om det första brevet som jag fick från

Skolinspektionen: <https://www.varldenidag.se/nyheter/larare-riskerar-bli-av-med-sin-legitimation/repveb!F6bv6fBZDnuXKNp6@Xh2Zw/>

Nya Dagbladet, 24 april 2022 insändare av mig:

<https://nyadagbladet.se/insandare/yttrandefriheten-gor-ont-men-det-gor-ondare-att-leva-i-ett-slavsamhalle/>

Kristen konferens, april 2022, jag berättar lite om min tid i media:

<https://www.youtube.com/watch?v=xycGjupz7gg>

Swebbtv, mars 2022, programledarna diskuterar DO:s motiv i mitt ärende:

<https://swebbtv.se/w/8ea8c65b-06a8-4f1a-ad18-dbf613eb4eb>

Swebbtv, 26 mars 2022, jag blev intervjuad:

<https://swebbtv.se/w/d3e603cf-9e0c-4e3d-a21c-1667c78e1701>

Swebbtv, mars 2022, jurist uttalar sig om mitt fall, från 14:50 och titta till ca 24:00:

<https://swebbtv.se/w/f75d7b52-c970-44f9-a48b-694f79ff19a0>

Göteborgs-Posten, 5 mars 2022: <https://www.gp.se/debatt/kan-man-tvingas-s%C3%A4ga-hen-1.67064204>

ARW JO-anmäler Diskrimineringsombudsmannen, 25 februari 2022:

<https://academicrightswatch.se/?p=4870>

DO, 23 februari 2022, Skolan betalar 150 000 kr till eleven:

<https://www.do.se/kunskap-stod-och-vagledning/tvister-domar-och-tillsynsbeslut/utbildning/larare-pa-skola-vagrade-att-erkanna-en-elev-som-ickebinar>

Aftonbladet, 18 februari 2022:

<https://www.aftonbladet.se/ledare/a/Ea2zaK/lararen-ska-inte-ha-nagot-jobb>

Läraren, 18 februari 2022, en tidning av Lärarförbundet, det fackförbund som jag har varit med i sedan mina studier på Lärarhögskolan i Jönköping, i denna artikel kan man se att de definitivt är emot mig:

<https://www.lararen.se/forskolan/kronika2/eva-lindstrom-lararen-svek-sitt-uppdrag-nar-hon-vagrade-saga-hen>

Samnytt, 16 februari 2022, Ledartext om mitt fall:

<https://samnytt.se/lararen-selma-ar-den-som-utsatts-for-krankning-inte-den-ickebinara-eleven/>

Göteborgs-Posten, 16 februari 2022:

<https://www.gp.se/ledare/att-medvetet-anv%C3%A4nda-fel-pronomen-%C3%A4r-diskriminering-1.65985212>

Läraren, 15 februari 2022, här kan man också se att fackförbundet inte är med mig, intressant att de använder en skoljurist som expert i hen-frågan, istället för en psykiatriker som faktiskt har insyn i barns hälsa:

<https://www.lararen.se/nyheter/diskriminering/skoljuristen-om-dos-boter-larare-maste-tanka-sig-for>

Göteborgs-Posten, 11 februari 2022:

<https://www.gp.se/ledare/statligt-tv%C3%A5ngsspr%C3%A5kv%C3%A4rre-%C3%A4n-censur-1.65677255>

Läraren, 10 februari 2022:

<https://www.lararen.se/nyheter/diskriminering/larare-vagrade-saga-hen--elev-ska-fa-150-000>

DO fattar beslut om diskriminering, 10 februari 2022:

<https://www.do.se/om-do/pressrum/aktuellt/2022/2022-02-10-anvandandet-av-oonskat-pronomen-diskriminering-enligt-do>

Världen Idag, 2 februari 2022, debattartikel av mig:

<https://www.varldenidag.se/debatt/ska-vi-kristna-ha-en-sekular-livsstil-pa-jobbet-men-en-kristen-privat/repvax!yKYN1a1GenGwdpjabQSCA/>

Konferens i Spanien, 12 januari 2022, jag fick berätta om vad som hänt mig på skolan:

<https://www.youtube.com/watch?v=wXDgawJca1Q>

Inblick, 25 november 2021, jag blev intervjuad av journalisten

Monika Ekström Gomer:

Hittar inte artikeln på internet. Den har rubriken "Förbönerna bär Selma"

Goro Bertz – Testimony TV, 12 november 2021, jag berättar om mitt liv och vad som hände mig på skolan:

<https://www.youtube.com/watch?v=iNhq5p4c02Y>

TV Visjon Norge, Midt på Dagen, 9 november 2021, jag blev intervjuad, spola fram till cirka 14:39:

https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=0H3xlaQbdDE&fbclid=IwAR238k-VwcgSIB3Plawnlvx8S-U_55K2tOd8o-tYHt7dRmSKu7MmLRkW5Sk

Världen Idag, 27 oktober 2021, debattartikel av mig:

<https://www.varldenidag.se/debatt/ska-vi-larare-folja-do-eller-ska-vi-folja-skolans-laroplan/repuit!8vW5EK8ffP9qcHpy0y0A/>

Kanal 10 Sverige, 26 oktober 2021, sök på den kvällens livesändning. För att endast lyssna på mig spolar man fram till:

1. 1:31:40
2. 1:47:25
3. 2:03:30
4. 2:15:08

Världen Idag, 13 oktober 2021, om familjen som ville tvinga mig att säga hen:

<https://www.varldenidag.se/nyheter/foraldrarna-till-elev-som-skulle-kallas-hen-trader-fram/repuij!PK2sWszRK7KGCCPDz2yj4Q/>

Nyheter Idag, 6 oktober 2021, jag blev intervjuad:

<https://nyheteridag.se/fick-sparken-nar-hon-vagrade-saga-hen-forsta-steget-mot-en-diktatur/>

Aftonbladet, 2 oktober 2021 jag blev intervjuad:

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/nWGIK5/waldorflarare-sparkad--vagrade-anvanda-ordet-hen>

SVT Mötet, 2 oktober 2021, debatt med en transperson om pronomenet hen (SVT har tyvärr arkiverat avsnittet):

<https://www.svtplay.se/video/32709947/motet/motet-sasong-3-att-vagra-saga-hen?>

Dagen, 28 september 2021, jag blev intervjuad:

<https://www.dagen.se/nyheter/2021/09/28/larare-fick-sparken-efter-att-hon-vagrat-kalla-elev-hen/>

Document, 19 september 2021, en artikel om mig:

<https://www.document.no/2021/09/19/nar-sannhet-og-naturens-orden-blir-en-trussel/>

Expressen, 18 september 2021, jag blev intervjuad, de lyckades få till en bild av mig som till och med får mig att bli rädd för mig själv och en ingress med meningar som är tagna ur sitt sammanhang från brödtexten. Bilden och ingressen får mig att framstå som en galen psykopatisk kristen fanatiker:

<https://www.expressen.se/nyheter/omstridda-kristna-partiet-vi-hatar-kyrkovalet/>

Modiga människor, 16 september 2021, jag blev intervjuad:

<https://modigamanniskor.se/2021/09/16/avsnitt-61-selma-gamaleldin/>

Bulletin, 6 september 2021, jag blev intervjuad:

<https://bulletin.nu/avskedades-fran-skolan-vagrade-kalla-sjuarig-elev-for-hen>

Världen Idag, 31 augusti 2021, den artikeln som startade upp mitt liv i offentligheten, jag blev intervjuad:

<https://www.varldenidag.se/nyheter/avskedad-larare-kliver-fram-darfor-vagrade-jag-saga-hen-till-eleven/repuhq!WEmGGTc8APadnyA@kLVy6w/>

Min facebookvideo, 2 augusti 2021, mitt första steg ut mot världen:

<https://www.facebook.com/1147224363/videos/340757761125708/>

Världen Idag, 6 maj 2021, jag valde först att gå ut anonymt, och jag valde medvetet den kristna tidningen som jag hade förtroende för:

<https://www.varldenidag.se/nyheter/larare-vagrade-kalla-elev-for-hen-blev-uppsagd/repuee!f4OmzYwAisqJiM8fHpQrWQ/>

Verkligheten beskriven genom humor:

<https://www.youtube.com/watch?v=r00xvXvGBtw>

https://www.humorbibeln.se/roliga-klipp/danska-hanet-mot-lattkrankta-sverige-klockrena-klippet-far-ett-helt-land-att-vika-sig-av-skratt/?fbclid=IwAR1_eEQSPWPuZ3tdrzbN-L6Jh7BbmFrhd8X6s2BoB-sqPvI5dDojmWaN_2Y

En 42 år gammal snutt ur en film som kanske får dig att skratta lite över dagens förvirring:

https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=4b6-oE55vdM&fbclid=IwAR2dGGPxAhp4ik_8YOkYj0aC1pIP9T6SXW6P_bV4QG9TypFNrws1uwuJYI4

Satiravsnitt som tar upp könsdysfori och stopphormoner de sista cirka 12 minuterna. Kan ses till 23 april 2023, det vill säga om SVT inte väljer att förlänga tiden, sedan arkiverar de avsnittet:

<https://www.svtplay.se/video/85LMvm9/svenska-nyheter/fre-7-okt-22-00?info=visa>

Böcker värda att läsas:

”Irreversibel skada: transepidemin som drabbar våra döttrar” av den amerikanska journalisten Abigail Shrier, utgiven år 2020 på engelska och år 2021 på svenska

”Det stora könsexperimentet”, av psykiatrikern David Eberhard, utgiven år 2020

”Hbtq och Bibeln, svärdet genom svensk kristenhet”, av den kristna teologen Anders Gerdmar, utgiven år 2021

”Bekänna färg, kyrka och hbtq i en regnbågsfärgad värld”, en antologi skriven av flera teologer, Olof Edsinger & Ray Baker [red], utgiven år 2019

Artiklar från Världen Idag värda att läsas, framför allt om RFSL och RFSU som är mest drivande i transideologin:

Publicerad 26 juli 2022:

<https://www.varldenidag.se/ledare/drogromantik-och-vass-udd-mot-kristendom-praglar-arets-pride/repvfm!PVI9Y24tL@xUHUQsCKdP2A/>

Publicerad 17 november 2021:

<https://www.varldenidag.se/ledare/att-forneka-kon-ar-en-intellektuell-motsagelse/repujo!A3iVkwXxNxT2INUte1uQgg/>

Publicerad 2 september 2021:

<https://www.varldenidag.se/ledare/det-ar-dags-att-reagera-mot-rfsls-valdspropaganda/repuez!kYb9unbz1Tav35bdpBOqsA/>

Publicerad 30 juli 2019: <https://www.varldenidag.se/nyheter/rfsl-har-lang-historia-av-barnovergrepp/repsgC!BXpz8CEOSC1Fealdqal4Q/>

Publicerad 2 september 2021:

<https://www.varldenidag.se/nyheter/rad-om-valdtaktslek-strypning-och-droger-pa-rfsl-sajt/repuia!IJG3PYDS4EcVhsnfKBZZw/>

Publicerad 18 augusti 2021:

<https://www.varldenidag.se/nyheter/extremsex-och-sjalvplagerilyfts-fram-under-world-pride/repueu!Ao1GH5zSfOR7ZZCa6m7w/>

Publicerad 8 februari 2022: <https://www.varldenidag.se/tro-och-liv-serie/kvinnor-och-man-kompletterar-varandra-allt-enligt-guds-plan/repvaA!32387VgWzipQkny2B8u2jg/>

Publicerad 8 januari 2022:
<https://www.varldenidag.se/ledare/mobilisera-till-skydd-for-de-minsta/repvag!nga1@30wUQ@8UftOXsz6w/>

Hbtq-certifiering av skolor och sjukhus:

14 oktober 2021:
<https://ivararpi.substack.com/p/sa-hbtq-certifieras-vara-sjukhus>

Debattartikel av psykiatriprofessor Mikael Landén:

8 februari 2022:
<https://www.svd.se/dra-tillbaka-forslaget-om-konstillhorighet>

Henrik Jönssons videokrönika om pronomen:

22 maj 2021:
<https://www.youtube.com/watch?v=Qa01HtpKWME>

Exempel på de som ångrat sitt könsbyte:

13 september 2021:
<https://svenska.yle.fi/a/7-10005601>

9 januari 2022:
<https://ivararpi.substack.com/p/emelie-angrar-sin-konskorrigering#details>

Föräldrar som opponerat mot hormonbehandling:

17 mars 2022:

<https://www.svt.se/nyheter/granskning/ug/rasmus-sade-nej-till-hormonbehandling-av-sitt-barn-orosanmaldes-av-varden>

Uppdrag granskning, Transbarnen:

23 februari 2022:

<https://www.svt.se/nyheter/granskning/ug/uppdrag-granskning-avslojar-flera-barn-har-fatt-skador-i-transvarden>

En amerikansk film värd att ses, "What is a woman?":

År 2022:

<https://www.youtube.com/watch?v=42ivIRd9N8E>

En svensk youtuber som tar reda på fakta:

Genus och sex i Sveriges läroplan för förskola och grundskola,

7 januari 2023:

<https://www.youtube.com/watch?v=l-QiOTUHPdE>

Förskolepedagoger rädda att förlora jobbet, 17 januari 2023:

https://www.youtube.com/watch?v=anzF2xTfP_k

Vuxna som låtsas vara barn, 23 januari 2023:

<https://www.youtube.com/watch?v=9h7Hgc6NOeg>

Källkritikbyrån vill få bort video om läroplanen, 4 februari 2023:

https://www.youtube.com/watch?v=f86AFsh_XgQ

Källkritikbyrån döljer information, 17 februari 2023:

https://www.youtube.com/watch?v=yH_dlcITmNs

